

வரலாறு

குறும்பு 4

Contents

வரலாறு.....	12
பிரிவு-ஏ.....	12
பிரிவு-பி.....	13
பிரிவு-சி.....	14
இந்திய வரலாறு காலவரிசை:	16
இந்திய வரலாறு காலவரிசை.....	16
பண்டைய இந்தியா (வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் முதல் கிபி 700 வரை).....	16
பேலியோலிதிக் காலம் (கிமு 2 மில்லியன் - கிமு 10,000).....	17
மேசோலிதிக் காலம் (கிமு 10,000 - கிமு 8,000).....	17
புதிய கற்காலம் (கிமு 8000 - கிமு 4,000).....	17
கல்கோலிதிக் காலம் (கிமு 4000 - கிமு 1,500).....	18
இரும்பு காலம் (கிமு 1500 - கிமு 200).....	18
மௌரியப் பேரரசு (கிமு 321-185).....	18
பிந்தைய மௌரிய அரசுகள் (மத்திய இராச்சியங்கள்):.....	19
குப்தா சாம்ராஜ்யம் (கி.பி. 300 - கி.பி. 800): பாரம்பரிய காலம்.....	19
பிந்தைய குப்தாக்கள் அல்லது சமகால குப்தாக்கள்.....	19
இடைக்கால இந்தியா (கி.பி. 700 - கி.பி. 1857).....	19
டெல்லி சுல்தானகம் (கி.பி. 1206 - கி.பி. 1526).....	19
முகலாயர்கள் (கி.பி. 1526 - கி.பி. 1857).....	20
நவீன இந்தியா (கி.பி. 1857 +).....	21
சிந்து சமவெளி நாகரிகம்.....	21
சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் அம்சங்கள்.....	21
சிந்து சமவெளி தளங்கள் மற்றும் சிறப்புகள்.....	22
ஹரப்பா.....	22
மொஹஞ்சதாரோ.....	22
சன்ஹுதாரோ.....	23
காளிபங்கள்.....	23
லோதல்.....	23
ரோபார்.....	24
பனவாலி.....	24
தோலாவிரா.....	24
சிந்து சமவெளி மக்களின் மதம்.....	24

சிந்து சமவெளி சமூகம் மற்றும் கலாச்சாரம்	25
சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்.....	25
அசோகா, பேரரசர்.....	25
பேரரசு ஆட்சி	26
அசோகரின் தம்மம்.....	27
சீனாவின் பெரிய சுவர்.....	27
முக்கிய கிராமங்கள், வளரும் நகரங்கள்.....	28
வர்த்தகர்கள், அரசர்கள் மற்றும் யாத்ரீகர்கள்.....	29
பட்டுச் சாலை & குஷானர்கள்.....	29
பௌத்தத்தின் பரவல்.....	30
பக்தி.....	31
பண்டைய இந்தியா: குப்தா மற்றும் பிந்தைய குப்தா.....	32
குப்தர்கள்.....	32
ஹர்ஷவர்தனா & ஹர்ஷசரிதா.....	32
பல்லவர்கள், சாளுக்கியர்கள் மற்றும் புலகேசியர்கள்.....	33
கட்டிடங்கள், ஓவியங்கள் மற்றும் புத்தகங்கள்.....	34
இடைக்கால இந்தியா: முத்தரப்பு போராட்டம் மற்றும் சோழர்கள்.....	35
இடைக்கால இந்தியா.....	35
புதிய ராஜாக்கள் மற்றும் ராஜ்யங்கள்.....	35
சோழர்கள்.....	37
இடைக்கால இந்தியா: டெல்லி சுல்தானகம்.....	39
கவர்ச்சியின் மையமாக டெல்லி.....	39
ராஜபுத்திர வம்சம்.....	39
டெல்லி சுல்தான்கள்.....	39
ஆரம்பகால துருக்கிய [1206-1290]	40
டெல்லி சுல்தானகத்தின் விரிவாக்கம்.....	40
கில்ஜி வம்சம் [1290 – 1320]	40
துக்ளக் வம்சம் [1320 – 1414]	41
நிர்வாகம் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு	41
செங்கிஸுக்கு எதிரான ஏ.கல்ஜியின் தற்காப்புக் கொள்கை.....	42
செங்கிஸுக்கு எதிரான எம்.துக்ளக் தாக்குதல் கொள்கை.....	43
15 மற்றும் 16 ஆம் நூற்றாண்டு சுல்தான்கள்: சயீத், லோடி மற்றும் சூரி.....	44
சயீத் வம்சம் [1414 – 1451]	44
லோடி வம்சம் [1451 – 1526]	44

சூரி வம்சம் [1540-1555]	44
இடைக்கால இந்தியா: முகலாய வம்சம்.....	44
முகலாய வம்சம்.....	44
பாபர் - முகலாயப் பேரரசின் நிறுவனர்.....	45
ஹுமாயூன் [1530-1540, 1555-1556].....	46
அக்பர் [1556-1605] - முகலாய வம்சத்தில் மிகவும் பிரபலமான ஆட்சியாளர்.....	46
ஜஹாங்கீர் [1605-1627]	47
ஷாஜஹான் [1627-1658].....	47
அவுரங்கசீப் [1658-1707]	47
மற்ற ஆட்சியாளர்களுடன் முகலாய உறவுகள்	48
மன்சப்தர்கள் மற்றும் ஜாகிர்தார்கள்.....	49
ஜாப்ட் மற்றும் ஜமீன்தார்கள்	50
அக்பர் நாமா & ஐன்-ஐ அக்பரி	50
அக்பரின் கொள்கைகள்.....	51
17 ஆம் நூற்றாண்டு மற்றும் அதற்குப் பிறகு	51
இந்திய அரசியலமைப்பின் வரலாற்றுப் பின்னணி	52
இந்திய நிர்வாக அமைப்பு.....	53
1773-ன் ஒழுங்குமுறைச் சட்டம்.....	53
பிட்டின் இந்தியா சட்டம் 1784.....	54
1813 இன் சாசனச் சட்டம்.....	54
1833 இன் சாசனச் சட்டம்.....	54
1853 இன் சாசனச் சட்டம்.....	55
1858 இன் இந்திய அரசு சட்டம்.....	55
இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1861.....	55
இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1892.....	56
இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1909.....	56
இந்திய அரசு சட்டம் 1919	56
1935 இன் இந்திய அரசு சட்டம்.....	57
இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் 1947	58
கவனிக்க வேண்டிய புள்ளிகள்.....	58
புதிய ராஜாக்கள் மற்றும் ராஜ்யங்கள்.....	59
சோழர்கள்.....	62
இடைக்கால இந்தியா: டெல்லி சுல்தானகம்.....	63
கவர்ச்சியின் மையமாக டெல்லி.....	63

ராஜபுத்திர வம்சம்.....	63
டெல்லி சுல்தான்கள்.....	63
ஆரம்பகால துருக்கிய [1206-1290]	64
டெல்லி சுல்தானகத்தின் விரிவாக்கம்.....	64
கில்ஜி வம்சம் [1290 – 1320]	65
துக்ளக் வம்சம் [1320 – 1414]	65
நிர்வாகம் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு	66
செங்கிஸுக்கு எதிரான ஏ.கல்ஜியின் தற்காப்புக் கொள்கை.....	67
செங்கிஸுக்கு எதிரான எம்.துக்ளக் தாக்குதல் கொள்கை.....	67
15 மற்றும் 16 ஆம் நூற்றாண்டு சுல்தான்கள்: சயீத், லோடி மற்றும் சூரி.....	68
சயீத் வம்சம் [1414 – 1451]	68
லோடி வம்சம் [1451 – 1526]	68
சூரி வம்சம் [1540-1555]	68
இடைக்கால இந்தியா: முகலாய வம்சம்.....	69
பாபர் - முகலாயப் பேரரசின் நிறுவனர்.....	69
ஹுமாயூன் [1530-1540, 1555-1556].....	70
அக்பர் [1556-1605] - முகலாய வம்சத்தில் மிகவும் பிரபலமான ஆட்சியாளர்.....	70
ஜஹாங்கீர் [1605-1627]	71
ஷாஜஹான் [1627-1658].....	71
அவுரங்கசீப் [1658-1707]	71
மற்ற ஆட்சியாளர்களுடன் முகலாய உறவுகள்.....	72
மன்சப்தர்கள் மற்றும் ஜாகிர்தார்கள்.....	73
ஜாப்ட் மற்றும் ஜமீன்தார்கள்.....	74
அக்பர் நாமா & ஐன்-ஐ அக்பரி	74
அக்பரின் கொள்கைகள்.....	75
17 ஆம் நூற்றாண்டு மற்றும் அதற்குப் பிறகு.....	76
மன்சப்தாரி அமைப்பு இந்தியாவில் முகலாய ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரத்துவ நிர்வாக அமைப்பாகும்.	
'மன்சப்' என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன?	77
நவீன காலத்தின் ஐஏஎஸ் அதிகாரி மற்றும் முகலாய காலத்தின் மன்சப்தார்.....	77
மன்சப்தர்ஸ் யார்?	77
மன்சப்தர்கள் எவ்வாறு பணியமர்த்தப்பட்டனர்?	78
'மன்சப்' என்ற சொல் எதைக் குறிக்கிறது?	78
மன்சப்: ஜாட் மற்றும் சவாரைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.....	78
ஒவ்வொரு மன்சபின் துணைப்பிரிவுகள் (தரவரிசை)	79

ஜாட் vs சுவார்.....	79
மன்சப்தார்களின் இராணுவப் பொறுப்புகள்.....	79
மன்சப்தார்களுக்குப் படிநிலை.....	80
மன்சப்தார்களின் சம்பளம்; பணமாகவும் நிலமாகவும்.....	80
மன்சப்தார்களின் (ஜாகிர்தார்கள்) நிலங்கள் பரம்பரை அல்ல!.....	80
இந்தியாவில் மன்சப்தாரியை அறிமுகப்படுத்தியவர் யார்?.....	81
மன்சப்தர்கள் தங்கள் ஜாகிர்களில் (அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலம்) வசித்தார்களா?.....	81
இக்தாதாரி vs மன்சப்தாரி (ஜாகிர்தாரி).....	81
முகலாய ஆட்சியின் போது மன்சப்தார்களின் எண்ணிக்கை.....	82
மன்சப்தாரி அமைப்பின் வீழ்ச்சி.....	82
மன்சப்தாரி அமைப்பு: நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விதிமுறைகள்.....	83
மன்சப்தாரி அமைப்பு: சுருக்கம்.....	83
இடைக்கால இந்தியா: ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் கட்டிடங்கள் - இடைக்கால இந்தியா.....	83
பொறியியல் திறன்கள் மற்றும் கட்டுமானம்.....	84
கோவில்கள், தொட்டிகள் மற்றும் மசூதிகளை கட்டுதல்.....	85
மதக் கட்டுமானம்: கோவில்கள் ஏன் கட்டப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன?.....	85
தோட்டங்கள், கல்லறைகள் மற்றும் கோட்டைகள்.....	85
பிராந்தியம் மற்றும் பேரரசு.....	87
UPSC முதன்மைக் கண்ணோட்டத்தில் சிந்திக்க மாதிரி கேள்விகள்.....	87
UPSC முதல்நிலைக் கண்ணோட்டத்தில் சிந்திக்க வேண்டிய மாதிரி கேள்விகள்.....	88
இடைக்கால இந்தியாவின் நகரங்கள்.....	88
நிர்வாக மையங்கள் மற்றும் நகரங்கள்.....	88
கோவில் நகரங்கள் மற்றும் புனித யாத்திரை மையங்கள்.....	89
சிறு நகரங்கள்.....	89
வர்த்தகர்கள்.....	90
கைவினைஞர்கள்.....	90
முக்கிய நகரங்கள்: சூரத், ஹம்பி மற்றும் மசுலிப்பட்டணம்.....	91
ஹம்பி.....	91
சூரத்.....	92
மசுலிப்பட்டினம்.....	92
இடைக்கால இந்தியா: பழங்குடியினர், நாடோடிகள் மற்றும் குடியேறிய சமூகங்கள்.....	93
பல்வேறு வகையான சமூகங்கள்: வர்ண விதிகளைப் பின்பற்றியவர்கள் மற்றும் பின்பற்றாதவர்கள்.....	93

பெரிய நகரங்களுக்கு அப்பால்: பழங்குடி சமூகங்கள்.....	93
கோண்ட் பழங்குடி.....	94
அஹோம் பழங்குடியினர்.....	95
வணிக நாடோடிகள்: பஞ்சராக்கள்.....	95
தலைப்பில் இருந்து UPSC கேள்வி.....	96
இடைக்கால இந்தியா: பக்தி, சூஃபிசம் மற்றும் சீக்கியம்.....	96
பிராமணியம்எதிராகபௌத்தம்/ஜைன மதம்எதிராகபக்தி மார்க்கங்கள் (பகிதம், சூஃபிசம் மற்றும் சீக்கியம்)	96
தனிப்பட்ட முயற்சி.....	96
பக்தி வழிபாடு.....	97
இயக்கத்தின் முக்கிய தலைவர்கள் சிலர்:	97
நாயனார்களும் ஆழ்வார்களும்.....	98
தத்துவம் மற்றும் பக்தி	99
பசவண்ணாவின் வீரசைவம்	99
மகாராஷ்டிராவின் புனிதர்கள்.....	99
நாதபந்திகள், சித்தர்கள், யோகிகள்.....	100
புனித கபீர்.....	100
சூஃபி இயக்கம் மற்றும் இஸ்லாம்.....	101
கவனிக்க வேண்டியவை:	102
பாபா குரு நானக் (1469-1539) மற்றும் சீக்கிய மதம்.....	102
ஒரிசா: ஜகன்னாத வழிபாட்டு முறை.....	105
ராஜஸ்தான்: ராஜபுத்திரர்கள்	105
கதக் கதை.....	105
மினியேச்சர் ஓவியங்கள்	106
வங்காளம்: மொழி மற்றும் இலக்கியம்.....	106
அதிலிருந்து சுயாதீனமாக	107
பீர்ஸ் மற்றும் கோவில்கள்.....	108
வங்காளம்: உணவாக மீன்.....	108
முகலாய நெருக்கடி.....	110
புதிய மாநிலங்களின் தோற்றம்.....	111
ஹைதராபாத்.....	111
அவத்.....	111
வங்காளம்.....	112

ராஜபுத்திரர்களின் வதன் ஜாகிர்கள்.....	113
சுதந்திரத்தை கைப்பற்றுதல்.....	113
சீக்கியர்கள்.....	113
மராத்தியர்கள்.....	114
ஜாட்.....	115
ஆங்கிலேயர் உச்ச சக்தியாக உருவெடுத்தது.....	116
நவீன இந்திய வரலாறு: முக்கிய நிகழ்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.....	117
1. 1750 இல் இந்தியா.....	117
2. பிரிட்டிஷ் விரிவாக்கம்.....	118
3. ஆங்கிலேயர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள்.....	118
4. ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான மக்கள் எழுச்சிகள் மற்றும் கிளர்ச்சிகள்.....	119
5. சமூக-மத இயக்கங்கள்.....	119
6. இந்திய தேசியவாதத்தின் தோற்றம் மற்றும் இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கான போராட்டம்..	119
பிற்கால முகலாயர்கள்.....	121
(1) பகதூர் ஷா (1707-1712):.....	121
(2) ஜஹந்தர் ஷா (1712-1713):.....	122
(3) ஃபாருக் சியாரும் சயீத்களும் (1713-1720):.....	122
(4) முகமது ஷா (1719-1748):.....	123
வாரிசு குறிப்பிடுகிறார்.....	123
(1) ஹைதராபாத்:.....	123
(2) வங்காளம்:.....	123
(3) அவத்:.....	124
(4) மைசூர்:.....	124
1750களில் இந்தியாவின் பொருளாதார நிலை.....	125
ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் வளர்ச்சி.....	126
கிழக்கிந்திய கம்பெனி வங்காளத்தில் வர்த்தகம் செய்யத் தொடங்கியது.....	129
வர்த்தகம் எவ்வாறு போர்களுக்கு வழிவகுக்கிறது?	129
பிளாசி போர்.....	130
நிறுவனத்தின் விதி விரிவடைகிறது.....	131
திப்பு சுல்தானுடன் மோதல்.....	131
மராட்டியர்களுடன் மோதல்.....	132
முக்கியத்துவத்திற்கான கூற்று	132

தவறின் கோட்பாடு.....	133
புதிய நிர்வாகத்தை அமைத்தல்.....	134
பிரிட்டிஷ் வெற்றிகளில் கவர்னர் ஜெனரல்களின் பங்கு.....	134
ராபர்ட் கிளைவ்.....	134
வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ்.....	135
வெல்லஸ்லி.....	136
ஹேஸ்டிங்ஸ்.....	136
டல்ஹவுசி.....	137
இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்கள் அறிமுகப்படுத்திய மாற்றங்கள்.....	137
ஆங்கிலேயர் ஆட்சி இந்திய கிராமங்களை எவ்வாறு பாதித்தது: கிராமப்புறத்தை ஆட்சி செய்தல்.....	138
நிரந்தர தீர்வு (ஜமீன்தாரி).....	139
மஹால்வாரி குடியேற்றம்.....	140
Ryotwari / முன்ரோ அமைப்பு.....	140
இண்டிகோ தோட்டம்.....	141
இண்டிகோ எவ்வாறு பயிரிடப்பட்டது?	141
"ப்ளூ கலகம்" மற்றும் அதற்குப் பிறகு.....	142
பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நகரங்களை எவ்வாறு பாதித்தது: காலனித்துவ நகரங்கள் மற்றும் நகரமயமாக்கலை ஆட்சி செய்தல்.....	143
காலனித்துவ பதிவுகள் மற்றும் நகர்ப்புற வரலாறு.....	143
மாற்றத்தின் போக்குகள்.....	144
புதிய நகரங்கள் எப்படி இருந்தன?.....	145
நகரமயமாக்கல், 1857 முதல் ஒரு மாற்றம்.....	146
ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான மக்கள் எழுச்சிகள் மற்றும் கிளர்ச்சிகள்.....	146
1817 பைகா கலகம்.....	147
1857 இன் கிளர்ச்சி.....	147
கலகம்.....	148
1857 ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு ஆங்கிலேயர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள்.....	149
சிவில் கிளர்ச்சிகள் மற்றும் பழங்குடி எழுச்சிகள்.....	150
பழங்குடியினர் எழுச்சி.....	151
1857க்குப் பிறகு விவசாயிகள் இயக்கங்கள் மற்றும் எழுச்சிகள்.....	152
இந்தியாவில் சமூக-மத இயக்கங்கள்.....	155
இந்தியாவை சீர்திருத்த சமூக மற்றும் மத இயக்கங்களின் வகைப்பாடு.....	156

இந்து சீர்திருத்த இயக்கங்கள்.....	156
கிழக்கு இந்தியாவில் (வங்காளம்) இந்து சீர்திருத்த இயக்கங்கள்.....	156
(1) ராஜா ராமோகான் ராயின் பிரம்ம சமாஜ்.....	156
(2) தத்வபோதினி சபா மற்றும் டிபேந்திரநாத் தாகூரின் ஆதி பிரம்ம சமாஜ்.....	157
(3) கேசப் சந்திர சென் எழுதிய இந்தியாவின் பிரம்ம சமாஜ்.....	157
(4) ஹென்றி டெரோசியோவின் இளம் வங்க இயக்கம்.....	158
(5) சுவாமி விவேகானந்தரின் ராமகிருஷ்ண இயக்கம்.....	158
மேற்கு இந்தியாவில் (மகாராஷ்டிரா) இந்து சீர்திருத்த இயக்கங்கள்.....	159
(1) தாதோபா பாண்டுரங் மற்றும் ஆத்மாரம் பாண்டுரங்கின் பிரார்த்தனா சமாஜ்.....	160
(2) சுவாமி தயானந்த் தயானந்த சரஸ்வதி எழுதிய ஆர்ய சமாஜ்.....	160
தென்னிந்தியாவில் (மகாராஷ்டிரா) இந்து சீர்திருத்த இயக்கங்கள்.....	161
மேடம் ஹெச்.பி பிளாவட்ஸ்கி மற்றும் கர்னல் எஸ். ஓல்காட் எழுதிய தியோசோபிகல் சொசைட்டி.....	161
முஸ்லிம்களிடையே சமய சீர்திருத்தங்கள்.....	162
சயீத் அகமது கான் மற்றும் அலிகார் பள்ளி.....	162
முஹம்மது இக்பால் (1876-1938).....	163
பார்சிகள் மத்தியில் மத சீர்திருத்தங்கள்.....	163
ரெஹ்னுமாய் மஸ்தயாசன் சபா அல்லது மத சீர்திருத்த சங்கம்.....	163
சீக்கியர்களிடையே மத சீர்திருத்தங்கள்.....	164
அகாலி இயக்கம் (பஞ்சாப்).....	164
பெண்கள் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட சாதியினரை உயர்த்தும் சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்கள்.....	164
பெண்களை உயர்த்தும் இயக்கங்கள்.....	165
பிற்படுத்தப்பட்ட சாதியை உயர்த்தும் இயக்கங்கள்.....	165
இந்தியர்கள் மீது சமூக-மத இயக்கங்களின் தாக்கம்.....	167
இந்தியாவில் சமூக-மத இயக்கங்களின் நேர்மறையான அம்சங்கள்.....	167
இந்தியாவில் சமூக-மத இயக்கங்களின் எதிர்மறை அம்சங்கள்.....	167
தென்னிந்திய போராட்டம்.....	168
தமிழ்நாட்டில் தொடக்ககால தேசிய அதிர்வுகள்.....	168
(அ) சென்னைவாசிகள் சங்கம்.....	168
(ஆ) தேசியவாதப் பத்திரிக்கைகளின் தொடக்கங்கள்.....	169
(இ) சென்னை மகாஜன சபை.....	169
(ஈ) மிதவாதக் கட்டம்.....	170
தமிழ்நாட்டின் முக்கிய தொடக்ககால மிதவாத தேசியவாதிகள்.....	170

சென்னையைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற தமிழ்நாட்டு மிதவாதத் தலைவர்கள்.....	170
சுதேசி இயக்கம்.....	171
(அ) தமிழ்நாட்டின் எதிர்வினை.....	171
(ஆ) தமிழ்நாட்டில் புரட்சிகர தேசியவாதிகளின் செயல்பாடுகள்.....	172
(இ) அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரும் தன்னாட்சி இயக்கமும்.....	173
பிராமணர் அல்லாதோர் இயக்கமும் காங்கிரசிற் கு சவாலும்.....	173
(அ) தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்கம்.....	173
(ஆ) அரசின் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள்.....	174
ரௌலட் சத்தியாகிரகம்	174
(இ) கிலாபத் இயக்கம்	175
ஒத்துழையாமை இயக்கம்.....	175
(அ) வரிகொடா இயக்கமும் கள்ளுக்கடை.....	175
(ஆ) சுயராஜ்ஜிய கட்சியினர் – நீதிக்கட்சியினர்.....	176
(இ) சுப்பராயன் அமைச்சரவை	176
(ஈ) சைமன் குழுவைப் புறக்கணித்தல்.....	176
சட்ட மறுப்பு இயக்கம்.....	177
(அ) பூரண சுயராஜ்ஜியத்தை நோக்கி.....	177
(ஆ) வேதாரண்யம் உப்பு சத்தியாகிரகம்.....	177
(இ) தமிழக மாவட்டங்களில் பரவலான போராட்டங்கள்.....	178
ஈ) முதல் காங்கிரஸ் அமைச்சரவை.....	178
உ) இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம்.....	178
தீராத மக்கள் இயக்கம்.....	179

வரலாறு

பொதுப் பாடத் தாள் பாடத்திட்டத்தின் வரலாற்றுப் பிரிவில் இந்திய கலை, கலாச்சாரம், பண்டைய, இடைக்கால மற்றும் நவீன இந்திய வரலாறு ஆகிய கேள்விகள் உள்ளன.

பிரிவு-ஏ

1. இந்தியாவில் வரலாற்றுக்கு முந்தைய கலாச்சாரங்கள்
2. சிந்து நாகரிகம். தோற்றம். முதிர்ந்த கட்டம்: அளவு, சமூகம், பொருளாதாரம் மற்றும் கலாச்சாரம். பிற கலாச்சாரங்களுடனான தொடர்புகள். வீழ்ச்சியின் சிக்கல்கள்.
3. புவியியல் பரவல் மற்றும் சிந்து பகுதிக்கு வெளியே உள்ள மேய்ச்சல் மற்றும் விவசாய சமூகங்களின் பண்புகள், கற்காலம் முதல் ஆரம்பகால இரும்பு கட்டங்கள் வரை.
4. வேத சமுதாயம். வேத நூல்கள்; ரிக் வேதத்திலிருந்து பிற்கால வேத கட்டங்களுக்கு மாறுதல். மதம்; உபநிஷத சிந்தனை. அரசியல் மற்றும் சமூக அமைப்பு; முடியாட்சி மற்றும் வர்ண முறையின் பரிணாமம்.
5. மாநில உருவாக்கம் மற்றும் நகரமயமாக்கல், மகாஜனபதாக்கள் முதல் நந்தாக்கள் வரை. சமணம் மற்றும் பௌத்தம். பௌத்தம் பரவுவதற்கான காரணிகள்.
6. மௌரியப் பேரரசு. சந்திரகுப்தா; மெகஸ்தனிஸ். அசோகர் மற்றும் அவரது கல்வெட்டுகள்; அவரது தம்மம், நிர்வாகம், கலாச்சாரம் மற்றும் கலை. அர்த்தசாஸ்திரம்.
7. பிந்தைய மௌரிய இந்தியா, கிமு 200- கிபி 300. சமூகம்: ஜாதிகளின் பரிணாமம். தீபகற்பத்தில் சாதவாகனர்கள் மற்றும் மாநில உருவாக்கம். சங்க நூல்களும் சமூகமும். இந்தோ-கிரேக்கர்கள், சாகாக்கள், பார்த்தியர்கள், குஷானர்கள்; கனிஷ்கா. வெளி உலகத்துடனான தொடர்புகள். மதம்: ஷைவம், பாகவதம், ஹீனயானம் மற்றும் மஹாயான பௌத்தம்; சமணம்; கலாச்சாரம் மற்றும் கலை.
8. குப்தர்கள் மற்றும் அவர்களின் வாரிசுகள் (கி.பி. 750 வரை). பேரரசுகளின் அரசியல் அமைப்பில் மாற்றங்கள். பொருளாதாரம் மற்றும் சமூகம். இலக்கியம் மற்றும் அறிவியல். கலைகள்.

பிரிவு-பி

9. ஆரம்பகால இடைக்கால இந்தியா. முக்கிய வம்சங்கள்; சோழப் பேரரசு. விவசாய மற்றும் அரசியல் கட்டமைப்புகள். ராஜபுத்திரர்கள். சமூக இயக்கத்தின் அளவு. பெண்களின் நிலை. சிந்துவில் அரேபியர்கள் மற்றும் கஸ்னாவிகள்.

10. கலாச்சார போக்குகள், 750-1200, மத நிலைமைகள்: கோவில்கள் மற்றும் மடாலய நிறுவனங்களின் முக்கியத்துவம்; சங்கராச்சாரியார்; இஸ்லாம்; து:பிசம். இலக்கியம் மற்றும் அறிவியல். அல்பெருனியின் "இந்தியா". கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை.

11. (11-12) பதின்மூன்றாம் மற்றும் பதினான்காம் நூற்றாண்டுகள்: கோரியன் படையெடுப்புகள் காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகள். "அடிமை" ஆட்சியாளர்களின் கீழ் டெல்லி சுல்தானகம். அலாவுதீன் கில்ஜி: வெற்றிகள்; நிர்வாக, விவசாய மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகள். முகமது துக்ளக்கின் புதுமைகள். :பிரஸ் துக்ளக் மற்றும் டெல்லி சுல்தானகத்தின் வீழ்ச்சி. வர்த்தகம் மற்றும் நகரமயமாக்கலின் வளர்ச்சி. இந்து மதம் மற்றும் இஸ்லாத்தில் ஆன்மீக இயக்கங்கள். இலக்கியம். கட்டிடக்கலை, தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள்.

13. பதினைந்தாம் மற்றும் 16 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம்: முக்கிய மாகாண வம்சங்கள்; விஜயநகரப் பேரரசு. லோடிஸ், முகலாயப் பேரரசின் முதல் கட்டம்: பாபர், ஹுமாயூன். சுர் பேரரசு மற்றும் நிர்வாகம். போர்த்துகீசியர்கள். ஏகத்துவ இயக்கங்கள்: கபீர்; குருநானக் மற்றும் சீக்கியம்; பக்தி. வட்டார இலக்கியங்களின் வளர்ச்சி. கலை மற்றும் கலாச்சாரம்.

14. (14-15) முகலாய பேரரசு, 1556-1707. அக்பர்: வெற்றிகள், நிர்வாக நடவடிக்கைகள், ஜாகிர் மற்றும் மன்சாப் அமைப்புகள்; சுல்-இ-குல் கொள்கை. ஜஹாங்கீர், ஷாஜகான் மற்றும் ஓளரங்கசீப்: தக்காணத்தில் விரிவாக்கம்; மத கொள்கைகள். சிவாஜி. கலாச்சாரம்: பாரசீக மற்றும் பிராந்திய இலக்கியங்கள். மத சிந்தனை: அபுல் :பஸ்ல்; மகாராஷ்டிரா தர்மம். ஓவியம். கட்டிடக்கலை. பொருளாதாரம்: விவசாயிகள் மற்றும் கைவினைஞர்களின் நிலைமைகள், வர்த்தகத்தில் வளர்ச்சி; ஐரோப்பாவுடன் வர்த்தகம். பெண்களின் சமூக அடுக்கு மற்றும் நிலை.

16. முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சி, 1707-61. சரிவுக்கான காரணங்கள். பேஷ்வாக்களின் கீழ் மராட்டிய அதிகாரம். பிராந்திய மாநிலங்கள். ஆப்கானியர்கள். கலப்பு கலாச்சாரத்தின் முக்கிய கூறுகள். சவாய் ஜெய் சிங், வானியலாளர். உருது மொழியின் எழுச்சி.

பிரிவு-சி

17. பிரிட்டிஷ் விரிவாக்கம்: கர்நாடகப் போர்கள், வங்காளத்தை கைப்பற்றுதல். மைசூர் மற்றும் பிரிட்டிஷ் விரிவாக்கத்திற்கு அதன் எதிர்ப்பு: மூன்று ஆங்கிலோ-மராத்தா போர்கள். பிரிட்டிஷ் அரசின் ஆரம்பகால அமைப்பு: ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் பிட்டின் இந்தியச் சட்டங்கள்.

18. பிரிட்டிஷ் ராஜ்யின் பொருளாதார தாக்கம்: செல்வத்தின் வடிகால் (அஞ்சலி); நில வருவாய் குடியேற்றங்கள் (ஜமீன்தாரி, ரயோத்வாரி, மஹல்வாரி); தொழில்மயமாக்கல்; இரயில்வே மற்றும் விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல்; நிலமற்ற தொழிலாளர்களின் வளர்ச்சி.

19. கலாச்சார சந்திப்பு மற்றும் சமூக மாற்றங்கள்: மேற்கத்திய கல்வி மற்றும் நவீன சிந்தனைகளின் அறிமுகம். இந்திய மறுமலர்ச்சி, சமூக மற்றும் மத சீர்திருத்த இயக்கங்கள்; இந்திய நடுத்தர வர்க்கத்தின் வளர்ச்சி; பத்திரிகைகளும் அதன் தாக்கமும்: இந்திய மொழிகளில் நவீன இலக்கியத்தின் எழுச்சி. 1857க்கு முந்தைய சமூக சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள்.

20. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிர்ப்பு: ஆரம்பகால எழுச்சிகள்; 1857 கிளர்ச்சி - காரணங்கள், இயல்பு, போக்கு மற்றும் விளைவுகள்.

21. இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம்-முதல் கட்டம்: தேசிய உணர்வு வளர்ச்சி; சங்கங்களின் உருவாக்கம்; இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் ஸ்தாபனம் மற்றும் அதன் மிதமான கட்டம்;- பொருளாதார தேசியவாதம்; சுதேசி இயக்கம்; "தீவிரவாதத்தின்" வளர்ச்சி மற்றும் காங்கிரஸில் 1907 பிளவு; 1909 ஆம் ஆண்டின் சட்டம் - பிரித்து ஆட்சி செய்யும் கொள்கை; காங்கிரஸ்-லீக் ஒப்பந்தம் 1916.

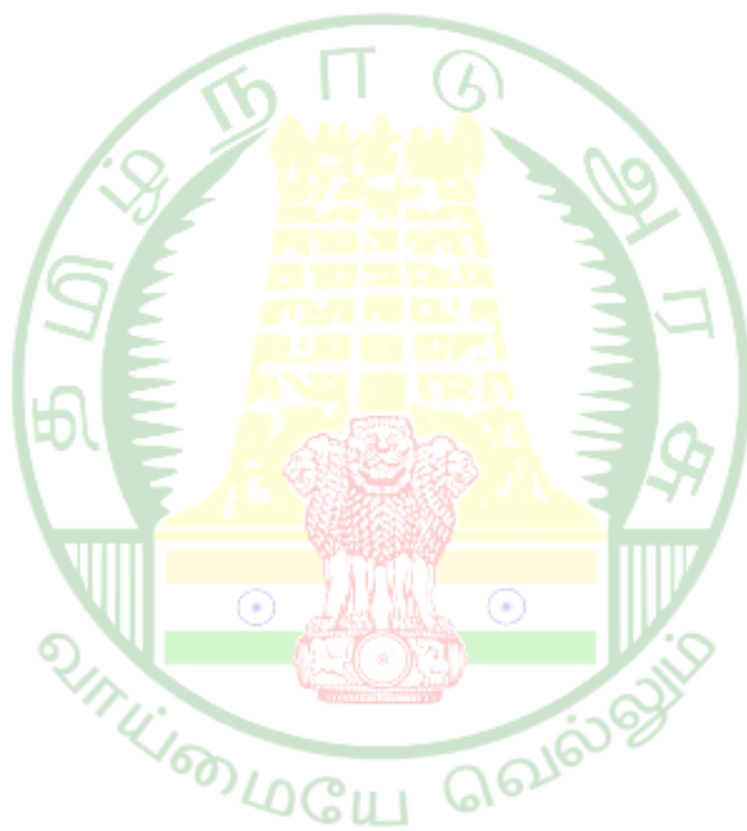
22. காந்தியும் அவரது சிந்தனையும்; மக்கள் அணிதிரட்டலின் காந்திய நுட்பங்கள்-கிலாபத் மற்றும் ஒத்துழையாமை இயக்கம், ஒத்துழையாமை மற்றும் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்; தேசிய இயக்கம்-புரட்சியாளர்கள், இடதுசாரிகள், சுபாஷ் சந்திரபோஸ் மற்றும் இந்திய தேசிய ராணுவத்தில் உள்ள மற்ற இழைகள்.

23. இந்திய தேசியவாத அரசியலில் பிரிவினைவாதப் போக்குகள்- முஸ்லீம் லீக் மற்றும் இந்து மகாசபை; 1945க்குப் பிந்தைய வளர்ச்சிகள்; பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்.

24. இந்திய சுதந்திரம் முதல் 1964 வரை. ஒரு பாராளுமன்ற, மதச்சார்பற்ற, ஜனநாயக (குடியரசு 1950 அரசியலமைப்பு). ஜவஹர்லால் நேருவின் பார்வையில் வளர்ந்த, சோசலிச சமுதாயம். திட்டமிடல் மற்றும் அரசால் கட்டுப்படுத்தப்படும்

தொழில்மயமாக்கல். விவசாய சீர்திருத்தங்கள். அணிசேரா வெளியுறவுக் கொள்கை. சீனாவுடனான எல்லை மோதல் மற்றும் சீன ஆக்கிரமிப்பு.

இந்திய வரலாறு காலவரிசை: பண்டைய இந்தியா முதல் நவீன இந்தியா வரை - வேகமாக கற்றுக்கொள்ளுங்கள்!

இந்திய வரலாறு காலவரிசை:

இந்த துணைக் கண்டத்தில் இருந்த கலாச்சாரங்கள் மற்றும் நாகரிகங்கள் காரணமாக இந்திய வரலாறு வெளிநாட்டினர் உட்பட பலருக்கு ஆர்வமுள்ள தலைப்பு. இந்திய வரலாற்றை அரசியல், கலாச்சார, மத அல்லது பொருளாதார தலைவர்களின் கீழ் படிக்கலாம்.

இந்திய வரலாறு காலவரிசை

காலவரிசைப்படி, இந்திய வரலாற்றை மூன்று காலகட்டங்களாக வகைப்படுத்தலாம் - பண்டைய இந்தியா, இடைக்கால இந்தியா மற்றும் நவீன இந்தியா.

பண்டைய இந்தியா (வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் முதல் கிபி 700 வரை)

இந்திய துணைக்கண்டத்தில் 20 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு (2 மில்லியன் ஆண்டுகள்) புரோட்டோ-மனிதர்களின் (ஹோமோ எரெக்டஸ்) செயல்பாடுகளும், கிமு 70,000 முதல் ஹோமோ சேபியன்ஸின் செயல்பாடுகளும் இருந்தன. ஆனால் அவர்கள் சேகரிப்பவர்கள்/வேட்டைக்காரர்கள்.

இந்திய துணைக்கண்டத்தில் முதலில் வசித்தவர்கள் நாகாக்கள் (வடகிழக்கு), சாந்தல்கள் (கிழக்கு இந்தியா), பில்ஸ் (மத்திய இந்தியா), கோண்டுகள் (மத்திய இந்தியா), தோடாக்கள் (தென் இந்தியா) போன்ற பழங்குடியினராக இருந்திருக்கலாம். அவர்களில் பெரும்பாலோர் பேசுபவர்கள். முண்டா மற்றும் கோண்ட்வி போன்ற ஆஸ்திரிக், திராவிடத்திற்கு முந்தைய மொழிகள். திராவிடர்களும் ஆரியர்களும் பிற்காலத்தில் துணைக் கண்டத்திற்கு வந்த புலம்பெயர்ந்தவர்கள் என்று நம்பப்படுகிறது.

மக்கள் பயன்படுத்திய கல்/உலோகக் கருவிகளின் அடிப்படையில், பண்டைய இந்தியாவை பழைய கற்காலம், மெசோலிதிக், கற்காலம் மற்றும் கல்கோலிதிக் காலம் போன்ற பிற தலைப்புகளின் கீழ் ஆய்வு செய்யலாம்.

பேலியோலிதிக் காலம் (கிமு 2 மில்லியன் - கிமு 10,000)

- தீ
- சுண்ணாம்புக் கல்லால் ஆன கருவிகள்
- தீக்கோழி முட்டைகள்
- முக்கியமான பழங்காலத் தளங்கள்: பிம்பேட்கா (எம்.பி.), ஹன்ஸ்கி, கர்னூல் குகைகள், நர்மதா பள்ளத்தாக்கு (ஹத்னோரா, எம்.பி.), கலாட்கி பேசின்

மெசோலிதிக் காலம் (கிமு 10,000 - கிமு 8,000)

- பெரிய காலநிலை மாற்றம் ஏற்பட்டது
- கால்நடை வளர்ப்பு அதாவது கால்நடை வளர்ப்பு தொடங்கியது
- பிரம்மகிரி (மைசூர்), நர்மதா, விந்தியா, குஜராத் ஆகிய இடங்களில் மைக்ரோலிதிகள் காணப்படுகின்றன

புதிய கற்காலம் (கிமு 8000 - கிமு 4,000)

- விவசாயம் தொடங்கியது
- சக்கரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது
- இனம்கான் = ஆரம்பகால கிராமம்
- முக்கியமான புதிய கற்கால தளங்கள்: பர்சாஹோம்(காஷ்மீர்), குஃப்க்ரால்(காஷ்மீர்), மெஹர்கர்(பாகிஸ்தான்), சிராந்த்(பீகார்), தெளஜாலி

ஹேடிங்(திரிபுரா/அஸ்ஸாம்), கோல்டிவா(யுபி), மஹாகாரா(உபி), ஹல்லூர்(ஏபி), பையம்பள்ளி(ஏபி).), மஸ்கி, கோடேகல், சங்கனா கல்லேர், உட்னூர், தக்கலை கோட்டா.

- குறிப்பு: பெருங்கற்கால தளங்கள்: பிரம்மகிரி, ஆதிச்சநல்லூர்

கல்கோலிதிக் காலம் (கிமு 4000 - கிமு 1,500)

- செப்பு காலம். வெண்கல யுகத்தின் ஒரு பகுதியாக கருதலாம். (வெண்கலம் = செம்பு + தகரம்)
- சிந்து சமவெளி நாகரிகம் (கி.மு. 2700 - கி.மு. 1900).
- மேலும் பிரம்மகிரி, நவடா டோலி (நர்மதா பகுதி), மகிஷாடல் (வங்காளம்), சிராந்த் (கங்கை பகுதி) ஆகிய இடங்களில் உள்ள கலாச்சாரங்கள்

இரும்பு காலம் (கிமு 1500 – கிமு 200)

- வேத காலம் (ஆரியர்களின் வருகை அதாவது கி.மு. 1600 - கி.மு. 600) - ஏறக்குறைய 1000 ஆண்டுகள் (இந்து மதத்தின் அடிப்படை புத்தகங்கள், அதாவது வேதங்கள் இயற்றப்பட்டது, பின்னர் எழுதப்பட்டிருக்கலாம்.)
- சமணம் மற்றும் பௌத்தம்
- மஹாஜனபதாஸ் - சிந்து சமவெளிக்குப் பிறகு முக்கிய நாகரிகம் - கங்கை நதிக்கரையில்
- மகதப் பேரரசு - ஹரியங்கா குலாவின் பிம்பிசாரா
- சிசுநாக வம்சம் - கலாசோகா (ககவர்னின்)
- நந்தா பேரரசு - மஹாபத்ம-நந்தா, தான-நந்தா
- பாரசீகம்- கிரேக்கம்: அலெக்சாண்டர் கிமு 327

மௌரியப் பேரரசு (கிமு 321-185)

மௌரியப் பேரரசின் முக்கியமான ஆட்சியாளர்கள்: சந்திர குப்த மௌரியா, பிந்துசார, அசோகா

பிந்தைய மௌரிய அரசுகள் (மத்திய இராச்சியங்கள்):

- சுங்கா (கிமு 181-71), கன்வா (கிமு 71-27), சாதவாகனர்கள் (கிமு 235-100), இந்தோ-கிரேக்கர்கள், பார்த்தியர்கள் (19-45 கிபி), சாகாஸ் (கிமு 90-கிபி 150), குஷானர்கள் (கிபி 78)
- தென்னிந்திய இராச்சியங்கள் - சோழர், சேர, பாண்டியர்கள் (கிமு 300)

குப்தா சாம்ராஜ்யம் (கி.பி. 300 – கி.பி. 800): பாரம்பரிய காலம்

குப்தர் காலத்தின் முக்கியமான ஆட்சியாளர்: சமுத்திர குப்தா (இந்திய நெப்போலியன்)

பிந்தைய குப்தாக்கள் அல்லது சமகால குப்தாக்கள்

- ஹர்ஷவர்தன், வகடகர்கள், பல்லவர்கள், சாளுக்கியர்கள். மேலும், ஹுனாக்கள், மைத்ரகாக்கள், ராஜபுத்திரர்கள், சேனாக்கள் மற்றும் சௌஹான்கள்.

இடைக்கால இந்தியா (கி.பி. 700 - கி.பி. 1857)

- கி.பி: 800-1200: முத்தரப்புப் போராட்டம் - பிரதிஹாரர்கள், பாலர்கள் மற்றும் ராஷ்டிரகூடர்கள்
- முஹம்மது பின் காசிமின் தாக்குதல் (கி.பி. 712)
- இஸ்லாம் மற்றும் துபித்துவத்தின் எழுச்சி
- முகமது கஜினி (கி.பி. 1000-27)
- முகமது கோரி (கி.பி. 1175-1206)

* இடைக்கால இந்தியாவில் தென்னிந்தியாவின் ராஜ்ஜியங்கள் - பஹ்மனி மற்றும் விஜயநகரம்

டெல்லி சுல்தானகம் (கி.பி. 1206 – கி.பி. 1526)

தில்லி சுல்தான் ஆட்சிக் காலத்தில் பின்வரும் வம்சங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வளர்ச்சியடைந்தன.

1. அடிமை வம்சம்
2. கில்ஜி வம்சம்
3. துக்ளக் வம்சம்

4. சயீத் வம்சம்
5. லோடி வம்சம்

முகலாயர்கள் (கி.பி. 1526 - கி.பி. 1857)

- பெரிய முகலாயர்கள்
- பின்னர் முகலாயர்கள்

பாபர் (1526) முதல் ஓரங்கசீப் (1707) வரையிலான முகலாயர்கள் அதிக சக்தி வாய்ந்தவர்கள், எனவே பெரிய முகலாயர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். 1707 முதல் 1857 வரை ஆண்ட முகலாயர்கள் பிற்கால முகலாயர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

- ஐரோப்பியர்களின் வருகை
- வட இந்தியாவின் பிற ராஜ்ஜியங்கள் - மராட்டியர்கள், சீக்கியர்கள்

நவீன இந்தியா (கி.பி. 1857 +)

- முதல் இந்திய சுதந்திரப் போர் (1857)
- இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் உருவாக்கம் (1885)
- முஸ்லீம் லீக் உருவாக்கம் (1906)
- ஒத்துழையாமை இயக்கம் (1920)
- கீழ்ப்படியாமை இயக்கம் (1930)
- வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் (1942)
- இந்தியப் பிரிவினை (1947)
- இந்திய அரசியலமைப்பு வளர்ச்சி (1946 - 1950)
- இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி

சிந்து சமவெளி நாகரிகம்

சிந்து சமவெளி நாகரிகம் தெற்காசியாவின் முதல் பெரிய நாகரீகமாகும், இது இன்றைய இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தானில் (சுமார் 12 லட்சம் சதுர கிமீ) பரந்த நிலப்பரப்பில் பரவியது.

முதிர்ந்த சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் காலம் கி.மு. 2700- கிமு.1900 அதாவது 800 ஆண்டுகளாக. ஆனால் ஆரம்பகால சிந்து சமவெளி நாகரிகம் கி.மு.2700க்கு முன்பே இருந்தது.

சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் அம்சங்கள்

- கி.மு. 2700- கி.மு.1900 அதாவது 800 ஆண்டுகள்.
- சிந்து நதியின் பள்ளத்தாக்குகளில்.
- ஹரப்பா நாகரிகம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
- நகர வாழ்க்கையின் ஆரம்பம்.
- ஹரப்பான் தளங்களை கண்டுபிடித்தவர் - தயாராம் சாஹ்னி (1921) - மாண்ட்கோமெரி மாவட்டம், பஞ்சாப், பாகிஸ்தான்.
- மொஹஞ்சதாரோவைக் கண்டுபிடித்தவர் - ஆர்.டி பானர்ஜி - லார்கானா மாவட்டம், சிந்து, பாகிஸ்தான்.

- நகரம் சிட்டாடல் (மேற்கு) மற்றும் கீழ் நகரம் (கிழக்கு) என பிரிக்கப்பட்டது.
- சிவப்பு மட்பாண்டங்கள் கருப்பு நிறத்தில் டிசைன்களால் வரையப்பட்டுள்ளன.
- கல் எடைகள், முத்திரைகள், சிறப்பு மணிகள், செப்பு கருவிகள், நீண்ட கல் கத்திகள் போன்றவை.
- செம்பு, வெண்கலம், வெள்ளி, தங்கம் பரிசு.
- செயற்கையாக தயாரிக்கப்பட்டது - ஃபைன்ஸ்.
- கைவினைப் பொருட்களுக்கான நிபுணர்கள்.
- மூலப்பொருட்களின் இறக்குமதி.
- கலப்பை பயன்படுத்தப்பட்டது.
- உடல்கள் மர சுவப்பெட்டிகளில் புதைக்கப்பட்டன, ஆனால் பிந்தைய கட்டங்களில் 'எச் சமச்சீர் கலாச்சாரம்' உருவானது, அங்கு உடல்கள் வர்ணம் பூசப்பட்ட புதைகுழிகளில் புதைக்கப்பட்டன.
- கரும்பு சாகுபடி செய்யப்படவில்லை, குதிரை, இரும்பு பயன்படுத்தப்படவில்லை.

சிந்து சமவெளி தளங்கள் மற்றும் சிறப்புகள்

ஹரப்பா

- கற்களிலிருந்து முத்திரைகள்
- ராவி நதிக்கரையில் வெளியே கோட்டை

மொஹஞ்சதாரோ

- கிரேட் பாத், கிரேட் கிரேனரி, டான்ஸ் கேர்ள், மேன் வித் தாடி, பருத்தி, சட்டசபை மண்டபம்
- இந்த வார்த்தையின் அர்த்தம் "இறந்தவர்களின் மலை"
- சிந்து நதிக்கரையில்
- வெள்ளம் அல்லது படையெடுப்பால் அழிக்கப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது (அழிவு படிப்படியாக இல்லை).

சன்ஹுதாரோ

- சிந்து நதிக்கரை. - கோபால் மஜும்தார் மற்றும் மேக்கி ஆகியோரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது (1931)
- ஹரப்பனுக்கு முந்தைய கலாச்சாரம் - ஜாங்கர் கலாச்சாரம் மற்றும் ஜுகார் கலாச்சாரம்
- கோட்டை இல்லாமல் மட்டும் மேற்கோள் காட்டவும்.

காளிபங்கள்

- ராஜஸ்தானில் காகர் ஆற்றின் கரையில், ஏ.கோஷ் கண்டுபிடித்தார் (1953)
- தீ பலிபீடங்கள்
- ஒட்டகத்தின் எலும்புகள்
- பள்ளங்களின் சான்று
- குதிரை எச்சங்கள் (சிந்து சமவெளி மக்கள் குதிரைகளைப் பயன்படுத்தவில்லை என்றாலும்).
- சிந்து சாம்ராஜ்யத்தின் மூன்றாவது தலைநகரமாக அறியப்படுகிறது.

லோதல்

- குஜராத்தில் போகவா நதிக்கு அருகில், எஸ்.ஆர்.ராவ் கண்டுபிடித்தார் (1957)
- தீ பலிபீடங்கள்
- சபர்மதியின் துணை நதி தவிர
- ஸ்டோர்ஹவுஸ்
- கப்பல்துறை மற்றும் ஆரம்ப துறைமுகம்
- இரட்டை அடக்கம்
- நெல் உமி
- வீட்டிற்கு முன் நுழைவாயில் இருந்தது (விதிவிலக்கு).

ரோபார்

- பஞ்சாப், சட்லஜ் நதிக்கரையில். YD சர்மாவால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது (1955)
- மனிதர்களுடன் புதைக்கப்பட்ட நாங்கள்.

பனவாலி

- ஹரியானா
- இழந்த சரஸ்வதி நதிக்கரையில்
- பார்லி சாகுபடி.

தோலாவிரா

- ராக்கிகர்ஹி கண்டுபிடிக்கப்படும் வரை இந்தியாவின் மிகப்பெரிய தளம்.
- குஜராத்தின் ரான் ஆஃப் கட்ச் காதிர் பெய்ட்டில் அமைந்துள்ளது. ஜேபி ஜோஷி/ரவிந்திர சிங் (1990) ஆகியோரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது
- 3 பாகங்கள் + விழாக்களுக்கான பெரிய திறந்தவெளி
- ஹரப்பன் எழுத்துக்களின் பெரிய எழுத்துக்கள் (கையெழுத்து பலகைகள்).

சிந்து சமவெளி மக்களின் மதம்

- பசுபதி மகாதேவ் (முதன்மை சிவா)
- தாய் தெய்வம்
- இயற்கை / விலங்கு வழிபாடு
- யூனிகாரன், புறா, பீப்பல் மரம், நெருப்பு
- தாயத்துக்கள்
- சிலை வழிபாடு நடைமுறையில் இருந்தது (ஆரியர்களின் அம்சம் அல்ல)
- கோவில்கள் கட்டவில்லை.
- இந்து மத நடைமுறைகளுக்கு ஒற்றுமை. (இந்து மதம் அதன் தற்போதைய வடிவத்தில் பின்னர் உருவானது)

- சாதி அமைப்பு இல்லை.

சிந்து சமவெளி சமூகம் மற்றும் கலாச்சாரம்

- எடைகள் மற்றும் அளவீடுகளின் முறையான முறை (16 மற்றும் அதன் மடங்குகள்).
- பிக்டோகிராஃபிக் ஸ்கிரிப்ட், பூஸ்ட்ரோபெடன் ஸ்கிரிப்ட் - ஐ. மகாதேவனின் டிக்ரிபெரிங் முயற்சிகள்
- ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சம அந்தஸ்து
- பொருளாதார சமத்துவமின்மை, சமத்துவ சமூகம் அல்ல
- ஜவுளி - நூற்பு மற்றும் நெசவு
- 3 வகைகள் - அடக்கம், தகனம் மற்றும் பிந்தைய தகனம் ஆகியவை இருந்தன, இருப்பினும் அடக்கம் செய்வது பொதுவானது.
- பெரும்பாலான மக்கள் புரோட்டோ-ஆஸ்ட்ராலாய்டுகள் மற்றும் மத்திய தரைக்கடல் (திராவிடர்கள்), இருப்பினும் மங்கோலாய்டுகள், நோர்டிக்ஸ் போன்றவர்கள் நகர கலாச்சாரத்தில் இருந்தனர். இந்தியாவின் பந்தயங்களைப் பற்றி மேலும் படிக்கவும்.

சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்

பல்வேறு கோட்பாடுகள் இருந்தாலும், சரியான காரணம் இன்னும் தெரியவில்லை.

IIA காரக்பூர் மற்றும் இந்திய தொல்லியல் துறையின் சமீபத்திய ஆய்வின்படி, சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் வீழ்ச்சிக்கு பலவீனமான பருவமழை காரணமாக இருக்கலாம்.

சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்கள், சிந்து பள்ளத்தாக்கின் ஆட்சியாளர்களின் (மத்திய நிர்வாகம்) நகர வாழ்க்கையை நிலைநிறுத்துவதற்கான அதிகார இழப்பும் காரணமாக இருக்கலாம் (ஃபரிசர்விஸ் கோட்பாடு).

அசோகா, பேரரசர்

- மௌரியர்கள் 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், மூன்று முக்கிய ஆட்சியாளர்களைக் கொண்ட ஒரு வம்சமாக இருந்தனர் - சந்திரகுப்தாநிறுவனர், அவரது மகன் பிந்துசாரர் மற்றும் பிந்துசாரரின் மகன் அசோகர்.

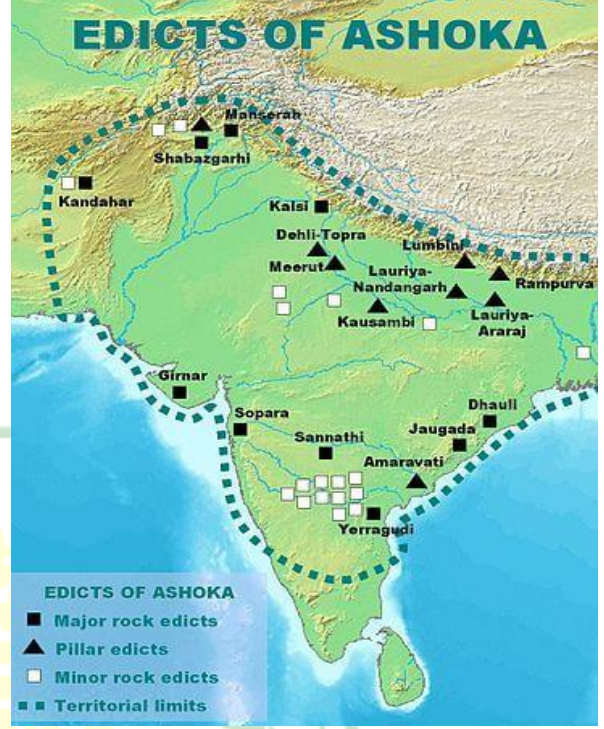
- சந்திரகுப்தாவை சாணக்யா அல்லது கௌடில்யர் என்ற புத்திசாலி ஆதரித்தார். சாணக்கியரின் பல கருத்துக்கள் அர்த்தசாஸ்திரம் என்ற புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன.
- மெகஸ்தனிஸ் ஒரு தூதர் ஆவார், அவர் மேற்கு ஆசியாவின் கிரேக்க ஆட்சியாளர் செலூகஸ் நிகேட்டரால் சந்திரகுப்தனின் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார்.
- அசோகர் வரலாற்றில் அறியப்பட்ட மிகப் பெரிய ஆட்சியாளர்களில் ஒருவராக இருந்தார், மேலும் அவரது அறிவுறுத்தல்களின்படி தூண்களிலும், பாறை மேற்பரப்புகளிலும் கல்வெட்டுகள் செதுக்கப்பட்டன.
- அசோகரின் பெரும்பாலான கல்வெட்டுகள் பிராகிருத மொழியில் இருந்தன மற்றும் பிராமி எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டன.
- பேரரசின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் வெவ்வேறு மொழிகளைப் பேசினர்.

பேரரசு ஆட்சி

- பேரரசு மிகப் பெரியதாக இருந்ததால், வெவ்வேறு பகுதிகள் வித்தியாசமாக ஆளப்பட்டன.
- பாடலிபுத்திரத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதி பேரரசரின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. இதன் பொருள் வரி வசூலிக்க அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டனர்.
- உளவாளிகள் அதிகாரிகளைக் கண்காணித்தனர்.
- பிற பகுதிகள் அல்லது மாகாணங்கள் தக்கிலா அல்லது உஜ்ஜைனி போன்ற மாகாண தலைநகரில் இருந்து ஆளப்பட்டன.
- இங்கு அரசு இளவரசர்கள் பெரும்பாலும் கவர்னர்களாக அனுப்பப்பட்டனர், உள்ளூர் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் விதிகள் பின்பற்றப்பட்டன.

அசோகரின் தம்மம்

- கலிங்கத்திற்குப் பிறகு [தற்போதைய கடலோர ஓடிசா] அவர் போரைக் கைவிட்டார்.
- அவர் தம்மத்தை செயல்படுத்தத் தொடங்கினார்[தர்மத்தின் பிராகிருத சொல்]
- அசோகரின் தம்மத்தில் கடவுளை வழிபடுவது அல்லது யாகம் செய்வது இல்லை. புத்தரின் போதனைகள் மூலம் தனது குடிமக்களுக்கு அறிவுறுத்துவது தனது கடமை என்று அவர் உணர்ந்தார்.
- அவர் அதிகாரிகளை நியமித்தார், அவர் தம்ம மஹாமத்தா என்று அழைக்கப்படுகிறார், அவர்கள் தம்மத்தைப் பற்றி மக்களுக்கு கற்பிப்பதற்காக இடம் விட்டு இடம் சென்றார்.
- தவிர, அசோகர் தனது செய்திகளை பாறைகள் மற்றும் தூண்களில் பொறித்து, தனது செய்தியை தாங்களாகவே படிக்க முடியாதவர்களிடம் படிக்குமாறு தனது அதிகாரிகளுக்கு அறிவுறுத்தினார்.
- மேலும் சிரியா, எகிப்து, கிரீஸ் மற்றும் இலங்கை போன்ற பிற நாடுகளுக்கும் தம்மம் பற்றிய கருத்துக்களை பரப்ப தூதுவர்களை அனுப்பினார்.

சீனாவின் பெரிய சுவர்

- மௌரியப் பேரரசின் காலத்திற்குச் சற்றே முன்னதாக, சுமார் 2400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, இந்தச் சுவரைக் கட்டத் தொடங்கியது.
- இது பேரரசின் வடக்கு எல்லையை ஆயர் மக்களிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்காக இருந்தது.

- பேரரசின் எல்லைகள் மாறிக்கொண்டே இருந்ததால் 2000 வருட காலப்பகுதியில் சுவரில் சேர்த்தல்கள் செய்யப்பட்டன.

முக்கிய கிராமங்கள், வளரும் நகரங்கள்

- சுமார் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு துணைக்கண்டத்தில் இரும்பின் பயன்பாடு தொடங்கியது.
- செழிப்பான கிராமங்களின் ஆதரவு இல்லாமல் மன்னர்களும் ராஜ்யங்களும் இருந்திருக்க முடியாது.
- சங்க இலக்கியம் எனப்படும் தமிழின் சில ஆரம்பகால படைப்புகள் சுமார் 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன் இயற்றப்பட்டவை. இந்த நூல்கள் சங்கம் என்று அழைக்கப்பட்டன, ஏனெனில் அவை மதுரை நகரத்தில் நடைபெற்ற கவிஞர்களின் கூட்டங்களில் (சங்கங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன) இயற்றப்பட்டு தொகுக்கப்பட்டன.
- ஜாதகங்கள் என்பது சாதாரண மக்களால் இயற்றப்பட்ட கதைகள், பின்னர் புத்த பிக்குகளால் எழுதப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டது.
- அரண்மனைகள், சந்தைகள் அல்லது சாதாரண மக்களின் வீடுகளின் எச்சங்கள் எங்களிடம் இல்லை. ஒருவேளை இன்னும் சில தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களால் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.
- ஆரம்பகால நகரங்களைப் பற்றி அறிய மற்றொரு வழி, அவற்றைப் பார்வையிட்ட மாலுமிகள் மற்றும் பயணிகளின் கணக்குகளிலிருந்து.
- கைவினைகளில் மிக நுண்ணிய மட்பாண்டங்கள் அடங்கும், இது வடக்கு கருப்பு பாலிஷ் செய்யப்பட்ட பாத்திரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது பொதுவாக துணைக்கண்டத்தின் வடக்குப் பகுதியில் காணப்படுவதால் இப்பெயர். இது பொதுவாக கருப்பு நிறத்தில் இருக்கும், மேலும் மெல்லிய பளபளப்புடன் இருக்கும்.
- பல கைவினைப் பணியாளர்கள் மற்றும் வணிகர்கள் இப்போது ஷ்ரேனிஸ் எனப்படும் சங்கங்களை உருவாக்கியுள்ளனர்.
- இந்த கைவினைப் பணியாளர்கள் பயிற்சி அளித்தனர், மூலப்பொருட்களை வாங்கினார்கள் மற்றும் முடிக்கப்பட்ட தயாரிப்புகளை விநியோகித்தனர்.
- ஷ்ரேனிஸ் வங்கிகளாகவும் செயல்பட்டன.

வர்த்தகர்கள், அரசர்கள் மற்றும் யாத்ரீகர்கள்

- சங்கப் பாடல்கள் மூவேந்தரைக் குறிப்பிடுகின்றன. சோழர்கள், சேரர்கள் மற்றும் பாண்டியர்கள் ஆகிய மூன்று ஆளும் குடும்பங்களின் தலைவர்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் மூன்று தலைவர்கள் என்று பொருள்படும் தமிழ் வார்த்தை இது. அவர்கள் சுமார் 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தென்னிந்தியாவில் சக்திவாய்ந்தவர்கள்.
- மூன்று தலைவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டு அதிகார மையங்கள் இருந்தன: ஒன்று உள்நாட்டிலும், ஒன்று கடற்கரையிலும். இந்த ஆறு நகரங்களில் இரண்டு மிக முக்கியமானவை: சோழர்களின் துறைமுகமான புகார் அல்லது காவேரிப்பட்டினம் மற்றும் பாண்டியர்களின் தலைநகரான மதுரை.
- தலைவர்கள் வழக்கமான வரிகளை வசூலிக்கவில்லை. மாறாக மக்களிடம் அன்பளிப்புகளை கேட்டு பெற்றுக்கொண்டனர்.
- சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, மேற்கு இந்தியாவில் சாதவாகனர்கள் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு வம்சம் சக்திவாய்ந்ததாக மாறியது.
- சாதவாகனர்களின் மிக முக்கியமான ஆட்சியாளர் கௌதமிபுத்திர ஸ்ரீ சதகர்ணி ஆவார்.
- அவரும் மற்ற சாதவாகன ஆட்சியாளர்களும் தட்சிணபாதத்தின் அதிபதிகள் என்று அழைக்கப்பட்டனர், அதாவது தெற்கு நோக்கி செல்லும் பாதை.

பட்டுச் சாலை & குஷானர்கள்

- தூர தேசங்களுக்கு நடைபயணத்திலும், குதிரையிலும், ஒட்டகத்திலும் சென்ற சீனாவைச் சேர்ந்த சிலர், பட்டுப்புடவைகளை எடுத்துச் சென்றனர். அவர்கள் பின்பற்றிய பாதைகள் பட்டுப் பாதை என்று அழைக்கப்பட்டன.
- சில மன்னர்கள் பாதையின் பெரும் பகுதியைக் கட்டுப்படுத்த முயன்றனர். ஏனென்றால், வழியில் பயணிக்கும் வியாபாரிகள் கொண்டு வரும் வரிகள், காணிக்கைகள் மற்றும் பரிசுகள் மூலம் அவர்கள் பயனடையலாம். பதிலுக்கு, அவர்கள் பெரும்பாலும்

கொள்ளையர்களின் தாக்குதல்களிலிருந்து தங்கள் ராஜ்யங்களைக் கடந்து செல்லும் வணிகர்களைப் பாதுகாத்தனர்.

- 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மத்திய ஆசியா மற்றும் வடமேற்கு இந்தியாவை ஆண்ட குஷானர்கள் பட்டுப் பாதையைக் கட்டுப்படுத்திய ஆட்சியாளர்களில் மிகவும் பிரபலமானவர்கள்.
- அவர்களின் இரண்டு முக்கிய அதிகார மையங்கள் பெஷாவர் மற்றும் மதுரா. தசுதிலாவும் அவர்களின் ராஜ்ஜியத்தில் சேர்க்கப்பட்டது.
- அவர்களின் ஆட்சியின் போது, பட்டுப் பாதையின் ஒரு கிளை மத்திய ஆசியாவிலிருந்து சிந்து நதியின் முகப்பில் உள்ள துறைமுகங்கள் வரை நீட்டிக்கப்பட்டது, அங்கிருந்து பட்டு மேற்கு நோக்கி ரோமானியப் பேரரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது.
- குஷானர்கள் தங்க நாணயங்களை வெளியிட்டனர். இவற்றை பட்டுப்பாதையில் உள்ள வியாபாரிகள் பயன்படுத்தி வந்தனர்.

பௌத்தத்தின் பரவல்

- 1900 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆட்சி செய்த கனிஷ்கர் மிகவும் பிரபலமான குஷான் ஆட்சியாளர்.
- அவர் ஒரு பௌத்த சபையை ஏற்பாடு செய்தார், அங்கு அறிஞர்கள் சந்தித்து முக்கியமான விஷயங்களை விவாதித்தார்.
- புத்தரின் சுயசரிதையான புத்தசரிதையை இயற்றிய அஸ்வகோஷா என்ற கவிஞர் அவரது அரசவையில் வாழ்ந்தார். அவரும் மற்ற பௌத்த அறிஞர்களும் இப்போது சமஸ்கிருதத்தில் எழுதத் தொடங்கினர்.
- மஹாயான பௌத்தம் எனப்படும் புத்த மதத்தின் ஒரு புதிய வடிவம் இப்போது உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.
- இங்கே இது 2 தனித்துவமான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது: (1) முன்னதாக, புத்தரின் இருப்பு சில அடையாளங்களைப் பயன்படுத்தி சிற்பத்தில் காட்டப்பட்டது. இப்போது சிலைகள் செய்யப்படுகின்றன. மதுரா மற்றும் தக்சிலாவிலிருந்து. (2) போதிசத்துவர்கள் மீதான நம்பிக்கையுடன் கருதப்படுகிறது. முன்னதாக அவர்கள் ஞானம் பெற்றவுடன் அவர்கள் முற்றிலும் தனிமையில் வாழலாம் மற்றும் அமைதியாக தியானம் செய்யலாம். இப்போது அவர்கள்

மற்றவர்களுக்கு கற்பிக்கவும் உதவவும் உலகில் இருக்கிறார்கள். இந்த வகையான வழிபாடு மத்திய ஆசியா, சீனா மற்றும் பின்னர் கொரியா மற்றும் ஜப்பான் முழுவதும் நிலவியது.

- வணிகர்கள் தங்கள் பயணத்தின் போது குகை மடங்களில் தங்கியிருக்கலாம்.
- தேரவாத பௌத்தம் என அழைக்கப்படும் புத்தமதத்தின் பழைய வடிவம், இலங்கை, மியான்மர், தாய்லாந்து மற்றும் இந்தோனேசியா உட்பட தென்கிழக்கு ஆசியாவின் பிற பகுதிகளில் மிகவும் பிரபலமாக இருந்தது.
- சுமார் 1600 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு துணைக்கண்டத்திற்கு வந்த ஃபாசியான், 1400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சுவான் ஜாங் மற்றும் 50 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வந்த ஐ-கிங் ஆகியோர் புகழ்பெற்ற சீன புத்த யாத்ரீகர்கள்.

பக்தி

- பிற்கால இந்து மதத்தின் மைய அம்சமாக மாறிய சில தெய்வ வழிபாடு, மற்ற மதத்தின் சமகாலத்தவர்களே முக்கியத்துவம் பெற்றது.
- 'உயர்ந்த' அல்லது 'தாழ்ந்த' சாதிகள் என்று அழைக்கப்படும், ஆணோ பெண்ணோ, பணக்காரராக இருந்தாலும் சரி, ஏழையாக இருந்தாலும் சரி, பக்தியின் வழியைப் பின்பற்றலாம்.
- பக்தி பற்றிய கருத்து பகவத் கீதையில் உள்ளது.
- பக்தி முறையைப் பின்பற்றியவர்கள், விரிவான யாகங்களைச் செய்வதைக் காட்டிலும், ஒரு கடவுள் அல்லது தெய்வத்தின் பக்தி மற்றும் தனிப்பட்ட வழிபாட்டை வலியுறுத்துகின்றனர்.
- இந்த யோசனை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதும், கலைஞர்கள் இந்த தெய்வங்களின் அழகிய உருவங்களை உருவாக்கினர்.

பண்டைய இந்தியா: குப்தா மற்றும் பிந்தைய குப்தா

குப்தர்கள்

- கல்வெட்டுகள் மற்றும் நாணயங்கள் மூலம் அவர்களின் வரலாறு பற்றிய தகவல்கள்.
- சங்கரகுப்தனைத் தொடர்ந்து சமுத்திரகுப்தன் வந்தான்.
- சமுத்திரகுப்தா, குப்த ஆட்சியாளர் (1700 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அதாவது கி.பி. 300). ஹரிசேனன் அவரது அரசவைக் கவிஞர்.
- குப்த வம்சத்தின் முதல் ஆட்சியாளரான சந்திரகுப்தா, சமுத்திரகுப்தாவும் பயன்படுத்திய மகாராஜ்-ஆதிராஜா என்ற பெரிய பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்.
- "பிரஷஸ்தி" = கல்வெட்டு 'புகழ்'. சமுத்திரகுப்தாவைப் பற்றிய பிரஷஸ்தி அலகாபாத்தில் (பிரயாக்) அசோகன் தூணில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.
- இந்தியா/நேபாளம்/இலங்கையின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் நான்கு விதமான ஆட்சியாளர்கள் அவரிடம் சரணடைந்தனர் அல்லது கூட்டணி அமைத்தனர். (எ.கா: ஆரியவர்த்தா, தக்ஷிணபாத, கான சங்கங்கள் போன்றவை).
- குப்தர்களின் முக்கிய மையங்கள்: பிரயாக் (அலகாபாத், உ.பி.), உஜ்ஜைன் (அவந்தி, எம்.பி.) மற்றும் பாடலிபுத்ரா (பாட்னா, பீகார்).
- சமுத்திரகுப்தனின் மகன் = சந்திரகுப்தன் II. காளிதாசனும் ஆர்யபட்டாவும் அவனது அரசவையை அலங்கரித்தனர். அவர் கடைசி சகாக்களை வென்றார்.

ஹர்ஷவர்தனா & ஹர்ஷசரிதா

- வாழ்க்கை வரலாறுகள் மூலம் அவர்களின் வரலாறு பற்றிய தகவல்கள்.
- குப்த வம்சம் மறைந்து கொண்டிருந்த போது அவர் புஷ்யபூதி வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்.

- அவரது அரசவைக் கவிஞரான பானபட்டா, அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை ஹர்ஷசரிதை சமஸ்கிருதத்தில் எழுதினார்.
- ஷுவான் ஜாங், ஹர்ஷாவின் நீதிமன்றத்தில் நிறைய நேரம் செலவிட்டார் மற்றும் அவர் பார்த்ததைப் பற்றிய விரிவான கணக்கை விட்டுவிட்டார்.
- ஹர்ஷா கனௌஜ் இராச்சியத்தை கைப்பற்றினார், பின்னர் வங்காளத்தின் ஆட்சியாளருக்கு எதிராக ஒரு இராணுவத்தை வழிநடத்தினார்.
- அவர் கிழக்கில் வெற்றியடைந்தாலும், மகதத்தையும் வங்காளத்தையும் கைப்பற்றினாலும், மற்ற இடங்களில் அவர் வெற்றிபெறவில்லை.
- அவர் நர்மதையைக் கடந்து தக்காணத்திற்குச் செல்ல முயன்றார், ஆனால் சாளுக்கிய வம்சத்தைச் சேர்ந்த இரண்டாம் புலகேசினால் தடுக்கப்பட்டார்.

பல்லவர்கள், சாளுக்கியர்கள் மற்றும் புலகேசியர்கள்

- இக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் பல்லவர்களும் சாளுக்கியர்களும் மிக முக்கியமான ஆளும் வம்சங்களாக இருந்தனர்.
- பல்லவர்களின் ராஜ்ஜியம் அவர்களின் தலைநகரான காஞ்சிபுரத்தைச் சுற்றி காவேரி டெல்டா வரையிலும், சாளுக்கியர்களின் ஐஹோலே, தலைநகர் கிருஷ்ணா மற்றும் துங்கபத்ரா நதிகளுக்கு இடையேயான ராய்ச்சூர் தோவாப் பகுதியை மையமாகக் கொண்டது.
- பல்லவர்களும் சாளுக்கியர்களும் செழுமையாக இருந்த ஒருவரின் நிலங்களை அடிக்கடி தாக்கினர்.
- நன்கு அறியப்பட்ட சாளுக்கிய ஆட்சியாளர் இரண்டாம் புலகேசி ஆவார். அவரது அரசவைக் கவிஞர் ரவிகீர்த்தியால் இயற்றப்பட்ட பிரஷஸ்தியிலிருந்து அவரைப் பற்றி நாம் அறிவோம்.
- இறுதியில், பல்லவர்கள் மற்றும் சாளுக்கியர்கள் இருவரும் ராஷ்டிரகூட மற்றும் சோழ வம்சங்களைச் சேர்ந்த புதிய ஆட்சியாளர்களுக்கு வழிவகுத்தனர்.
- இந்த ஆட்சியாளர்களுக்கு நில வருவாய் முக்கியமானது, மேலும் கிராமம் நிர்வாகத்தின் அடிப்படை அலகாக இருந்தது.

- ராஜாவுக்குத் தேவைப்படும் போதெல்லாம் படைகளை வழங்கும் இராணுவத் தலைவர்கள் இருந்தனர். இந்த ஆண்கள் சமந்தாக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.
- பல்லவர்களின் கல்வெட்டுகள் பல உள்ளூர் சபைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. பிராமண நில உரிமையாளர்களின் கூட்டமாக இருந்த சபா இதில் அடங்கும்.
- மேலும் நகரம் வணிகர்களின் அமைப்பாக இருந்தது.
- சீன யாத்ரீகர் ஃபா சியான், உயர்ந்த மற்றும் வலிமைமிக்கவர்களால் தீண்டத்தகாதவர்களாக நடத்தப்பட்டவர்களின் அவல நிலையைக் கவனித்தார்.

கட்டிடங்கள், ஓவியங்கள் மற்றும் புத்தகங்கள்

- இரும்புத் தூண் - சந்திரன் - குப்தர் காலத்தில்.
- ஸ்தூபிகள் (மேடு) - நினைவுப் பெட்டகங்களில் புத்தர் அல்லது அவரைப் பின்பற்றுபவர்களின் உடல் எச்சங்கள் அல்லது அவர்கள் பயன்படுத்திய பொருட்கள் இருக்கலாம். ஸ்தூபியைச் சுற்றி பிரதக்ஷிண பாதை போடப்பட்டது. (எ.கா: சாஞ்சி, அமராவதி)
- குகைக் கோயில்கள்.
- பாறை வெட்டப்பட்ட கோவில்கள்.
- இந்து கோவில்கள்: கர்பக்ரிஹா = பிரதான தெய்வத்தின் உருவம் வைக்கப்பட்ட இடம். விகாரா = இது ஒரு புனிதமான இடமாகக் குறிக்க கர்ப்பகிரகத்தின் உச்சியில் செய்யப்பட்ட கோபுரம். மண்டபம் = மக்கள் கூடும் மண்டபம்.
- ஆரம்பகால கோவில்களின் எடுத்துக்காட்டுகள் : பிதர்கான், உ.பி. (கி.பி. 500) - சுட்ட செங்கல் மற்றும் கல்லால் ஆனது, மகாபலிபுரம் - ஒற்றைக்கல் கோவில்கள், ஐஹோலே துர்கா கோவில் (கி.பி. 600).
- PS: சாஞ்சியில் உள்ள அழகான நுழைவாயில் ஒன்றுக்கு தந்தத் தொழிலாளர்கள் சங்கம் பணம் செலுத்தியது.
- ஒரிசாவில் உள்ள ஜெயின் மடாலயம்.
- ஓவியங்கள் - அஜனதா குகைகள் - புத்த துறவிகள்.

- நூல்கள் - சிலப்பதிகாரம் (இளங்கோ அடிகள், கி.பி. 200) மற்றும் மணிமேகலை (சாத்தனார், கி.பி. 600), மேகதூதா (காளிதாசன்).
- புராணங்கள் - அனைவரும் கேட்க வேண்டும் என்பதற்காக வியாசரால் தொகுக்கப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது.
- ஜாதகம் மற்றும் பஞ்சதந்திரக் கதைகள்

இடைக்கால இந்தியா: முத்தரப்பு போராட்டம் மற்றும் சோழர்கள்

இடைக்கால இந்தியா

இந்தப் பதிவில் பிரதிஹாரர்கள், பாலர்கள் மற்றும் ராஷ்டிரகூடர்கள் இடையே இடைக்காலத்தில் நடந்த முத்தரப்பு போராட்டத்தைப் பார்க்கிறோம். ஏகாதிபத்திய சோழர்களைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்வோம்.

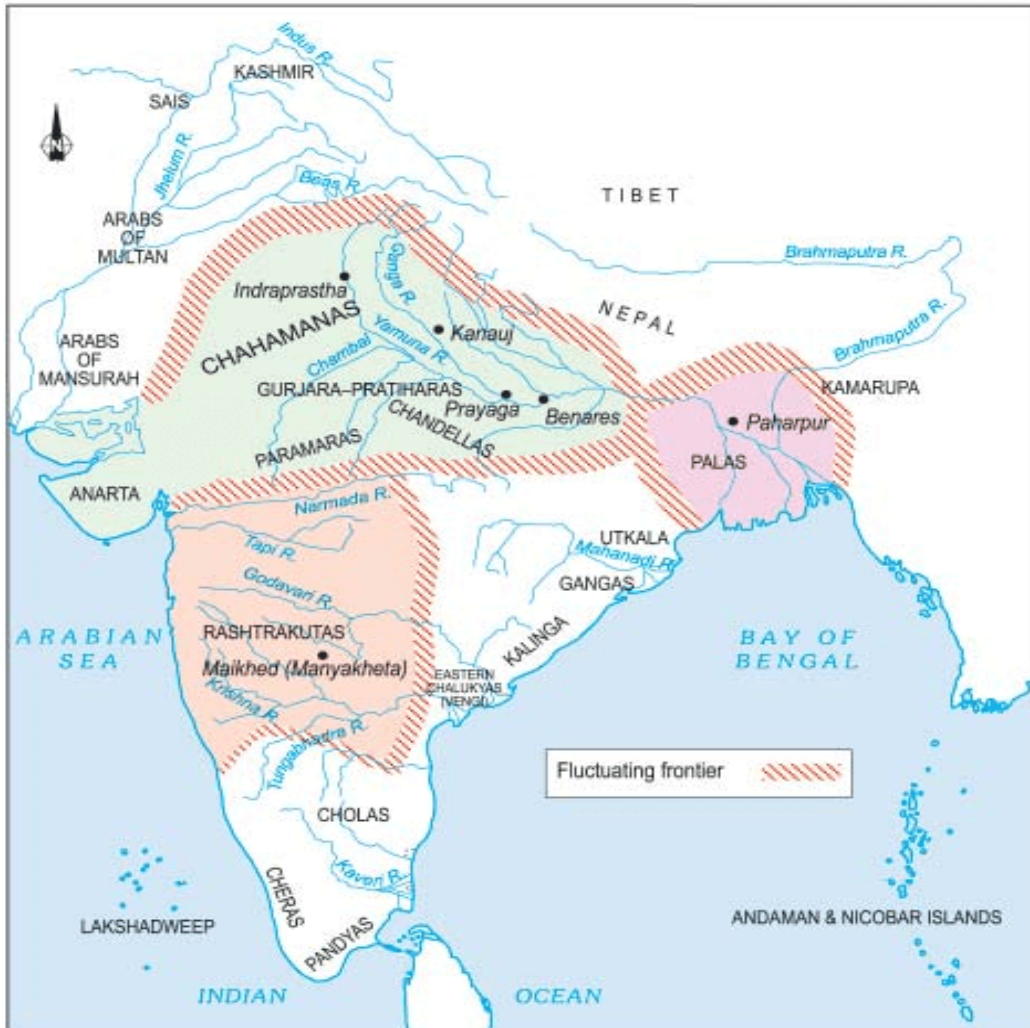
(நமது கடந்த காலம் -1). அத்தியாயங்களில் இருந்து முக்கிய குறிப்புகள் மட்டுமே கீழே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. முதல்நிலை மற்றும் முதன்மைத் தேர்வுகளைத் தயாரிக்கும் போது, பாடத்தை விரைவாகப் புரிந்துகொள்ள, இந்தப் புள்ளிகள் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

புதிய ராஜாக்கள் மற்றும் ராஜ்யங்கள்

- 7 ஆம் நூற்றாண்டில் பல வம்சங்கள் தோன்றின.
- 7 ஆம் நூற்றாண்டில் துணைக்கண்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் அல்லது போர்வீரர் தலைவர்கள் இருந்தனர்.
- தற்போதுள்ள அரசர்கள் பெரும்பாலும் அவர்களைத் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் அல்லது சமந்தாக்கள் என்று ஒப்புக்கொண்டனர். இந்த சமணர்கள் சக்தியையும் செல்வத்தையும் பெற்றதால், அவர்கள் தங்களை மகா-சமந்தா, மகாமண்டலேஸ்வரர் (ஒரு "வட்டம்" அல்லது பிராந்தியத்தின் பெரிய இறைவன்) மற்றும் பல என்று அறிவித்தனர்.
- சில நேரங்களில் அவர்கள் தங்கள் மேலாளர்களிடமிருந்து தங்கள் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்தினர்.
- தக்காணத்தில் உள்ள ராஷ்டிரகூடர்களும் அத்தகைய ஒரு உதாரணம். ஆரம்பத்தில் அவர்கள் கர்நாடக சாளுக்கியர்களுக்கு அடிபணிந்தனர்.

எட்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், ராஷ்டிரகூடத் தலைவரான தண்டிதுர்கா, தனது சாளுக்கிய அதிபரை வீழ்த்தினார்.

- ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து வளங்கள் பெறப்பட்டன, அதாவது விவசாயிகள், கால்நடை வளர்ப்பவர்கள், கைவினைஞர்கள், அவர்கள் உற்பத்தி செய்தவற்றின் ஒரு பகுதியை அடிக்கடி வற்புறுத்துகிறார்கள் அல்லது சரணடையச் செய்தனர்.
- பிரஷாஸ்திஸ் உண்மையில் உண்மையாக இல்லாத விவரங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், ஆட்சியாளர்கள் தங்களை எப்படிச் சித்தரிக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் சொல்கிறார்கள் - உதாரணமாக, வீரம் மிக்க, வெற்றிகரமான போர்வீரர்களாக.
- இருப்பினும், கல்ஹானா என்ற எழுத்தாளர் 12 ஆம் நூற்றாண்டில் சமஸ்கிருத கவிதைகளை இயற்றினார், மேலும் அவர் ஆட்சியாளர்களையும் அவர்களின் கொள்கைகளையும் விமர்சித்தார்.

- கங்கை பள்ளத்தாக்கில் உள்ள கனெளஜ் ஒரு மதிப்புமிக்க பகுதி. பல நூற்றாண்டுகளாக, குர்ஜரா-பிரதிஹாரா, ராஷ்டிரகூட மற்றும் பாலா வம்சங்களைச் சேர்ந்த ஆட்சியாளர்கள் கனவ்ஜின் கட்டுப்பாட்டிற்காக போராடினர். வரலாற்றாசிரியர்கள் பெரும்பாலும் அதை "முக்கூட்டு போராட்டம்" என்று விவரிக்கிறார்கள்.
- ஆட்சியாளர்களும் பெரிய கோயில்களைக் கட்டி தங்கள் சக்தியையும் வளத்தையும் நிரூபிக்க முயன்றனர்.
- ஆப்கானிஸ்தானின் கஜினியின் சுல்தான் மஹ்மூத் [ஆட்சி 997-1030] மற்றும் மத்திய ஆசியா, ஈரான் மற்றும் துணைக் கண்டத்தின் வடமேற்கு பகுதிகள் மீதான கட்டுப்பாட்டை நீட்டித்து குஜராத்தின் சோம்நாத் உட்பட இந்தக் கோயில்களைத் தாக்க பயன்படுத்தினார்.
- கஜினியின் நம்பிக்கைக்குரிய அறிஞரான அல்-பிருனி, அவர் கைப்பற்றிய துணைக்கண்டத்தைப் பற்றி எழுத வைத்தார். இந்த அரபு வார்த்தையான Kitanb-al-Hind சமஸ்கிருத அறிஞர்களின் உதவியையும் நாடியது.
- டெல்லி மற்றும் அஜ்மீரைச் சுற்றியுள்ள பகுதியை ஆட்சி செய்த சௌஹான்கள் / சஹாமனாக்கள்.
- அவர்கள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டை மேற்கு மற்றும் கிழக்கிற்கு விரிவுபடுத்த முயன்றனர், அங்கு அவர்கள் குஜராத்தின் சாளுக்கியர்களாலும் மேற்கு உத்தரபிரதேசத்தின் கஹலவாலாக்களாலும் எதிர்க்கப்பட்டனர்.
- 1191 இல் சுல்தான் முகமது கோரி என்ற ஆப்கானிய ஆட்சியாளரைத் தோற்கடித்த பிருத்விராஜா III (1168-1192) சிறந்த அறியப்பட்ட சஹாமானா ஆட்சியாளர் ஆவார், ஆனால் அடுத்த ஆண்டு, 1192 இல் அவருடன் தோற்றார்.

சோழர்கள்

- உறையூரைச் சேர்ந்த சோழர்களின் பண்டைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த விஜயாலயா, ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் முத்தரையரிடம் இருந்து டெல்டாவைக் கைப்பற்றினார். அவர் தஞ்சாவூர் நகரத்தையும் நிகம்பகுதினி தேவிக்கு ஒரு கோயிலையும் கட்டினார்.

- விஜயாலயாவின் வாரிசுகள் அண்டை பகுதிகளை கைப்பற்றி ராஜ்ஜியம் வளர்ந்தது.
- மிகவும் சக்திவாய்ந்த சோழ ஆட்சியாளராகக் கருதப்படும் முதலாம் இராஜராஜன், கி.பி 985 இல் மன்னரானார் மற்றும் கட்டுப்பாட்டை விரிவுபடுத்தினார்.
- இராஜராஜனின் மகன், முதலாம் இராஜேந்திரன் தனது கொள்கைகளைத் தொடர்ந்தான், மேலும் கங்கைப் பள்ளத்தாக்கு, இலங்கை மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியாவின் நாடுகளில் கூட தாக்குதல் நடத்தினான், இந்த பயணங்களுக்கு ஒரு கடற்படையை உருவாக்கினான்.
- தஞ்சாவூர் மற்றும் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் பெரிய கோவில்கள், ராஜராஜன் மற்றும் ராஜேந்திரன் கட்டப்பட்டது.
- சோழர் கோயில்கள் பெரும்பாலும் அவற்றைச் சுற்றி வளர்ந்த குடியேற்றங்களின் கருவாக மாறின. மேலும் இந்தக் கோயில்கள் வழிபாட்டுத் தலங்கள் மட்டுமல்ல; அவை பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கையின் மையமாகவும் இருந்தன.
- சோழர்களின் பல சாதனைகள் விவசாயத்தில் புதிய முன்னேற்றங்கள் மூலம் சாத்தியமானது.
- ஊர் என்று அழைக்கப்படும் விவசாயிகளின் குடியிருப்புகள் நீர்ப்பாசன விவசாயம் பரவியதன் மூலம் செழிப்பாக மாறியது. அத்தகைய கிராமங்களின் குழுக்கள் நாடு எனப்படும் பெரிய அலகுகளை உருவாக்கின.
- கிராம சபை மற்றும் நாடு நீதி வழங்குதல் மற்றும் வரி வசூலிப்பது உட்பட பல நிர்வாக செயல்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தன.
- வெள்ளாள சாதியைச் சேர்ந்த பணக்கார விவசாயிகள் மத்திய சோழ அரசின் மேற்பார்வையின் கீழ் நாட்டின் விவகாரங்களில் கணிசமான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தனர்.

இடைக்கால இந்தியா: டெல்லி சுல்தானகம்

கவர்ச்சியின் மையமாக டெல்லி

டெல்லி எப்போது அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மையமாக மூலோபாய முக்கியத்துவம் பெற்றது? இடைக்காலத்தில் டெல்லியின் முக்கிய ஆட்சியாளர்கள் யார்? இந்த கேள்விகளுக்கான பதில்களை இந்த இடுகையில் பெறுவீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

- 12ஆம் நூற்றாண்டில்தான் டெல்லி முக்கியமான நகரமாக மாறியது.
- பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் செளஹான்களால் தோற்கடிக்கப்பட்ட தோமாரா ராஜபுத்திரர்களின் கீழ் டெல்லி முதலில் ஒரு பேரரசின் தலைநகராக மாறியது.

ராஜபுத்திர வம்சம்

1. டோமராஸ் [பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் - 1165]
2. அனங்கா பாலா [1130 -1145]
3. செளஹான்ஸ் [1165 -1192]
4. பிருத்விராஜ் சவுகான் [1175 -1192]

டெல்லி சுல்தான்கள்

- 13 ஆம் நூற்றாண்டில் சுல்தானிகள் டெல்லியை துணைக்கண்டத்தின் பரந்த பகுதிகளை கட்டுப்படுத்தும் தலைநகராக மாற்றினர்.
- "வரலாறுகள்", தாரிக் (ஒருமை) / தவாரிக் (பன்மை), பாரசீக மொழியில் எழுதப்பட்டது, டெல்லி சுல்தான்களின் கீழ் நிர்வாக மொழி கற்றவர்களால்: செயலாளர்கள், நிர்வாகிகள், கவிஞர்கள் மற்றும் பிரபுக்கள் நகரங்களில் (முக்கியமாக டெல்லி) மற்றும் கிராமங்களில் வாழ்ந்தவர்கள். .
- இந்த எழுத்துக்களின் நோக்கங்கள்: (அ) அவர்கள் பெரும்பாலும் சுல்தான்களுக்காக தங்கள் வரலாறுகளை வளமான வெகுமதிகளை எதிர்பார்த்து எழுதினார்கள் (ஆ) பிறப்புரிமை மற்றும் பாலின வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் ஒரு "சிறந்த" சமூக ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அவர்கள் ஆட்சியாளர்களுக்கு

அறிவுறுத்தினர் (இ) அவர்களின் கருத்துக்கள் அனைவராலும் பகிரப்படவில்லை.

- 1236 இல் சுல்தான் இல்துமிஷின் மகள் ரஸியா சுல்தான் ஆனார். பிரபுக்கள் சுதந்திரமாக ஆட்சி செய்வதற்கான அவரது முயற்சிகளில் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. அவள் 1240 இல் அரியணையில் இருந்து நீக்கப்பட்டாள்.

ஆரம்பகால துருக்கிய [1206-1290]

1. குத்பதீன் ஐபக் [1206 -1210]
2. ஷம்சுதீன் இல்துமிஷ் [1210 -1236]
3. ரஸியா [1236 -1240]
4. கியாசுதீன் பால்பன் [1266 -1287]

டெல்லி சுல்தானகத்தின் விரிவாக்கம்

டெல்லி சுல்தானகம் - எல்லைகள்

- 13 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், தில்லி சுல்தான்களின் கட்டுப்பாடு அரிதாகவே காரிஸன்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பலத்த வலுவூட்டப்பட்ட நகரங்களுக்கு அப்பால் சென்றது.
- சுல்தான்கள் எப்போதாவது உள்நாட்டை கட்டுப்படுத்தினர், ஒரு நகரம் அல்லது துறைமுகத்தை ஒட்டிய நிலங்கள், அதற்கு பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை வழங்குகின்றன, எனவே அவை வணிகம், காணிக்கை அல்லது விநியோகத்திற்காக கொள்ளையடிப்பதைச் சார்ந்திருந்தன.
- டெல்லியிலிருந்து தொலைதூர வங்காளத்திலும் சிந்துவிலும் உள்ள காரிஸன் நகரங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் கடினமாக இருந்தது.
- ஆப்கானிஸ்தானில் இருந்து மங்கோலிய படையெடுப்புகளாலும், கிளர்ச்சி செய்த கவர்னர்களாலும் மாநிலம் சவால் செய்யப்பட்டது.
- கியாசுதீன் பால்பன், அலாவுதீன் கல்ஜி மற்றும் முகமது துக்கக் ஆகியோரின் ஆட்சிக் காலத்தில் விரிவாக்கம் ஏற்பட்டது.

கில்ஜி வம்சம் [1290 – 1320]

1. ஜலாலுதீன் கல்ஜி [1290 - 1296]

2. அலாவுதீன் கல்ஜி [1296 -1316]

துக்ளக் வம்சம் [1320 – 1414]

1. கியாசுதீன் துக்ளக் [1320-1324]

2. முகமது துக்ளக் [1324 -1351]

3. ஃபிரூஸ் ஷா துக்ளக் [1351 -1388]

- எனவே, சுல்தான்கள் செய்த முதல் காரியம் காரிஸன் நகரங்களின் இந்த உட்பகுதிகளை ஒருங்கிணைத்ததுதான். இந்த பிரச்சாரங்களின் போது கங்கா-யமுனை தோவாபில் காடுகள் அழிக்கப்பட்டன மற்றும் வேட்டையாடுபவர்கள் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பவர்கள் தங்கள் வாழ்விடத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர்.
- இந்த நிலங்கள் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டு விவசாயம் ஊக்குவிக்கப்பட்டது. வர்த்தகப் பாதைகளைப் பாதுகாக்கவும், பிராந்திய வர்த்தகத்தை மேம்படுத்தவும் புதிய கோட்டைகளும் நகரங்களும் நிறுவப்பட்டன.
- இரண்டாவதாக, சுல்தானகத்தின் "வெளி எல்லையில்" விரிவாக்கம் ஏற்பட்டது. அலாவுதீன் கல்ஜியின் ஆட்சிக் காலத்தில் தென்னிந்தியாவுக்கான இராணுவப் பயணங்கள் தொடங்கி முஹம்மது துக்ளக்குடன் முடிவடைந்தது.

நிர்வாகம் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு

- பிரபுக்களை ஆளுநர்களாக நியமிப்பதற்குப் பதிலாக, ஆரம்பகால டெல்லி சுல்தான்கள், குறிப்பாக இல்துமிஷ், இராணுவ சேவைக்காக வாங்கப்பட்ட பந்தகன் என்று அழைக்கப்படும் அவர்களின் சிறப்பு அடிமைகளை விரும்பினர்.
- கல்ஜிகள் மற்றும் துக்ளக்குகள் பந்தகனைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்தினர், மேலும் தாழ்மையான பிறவிகளை அடிக்கடி தங்கள் வாடிக்கையாளர்களாக இருந்தவர்களை உயர் அரசியல் பதவிகளுக்கு உயர்த்தினர்.
- அடிமைகளும் வாடிக்கையாளர்களும் தங்கள் எஜமானர்களுக்கும் புரவலர்களுக்கும் விசுவாசமாக இருந்தனர், ஆனால் அவர்களின் வாரிசுகளுக்கு அல்ல.

- பாரசீக தவாரிக்கின் ஆசிரியர்கள் தில்லி சுல்தான்களை "தாழ்ந்த மற்றும் கீழ்நிலையில் பிறந்தவர்களை" உயர் பதவிகளுக்கு நியமித்ததற்காக விமர்சித்தனர்.
- இராணுவத் தளபதிகள் பிரதேசங்களின் ஆளுநர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். இந்த நிலம் இக்தா என்றும் அவற்றை வைத்திருப்பவர் இக்தாதர் அல்லது முக்தி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. முக்தியின் கடமை இராணுவ பிரச்சாரங்களுக்கு தலைமை தாங்குவதும் அவர்களின் இக்தாக்களில் சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிப்பதும் ஆகும்.
- ஆனால் இன்னும் துணைக்கண்டத்தின் பெரும் பகுதிகள் டெல்லி சுல்தான்களின் கட்டுப்பாட்டிற்கு வெளியே இருந்தன.
- செங்கிஸ் கானின் கீழ் மங்கோலியர்கள் 1219 இல் வடகிழக்கு ஈரானில் உள்ள ட்ரான்சோக்சியானா மீதும், அலாவுதீன் கல்ஜி மற்றும் முகமது துக்ளக் ஆட்சியின் போது டெல்லி சுல்தானகத்தின் மீதும் படையெடுத்தனர்.

செங்கிஸுக்கு எதிரான ஏ.கல்ஜியின் தற்காப்புக் கொள்கை

- தற்காப்பு நடவடிக்கையாக, அலாவுதீன் கல்ஜி ஒரு பெரிய ராணுவத்தை எழுப்பினார்.
- தனது வீரர்களுக்காக சிரி என்ற புதிய காரிஸன் நகரத்தை கட்டினார்.
- வீரர்களுக்கு உணவளிக்கும் வகையில், நிலங்களில் இருந்து வரியாக வசூலிக்கப்படும் விளைபொருட்கள் செய்யப்பட்டு, நெல்லுக்கு 50% வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.
- அலாவுதீன் தனது வீரர்களுக்கு இக்தாஸ் அல்லாமல் ரொக்கமாக சம்பளம் கொடுக்கத் தேர்ந்தெடுத்தார். வணிகர்கள் இந்த வீரர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கு ஏற்ப பொருட்களை விற்பனை செய்வதை அவர் உறுதி செய்தார்.
- எனவே இங்கு விலைகளை கட்டுக்குள் வைத்திருக்க சந்தைகளில் பயனுள்ள தலையீடு காரணமாக ஏ.கல்ஜியின் நிர்வாக நடவடிக்கைகள் மிகவும் பாராட்டப்பட்டன.
- மங்கோலிய படையெடுப்புகளின் அச்சுறுத்தலை அவர் வெற்றிகரமாக எதிர்கொண்டார்.

செங்கிஸுக்கு எதிரான எம்.துக்ளக் தாக்குதல் கொள்கை

- மங்கோலிய இராணுவம் முன்பு தோற்கடிக்கப்பட்டது. எம்.துக்ளக் இன்னும் ஒரு பெரிய ராணுவத்தை எழுப்பினார்.
- புதிய காரிஸன் நகரத்தைக் கட்டுவதற்குப் பதிலாக, டெல்லி-ஐ குஹ்னா என்ற டெல்லி நகரத்தில் வசிப்பவர்களையும், அங்கு காவலில் இருந்த வீரர்களையும் அவர் காலி செய்தார்.
- அதே பகுதியில் இருந்து விளைபொருட்கள் பெரிய படைகளுக்கு உணவளிக்க வரியாகவும் கூடுதல் வரியாகவும் வசூலிக்கப்பட்டது. இதனால் அப்பகுதியில் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. .
- முஹம்மது துக்ளக் தனது வீரர்களுக்கு ரொக்க சம்பளத்தையும் கொடுத்தார். ஆனால் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, அவர் "டோக்கன்" நாணயத்தைப் பயன்படுத்தினார். இந்த மலிவான நாணயம் "வெண்கலத்தால்" செய்யப்பட்டதால் எளிதில் போலியாக மாற்றப்படலாம்.
- காஷ்மீரில் அவரது பிரச்சாரம் ஒரு பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. பின்னர் அவர் ட்ரான்சோக்சியானா மீது படையெடுப்பதற்கான தனது திட்டங்களை கைவிட்டு தனது பெரிய இராணுவத்தை கலைத்தார்.
- அவரது நிர்வாக நடவடிக்கைகள் சிக்கல்களை உருவாக்கியது. மக்கள் தௌலதாபாத்துக்கு மாற்றப்பட்டது அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது. கங்கா-யமுனைப் பகுதியில் வரி மற்றும் பஞ்சம் அதிகரித்தது பரவலான கிளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. இறுதியாக, "டோக்கன்" நாணயத்தை திரும்பப் பெற வேண்டியிருந்தது.

15 மற்றும் 16 ஆம் நூற்றாண்டு சுல்தான்கள்: சயீத், லோடி மற்றும் சூரி

சயீத் வம்சம் [1414 – 1451]

- கிஜ்ர் கான் 1414 -1421

லோடி வம்சம் [1451 – 1526]

- பஹ்லுல் லோடி 1451 -1489

சூரி வம்சம் [1540-1555]

- ஷெர்ஷா சூரி [1540-1545] டெல்லியைக் கைப்பற்றினார்.
- இஸ்லாமிய வெற்றியின் போது முதல் முறையாக மக்களுக்கும் ஆட்சியாளருக்கும் இடையிலான உறவு முறைப்படுத்தப்பட்டது, சிறிய அடக்குமுறை அல்லது ஊழல்.
- அவர் முகலாய பேரரசர் ஹுமாயூனை சவால் செய்து தோற்கடித்தார் (1539 : சௌசா போர், 1540 : கன்னோஜ் போர்)
- ஷெர்ஷா நிர்வாகத்தை அறிமுகப்படுத்தினார், அது அலாவுதீன் கல்ஜியிடமிருந்து கூறுகளை கடன் வாங்கியது மற்றும் அவற்றை மிகவும் திறமையானது.
- ஷெர்ஷாவின் நிர்வாகம் முகலாய சாம்ராஜ்யத்தை ஒருங்கிணைத்தபோது பெரிய பேரரசர் அக்பர் (1556-1605) பின்பற்றிய மாதிரியாக மாறியது.
- அவரது சமாதி சசாரத்தில் உள்ளது [பீகார்]

இடைக்கால இந்தியா: முகலாய வம்சம்

முகலாய வம்சம்

- 16 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்து, அவர்கள் ஆக்ரா மற்றும் டெல்லியில் இருந்து தங்கள் ராஜ்யத்தை விரிவுபடுத்தினர், 17 ஆம் நூற்றாண்டில் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட அனைத்து துணைக்கண்டத்தையும் கட்டுப்படுத்தினர்.

- துணைக் கண்டத்தின் ஆட்சியாளர்களால் புறக்கணிக்க முடியாத ஒரு அரசியல் பாரம்பரியத்தை விட்டுவிட்டு, நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்புகள் மற்றும் ஆட்சியின் யோசனைகளை அவர்கள் திணித்தனர்.

பாபர் - முகலாயப் பேரரசின் நிறுவனர்

- முதல் முகலாய பேரரசர் (1526-1530)
- வடமேற்கு இந்தியாவின் அரசியல் சூழ்நிலை பாபர் இந்தியாவிற்குள் நுழைவதற்கு ஏற்றதாக இருந்தது.
- சிக்கந்தர் லோடி 1517 இல் இறந்தார், அவருக்குப் பிறகு இப்ராஹிம் லோடி பதவியேற்றார். 1. லோதி ஒரு வலுவான மையப்படுத்தப்பட்ட பேரரசை உருவாக்க முயன்றார், இது ஆப்கானிய தலைவர்களையும் ராஜபுத்திரர்களையும் பயமுறுத்தியது.
- எனவே 1526 இல் அவர் (முதல்) பானிபத்தில் (போர்) டெல்லி சுல்தானான இப்ராஹிம் லோடி மற்றும் அவரது ஆப்கானிய ஆதரவாளர்களை தோற்கடித்து டெல்லி மற்றும் ஆக்ராவைக் கைப்பற்றினார்.
- பாபர் இந்தோ-கங்கை பள்ளத்தாக்கில் ஒரு பேரரசை நிறுவியது ராணா சங்காவுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருந்தது.
- எனவே 1527 இல் - கான்வாவில் [ஆக்ராவிற்கு மேற்கே ஒரு இடத்தில்] ராணா சங்கா, ராஜபுத்திர ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் கூட்டாளிகளை தோற்கடித்தார்.
- பாபரின் வருகை குறிப்பிடத்தக்கது:
- காபூலும் கந்தரும் வட இந்தியாவை உள்ளடக்கிய பேரரசின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக மாறியது. இந்தப் பகுதிகள் எப்பொழுதும் இந்தியாவின் மீதான படையெடுப்புக்கான களமாக செயல்பட்டதால், வெளி படையெடுப்புகளில் இருந்து பாதுகாப்பை வழங்குகின்றன
- இந்த இரண்டு பகுதிகளும் சீனா மற்றும் மத்திய தரைக்கடல் துறைமுகங்களுடன் இந்தியாவின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை வலுப்படுத்த உதவியது.
- சிறிய ராஜ்யங்களின் சகாப்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்த கனரக பிரங்கிகளைப் பயன்படுத்தியதால் அவரது போர் தந்திரங்கள் மிகவும்

விலை உயர்ந்தவை, ஏனெனில் இந்த சிறிய ராஜ்யங்களால் அதை வாங்க முடியாது.

- மதத் தலையீட்டிற்குப் பதிலாக மகுடத்தின் வலிமை மற்றும் கௌரவத்தின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டிய மாநிலக் கருத்தை அவர் அறிமுகப்படுத்தினார். இது அவரது வாரிசுகளுக்கு ஒரு முன்னுதாரணத்தையும் வழிகாட்டுதலையும் வழங்கியது.

ஹுமாயூன் [1530-1540, 1555-1556]

- ஹுமாயூன் தனது தந்தையின் விருப்பத்தின்படி தனது பரம்பரையை பிரித்தார். அவரது சகோதரர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு மாகாணம் வழங்கப்பட்டது.
- ஷேர்கான் ஹுமாயூனை தோற்கடித்தார், இதனால் அவர் ஈரானுக்கு தப்பி ஓட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.
- ஈரானில், ஹுமாயூன் சஃபாவிட் ஷாவிடம் உதவி பெற்றார். அவர் 1555 இல் டெல்லியை மீண்டும் கைப்பற்றினார், ஆனால் அடுத்த ஆண்டு ஒரு விபத்தில் இறந்தார்.

அக்பர் [1556-1605] - முகலாய வம்சத்தில் மிகவும் பிரபலமான ஆட்சியாளர்

அவரது ஆட்சியை மூன்று காலங்களாகப் பிரிக்கலாம்:

1. 1556-1570 : துரிஸ் மற்றும் பிற ஆப்கானியர்களுக்கு எதிராகவும், அண்டை நாடுகளான மால்வா மற்றும் கோண்ட்வானாவிற்கு எதிராகவும், மிர்சா ஹக்கீம் மற்றும் உஸ்பெக்ஸின் கிளர்ச்சியை ஒடுக்கவும் இராணுவ பிரச்சாரங்கள் தொடங்கப்பட்டன. 1568 இல் சிசோடியா தலைநகர் சித்தூர் கைப்பற்றப்பட்டது மற்றும் 1569 இல் ரன்தம்போர் கைப்பற்றப்பட்டது.
2. 1570-1585 : குஜராத்தில் இராணுவப் பிரச்சாரங்களைத் தொடர்ந்து பீகார், வங்காளம் மற்றும் ஒரிசாவில் கிழக்கில் பிரச்சாரங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.
3. 1585-1605 : அக்பரின் பேரரசு விரிவாக்கம். சஃபாவிட்களிடமிருந்து கந்தஹார் கைப்பற்றப்பட்டது, காபுலைப் போலவே காஷ்மீர் இணைக்கப்பட்டது. தக்காணத்தில் பிரச்சாரங்கள் தொடங்கி, பெரார், காந்தேஷ் மற்றும் அஹ்மத்நகரின் சில பகுதிகள் இணைக்கப்பட்டன.

ஜஹாங்கீர் [1605-1627]

- அக்பர் தொடங்கிய இராணுவப் பிரச்சாரங்கள் தொடர்ந்தன.
- மேவாரின் சிசோடியா ஆட்சியாளர் அமர் சிங் முகலாய சேவையை ஏற்றுக்கொண்டார். சீக்கியர்கள், அஹோம்கள் மற்றும் அகமதுநகர் ஆகியோருக்கு எதிரான குறைவான வெற்றிகரமான பிரச்சாரங்கள் பின்பற்றப்பட்டன.

ஷாஜஹான் [1627-1658]

- ஷாஜகானின் கீழ் தக்காணத்தில் முகலாயப் பிரச்சாரங்கள் தொடர்ந்தன.
- ஆப்கானிய பிரபு கான் ஜஹான் லோடி கிளர்ச்சி செய்து தோற்கடிக்கப்பட்டார்.
- வடமேற்கில், உஸ்பெக்களிடமிருந்து பால்கைக் கைப்பற்றுவதற்கான பிரச்சாரம் தோல்வியுற்றது மற்றும் சஃபாவிட்களிடம் கந்தஹார் இழந்தது.
- ஷாஜகான் அவரது மகன் அவுரங்கசீப்பால் ஆக்ராவில் வாழ்நாள் முழுவதும் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.

அவுரங்கசீப் [1658-1707]

- வடகிழக்கில், அஹோம்கள் பிரம்மபுத்திரா பள்ளத்தாக்குக்கு அருகிலுள்ள அஸ்ஸாமில் உள்ள ஒரு பேரரசு 1663 இல் தோற்கடிக்கப்பட்டனர், ஆனால் அவர்கள் 1680 களில் மீண்டும் கிளர்ச்சி செய்தனர். அஹோம்ஸ் நீண்ட காலமாக முகலாய விரிவாக்கத்தை வெற்றிகரமாக எதிர்த்தார் மற்றும் அவர்கள் 600 ஆண்டுகளாக அனுபவித்து வந்த தங்கள் இறையாண்மையை விட்டுக்கொடுக்க விரும்பவில்லை.
- யூசுப்சாய் மற்றும் சீக்கியர்களுக்கு எதிராக வடமேற்கில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரச்சாரங்கள் தற்காலிகமாக வெற்றி பெற்றன.
- மார்வாரின் ரத்தோர் ராஜபுத்திரர்களின் வாரிசு மற்றும் உள் அரசியலில் முகலாய தலையீடு அவர்களின் கிளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.
- மராட்டிய தலைவர் சிவாஜிக்கு எதிரான பிரச்சாரங்கள் ஆரம்பத்தில் வெற்றி பெற்றன. இருப்பினும், அவுரங்கசீப்பின் சிறையிலிருந்து

தப்பித்த சிவாஜி தன்னை ஒரு சுதந்திர அரசனாக அறிவித்து முகலாயர்களுக்கு எதிரான தனது பிரச்சாரங்களை மீண்டும் தொடங்கினார்.

- இளவரசர் அக்பர்[1] ஒளரங்கசீப்பிற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தார் மற்றும் மராத்தியர்கள் மற்றும் டெக்கான் சுல்தானகத்தின் ஆதரவைப் பெற்றார்.
- அக்பரின் கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு, அவரங்கசீப் தக்காண சுல்தான்களுக்கு எதிராக படைகளை அனுப்பினார். பீஜப்பூர்[கர்நாடகா] 1685 இல் மற்றும் கோல்கொண்டா [தெலங்கானா] 1687 இல் இணைக்கப்பட்டது.
- 1698 முதல் அவரங்கசீப் கொரில்லாப் போரைத் தொடங்கிய மராட்டியர்களுக்கு எதிராக தக்காணத்தில் தனிப்பட்ட முறையில் பிரச்சாரங்களை நிர்வகித்தார்.
- வட இந்தியாவில் சீக்கியர்கள், ஜாட்கள் மற்றும் சத்னாமிகளின் கிளர்ச்சியையும் அவரங்கசீப் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. சத்னாமிகள் இந்து மதத்தின் ஒரு பிரிவாக இருந்தனர் மற்றும் அவர்கள் ஒளரங்கசீப்பின் கடுமையான இஸ்லாமிய கொள்கைகளுக்கு எதிராக வெறுப்படைந்தனர் - இதில் வெறுக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய ஜிசியா வரி (முஸ்லிம் அல்லாத மக்கள் மீதான தேர்தல் வரி), இசை மற்றும் கலையை தடை செய்தல் மற்றும் இந்து கோவில்களை அழித்தல் ஆகியவை அடங்கும்.

மற்ற ஆட்சியாளர்களுடன் முகலாய உறவுகள்

- முகலாய ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை ஏற்க மறுத்த ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக தொடர்ந்து பிரச்சாரம் செய்தனர்.
- இருப்பினும், முகலாயர்கள் சக்திவாய்ந்தவர்களாக மாறியதால், பல ஆட்சியாளர்களும் தானாக முன்வந்து அவர்களுடன் இணைந்தனர். எ.கா: ராஜபுத்திரர்கள்.
- தங்கள் எதிரிகளை தோற்கடித்து அவமானப்படுத்தாமல் இருப்பதில் கவனமாக சமநிலை இருந்தது [ஆனால் சிவாஜியுடன் ஒளரங்கசீப் அல்ல] முகலாயர்கள் பல மன்னர்கள் மற்றும் தலைவர்கள் மீது தங்கள் செல்வாக்கை நீட்டிக்க உதவியது.

மன்சப்தர்கள் மற்றும் ஜாகிர்தார்கள்

- பேரரசு பல்வேறு பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாக விரிவடைந்தவுடன், மொகலாயர்கள் ஈரானியர்கள், இந்திய முஸ்லிம்கள், ஆப்கானியர்கள், ராஜபுத்திரர்கள், மராட்டியர்கள் மற்றும் பிற குழுக்களின் பல்வேறு குழுக்களை ஆட்சேர்ப்பு செய்தனர்.
- முகலாய சேவையில் சேர்ந்தவர்கள் மன்சப்தர்களாக பதிவு செய்யப்பட்டனர் - ஒரு மன்சாப் வைத்திருக்கும் ஒரு நபர், அதாவது பதவி அல்லது பதவி.
- பதவி, சம்பளம் மற்றும் இராணுவப் பொறுப்புகளை நிர்ணயிக்க முகலாயர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட தரவரிசை முறை இது.
- மன்சப்தாரின் இராணுவப் பொறுப்புகள் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான சுவார் அல்லது குதிரைப்படை வீரர்களை பராமரிக்க வேண்டியிருந்தது.
- மன்சப்தர்கள் தங்களின் சம்பளத்தை வருவாய்ப் பணிகளாகப் பெற்றனர் - ஜாகிர்கள் இவை ஓரளவு இக்தாஸ் போன்றவை. ஆனால் முக்திகளைப் போலல்லாமல், மன்சப்தர்கள் ஜாகிர்களை நிர்வகிப்பதில்லை, அதற்குப் பதிலாக மானஸப்தார்களே நாட்டின் வேறு சில பகுதிகளில் பணியாற்றும் போது மானஸப்தார்களே தங்கள் ஊழியர்களால் வருவாயைச் சேகரிக்கும் உரிமையைக் கொண்டிருந்தனர்.
- அக்பரின் ஆட்சியில், இந்த ஜாகிர்கள் கவனமாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டதால், அவர்களின் வருவாய் மன்சாதாரின் சம்பளத்திற்கு சமமாக இருந்தது.
- ஆனால் ஒளரக்சீப்பின் ஆட்சியில், மன்சப்தார்களின் எண்ணிக்கையில் பெரும் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது, அதாவது ஜாகிர் பெறுவதற்கு நீண்ட நேரம் காத்திருந்தது.
- எனவே ஜாகிர்தார் பற்றாக்குறையை கண்காணித்து, யாரிடம் ஜாகிர் கிடைத்ததோ அவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டதை விட அதிக வருவாயைப் பெற்றனர்.
- ஒளரங்கசீப்பால் இந்த வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை, அதனால் விவசாயிகள் பெரும் அவதிக்குள்ளாகினர்.

ஜாப்ட் மற்றும் ஜமீன்தார்கள்

- முகலாய நிர்வாகத்தை நிலைநிறுத்த, ஆட்சியாளர்கள் கிராமப்புற உற்பத்தியிலிருந்து[விவசாயிகளிடமிருந்து] வரிகளைப் பெறுவதை நம்பியிருந்தனர்.
- முகலாயர் ஒரு வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார் - ஜமீன்தார்கள் - அனைத்து இடைத்தரகர்களையும் விவரிக்க, அவர்கள் கிராமங்களின் உள்ளூர் தலைவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது ஆட்சியாளர்களுக்கு இந்த வரிகளை வசூலிக்கும் சக்திவாய்ந்த தலைவர்களாக இருந்தாலும் சரி.
- பயிர் விளைச்சலை மதிப்பிடுவதற்கு கவனமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டது.
- இந்த தரவுகளின் அடிப்படையில், வரி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது.
- ஒவ்வொரு மாகாணமும் தனிப்பட்ட பயிர்களுக்கான வருவாய் விகிதங்களின் சொந்த அட்டவணையுடன் வருவாய் வட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டது. இந்த வருவாய் முறை ஜாப்ட் என்று அறியப்பட்டது.
- இருப்பினும், கலகக்கார ஜமீன்தார்கள் உடனிருந்தனர். 17 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் விவசாயிகள் கிளர்ச்சி மூலம் முகலாயப் பேரரசின் ஸ்திரத்தன்மைக்கு அவர்கள் சவால் விடுத்தனர்.

அக்பர் நாமா & ஜன்-ஜ அக்பரி

- அக்பர் நாமா என்ற தலைப்பில் அக்பரின் ஆட்சியின் மூன்று தொகுதி வரலாற்றை அபுல் ஃபசல் எழுதினார்.
- முதல் தொகுதி அக்பரின் முன்னோர்களைப் பற்றியது.
- இரண்டாவது அக்பரின் ஆட்சியின் நிகழ்வுகளை பதிவு செய்தது.
- மூன்றாவது ஜன்-ஜ அக்பரி. இது அக்பரின் நிர்வாகம், குடும்பம், இராணுவம், வருவாய்கள் மற்றும் அவரது பேரரசின் புவியியல் ஆகியவற்றைக் கையாள்கிறது. இது இந்தியாவில் வாழும் மக்களின் பாரம்பரியங்கள் மற்றும் கலாச்சாரம் பற்றிய விரிவான விவரங்களை வழங்குகிறது. பயிர்கள், விளைச்சல், விலை, கூலி மற்றும் வருவாய் பற்றிய புள்ளிவிவர விவரங்களையும் பெற்றுள்ளது.

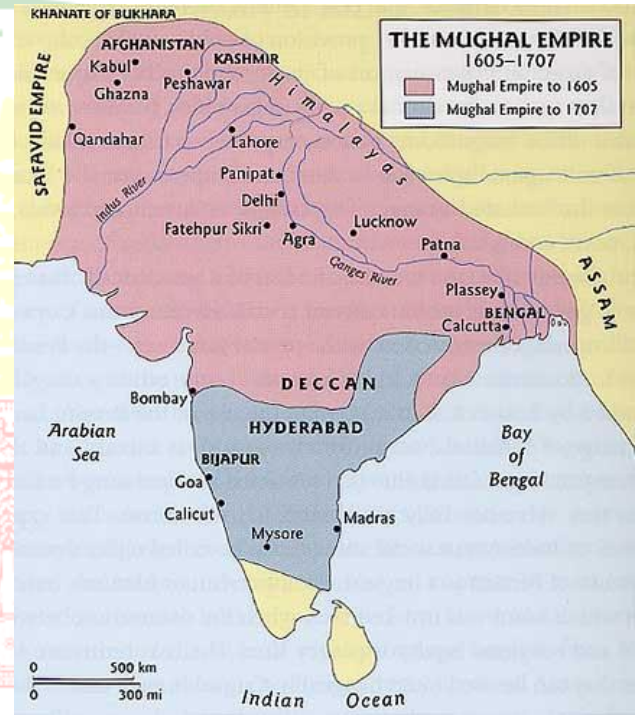
அக்பரின் கொள்கைகள்

- பேரரசு சுபாஸ் எனப்படும் மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது, அரசியல் மற்றும் இராணுவ செயல்பாடுகளை மேற்கொண்ட ஒரு சுபாதாரால் நிர்வகிக்கப்பட்டது.
- சுபாதாருக்கு இராணுவ ஊதியம் வழங்குபவர் (பக்ஷி), மத மற்றும் தொண்டு நிறுவனங்களுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் (சதர்), இராணுவத் தளபதிகள் (பௌஜ்தர்கள்) மற்றும் நகர காவல்துறைத் தளபதி (கோட்வால்) போன்ற பிற அதிகாரிகள் ஆதரவு அளித்தனர்.
- ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒரு நிதி அதிகாரி அல்லது திவான் இருந்தார்.
- அக்பரின் பிரபுக்கள் பெரிய படைகளுக்கு கட்டளையிட்டனர் மற்றும் பெரிய அளவிலான வருவாயைப் பெற்றனர்.
- இபாதத் கானாவில் உலமாக்கள், பிராமணர்கள், ரோமன் கத்தோலிக்கர்களான ஜேசுட் பாதிரிகள் மற்றும் ஜோராஸ்ட்ரியர்களுடன் அக்பரின் மதம் பற்றிய விவாதங்கள் நடந்தன.
- சடங்கு மற்றும் கோட்பாட்டை வலியுறுத்தும் மத அறிஞர்கள் பெரும்பாலும் மதவெறியர்கள் என்பதை அவர் உணர்ந்தார். அவர்களின் போதனைகள் அவரது குடிமக்களிடையே பிளவுகளையும் ஒற்றுமையையும் உருவாக்கியது. இது இறுதியில் அக்பரை சுல்-இ குல் அல்லது "உலகளாவிய அமைதி" என்ற எண்ணத்திற்கு இட்டுச் சென்றது.
- சுல்-இ குல் என்ற இந்த யோசனையைச் சுற்றி ஆட்சியின் பார்வையை உருவாக்க அக்பருக்கு அபுல் ஃபசல் உதவினார்.
- இந்த ஆட்சிக் கொள்கையை ஜஹாங்கீர் மற்றும் ஷாஜஹானும் பின்பற்றினர்.

17 ஆம் நூற்றாண்டு மற்றும் அதற்குப் பிறகு

- பொருளாதார மற்றும் வணிக வளம் இருந்தபோதிலும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஒரு வெளிப்படையான உண்மை. வறுமை மிகுந்த செல்வச் செழிப்புடன் அருகருகே இருந்தது.

- ஷாஜகானின் ஆட்சியின் போது, உயர்ந்த பதவியில் இருந்த மன்சப்தர்கள் பெயரளவில் இருந்தனர் மற்றும் மற்றவர்களை விட அதிகபட்ச சம்பளம் பெறுபவர்கள்.
- முதன்மை உற்பத்தியாளர்களான விவசாயிகள் மற்றும் கைவினைஞர்களின் கைகளில் [கருவிகள் மற்றும் விநியோகங்களில்] முதலீடு செய்வதற்கு வருவாய் வசூல் அளவு[வரி] மிகக் குறைவாகவே உள்ளது.
- முகலாயப் பேரரசரின் அதிகாரம் மெதுவாகக் குறைந்து வருவதால், அவரது ஊழியர்கள் பிராந்தியங்களில் சக்திவாய்ந்த அதிகார மையங்களாக உருவெடுத்தனர். அவர்கள் புதிய வம்சங்களை உருவாக்கி, ஹைதராபாத் மற்றும் அவத் போன்ற மாகாணங்களின் கட்டளையை வைத்திருந்தனர், ஆனால் முகலாயர்களுக்கு விசுவாசமாக இருந்தனர்.
- 18 ஆம் நூற்றாண்டில், பேரரசின் மாகாணங்கள் தங்கள் சுதந்திரமான அரசியல் அடையாளங்களை ஒருங்கிணைத்தன.

இந்திய அரசியலமைப்பின் வரலாற்றுப் பின்னணி

1947 க்கு முன், இந்தியா இரண்டு முக்கிய நிறுவனங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது - 11 மாகாணங்களைக் கொண்ட பிரிட்டிஷ் இந்தியா மற்றும் துணைக் கூட்டணிக் கொள்கையின் கீழ் இந்திய இளவரசர்களால் ஆளப்பட்ட சுதேச மாநிலங்கள். இரண்டு நிறுவனங்களும் ஒன்றிணைந்து இந்திய ஒன்றியத்தை உருவாக்கின, ஆனால் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் பல மரபு முறைகள் இப்போதும் பின்பற்றப்படுகின்றன. இந்திய அரசியலமைப்பின் வரலாற்று அடிப்படைகள் மற்றும்

பரிணாம வளர்ச்சியை இந்திய சுதந்திரத்திற்கு முன் நிறைவேற்றப்பட்ட பல விதிமுறைகள் மற்றும் செயல்களில் காணலாம்.

இந்திய நிர்வாக அமைப்பு

இந்திய ஜனநாயகம் என்பது பாராளுமன்ற ஜனநாயக வடிவமாகும், இதில் நிறைவேற்று அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு பொறுப்பாகும். நாடாளுமன்றத்தில் லோக்சபா மற்றும் ராஜ்யசபா என இரு அவைகள் உள்ளன. மேலும், ஆளுகையின் வகை கூட்டாட்சி, அதாவது மத்தியிலும் மாநிலங்களிலும் தனி நிர்வாகமும் சட்டமன்றமும் உள்ளது. உள்ளூராட்சி மட்டங்களிலும் எங்களிடம் சுயராஜ்யம் உள்ளது. இந்த அமைப்புகள் அனைத்தும் பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்திற்கு அவர்களின் மரபுக்கு கடன்பட்டுள்ளன. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணியையும் அதன் பல ஆண்டுகளாக அதன் வளர்ச்சியையும் பார்ப்போம்.

1773-ன் ஒழுங்குமுறைச் சட்டம்

- இந்தியாவில் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் விவகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்தவும், ஒழுங்குபடுத்தவும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் முதல் படி எடுத்தது.
- இது வங்காளத்தின் ஆளுநரை (கோட்டை வில்லியம்) கவர்னர்-ஜெனரலாக (வங்காளத்தின்) நியமித்தது.
- வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் வங்காளத்தின் முதல் கவர்னர் ஜெனரல் ஆனார்.
- கவர்னர் ஜெனரலின் நிர்வாக சபை நிறுவப்பட்டது (நான்கு உறுப்பினர்கள்). தனியான சட்ட மன்றம் இல்லை.
- இது பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் கவர்னர்களை வங்காள கவர்னர் ஜெனரலுக்கு கீழ்ப்படுத்தியது.
- 1774 இல் உச்ச நீதிமன்றமாக வில்லியம் கோட்டையில் (கல்கத்தா) உச்ச நீதிமன்றம் நிறுவப்பட்டது.
- இது நிறுவனத்தின் ஊழியர்கள் எந்தவொரு தனியார் வர்த்தகத்திலும் ஈடுபடுவதையோ அல்லது பூர்வீக மக்களிடமிருந்து லஞ்சம் வாங்குவதையோ தடை செய்தது.
- இயக்குநர்கள் நீதிமன்றம் (நிறுவனத்தின் ஆளும் குழு) அதன் வருவாயைப் புகாரளிக்க வேண்டும்.

பிட்டின் இந்தியா சட்டம் 1784

- நிறுவனத்தின் வணிக மற்றும் அரசியல் செயல்பாடுகளுக்கு இடையில் வேறுபடுகிறது.
- வணிகச் செயல்பாடுகளுக்கான இயக்குநர்கள் நீதிமன்றம் மற்றும் அரசியல் விவகாரங்களுக்கான கட்டுப்பாட்டு வாரியம்.
- கவர்னர் ஜெனரல் சபையின் பலத்தை மூன்று உறுப்பினர்களாகக் குறைத்தது.
- இந்திய விவகாரங்களை பிரிட்டிஷ் அரசின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்தது.
- இந்தியாவில் உள்ள நிறுவனத்தின் பிரதேசங்கள் "இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் உடைமை" என்று அழைக்கப்பட்டன.
- மெட்ராஸ் மற்றும் பம்பாயில் கவர்னர் கவுன்சில்கள் நிறுவப்பட்டன.

1813 இன் சாசனச் சட்டம்

- இந்திய வர்த்தகத்தின் மீதான நிறுவனத்தின் ஏகபோகம் நிறுத்தப்பட்டது; இந்தியாவுடனான வர்த்தகம் அனைத்து பிரிட்டிஷ் குடிமக்களுக்கும் திறந்திருக்கும்.

1833 இன் சாசனச் சட்டம்

- கவர்னர் ஜெனரல் (வங்காளத்தின்) இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரல் ஆனார்.
- இந்தியாவின் முதல் கவர்னர் ஜெனரல் வில்லியம் பென்டிக் பிரபு ஆவார்.
- இது பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் மையப்படுத்துதலுக்கான இறுதிப் படியாகும்.
- இந்தியாவிற்கான மத்திய சட்டமன்றத்தின் தொடக்கமானது பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் மாகாணங்களின் சட்டமன்ற அதிகாரங்களையும் பறித்தது.
- இந்தச் சட்டம் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் செயல்பாடுகளை ஒரு வணிக அமைப்பாக முடித்து, அது முற்றிலும் நிர்வாக அமைப்பாக மாறியது.

1853 இன் சாசனச் சட்டம்

- கவர்னர்-ஜெனரல் கவுன்சிலின் சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாக செயல்பாடுகள் பிரிக்கப்பட்டன.
- மத்திய சட்ட சபையில் 6 உறுப்பினர்கள். ஆறு உறுப்பினர்களில் நான்கு பேர் மெட்ராஸ், பம்பாய், வங்காளம் மற்றும் ஆக்ராவின் தற்காலிக அரசாங்கங்களால் நியமிக்கப்பட்டனர்.
- இது நிறுவனத்தின் சிவில் ஊழியர்களை ஆட்சேர்ப்பு செய்வதற்கான அடிப்படையாக திறந்த போட்டி முறையை அறிமுகப்படுத்தியது (இந்திய சிவில் சேவை அனைவருக்கும் திறக்கப்பட்டது).

1858 இன் இந்திய அரசு சட்டம்

- கம்பனியின் ஆட்சி இந்தியாவில் மகுடத்தின் ஆட்சியால் மாற்றப்பட்டது.
- பிரித்தானிய மகுடத்தின் அதிகாரங்கள் இந்தியாவின் வெளியுறவுச் செயலாளரால் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்
- 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இந்திய கவுன்சில் அவருக்கு உதவியது
- வைஸ்ராய் மூலம் இந்திய நிர்வாகத்தின் மீது அவருக்கு முழு அதிகாரமும் கட்டுப்பாடும் அளிக்கப்பட்டது
- கவர்னர் ஜெனரல் இந்தியாவின் வைஸ்ராய் ஆக்கப்பட்டார்.
- கேனிங் பிரபு இந்தியாவின் முதல் வைஸ்ராய் ஆவார்.
- கட்டுப்பாட்டு வாரியம் மற்றும் இயக்குநர்கள் நீதிமன்றம் நீக்கப்பட்டது.

இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1861

- வைஸ்ராயின் நிர்வாக+சட்ட மன்றம் (அதிகாரப்பூர்வமற்றது) போன்ற நிறுவனங்களில் முதன்முறையாக இந்திய பிரதிநிதித்துவத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. 3 இந்தியர்கள் சட்ட சபையில் நுழைந்தனர்.
- மத்தியிலும் மாகாணங்களிலும் சட்ட சபைகள் நிறுவப்பட்டன.
- வைஸ்ராய் எக்சிகியூட்டிவ் கவுன்சில், சட்டமியற்றும் வணிகங்களைப் பரிவர்த்தனை செய்யும் போது, அதிகாரப்பூர்வமற்ற உறுப்பினர்களாக சில இந்தியர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அது வழங்கியது.

- இது போர்ட்:போலியோ அமைப்புக்கு சட்டரீதியான அங்கீகாரத்தை வழங்கியது.
- பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் மாகாணங்களுக்கு சட்டமன்ற அதிகாரங்களை மீட்டெடுப்பதன் மூலம் அதிகாரப் பரவலாக்கத்தின் செயல்முறையைத் தொடங்கினார்.

இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1892

- மறைமுக தேர்தல்கள் (வேட்பு மனு) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- சட்ட மன்றங்களின் அளவை பெரிதாக்கியது.
- சட்ட மேலவைகளின் செயல்பாடுகளை விரிவுபடுத்தியதுடன், அவைக்கு பட்ஜெட்டை விவாதிக்கும் அதிகாரம் மற்றும் நிர்வாகிகளுக்கு கேள்விகளை எழுப்பும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.

இந்திய கவுன்சில் சட்டம் 1909

1. இந்த சட்டம் மோர்லி-மின்டோ சீர்திருத்தங்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
2. சட்டப் பேரவைகளுக்கு நேரடித் தேர்தல்; ஒரு பிரதிநிதி மற்றும் பிரபலமான உறுப்பை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான முதல் முயற்சி.
3. இது மத்திய சட்ட சபையின் பெயரை இம்பீரியல் லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சில் என மாற்றியது.
4. மத்திய சட்ட மேலவை உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 16ல் இருந்து 60 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.
5. 'தனி வாக்காளர்கள்' என்ற கருத்தை ஏற்று முஸ்லிம்களுக்கு வகுப்புவாத பிரதிநிதித்துவ முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.
6. வைஸ்ராய் நிர்வாகக் குழுவில் முதல் முறையாக இந்தியர்கள். (சட்ட உறுப்பினராக சத்யேந்திர பிரசன்னா சின்ஹா)

இந்திய அரசு சட்டம் 1919

- இந்த சட்டம் மாண்டேக்-செல்ம்ஸ்போர்ட் சீர்திருத்தங்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
- மத்திய பாடங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு மாகாண பாடங்களில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டன.

- இரட்டை ஆளுகை திட்டம், 'டார்க்கி', மாகாண பாடங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- அரசாட்சி முறையின் கீழ், மாகாண பாடங்கள் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன - இடமாற்றம் மற்றும் ஒதுக்கப்பட்டவை. இடஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பாடங்களில், சட்ட மேலவைக்கு ஆளுநர் பொறுப்பல்ல.
- இச்சட்டம் முதன்முறையாக இருசபையை மையத்தில் கொண்டு வந்தது.
- சட்டப்பேரவை¹⁴⁰ உறுப்பினர்களையும், 60 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சட்டப் பேரவையையும் கொண்டுள்ளது.
- நேரடி தேர்தல்.
- வைஸ்ராய் எக்சிகியூட்டிவ் கவுன்சிலில் உள்ள ஆறு உறுப்பினர்களில் மூவர் (கமாண்டர்-இன்-சீப் தவிர) இந்தியர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும் சட்டம் கோரியது.
- பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அமைப்பதற்காக வழங்கப்பட்டது.

1935 இன் இந்திய அரசு சட்டம்

- இந்தச் சட்டம் மாகாணங்கள் மற்றும் சமஸ்தான மாநிலங்களை அலகுகளாகக் கொண்ட அகில இந்திய கூட்டமைப்பை ஸ்தாபிக்க வகை செய்தது.
- மூன்று பட்டியல்கள்: சட்டம் மத்திய மற்றும் அலகுகளுக்கு இடையே உள்ள அதிகாரங்களை கூட்டாட்சிப் பட்டியல், மாகாணப் பட்டியல் மற்றும் கூட்டுப் பட்டியல் என மூன்று பட்டியல்களாகப் பிரித்தது.
- மையத்திற்கான கூட்டாட்சிப் பட்டியல் 59 உருப்படிகளைக் கொண்டிருந்தது, மாகாணங்களுக்கான மாகாணப் பட்டியல் 54 உருப்படிகளைக் கொண்டிருந்தது மற்றும் இரண்டிற்கும் ஒரே நேரத்தில் 36 உருப்படிகளைக் கொண்டிருந்தது.
- எஞ்சிய அதிகாரங்கள் கவர்னர் ஜெனரலிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன.
- இந்தச் சட்டம் மாகாணங்களில் அரசாட்சியை ஒழித்து, 'மாகாண சுயாட்சியை' அறிமுகப்படுத்தியது.
- இது மையத்தில் டையர்ச்சியை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வழங்கியது.

- 11 மாகாணங்களில் 6 மாகாணங்களில் இருசபை முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- இந்த ஆறு மாகாணங்கள் அசாம், வங்காளம், பம்பாய், பீகார், மெட்ராஸ் மற்றும் ஐக்கிய மாகாணம்.
- ஃபெடரல் நீதிமன்றத்தை நிறுவுவதற்கு வழங்கப்பட்டது.
- இந்திய கவுன்சிலை ஒழித்தார்.

இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் 1947

- அது இந்தியாவை சுதந்திர மற்றும் இறையாண்மை கொண்ட நாடாக அறிவித்தது.
- மத்திய மற்றும் மாகாணங்கள் இரண்டிலும் பொறுப்பான அரசாங்கங்களை நிறுவியது.
- வைஸ்ராய் இந்தியா மற்றும் மாகாண ஆளுநர்களை அரசியலமைப்பு (சாதாரண தலைவர்கள்) என நியமித்தார்.
- இது அரசியல் நிர்ணய சபைக்கு இரட்டை செயல்பாடுகளை (அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டமன்றம்) ஒதுக்கியது மற்றும் இந்த மேலாதிக்க சட்டமன்றத்தை ஒரு இறையாண்மை கொண்ட அமைப்பாக அறிவித்தது.

கவனிக்க வேண்டிய புள்ளிகள்

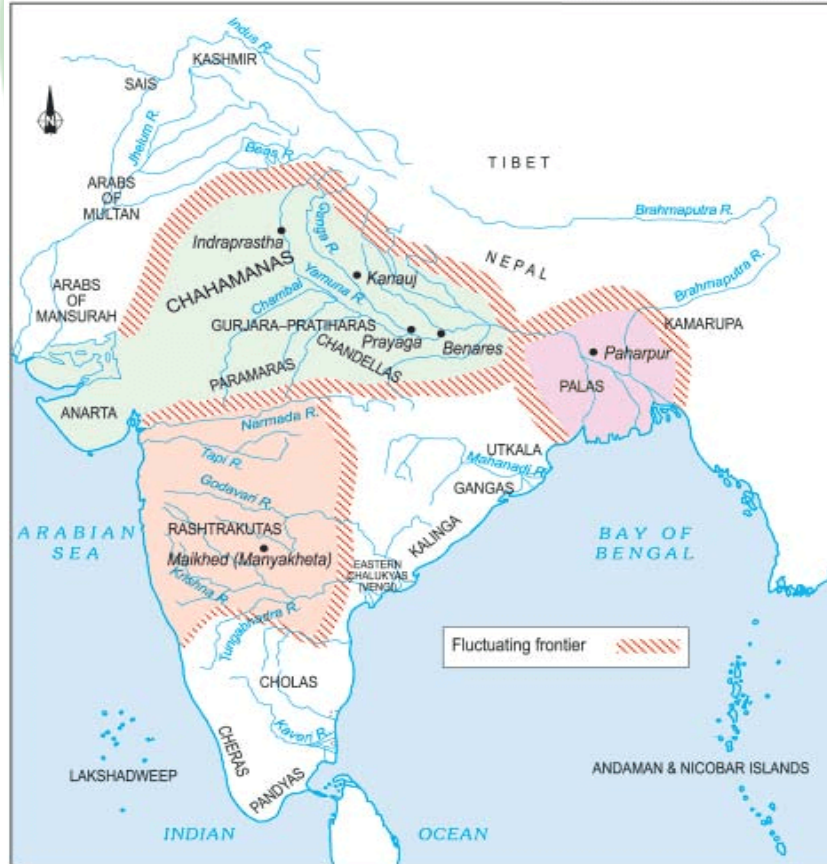
- 1833 இன் சாசனச் சட்டத்திற்கு முன் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் ஒழுங்குமுறைகள் என்றும், பின்னர் உருவாக்கப்பட்டவை சட்டங்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டன.
- வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு 1772 இல் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தை உருவாக்கினார், ஆனால் நீதித்துறை அதிகாரங்கள் மாவட்ட ஆட்சியரிடம் இருந்து பின்னர் கார்ன்வாலிஸால் பிரிக்கப்பட்டன.
- சரிபார்க்கப்படாத நிர்வாகிகளின் சக்திவாய்ந்த அதிகாரிகளிடமிருந்து, இந்திய நிர்வாகம் சட்டமன்றத்திற்கும் மக்களுக்கும் பொறுப்பான அரசாங்கமாக வளர்ந்தது.
- போர்ட்:போலியோ அமைப்பு மற்றும் வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் வளர்ச்சி அதிகாரத்தைப் பிரிப்பதைக் குறிக்கிறது.

- லார்ட் மேயோவின் நிதிப் பரவலாக்கம் பற்றிய தீர்மானம், இந்தியாவில் உள்ளூர் சுய-அரசு நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியைக் காட்சிப்படுத்தியது (1870).
- 1882: ரிப்பன் பிரபுவின் தீர்மானம் உள்ளூர் சுயராஜ்யத்தின் 'மேக்னா கார்ட்டா' எனப் பாராட்டப்பட்டது. அவர் 'இந்தியாவின் உள்ளூர் சுயராஜ்யத்தின் தந்தை' என்று கருதப்படுகிறார்.
- 1924: அக்வார்த் குழு அறிக்கையின் அடிப்படையில் ரயில்வே பட்ஜெட் பொது பட்ஜெட்டில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டது (1921).
- 1773 முதல் 1858 வரை ஆங்கிலேயர்கள் அதிகாரத்தை மையப்படுத்த முயன்றனர். 1861 கவுன்சில் சட்டத்தில் இருந்து அவர்கள் மாகாணங்களுடனான அதிகாரப் பகிர்வை நோக்கி நகர்ந்தனர்.
- 1833 சாசனச் சட்டம் 1909 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்திற்கு முன் மிக முக்கியமான சட்டமாகும்.
- 1947 வரை, இந்திய அரசு 1919 சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ் மட்டுமே செயல்பட்டது. கூட்டமைப்பு மற்றும் அரசாட்சி தொடர்பான 1935 சட்டத்தின் விதிகள் ஒருபோதும் செயல்படுத்தப்படவில்லை.
- 1919 சட்டத்தால் வழங்கப்பட்ட நிர்வாகக் குழு 1947 வரை வைஸ்ராய்க்கு தொடர்ந்து ஆலோசனை வழங்கியது. நவீன நிர்வாகிகள் (அமைச்சர்கள் கவுன்சில்) அதன் மரபுக்கு நிர்வாக சபைக்கு கடமைப்பட்டுள்ளனர்.
- சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு சட்டமன்றம் மற்றும் சட்டமன்றம் ராஜ்யசபா மற்றும் லோக்சபாவாக வளர்ந்தது.

புதிய ராஜாக்கள் மற்றும் ராஜ்யங்கள்

- 7 ஆம் நூற்றாண்டில் பல வம்சங்கள் தோன்றின.
- 7 ஆம் நூற்றாண்டில் துணைக்கண்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் அல்லது போர்வீரர் தலைவர்கள் இருந்தனர்.
- தற்போதுள்ள அரசர்கள் பெரும்பாலும் அவர்களைத் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் அல்லது சமந்தாக்கள் என்று ஒப்புக்கொண்டனர். இந்த சமணர்கள் சக்தியையும் செல்வத்தையும் பெற்றதால், அவர்கள் தங்களை மகா-சமந்தா, மகாமண்டலேஸ்வரர் (ஒரு "வட்டம்" அல்லது பிராந்தியத்தின் பெரிய இறைவன்) மற்றும் பல என்று அறிவித்தனர்.

- சில நேரங்களில் அவர்கள் தங்கள் மேலாளர்களிடமிருந்து தங்கள் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்தினர்.
- தக்காணத்தில் உள்ள ராஷ்டிரகூடர்களும் அத்தகைய ஒரு உதாரணம். ஆரம்பத்தில் அவர்கள் கர்நாடக சாளுக்கியர்களுக்கு அடிபணிந்தனர். எட்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், ராஷ்டிரகூடத் தலைவரான தண்டிதுர்கா, தனது சாளுக்கிய அதிபரை வீழ்த்தினார்.
- ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து வளங்கள் பெறப்பட்டன, அதாவது விவசாயிகள், கால்நடை வளர்ப்பவர்கள், கைவினைஞர்கள், அவர்கள் உற்பத்தி செய்தவற்றின் ஒரு பகுதியை அடிக்கடி வற்புறுத்துகிறார்கள் அல்லது சரணடையச் செய்தனர்.
- *பிரஷாஸ்திஸ்* உண்மையில் உண்மையாக இல்லாத விவரங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், ஆட்சியாளர்கள் தங்களை எப்படிச் சித்தரிக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் சொல்கிறார்கள் - உதாரணமாக, வீரம் மிக்க, வெற்றிகரமான போர்வீரர்களாக.

- இருப்பினும், கல்ஹானா என்ற எழுத்தாளர் 12 ஆம் நூற்றாண்டில் சமஸ்கிருத கவிதைகளை இயற்றினார், மேலும் அவர் ஆட்சியாளர்களையும் அவர்களின் கொள்கைகளையும் விமர்சித்தார்.
- கங்கை பள்ளத்தாக்கில் உள்ள கனௌஜ் ஒரு மதிப்புமிக்க பகுதி. பல நூற்றாண்டுகளாக, குர்ஜரா-பிரதிஹாரா, ராஷ்டிரகூட மற்றும் பாலா வம்சங்களைச் சேர்ந்த ஆட்சியாளர்கள் கனவ்ஜின் கட்டுப்பாட்டிற்காக போராடினர். வரலாற்றாசிரியர்கள் பெரும்பாலும் அதை "முக்கூட்டு போராட்டம்" என்று விவரிக்கிறார்கள்.
- ஆட்சியாளர்களும் பெரிய கோயில்களைக் கட்டி தங்கள் சக்தியையும் வளத்தையும் நிரூபிக்க முயன்றனர்.
- ஆப்கானிஸ்தானின் கஜினியின் சுல்தான் மஹ்மூத் [ஆட்சி 997-1030] மற்றும் மத்திய ஆசியா, ஈரான் மற்றும் துணைக் கண்டத்தின் வடமேற்கு பகுதிகள் மீதான கட்டுப்பாட்டை நீட்டித்து குஜராத்தின் சோம்நாத் உட்பட இந்தக் கோயில்களைத் தாக்க பயன்படுத்தினார்.
- கஜினியின் நம்பிக்கைக்குரிய அறிஞரான அல்-பிருனி, அவர் கைப்பற்றிய துணைக்கண்டத்தைப் பற்றி எழுத வைத்தார். இந்த அரபு வார்த்தையான Kitanb-al-Hind சமஸ்கிருத அறிஞர்களின் உதவியையும் நாடியது.
- டெல்லி மற்றும் அஜ்மீரைச் சுற்றியுள்ள பகுதியை ஆட்சி செய்த செளஹான்கள் / சஹாமனாக்கள்.
- அவர்கள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டை மேற்கு மற்றும் கிழக்கிற்கு விரிவுபடுத்த முயன்றனர், அங்கு அவர்கள் குஜராத்தின் சாளுக்கியர்களாலும் மேற்கு உத்தரபிரதேசத்தின் கஹலவாலாக்களாலும் எதிர்க்கப்பட்டனர்.
- 1191 இல் சுல்தான் முகமது கோரி என்ற ஆப்கானிய ஆட்சியாளரைத் தோற்கடித்த பிருத்விராஜா III (1168-1192) சிறந்த அறியப்பட்ட சஹாமானா ஆட்சியாளர் ஆவார், ஆனால் அடுத்த ஆண்டு, 1192 இல் அவருடன் தோற்றார்.

சோழர்கள்

- உறையூரைச் சேர்ந்த சோழர்களின் பண்டைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த விஜயாலயா, ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் முத்தரையரிடம் இருந்து டெல்டாவைக் கைப்பற்றினார். அவர் தஞ்சாவூர் நகரத்தையும் நிகம்பகுதினி தேவிக்கு ஒரு கோயிலையும் கட்டினார்.
- விஜயாலயாவின் வாரிசுகள் அண்டை பகுதிகளை கைப்பற்றி ராஜ்ஜியம் வளர்ந்தது.
- மிகவும் சக்திவாய்ந்த சோழ ஆட்சியாளராகக் கருதப்படும் முதலாம் இராஜராஜன், கி.பி 985 இல் மன்னரானார் மற்றும் கட்டுப்பாட்டை விரிவுபடுத்தினார்.
- இராஜராஜனின் மகன் முதலாம் இராஜேந்திரன் தனது கொள்கைகளைத் தொடர்ந்தான், மேலும் கங்கைப் பள்ளத்தாக்கு, இலங்கை மற்றும் தென்கிழக்காசியாவின் நாடுகளில் கூட தாக்குதல் நடத்தினான், இந்த பயணங்களுக்கு ஒரு கடற்படையை உருவாக்கினான்.
- தஞ்சாவூர் மற்றும் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் பெரிய கோவில்கள், ராஜராஜன் மற்றும் ராஜேந்திரன் கட்டப்பட்டது.
- சோழர் கோயில்கள் பெரும்பாலும் அவற்றைச் சுற்றி வளர்ந்த குடியேற்றங்களின் கருவாக மாறின. மேலும் இந்தக் கோயில்கள் வழிபாட்டுத் தலங்கள் மட்டுமல்ல; அவை பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கையின் மையமாகவும் இருந்தன.
- சோழர்களின் பல சாதனைகள் விவசாயத்தில் புதிய முன்னேற்றங்கள் மூலம் சாத்தியமானது.
- ஊர் என்று அழைக்கப்படும் விவசாயிகளின் குடியிருப்புகள் நீர்ப்பாசன விவசாயம் பரவியதன் மூலம் செழிப்பாக மாறியது. அத்தகைய கிராமங்களின் குழுக்கள் நாடு எனப்படும் பெரிய அலகுகளை உருவாக்கின.
- கிராம சபை மற்றும் நாடு நீதி வழங்குதல் மற்றும் வரி வசூலிப்பது உட்பட பல நிர்வாக செயல்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தன.

- வெள்ளாள சாதியைச் சேர்ந்த பணக்கார விவசாயிகள் மத்திய சோழ அரசின் மேற்பார்வையின் கீழ் நாட்டின் விவகாரங்களில் கணிசமான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தனர்.

இடைக்கால இந்தியா: டெல்லி சுல்தானகம்

கவர்ச்சியின் மையமாக டெல்லி

டெல்லி எப்போது அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மையமாக மூலோபாய முக்கியத்துவம் பெற்றது? இடைக்காலத்தில் டெல்லியின் முக்கிய விதிகள் யார்? இந்த கேள்விகளுக்கான பதில்களை இந்த இடுகையில் பெறுவீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

- 12ஆம் நூற்றாண்டில்தான் டெல்லி முக்கியமான நகரமாக மாறியது.
- பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் செளஹான்களால் தோற்கடிக்கப்பட்ட தோமாரா ராஜபுத்திரர்களின் கீழ் டெல்லி முதலில் ஒரு பேரரசின் தலைநகராக மாறியது.

ராஜபுத்திர வம்சம்

1. டோமராஸ் [பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் - 1165]
2. அனங்கா பாலா [1130 -1145]
3. செளஹான்ஸ் [1165 -1192]
4. பிருத்விராஜ் சவுகான் [1175 -1192]

டெல்லி சுல்தான்கள்

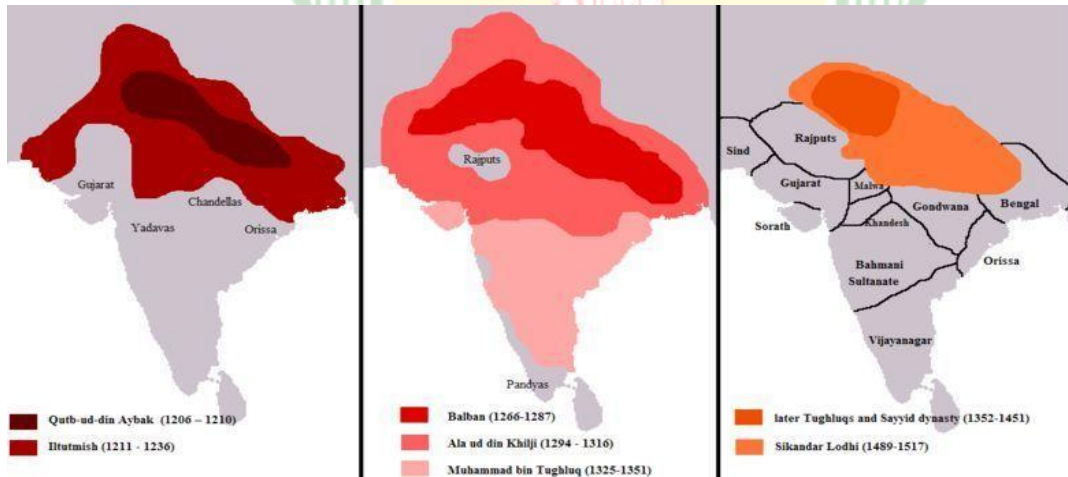
- 13 ஆம் நூற்றாண்டில் சுல்தானிகள் டெல்லியை துணைக்கண்டத்தின் பரந்த பகுதிகளை கட்டுப்படுத்தும் தலைநகராக மாற்றினர்.
- "வரலாறுகள்", தாரிக் (ஒருமை) / தவாரிக் (பன்மை), பாரசீக மொழியில் எழுதப்பட்டது, டெல்லி சுல்தான்களின் கீழ் நிர்வாக மொழி கற்றவர்களால்: செயலாளர்கள், நிர்வாகிகள், கவிஞர்கள் மற்றும் பிரபுக்கள் நகரங்களில் (முக்கியமாக டெல்லி) மற்றும் கிராமங்களில் வாழ்ந்தவர்கள். .

- இந்த எழுத்துக்களின் நோக்கங்கள்: (அ) அவர்கள் பெரும்பாலும் சுல்தான்களுக்காக தங்கள் வரலாறுகளை வளமான வெகுமதிகளை எதிர்பார்த்து எழுதினார்கள் (ஆ) பிறப்புரிமை மற்றும் பாலின வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் ஒரு "சிறந்த" சமூக ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அவர்கள் ஆட்சியாளர்களுக்கு அறிவுறுத்தினர் (இ) அவர்களின் கருத்துக்கள் அனைவராலும் பகிரப்படவில்லை.
- 1236 இல் சுல்தான் இல்துமிஷின் மகள் ரஸியா சுல்தான் ஆனார். பிரபுக்கள் சுதந்திரமாக ஆட்சி செய்வதற்கான அவரது முயற்சிகளில் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. அவள் 1240 இல் அரியணையில் இருந்து நீக்கப்பட்டாள்.

ஆரம்பகால துருக்கிய [1206-1290]

1. குத்பதீன் ஐபக் [1206 -1210]
2. ஷம்சுதீன் இல்துமிஷ் [1210 -1236]
3. ரஸியா [1236 -1240]
4. கியாசுதீன் பால்பன் [1266 -1287]

டெல்லி சுல்தானகத்தின் விரிவாக்கம்

டெல்லி சுல்தானகம் - எல்லைகள்

- 13 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், தில்லி சுல்தான்களின் கட்டுப்பாடு அரிதாகவே காரிஸன்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பலத்த வலுவூட்டப்பட்ட நகரங்களுக்கு அப்பால் சென்றது.

- சுல்தான்கள் எப்போதாவது உள்நாட்டை கட்டுப்படுத்தினர், ஒரு நகரம் அல்லது துறைமுகத்தை ஒட்டிய நிலங்கள், அதற்கு பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை வழங்குகின்றன, எனவே அவை வணிகம், காணிக்கை அல்லது விநியோகத்திற்காக கொள்ளையடிப்பதைச் சார்ந்திருந்தன.
- டெல்லியிலிருந்து தொலைதூர வங்காளத்திலும் சிந்துவிலும் உள்ள காரிஸன் நகரங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் கடினமாக இருந்தது.
- ஆப்கானிஸ்தானில் இருந்து மங்கோலிய படையெடுப்புகளாலும், கிளர்ச்சி செய்த கவர்னர்களாலும் மாநிலம் சவால் செய்யப்பட்டது.
- கியாசுதீன் பால்பன், அலாவுதீன் கல்ஜி மற்றும் முகமது துக்ளக் ஆகியோரின் ஆட்சிக் காலத்தில் விரிவாக்கம் ஏற்பட்டது.

கில்ஜி வம்சம் [1290 – 1320]

1. ஜலாலுதீன் கல்ஜி [1290 - 1296]
2. அலாவுதீன் கல்ஜி [1296 -1316]

துக்ளக் வம்சம் [1320 – 1414]

1. கியாசுதீன் துக்ளக் [1320-1324]
 2. முகமது துக்ளக் [1324 -1351]
 3. ஃபிரூஸ் ஷா துக்ளக் [1351 -1388]
- எனவே, சுல்தான்கள் செய்த முதல் காரியம் காரிஸன் நகரங்களின் இந்த உட்பகுதிகளை ஒருங்கிணைத்ததுதான். இந்த பிரச்சாரங்களின் போது கங்கா-யமுனை தோவாபில் காடுகள் அழிக்கப்பட்டன மற்றும் வேட்டையாடுபவர்கள் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பவர்கள் தங்கள் வாழ்விடத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர்.
 - இந்த நிலங்கள் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டு விவசாயம் ஊக்குவிக்கப்பட்டது. வர்த்தகப் பாதைகளைப் பாதுகாக்கவும், பிராந்திய வர்த்தகத்தை மேம்படுத்தவும் புதிய கோட்டைகளும் நகரங்களும் நிறுவப்பட்டன.
 - இரண்டாவதாக, சுல்தானகத்தின் "வெளி எல்லையில்" விரிவாக்கம் ஏற்பட்டது. அலாவுதீன் கல்ஜியின் ஆட்சிக் காலத்தில்

தென்னிந்தியாவுக்கான இராணுவப் பயணங்கள் தொடங்கி முஹம்மது துக்ளக்குடன் முடிவடைந்தது.

நிர்வாகம் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு

- பிரபுக்களை ஆளுநர்களாக நியமிப்பதற்குப் பதிலாக, ஆரம்பகால டெல்லி சுல்தான்கள், குறிப்பாக இல்துமிஷ், இராணுவ சேவைக்காக வாங்கப்பட்ட பந்தகன் என்று அழைக்கப்படும் அவர்களின் சிறப்பு அடிமைகளை விரும்பினர்.
- கல்ஜிகள் மற்றும் துக்ளக்குகள் பந்தகனைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்தினர், மேலும் தாழ்மையான பிறவிகளை அடிக்கடி தங்கள் வாடிக்கையாளர்களாக இருந்தவர்களை உயர் அரசியல் பதவிகளுக்கு உயர்த்தினர்.
- அடிமைகளும் வாடிக்கையாளர்களும் தங்கள் எஜமானர்களுக்கும் புரவலர்களுக்கும் விசுவாசமாக இருந்தனர், ஆனால் அவர்களின் வாரிசுகளுக்கு அல்ல.
- பாரசீக தவாரிக்கின் ஆசிரியர்கள் தில்லி சுல்தான்களை "தாழ்ந்த மற்றும் கீழ்நிலையில் பிறந்தவர்களை" உயர் பதவிகளுக்கு நியமித்ததற்காக விமர்சித்தனர்.
- இராணுவத் தளபதிகள் பிரதேசங்களின் ஆளுநர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். இந்த நிலம் இக்தா என்றும் அவற்றை வைத்திருப்பவர் இக்தாதர் அல்லது முக்தி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. முக்தியின் கடமை இராணுவ பிரச்சாரங்களுக்கு தலைமை தாங்குவதும் அவர்களின் இக்தாக்களில் சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிப்பதும் ஆகும்.
- ஆனால் இன்னும் துணைக்கண்டத்தின் பெரும் பகுதிகள் டெல்லி சுல்தான்களின் கட்டுப்பாட்டிற்கு வெளியே இருந்தன.
- செங்கிஸ் கானின் கீழ் மங்கோலியர்கள் 1219 இல் வடகிழக்கு ஈரானில் உள்ள ட்ரான்சோக்சியானா மீதும், அலாவுதீன் கல்ஜி மற்றும் முகமது துக்ளக் ஆட்சியின் போது டெல்லி சுல்தானகத்தின் மீதும் படையெடுத்தனர்.

செங்கிஸுக்கு எதிரான ஏ.கல்ஜியின் தற்காப்புக் கொள்கை

- தற்காப்பு நடவடிக்கையாக, அலாவுதீன் கல்ஜி ஒரு பெரிய ராணுவத்தை எழுப்பினார்.
- தனது வீரர்களுக்காக சிரி என்ற புதிய காரிஸன் நகரத்தை கட்டினார்.
- வீரர்களுக்கு உணவளிக்கும் வகையில், நிலங்களில் இருந்து வரியாக வசூலிக்கப்படும் விளைபொருட்கள் செய்யப்பட்டு, நெல்லுக்கு 50% வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.
- அலாவுதீன் தனது வீரர்களுக்கு இக்தாஸ் அல்லாமல் ரொக்கமாக சம்பளம் கொடுக்கத் தேர்ந்தெடுத்தார். வணிகர்கள் இந்த வீரர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கு ஏற்ப பொருட்களை விற்பனை செய்வதை அவர் உறுதி செய்தார்.
- எனவே விலைக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் சந்தைகளில் திறம்பட தலையிட்டதன் காரணமாக இங்கு ஏ.கல்ஜியின் நிர்வாக நடவடிக்கைகள் மிகவும் பாராட்டப்பட்டன.
- மங்கோலிய படையெடுப்புகளின் அச்சுறுத்தலை அவர் வெற்றிகரமாக எதிர்கொண்டார்.

செங்கிஸுக்கு எதிரான எம்.துக்ளக் தாக்குதல் கொள்கை

- மங்கோலிய இராணுவம் முன்பு தோற்கடிக்கப்பட்டது. எம்.துக்ளக் இன்னும் ஒரு பெரிய ராணுவத்தை எழுப்பினார்.
- புதிய காரிஸன் நகரத்தைக் கட்டுவதற்குப் பதிலாக, டெல்லி-ஐ குஹ்னா என்ற டெல்லி நகரத்தில் வசிப்பவர்களையும், அங்கு காவலில் இருந்த வீரர்களையும் அவர் காலி செய்தார்.
- அதே பகுதியில் இருந்து விளைபொருட்கள் பெரிய படைகளுக்கு உணவளிக்க வரியாகவும் கூடுதல் வரியாகவும் வசூலிக்கப்பட்டது. இதனால் அப்பகுதியில் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. .
- முஹம்மது துக்ளக் தனது வீரர்களுக்கு ரொக்க சம்பளத்தையும் கொடுத்தார். ஆனால் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, அவர் "டோக்கன்" நாணயத்தைப் பயன்படுத்தினார். இந்த மலிவான நாணயம் "வெண்கலத்தால்" செய்யப்பட்டதால் எளிதில் போலியாக மாற்றப்படலாம்.

- காஷ்மீரில் அவரது பிரச்சாரம் ஒரு பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. பின்னர் அவர் ட்ரான்சோக்சியானா மீது படையெடுப்பதற்கான தனது திட்டங்களை கைவிட்டு தனது பெரிய இராணுவத்தை கலைத்தார்.
- அவரது நிர்வாக நடவடிக்கைகள் சிக்கல்களை உருவாக்கியது. மக்கள் தெளலதாபாத்துக்கு மாற்றப்பட்டது அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது. கங்கா-யமுனைப் பகுதியில் வரி மற்றும் பஞ்சம் அதிகரித்தது பரவலான கிளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. இறுதியாக, "டோக்கன்" நாணயத்தை திரும்பப் பெற வேண்டியிருந்தது.

15 மற்றும் 16 ஆம் நூற்றாண்டு சுல்தான்கள்: சயீத், லோடி

மற்றும் சூரி

சயீத் வம்சம் [1414 – 1451]

- கிஜர் கான் 1414 -1421

லோடி வம்சம் [1451 – 1526]

- பஹ்லுல் லோடி 1451 -1489

சூரி வம்சம் [1540-1555]

- ஷெர்ஷா சூரி [1540-1545] டெல்லியைக் கைப்பற்றினார்.
- இஸ்லாமிய வெற்றியின் போது முதல் முறையாக மக்களுக்கும் ஆட்சியாளருக்கும் இடையிலான உறவு முறைப்படுத்தப்பட்டது, சிறிய அடக்குமுறை அல்லது ஊழல்.
- அவர் முகலாய பேரரசர் ஹுமாயூனை சவால் செய்து தோற்கடித்தார் (1539 : சௌசா போர், 1540 : கன்னோஜ் போர்)
- ஷெர்ஷா நிர்வாகத்தை அறிமுகப்படுத்தினார், அது அலாவுதீன் கல்ஜியிடமிருந்து கூறுகளை கடன் வாங்கியது மற்றும் அவற்றை மிகவும் திறமையானது.
- ஷெர்ஷாவின் நிர்வாகம் முகலாய சாம்ராஜ்யத்தை ஒருங்கிணைத்தபோது பெரிய பேரரசர் அக்பர் (1556-1605) பின்பற்றிய மாதிரியாக மாறியது.
- அவரது சமாதி சசாரத்தில் உள்ளது [பீகார்]

இடைக்கால இந்தியா: முகலாய வம்சம்

- 16 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்து, அவர்கள் ஆக்ரா மற்றும் டெல்லியில் இருந்து தங்கள் ராஜ்யத்தை விரிவுபடுத்தினர், 17 ஆம் நூற்றாண்டில் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட அனைத்து துணைக்கண்டத்தையும் கட்டுப்படுத்தினர்.
- துணைக் கண்டத்தின் ஆட்சியாளர்களால் புறக்கணிக்க முடியாத ஒரு அரசியல் பாரம்பரியத்தை விட்டுவிட்டு, நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்புகள் மற்றும் ஆட்சியின் யோசனைகளை அவர்கள் திணித்தனர்.

பாபர் - முகலாயப் பேரரசின் நிறுவனர்

- முதல் முகலாய பேரரசர் (1526-1530)
- வடமேற்கு இந்தியாவின் அரசியல் சூழ்நிலை பாபர் இந்தியாவிற்குள் நுழைவதற்கு ஏற்றதாக இருந்தது.
- சிக்கந்தர் லோடி 1517 இல் இறந்தார், அவருக்குப் பிறகு இப்ராஹிம் லோடி பதவியேற்றார். 1. லோதி ஒரு வலுவான மையப்படுத்தப்பட்ட பேரரசை உருவாக்க முயன்றார், இது ஆப்கானிய தலைவர்களையும் ராஜபுத்திரர்களையும் பயமுறுத்தியது.
- எனவே 1526 இல் அவர் (முதல்) பானிபத்தில் (போர்) டெல்லி சுல்தானான இப்ராஹிம் லோடி மற்றும் அவரது ஆப்கானிய ஆதரவாளர்களை தோற்கடித்து டெல்லி மற்றும் ஆக்ராவைக் கைப்பற்றினார்.
- பாபர் இந்தோ-கங்கை பள்ளத்தாக்கில் ஒரு பேரரசை நிறுவியது ராணா சங்காவுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருந்தது.
- எனவே 1527 இல் - கான்வாவில் [ஆக்ராவிற்கு மேற்கே ஒரு இடத்தில்] ராணா சங்கா, ராஜபுத்திர ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் கூட்டாளிகளை தோற்கடித்தார்.
- பாபரின் வருகை குறிப்பிடத்தக்கது:
- காபூலும் கந்தரும் வட இந்தியாவை உள்ளடக்கிய பேரரசின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக மாறியது. இந்தப் பகுதிகள் எப்பொழுதும்

இந்தியாவின் மீதான படையெடுப்புக்கான களமாக செயல்பட்டதால், வெளி படையெடுப்புகளில் இருந்து பாதுகாப்பை வழங்குகின்றன

- இந்த இரண்டு பகுதிகளும் சீனா மற்றும் மத்திய தரைக்கடல் துறைமுகங்களுடன் இந்தியாவின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை வலுப்படுத்த உதவியது.
- சிறிய ராஜ்யங்களின் சகாப்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்த கனரக பீரங்கிகளைப் பயன்படுத்தியதால் அவரது போர் தந்திரங்கள் மிகவும் விலை உயர்ந்தவை, ஏனெனில் இந்த சிறிய ராஜ்யங்களால் அதை வாங்க முடியாது.
- மதத் தலையீட்டிற்குப் பதிலாக மகுடத்தின் வலிமை மற்றும் கௌரவத்தின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டிய மாநிலக் கருத்தை அவர் அறிமுகப்படுத்தினார். இது அவரது வாரிசுகளுக்கு ஒரு முன்னுதாரணத்தையும் வழிகாட்டுதலையும் வழங்கியது.

ஹுமாயூன் [1530-1540, 1555-1556]

- ஹுமாயூன் தனது தந்தையின் விருப்பத்தின்படி தனது பரம்பரையை பிரித்தார். அவரது சகோதரர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு மாகாணம் வழங்கப்பட்டது.
- ஷேர்கான் ஹுமாயூனை தோற்கடித்தார், இதனால் அவர் ஈரானுக்கு தப்பி ஓட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.
- ஈரானில், ஹுமாயூன் சஃபாவிட் ஷாவிடம் உதவி பெற்றார். அவர் 1555 இல் டெல்லியை மீண்டும் கைப்பற்றினார், ஆனால் அடுத்த ஆண்டு ஒரு விபத்தில் இறந்தார்.

அக்பர் [1556-1605] - முகலாய வம்சத்தில் மிகவும் பிரபலமான ஆட்சியாளர்

அவரது ஆட்சியை மூன்று காலங்களாகப் பிரிக்கலாம்:

1. 1556-1570 : துரிஸ் மற்றும் பிற ஆப்கானியர்களுக்கு எதிராகவும், அண்டை நாடுகளான மால்வா மற்றும் கோண்ட்வானாவிற்கு எதிராகவும், மிர்சா ஹக்கீம் மற்றும் உஸ்பெக்ஸின் கிளர்ச்சியை ஒடுக்கவும் இராணுவ பிரச்சாரங்கள் தொடங்கப்பட்டன. 1568 இல் சிசோடியா தலைநகர் சித்தூர் கைப்பற்றப்பட்டது மற்றும் 1569 இல் ரன்தம்போர் கைப்பற்றப்பட்டது.

2. 1570-1585 : குஜராத்தில் இராணுவப் பிரச்சாரங்களைத் தொடர்ந்து பீகார், வங்காளம் மற்றும் ஒரிசாவில் கிழக்கில் பிரச்சாரங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.
3. 1585-1605 : அக்பரின் பேரரசு விரிவாக்கம். சஃபாவிட்களிடமிருந்து கந்தஹார் கைப்பற்றப்பட்டது, காபூலைப் போலவே காஷ்மீர் இணைக்கப்பட்டது. தக்காணத்தில் பிரச்சாரங்கள் தொடங்கி, பெரார், காந்தேஷ் மற்றும் அஹ்மத்நகரின் சில பகுதிகள் இணைக்கப்பட்டன.

ஜஹாங்கீர் [1605-1627]

- அக்பர் தொடங்கிய இராணுவப் பிரச்சாரங்கள் தொடர்ந்தன.
- மேவாரின் சிசோடியா ஆட்சியாளர் அமர் சிங் முகலாய சேவையை ஏற்றுக்கொண்டார். சீக்கியர்கள், அஹோம்கள் மற்றும் அகமதுநகர் ஆகியோருக்கு எதிரான குறைவான வெற்றிகரமான பிரச்சாரங்கள் பின்பற்றப்பட்டன.

ஷாஜஹான் [1627-1658]

- ஷாஜகானின் கீழ் தக்காணத்தில் முகலாயப் பிரச்சாரங்கள் தொடர்ந்தன.
- ஆப்கானிய பிரபு கான் ஜஹான் லோடி கிளர்ச்சி செய்து தோற்கடிக்கப்பட்டார்.
- வடமேற்கில், உஸ்பெக்களிடமிருந்து பால்கைக் கைப்பற்றுவதற்கான பிரச்சாரம் தோல்வியுற்றது மற்றும் சஃபாவிட்களிடம் கந்தஹார் இழந்தது.
- ஷாஜகான் அவரது மகன் அவுரங்கசீப்பால் ஆக்ராவில் வாழ்நாள் முழுவதும் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.

அவுரங்கசீப் [1658-1707]

- வடகிழக்கில், அஹோம்கள் பிரம்மபுத்திரா பள்ளத்தாக்குக்கு அருகிலுள்ள அஸ்ஸாமில் உள்ள ஒரு பேரரசு 1663 இல் தோற்கடிக்கப்பட்டனர், ஆனால் அவர்கள் 1680 களில் மீண்டும் கிளர்ச்சி செய்தனர். அஹோம்ஸ் நீண்ட காலமாக முகலாய விரிவாக்கத்தை வெற்றிகரமாக எதிர்த்தார் மற்றும் அவர்கள் 600 ஆண்டுகளாக அனுபவித்து வந்த தங்கள் இறையாண்மையை விட்டுக்கொடுக்க விரும்பவில்லை.

- யூசுப்சாய் மற்றும் சீக்கியர்களுக்கு எதிராக வடமேற்கில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரச்சாரங்கள் தற்காலிகமாக வெற்றி பெற்றன.
- மார்வாரின் ரத்தோர் ராஜபுத்திரர்களின் வாரிசு மற்றும் உள் அரசியலில் முகலாய தலையீடு அவர்களின் கிளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.
- மராட்டிய தலைவர் சிவாஜிக்கு எதிரான பிரச்சாரங்கள் ஆரம்பத்தில் வெற்றி பெற்றன. இருப்பினும், அவுரங்கசீப்பின் சிறையிலிருந்து தப்பித்த சிவாஜி தன்னை ஒரு சுதந்திர அரசனாக அறிவித்து முகலாயர்களுக்கு எதிரான தனது பிரச்சாரங்களை மீண்டும் தொடங்கினார்.
- இளவரசர் அக்பர்[III] ஒளரங்கசீப்பிற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தார் மற்றும் மராத்தியர்கள் மற்றும் டெக்கான் சுல்தானகத்தின் ஆதரவைப் பெற்றார்.
- அக்பரின் கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு, அவுரங்கசீப் தக்காண சுல்தானகங்களுக்கு எதிராக படைகளை அனுப்பினார். 1685 இல் பீஜப்பூர்[கர்நாடகா] மற்றும் 1687 இல் கோல்குண்டா [தெலங்கானா] இணைக்கப்பட்டது.
- 1698 முதல் அவுரங்கசீப் கொரில்லாப் போரைத் தொடங்கிய மராட்டியர்களுக்கு எதிராக தக்காணத்தில் தனிப்பட்ட முறையில் பிரச்சாரங்களை நிர்வகித்தார்.
- வட இந்தியாவில் சீக்கியர்கள், ஜாட்கள் மற்றும் சத்னாமிகளின் கிளர்ச்சியையும் அவுரங்கசீப் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. சத்னாமிகள் இந்து மதத்தின் ஒரு பிரிவாக இருந்தனர் மற்றும் அவர்கள் ஒளரங்கசீப்பின் கடுமையான இஸ்லாமிய கொள்கைகளுக்கு எதிராக வெறுப்படைந்தனர் - இதில் வெறுக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய ஜிசியா வரி (முஸ்லிம் அல்லாத மக்கள் மீதான தேர்தல் வரி), இசை மற்றும் கலையை தடை செய்தல் மற்றும் இந்து கோவில்களை அழித்தல் ஆகியவை அடங்கும்.

மற்ற ஆட்சியாளர்களுடன் முகலாய உறவுகள்

- முகலாய ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை ஏற்க மறுத்த ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக தொடர்ந்து பிரச்சாரம் செய்தனர்.

- இருப்பினும், முகலாயர்கள் சக்திவாய்ந்தவர்களாக மாறியதால், பல ஆட்சியாளர்களும் தானாக முன்வந்து அவர்களுடன் இணைந்தனர். எ.கா: ராஜபுத்திரர்கள்.
- தங்கள் எதிரிகளை தோற்கடித்து அவமானப்படுத்தாமல் இருப்பதில் கவனமாக சமநிலை இருந்தது [ஆனால் சிவாஜியுடன் ஒளரங்கசீப் அல்ல] முகலாயர்கள் பல மன்னர்கள் மற்றும் தலைவர்கள் மீது தங்கள் செல்வாக்கை நீட்டிக்க உதவியது.

மன்சப்தர்கள் மற்றும் ஜாகிர்தார்கள்

- பேரரசு பல்வேறு பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாக விரிவடைந்தவுடன், மொகலாயர்கள் ஈரானியர்கள், இந்திய முஸ்லிம்கள், ஆப்கானியர்கள், ராஜபுத்திரர்கள், மராட்டியர்கள் மற்றும் பிற குழுக்களின் பல்வேறு குழுக்களை ஆட்சேர்ப்பு செய்தனர்.
- முகலாய சேவையில் சேர்ந்தவர்கள் மன்சப்தர்களாக பதிவு செய்யப்பட்டனர் - ஒரு மன்சாப் வைத்திருக்கும் ஒரு நபர், அதாவது பதவி அல்லது பதவி.
- பதவி, சம்பளம் மற்றும் இராணுவப் பொறுப்புகளை நிர்ணயிக்க முகலாயர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட தரவரிசை முறை இது.
- மன்சப்தாரின் இராணுவப் பொறுப்புகள் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான சுவார் அல்லது குதிரைப்படை வீரர்களை பராமரிக்க வேண்டியிருந்தது.
- மன்சப்தர்கள் தங்களின் சம்பளத்தை வருவாய்ப் பணிகளாகப் பெற்றனர் - ஜாகிர்கள் இவை ஓரளவு இக்தாஸ் போன்றவை. ஆனால் முக்திகளைப் போலல்லாமல், மன்சப்தர்கள் ஜாகிர்களை நிர்வகிப்பதில்லை, அதற்குப் பதிலாக மானஸப்தார்களே நாட்டின் வேறு சில பகுதிகளில் பணியாற்றும் போது மானஸப்தார்களே தங்கள் ஊழியர்களால் வருவாயைச் சேகரிக்கும் உரிமையைக் கொண்டிருந்தனர்.
- அக்பரின் ஆட்சியில், இந்த ஜாகிர்கள் கவனமாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டதால், அவர்களின் வருவாய் மன்சாதாரின் சம்பளத்திற்கு சமமாக இருந்தது.

- ஆனால் ஒளரக்சீப்பின் ஆட்சியில், மன்சப்தார்களின் எண்ணிக்கையில் பெரும் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது, அதாவது ஜாகிர் பெறுவதற்கு நீண்ட நேரம் காத்திருந்தது.
- எனவே ஜாகிர்தார் பற்றாக்குறையை கண்காணித்து, யாரிடம் ஜாகிர் கிடைத்ததோ அவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டதை விட அதிக வருவாயைப் பெற்றனர்.
- ஒளரங்க்சீப்பால் இந்த வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை, அதனால் விவசாயிகள் பெரும் அவதிக்குள்ளாகினர்.

ஜாப்ட் மற்றும் ஜமீன்தார்கள்

- முகலாய நிர்வாகத்தை நிலைநிறுத்த, ஆட்சியாளர்கள் கிராமப்புற உற்பத்தியிலிருந்து[விவசாயிகளிடமிருந்து] வரிகளைப் பெறுவதை நம்பியிருந்தனர்.
- முகலாயர் ஒரு வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார் - ஜமீன்தார்கள் - அனைத்து இடைத்தரகர்களையும் விவரிக்க, அவர்கள் கிராமங்களின் உள்ளூர் தலைவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது ஆட்சியாளர்களுக்கு இந்த வரிகளை வசூலிக்கும் சக்திவாய்ந்த தலைவர்களாக இருந்தாலும் சரி.
- பயிர் விளைச்சலை மதிப்பிடுவதற்கு கவனமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டது.
- இந்த தரவுகளின் அடிப்படையில், வரி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது.
- ஒவ்வொரு மாகாணமும் தனிப்பட்ட பயிர்களுக்கான வருவாய் விகிதங்களின் சொந்த அட்டவணையுடன் வருவாய் வட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டது. இந்த வருவாய் முறை ஜாப்ட் என்று அறியப்பட்டது.
- இருப்பினும், கலகக்கார ஜமீன்தார்கள் உடனிருந்தனர். 17 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் விவசாயிகள் கிளர்ச்சி மூலம் முகலாயப் பேரரசின் ஸ்திரத்தன்மைக்கு அவர்கள் சவால் விடுத்தனர்.

அக்பர் நாமா & ஜன்-ஜ அக்பரி

- அக்பர் நாமா என்ற தலைப்பில் அக்பரின் ஆட்சியின் மூன்று தொகுதி வரலாற்றை அபுல் ஃபசல் எழுதினார்.
- முதல் தொகுதி அக்பரின் முன்னோர்களைப் பற்றியது.

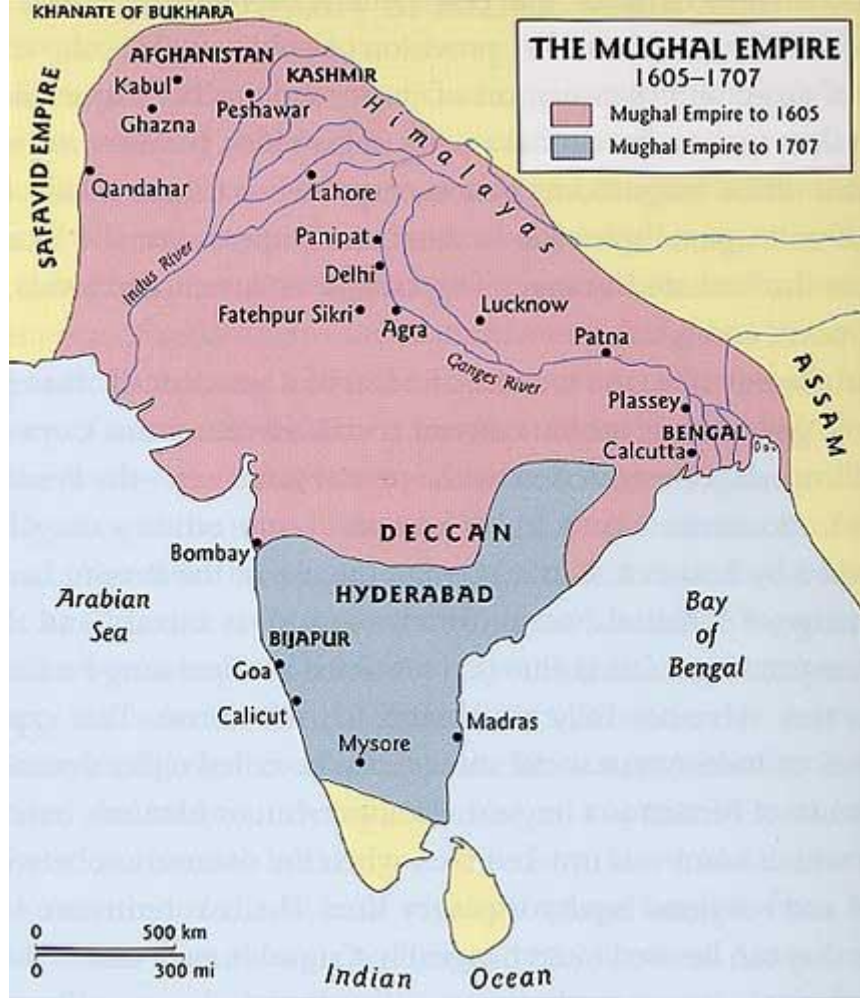
- இரண்டாவது அக்பரின் ஆட்சியின் நிகழ்வுகளை பதிவு செய்தது.
- மூன்றாவது ஐன்-ஐ அக்பரி. இது அக்பரின் நிர்வாகம், குடும்பம், இராணுவம், வருவாய்கள் மற்றும் அவரது பேரரசின் புவியியல் ஆகியவற்றைக் கையாள்கிறது. இது இந்தியாவில் வாழும் மக்களின் பாரம்பரியங்கள் மற்றும் கலாச்சாரம் பற்றிய விரிவான விவரங்களை வழங்குகிறது. பயிர்கள், விளைச்சல், விலை, கூலி மற்றும் வருவாய் பற்றிய புள்ளிவிவர விவரங்களையும் பெற்றுள்ளது.

அக்பரின் கொள்கைகள்

- பேரரசு சுபாஸ் எனப்படும் மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது, அரசியல் மற்றும் இராணுவ செயல்பாடுகளை மேற்கொண்ட ஒரு சுபாதாரால் நிர்வகிக்கப்பட்டது.
- சுபாதாருக்கு இராணுவ ஊதியம் வழங்குபவர் (பக்ஷி), மத மற்றும் தொண்டு நிறுவனங்களுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் (சதர்), இராணுவத் தளபதிகள் (பௌஜ்தர்கள்) மற்றும் நகர காவல்துறைத் தளபதி (கோட்வால்) போன்ற பிற அதிகாரிகள் ஆதரவு அளித்தனர்.
- ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒரு நிதி அதிகாரி அல்லது திவான் இருந்தார்.
- அக்பரின் பிரபுக்கள் பெரிய படைகளுக்கு கட்டளையிட்டனர் மற்றும் பெரிய அளவிலான வருவாயைப் பெற்றனர்.
- இபாதத் கானாவில் உலமாக்கள், பிராமணர்கள், ரோமன் கத்தோலிக்கர்களான ஜேசுட் பாதிரிகள் மற்றும் ஜோராஸ்ட்ரியர்களுடன் அக்பரின் மதம் பற்றிய விவாதங்கள் நடந்தன.
- சடங்கு மற்றும் கோட்பாட்டை வலியுறுத்தும் மத அறிஞர்கள் பெரும்பாலும் மதவெறியர்கள் என்பதை அவர் உணர்ந்தார். அவர்களின் போதனைகள் அவரது குடிமக்களிடையே பிளவுகளையும் ஒற்றுமையையும் உருவாக்கியது. இது இறுதியில் அக்பரை சுல்-இ குல் அல்லது "உலகளாவிய அமைதி" என்ற எண்ணத்திற்கு இட்டுச் சென்றது.
- சுல்-இ குல் என்ற இந்த யோசனையைச் சுற்றி ஆட்சியின் பார்வையை உருவாக்க அக்பருக்கு அபுல் ஃபசல் உதவினார்.

- இந்த ஆட்சிக் கொள்கையை ஜஹாங்கீர் மற்றும் ஷாஜஹானும் பின்பற்றினர்.

17 ஆம் நூற்றாண்டு மற்றும் அதற்குப் பிறகு

- பொருளாதார மற்றும் வணிக வளம் இருந்தபோதிலும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஒரு வெளிப்படையான உண்மை. வறுமை மிகுந்த செல்வச் செழிப்புடன் அருகருகே இருந்தது.
- ஷாஜகானின் ஆட்சியின் போது, உயர்ந்த பதவியில் இருந்த மன்சப்தர்கள் பெயரளவில் இருந்தனர் மற்றும் மற்றவர்களை விட அதிகபட்ச சம்பளம் பெறுபவர்கள்.
- முதன்மை உற்பத்தியாளர்களான விவசாயிகள் மற்றும் கைவினைஞர்களின் கைகளில் [கருவிகள் மற்றும் விநியோகங்களில்] முதலீடு செய்வதற்கு வருவாய் வசூல் அளவு[வரி] மிகக் குறைவாகவே உள்ளது.

- முகலாயப் பேரரசரின் அதிகாரம் மெதுவாகக் குறைந்து வருவதால், அவரது ஊழியர்கள் பிராந்தியங்களில் சக்திவாய்ந்த அதிகார மையங்களாக உருவெடுத்தனர். அவர்கள் புதிய வம்சங்களை உருவாக்கி, ஹைதராபாத் மற்றும் அவத் போன்ற மாகாணங்களின் கட்டளையை வைத்திருந்தனர், ஆனால் முகலாயர்களுக்கு விசுவாசமாக இருந்தனர்.
- 18 ஆம் நூற்றாண்டில், பேரரசின் மாகாணங்கள் தங்கள் சுதந்திரமான அரசியல் அடையாளங்களை ஒருங்கிணைத்தன.

மன்சப்தாரி அமைப்பு - சாதாரண மனிதனின் விதிமுறைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது

மன்சப்தாரி அமைப்பு இந்தியாவில் முகலாய ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரத்துவ நிர்வாக அமைப்பாகும். 'மன்சப்' என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன?

இந்தியாவில் முகலாயர்களின் அதிகாரத்துவ நிர்வாகம் மன்சப்தாரி அமைப்பு என்ற அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

முகலாய சேவையில் சேர்ந்த அந்த பிரபுக்கள் மன்சப்தார்களாக பதிவு செய்யப்பட்டனர்.

நவீன காலத்தின் ஐஏஎஸ் அதிகாரி மற்றும் முகலாய காலத்தின் மன்சப்தார்

கற்றலின் எளிமைக்காக, ஒரு விரைவான ஒப்பீட்டுடன் தொடங்குவோம் - இது நீங்கள் கருத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவும்.

சுதந்திர இந்தியாவில் இந்திய நிர்வாக சேவை (IAS) அதிகாரிகளைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்களின் இடுகைகளில் ஒன்று சேகரிப்பாளர்கள். அவர்கள் மாவட்ட அளவில் வருவாய் நிர்வாகப் பொறுப்பில் உள்ளனர்.

நீங்கள் நவீன காலத்தின் சேகரிப்பாளர்களை முகலாய காலத்தின் மன்சப்தார்களுடன் ஒப்பிடலாம்.

மன்சப்தர்ஸ் யார்?

- முகலாய நிர்வாகத்தில் மன்சப்தர்கள் அதிகாரிகளாக இருந்தனர்.
- முகலாய சேவையில் சேர்ந்த அந்த பிரபுக்கள் மன்சப்தார்களாக பதிவு செய்யப்பட்டனர்.

- மன்சப்தர் என்ற சொல் மன்சப் (தரவரிசை) வைத்திருக்கும் ஒரு நபரைக் குறிக்கிறது.
- அனைத்து சிவில் மற்றும் இராணுவ பதவிகளுக்கும் மன்சப்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.
- அவர்கள் நிர்வாகத்தின் (சிவில்) ஒரு கிளையிலிருந்து மற்றொரு (இராணுவத்திற்கு) மாற்றப்பட வேண்டியவர்கள்.

மன்சப்தர்கள் எவ்வாறு பணியமர்த்தப்பட்டனர்?

முகலாயர்கள் அனைத்து இனங்கள் மற்றும் மதங்களைச் சேர்ந்த மக்களை அரசாங்க வேலைகளில் சேர்த்தனர்.

அரச சேவையில் சேர விரும்பும் ஒருவர், பேரரசருக்கு ஒரு தாஜ்விஸ் பரிசை வழங்கிய ஒரு பிரபு மூலம் மனு செய்ய வேண்டியிருந்தது.

தாஜ்விஸ் என்பது பேரரசரிடம் ஒரு பிரபு அளித்த மனுவாகும், விண்ணப்பதாரரை மன்சப்தாராக நியமிக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தார்.

விண்ணப்பதாரர் பொருத்தமானவர் எனக் கண்டறியப்பட்டால் அவருக்கு மன்சப் (தரவரிசை) வழங்கப்பட்டது.

பேரரசரின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்ட இளவரசர்கள் மற்றும் ராஜபுத்திர ஆட்சியாளர்களுக்கு உயர் மான்சாப்கள் வழங்கப்பட்டன.

'மன்சப்' என்ற சொல் எதைக் குறிக்கிறது?

'மன்சாப்' என்ற சொல் முகலாய இராணுவ அதிகாரியின் பதவியை (நிலையை) குறிக்கிறது.

மன்சாப் உயர்வானது, அதிகாரியின் சம்பளம், அந்தஸ்து மற்றும் பதவி உயர்வு.

நிர்வாகப் பதிவேடுகளில் 66 கிரேடு மன்சப்தர்கள் இருந்தபோதிலும், நடைமுறையில் 33 பேர் மட்டுமே இருந்தனர்.

மன்சப்: ஜாட் மற்றும் சவாரைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்

ஆரம்பத்தில், ஒற்றை எண், மன்சப்தாரின் ரேங்க், சம்பளம் மற்றும் குழுவின் அளவைக் குறிக்கிறது.

இருப்பினும், பின்னர், மன்சப்தார் பதவி இரண்டு எண்களால் குறிக்கப்பட்டது - ஜாட் மற்றும் சவார்.

எடுத்துக்காட்டு: 5000 ஜாட் மற்றும் 2000 சவார் கொண்ட மன்சப்தார்.

ஒவ்வொரு மன்சபின் துணைப்பிரிவுகள் (தரவரிசை)

'சாட்' இராணுவத்தில் பதவியை நிர்ணயித்தது. மன்சப்தாரின் சம்பளம் அவருடைய ஜாட்டின் அடிப்படையில் இருந்தது.

மன்சப்தார் பராமரிக்க வேண்டிய குதிரைப்படை வீரர்களைக் குறிக்கும் 'சவார்'. மன்சப்தரும் குதிரைகளைத் தயார் நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டியிருந்தது.

ஜாட் vs சவார்

- Zat - நிர்வாகத்தில் பதவியைக் குறிக்கவும்
- ஜாட் - மன்சப்தாரின் சம்பளத்தைக் குறிக்கவும்
- சவார் - மன்சப்தார் பராமரிக்க வேண்டிய குதிரைப்படை வீரர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கவும்.

குறிப்பு: சவார் ரேங்க் அதிகமாக இருந்தாலும், உத்தியோகபூர்வ படிநிலையில் மன்சப்தாரின் நிலை பாதிக்கப்படாது. இது ஜாட் தரவரிசையால் மட்டுமே தீர்மானிக்கப்படும்.

எடுத்துக்காட்டாக, 5000 ஜாட் மற்றும் 2000 சவார் கொண்ட மன்சப்தார் 4000 ஜாட் மற்றும் 3000 சவாரை விட தரத்தில் உயர்ந்தவர்.

இருப்பினும், குறிப்பாக மன்சப்தார் கடினமான நிலப்பரப்பில் பணியாற்றும் போது இந்த விதிக்கு விதிவிலக்குகள் இருந்தன.

மன்சப்தார்களின் இராணுவப் பொறுப்புகள்

- மன்சப்தார் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான குதிரைப்படை வீரர்களை பராமரிக்க வேண்டியிருந்தது.
- மன்சப்தார் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான குதிரைகளை பராமரிக்க வேண்டியிருந்தது.
- மன்சப்தார் தனது குதிரைப்படை வீரர்களை பரிசீலனைக்கு அழைத்து வந்து பதிவு செய்ய வேண்டும்.
- மன்சப்தார் அவர்களின் குதிரைகளுக்கும் முத்திரை குத்தப்பட்டது.

மன்சப்தார்களுக்குள் படிநிலை

- அமீர்: 1000 அல்லது அதற்கும் கீழே உள்ள மன்சப்தர்கள் அமீர் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.
- பெரிய அமீர்: 1,000 வயதுக்கு மேற்பட்ட மன்சப்தர்கள் அமீர்-அல் கபீர் (பெரிய அமீர்) என்று அழைக்கப்பட்டனர்.
- அமீர்களின் அமீர்: 5,000 க்கு மேல் பதவியில் இருந்த சில பெரிய அமீர்களுக்கு அமீர்-அல் உமாரா (அமீர்களின் அமீர்) என்ற பட்டமும் வழங்கப்பட்டது.

மன்சப்தார்களின் சம்பளம்: பணமாகவும் நிலமாகவும்

மன்சப்தார்களுக்கு அவர்களின் தரத்திற்கு ஏற்ப ஊதியம் வழங்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு நல்ல தொகை வழங்கப்பட்டது.

ரொக்கமாக ஊதியம் பெற்ற அந்த மன்சப்தர்கள் நக்தி என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

நிலம் மூலம் ஊதியம் பெற்ற மன்சப்தர்கள் (ஜாகிர்கள்) ஜாகிர்தார்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

இது ஒதுக்கப்பட்ட நிலம் அல்ல, ஆனால் நிலத்திலிருந்து வருவாய் அல்லது வருமானத்தை சேகரிக்கும் உரிமை மட்டுமே என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

எந்த மன்சப்தாரும் குறிப்பிட்ட ஜாகிரை நீண்ட காலத்திற்கு வைத்திருக்க முடியாது, ஏனெனில் அவர்கள் இடமாற்றத்திற்கு பொறுப்பானவர்கள். மன்சப்தர்கள் தங்கள் சம்பளத்தையும் செல்வத்தையும் குவிக்கக் கூடாது. ஒரு மன்சப்தாரின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அவரது அனைத்து ஜாகிர்களும் சொத்துக்களும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. இதன் விளைவாக, மன்சப்தர்கள் ஆடம்பரமாக செலவு செய்தனர். சுருக்கமாகச் சொன்னால், அவர்களின் சம்பாத்தியத்தைக் கெடுப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

மன்சப்தார்களின் (ஜாகிர்தார்கள்) நிலங்கள் பரம்பரை அல்ல!

மன்சாப்பின் பதவி அல்லது கௌரவம் அல்லது கண்ணியம் பரம்பரையாக இல்லை, அது மன்சப்தாரின் மரணம் அல்லது பணிநீக்கம் செய்யப்பட்ட பிறகு இழந்தது. மன்சப்தாரின் சொத்து அவரது மறைவுக்குப் பிறகு அரசுக்குத் திரும்பியது.

இந்தியாவில் மன்சப்தாரியை அறிமுகப்படுத்தியவர் யார்?

மன்சப்தார் ஒரு மத்திய ஆசிய நிறுவனமாகத் தெரிகிறது. இந்த நிறுவனம் பாபருடன் இந்தியாவிற்கு வந்ததாக ஒரு கருத்து உள்ளது. இருப்பினும், பாபரின் காலத்தில், மன்சப்தார் என்ற சொல்லுக்கு பதிலாக, வஜஹ்தர் என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டது.

மன்சப்தாரி அமைப்பு இராணுவம் மற்றும் சிவில் நிர்வாகத்தின் அடிப்படையாக மாறிய போது அது அக்பரின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது.

மன்சப்தர்கள் தங்கள் ஜாகிர்களில் (அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலம்) வசித்தார்களா?

அனைத்து மன்சப்தார்களும் தங்கள் சொந்த ஜாகிர்களில் வசிக்கவில்லை, ஆனால் அவர்கள் பேரரசின் மற்றொரு பகுதியில் பணியாற்றும் போது அங்கு வருவாய் சேகரிக்க ஊழியர்களைப் பயன்படுத்தினர்.

குறிப்பு: டெல்லி சுல்தானகமும் (கல்ஜி மற்றும் துக்ளக் மன்னர்கள்) ராணுவ தளபதிகளை பிரதேசங்களின் கவர்னர்களாக நியமித்தனர். இந்த நிலங்கள் இக்தா என்றும் நில உரிமையாளர்கள் இக்தாதர்கள் அல்லது முக்தி என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். ஜாகிர்தார்களைப் போலல்லாமல் பெரும்பாலான முக்திகள் தங்கள் இக்தாவில் தங்கினர்.

இக்தாதாரி vs மன்சப்தாரி (ஜாகிர்தாரி)

- இக்தாதாரி முறை டெல்லி சுல்தான்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது, அதே சமயம் மன்சப்தாரி முகலாய ஆட்சியாளர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது.
- இக்தாதாரி முறை நடைமுறையில் இருந்தபோது, பேரரசின் முழு நிலமும் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது - ஒன்று இக்தேதார்களுக்கு சொந்தமானது, மற்றொன்று பேரரசருக்கு சொந்தமானது. ஆனால் ஜாகிர்தாரியில், முழு நிலமும் பேரரசருக்கு சொந்தமானது.
- வருவாய் வசூல் மற்றும் விநியோகத்திற்கு பொறுப்பான அதிகாரியாக இக்தாதர் இருந்தார். ஜாகிர்தாருக்கு வருவாய் வசூல் கூடுதலாக சட்டம் ஒழுங்கு பொறுப்பு இருந்தது.
- ஜாகிர்தார்களைப் போலல்லாமல், பெரும்பாலான முக்திகள் தங்கள் இக்தாவில் தங்கினர்.

- ஆரம்பத்தில், 'இக்தா' என்பது, 'ஜாகிர்' போலவே சம்பளத்திற்குப் பதிலாக ஒதுக்கப்பட்ட வருமானம் தரும் நிலமாக இருந்தது. இருப்பினும், இக்தாதாரி முறை அதன் பிற்காலங்களில் பரம்பரையாக மாறியது, அதே சமயம் மன்சப்தாரி முறை ஒருபோதும் பரம்பரையாக இல்லை.
- மன்சப்தார் வருவாய் வசூல் மற்றும் சட்டம் ஒழுங்குப் பணிகளுக்குப் பொறுப்பான அரச அதிகாரியாக இருந்தார் - அவருக்கு பணமாகவோ அல்லது நிலமாகவோ சம்பளம் வழங்கப்பட்டது. மீதமுள்ள பங்கை பேரரசருக்கு அனுப்புவதற்கு முன்பு அவர் தனது சொந்த வெட்டைக் கழித்தார்.

முகலாய ஆட்சியின் போது மன்சப்தார்களின் எண்ணிக்கை

அக்பர் 1,803 மன்சப்தர்களை பராமரித்தார், அவுரங்கசீப்பின் ஆட்சியின் முடிவில், அவர்களின் எண்ணிக்கை 14,499 ஆக உயர்ந்தது.

அக்பரின் ஆட்சியில், 5,000 ஜாட் பதவியில் 29 மன்சப்தர்கள் இருந்தனர்; ஒளரங்கசீப்பின் ஆட்சியில் 5000 ஜாட் கொண்ட மன்சப்தார்களின் எண்ணிக்கை 79 ஆக உயர்ந்தது.

ஒளரங்கசீப்பின் ஆட்சியின் போது மன்சப்தார்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு ஜாகிர்தாரி மற்றும் விவசாய நெருக்கடிக்கு வழிவகுத்தது, இது மன்சப்தாரி முறையின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

மன்சப்தாரி அமைப்பின் வீழ்ச்சி

அக்பரின் ஆட்சியில், இந்த அமைப்பு சரியாக வேலை செய்தது. மன்சப்தார் தனது ஜாகிர்களிடமிருந்து (மற்றும் பேரரசருக்கு மாற்றப்பட்டது) வசூலித்த வருமானம் அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட சம்பளத்தையும் கொடுக்க போதுமானதாக இருந்தது.

இந்த ஜாகிர்கள், ஆரம்ப நாட்களில், கவனமாக மதிப்பிடப்பட்டதால், அவர்களின் வருவாய் தோராயமாக மன்சப்தாரின் சம்பளத்திற்கு சமமாக இருந்தது.

இருப்பினும், பிந்தைய கட்டத்தில், ஜாகிர்களுக்கு தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. மேலும் ஜாகிர்களின் அளவும் குறையத் தொடங்கியது.

ஒளரங்கசீப் காலத்தில், மன்சப்தார்களால் அரசாங்கத்திற்கு வசூலிக்கப்பட்ட வருமானம், அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட சம்பளத்தை வழங்க போதுமானதாக இல்லை.

மன்சப்தாரி அமைப்பு: நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விதிமுறைகள்

1. மஷ்ருத் = நிபந்தனை ரேங்க் = அதாவது ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு சவர் தரத்தின் அதிகரிப்பு.
2. தாஜ்விஸ்: தாஜ்விஸ் என்பது பேரரசரிடம் ஒரு பிரபு சமர்ப்பித்த மனுவாகும், விண்ணப்பதாரரை மன்சப்தாராக நியமிக்க பரிந்துரைத்தார்.
3. Du-aspah மற்றும் Sih-aspah: இவை ஜஹாங்கீரால் மன்சப்தாரி அமைப்பில் பின்னர் சேர்க்கப்பட்ட அம்சங்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரபுக்கள் தங்கள் ஜாட் தரத்தை உயர்த்தாமல், துருப்புக்களின் பெரிய ஒதுக்கீட்டை பராமரிக்க அனுமதிக்கும் ஒரு அமைப்பாகும். இந்த அமைப்பு 'டு-அஸ்பா' (இரண்டு குதிரைகளைக் கொண்ட ஒரு துருப்பு) அல்லது 'சிஹ்-அஸ்பா' (மூன்று குதிரைகளைக் கொண்ட ஒரு துருப்பு) அமைப்பாக பிரபலமாக இருந்தது. நீங்கள் புரிந்துகொள்வது போல், இது சவர் தரத்துடன் தொடர்புடையது.

மன்சப்தாரி அமைப்பு: சுருக்கம்

மன்சாப் முறை என்பது முகலாய ஆட்சியாளர்களால் அரச அதிகாரிகளாக இருந்த மன்சப்தாரின் பதவி மற்றும் சம்பளத்தை நிர்ணயம் செய்ய பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு தர நிர்ணய முறையாகும்.

மன்சப்தர்கள் இராணுவத் தளபதிகளாகவும், உயர் சிவில் மற்றும் இராணுவ அதிகாரிகளாகவும், மாகாண ஆளுநர்களாகவும் செயல்பட்ட பிரபுக்கள்.

சிவில் மற்றும் இராணுவத் துறைகளுக்கு இடையே எந்த வேறுபாடும் இல்லை. சிவில் மற்றும் இராணுவ அதிகாரிகள் இருவரும் மன்சாப்களை வைத்திருந்தனர் மற்றும் நிர்வாகத்தின் ஒரு கிளையிலிருந்து மற்றொரு கிளைக்கு மாற்றப்படுவார்கள்.

மன்சப்தாரின் தரம் அவர் பராமரிக்கும் குதிரைகள் மற்றும் குதிரைப்படை வீரர்களின் எண்ணிக்கையால் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இடைக்கால இந்தியா: ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் கட்டிடங்கள் - இடைக்கால இந்தியா

- 8 ஆம் மற்றும் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில் அரசர்களும் அவர்களது அதிகாரிகளும் இரண்டு வகையான கட்டமைப்புகளை உருவாக்கினர்: முதலில் கோட்டைகள், அரண்மனைகள் மற்றும் கல்லறைகள். இரண்டாவதாக கோயில்கள், மசூதிகள், தொட்டிகள்,

கிணறுகள், பஜார் உள்ளிட்ட பொது நடவடிக்கைகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட கட்டமைப்புகள்.

- குடிமக்களின் பயன்பாடு மற்றும் வசதிக்காக கட்டமைப்புகளை உருவாக்குவதன் மூலம், ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் புகழைப் பெறுவார்கள் என்று நம்பினர்.
- கட்டுமானப் பணிகளும் வணிகர்கள் உட்பட மற்றவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இருப்பினும், உள்நாட்டு கட்டிடக்கலை - வணிகர்களின் பெரிய மானிகைகள் (ஹவேலிஸ்) - பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து மட்டுமே எஞ்சியிருக்கிறது.

பொறியியல் திறன்கள் மற்றும் கட்டுமானம்

- நினைவுச்சின்னங்கள் கட்டுமானத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் தொழில்நுட்பத்தைப் பற்றிய நுண்ணறிவை வழங்குகின்றன.
- 7 ஆம் மற்றும் 10 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில் கட்டிடக்கலைஞர்கள் "ட்ரபீட்" அல்லது "கார்பெல்ட்" வடிவமைப்பைப் பயன்படுத்தி கட்டிடங்களுக்கு அதிக அறைகள், கதவுகள் மற்றும் ஜன்னல்களைச் சேர்க்கத் தொடங்கினர்.
- கோர்பெல்ட்: கூரைகள், கதவுகள் மற்றும் ஜன்னல்கள் இரண்டு செங்குத்து நெடுவரிசைகளில் கிடைமட்ட கற்றை வைப்பதன் மூலம் செய்யப்பட்டன.
- 12 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சில மாற்றங்கள் காணப்பட்டன.
- "Arcuate" வகை வடிவமைப்புகள் தோன்றத் தொடங்கின. இங்கே கதவுகள் மற்றும் ஜன்னல்களுக்கு மேலே உள்ள மேற்கட்டமைப்பின் எடை வளைவுகளால் சுமக்கப்பட்டது. வளைவின் மையத்தில் உள்ள "கீஸ்டோன்" மேல்கட்டமைப்பின் எடையை வளைவின் அடிப்பகுதிக்கு மாற்றியது.
- கட்டுமானத்தில் சுண்ணாம்பு சிமெண்ட் அதிகளவில் பயன்படுத்தப்பட்டது. இது மிகவும் உயர்தர சிமெண்டாக இருந்தது.

கோவில்கள், தொட்டிகள் மற்றும் மசூதிகளை கட்டுதல்

- இந்து ஆட்சியாளர்கள் கடவுள்களின் பெயர்களை எடுத்துக் கொண்டனர். எ.கா: ராஜராஜேஸ்வரர் கோவில் ராஜராஜதேவனால் தனது கடவுளான ராஜராஜேஸ்வரம் வழிபாட்டிற்காக கட்டப்பட்டது.
- முஸ்லீம் சுல்தான்கள் மற்றும் பாட்ஷாக்கள் கடவுளின் அவதாரங்கள் என்று கூறவில்லை, ஆனால் பாரசீக நீதிமன்றம் சுல்தானை "கடவுளின் நிழல்" என்று விவரித்தது.
- நீர் இருப்பு: சுல்தான் இல்துட்மிஷ் [13 ஆம் நூற்றாண்டு] தெஹ்லி-ஐ குஹ்னாவிற்கு வெளியே ஒரு பெரிய நீர்த்தேக்கத்தை கட்டியதற்காக மரியாதை பெற்றார். இது ஹவுஸ்-ஐ சுல்தானி அல்லது "கிங்ஸ் ரிசர்வாயர்" என்று அழைக்கப்பட்டது.

மதக் கட்டுமானம்: கோவில்கள் ஏன் கட்டப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன?

- ஒவ்வொரு புதிய வம்சமும் ஆட்சிக்கு வரும்போது, ராஜாக்கள் / பேரரசர்கள் ஆட்சியாளர்களாக இருப்பதற்கான தார்மிக உரிமையை வலியுறுத்த விரும்பினர்.
- ஆகவே, வழிபாட்டுத் தலங்களை நிர்மாணிப்பது, ஆட்சியாளர்களுக்கு கடவுளுடன் நெருங்கிய உறவைப் பிரகடனப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பை வழங்கியது, குறிப்பாக விரைவான அரசியல் மாற்றத்தின் யுகத்தில் முக்கியமானது.
- ராஜாக்கள் தங்கள் கடவுள் பக்தி மற்றும் தங்கள் சக்தி மற்றும் செல்வத்தை வெளிப்படுத்த கோவில்களை கட்டியதால், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ராஜ்யங்களை தாக்கும்போது, அவர்கள் அடிக்கடி இந்த கட்டிடங்களை குறிவைத்ததில் ஆச்சரியமில்லை. (எ.கா: பாண்டிய மன்னன் ஸ்ரீமார ஸ்ரீவல்லபா, சோழ மன்னன் முதலாம் இராஜேந்திரன், கஜினியின் சுல்தான் மஹ்முத் போன்றவை)

தோட்டங்கள், கல்லறைகள் மற்றும் கோட்டைகள்

- முகலாயர்களின் கீழ், கட்டிடக்கலை மிகவும் சிக்கலானதாக மாறியது.
- பாபரின் ஆட்சியின் போது முறையான தோட்டங்கள், செவ்வக சுவர் அடைப்புகளுக்குள் வைக்கப்பட்டு செயற்கையான கால்வாய்களால்

நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. இந்த தோட்டங்கள் சாஹர் பாக், நான்கு தோட்டங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன.

- மத்திய உயரமான குவிமாடம் மற்றும் உயரமான நுழைவாயில் (பிஷ்டாக்) முகலாய கட்டிடக்கலையின் முக்கிய அம்சங்களாக மாறியது, முதலில் ஹுமாயூனின் கல்லறையில் காணப்பட்டது.
- சாஹர் பாக் உடன் தொடர்புடையது "எட்டு சொர்க்கங்கள்" அல்லது ஹாஷ்ட் பிஹிஷ்ட் என்று அழைக்கப்படும் பாரம்பரியம் இருந்தது - எட்டு அறைகளால் சூழப்பட்ட ஒரு மைய மண்டபம்.
- ஷாஜகானின் ஆட்சியின் போது முகலாய கட்டிடக்கலையின் பல்வேறு கூறுகள் ஒரு இணக்கமான தொகுப்பில் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன. பொது மற்றும் தனியார் பார்வையாளர்களின் சடங்கு அரங்குகள் (திவான்-ஐ காஸ் அல்லது ஆம்) கவனமாக திட்டமிடப்பட்டன. இந்த நீதிமன்றங்கள் சிவரில் சுதுன் அல்லது நாற்பது தூண்கள் கொண்ட மண்டபங்களாகவும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன, அவை ஒரு பெரிய முற்றத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.
- ஷாஜகானின் பார்வையாளர் அரங்குகள் ஒரு மதுதியைப் போல் சிறப்பாகக் கட்டப்பட்டன. அவரது சிம்மாசனம் வைக்கப்பட்டுள்ள பீடமானது, தொழுகையின் போது முஸ்லிம்கள் எதிர்கொள்ளும் திசையான கிப்லா என அடிக்கடி விவரிக்கப்பட்டது.
- அரச நீதிக்கும் ஏகாதிபத்திய நீதிமன்றத்துக்கும் உள்ள தொடர்பை, டெல்லி செங்கோட்டையில் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட நீதிமன்றத்தில் ஷாஜகான் வலியுறுத்தினார்.
- செங்கோட்டையில் உள்ள ஷாஜஹான் கோர்ட் பியெட்ரா துரா [ஒரு ரோமானியக் கலையைப் பதித்த வண்ணக் கற்களின் துண்டுகளைப் பதித்து சில உருவங்களை உருவாக்கினார்] இது பழம்பெரும் கிரேக்கக் கடவுளான ஆர்ஃபியஸ் வீணையை வாசிப்பதை சித்தரித்தது.
- ஷாஜகானின் பார்வையாளர் மண்டபத்தின் கட்டுமானமானது, மன்னரின் நீதியானது உயர்ந்தவர்களையும் தாழ்ந்தவர்களையும் சமமாக நடத்தும் என்பதைத் தெரிவிக்கும் நோக்கத்தில் அனைவரும் ஒற்றுமையாக வாழ முடியும்.

- ஷாஜகான் தாஜ்மஹாலின் அமைப்பில் ஆற்றின் முன் தோட்டத்தை [சாஹர் பாக்கின் மாறுபாடு] மாற்றியமைத்தார்.
- விசேஷமாக விரும்பப்பட்ட பிரபுக்களுக்கு மட்டுமே நதிக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. மற்ற அனைவரும் யமுனை நதியிலிருந்து நகரத்தில் தங்கள் வீடுகளைக் கட்ட வேண்டியிருந்தது.

பிராந்தியம் மற்றும் பேரரசு

- பிராந்தியங்கள் முழுவதும் கருத்துக்களின் கணிசமான பகிர்வு இருந்தது: ஒரு பிராந்தியத்தின் மரபுகள் மற்றொருவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. உதாரணமாக, விஜயநகரத்தில், பிஜப்பூர் மற்றும் கோல்கொண்டாவின் சுல்தான்களின் அருகாமையில் காணப்படும் கட்டிடக்கலை பாணியால் ஆட்சியாளர்களின் யானை தொழுவங்கள் வலுவாக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.
- மதுராவிற்கு அருகிலுள்ள விருந்தாவனத்தில், பதேபூர் சிக்ரியில் உள்ள முகலாய அரண்மனைகளைப் போலவே கட்டிடக்கலை பாணியில் கோயில்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன.
- முகலாய ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் சொந்த கட்டிடங்களை நிர்மாணிப்பதில் பிராந்திய கட்டிடக்கலை பாணியை மாற்றியமைப்பதில் குறிப்பாக திறமையானவர்கள்.

UPSC முதன்மைக் கண்ணோட்டத்தில் சிந்திக்க மாதிரி கேள்விகள்

1. இடைக்காலத்தில் இந்தியாவின் வரலாற்றைப் படிக்கும் போது, பெரும்பாலான ஆட்சியாளர்கள் மதக் கட்டமைப்புகள் அல்லது கட்டிடங்களைக் கட்டுவதில் கணிசமான நேரத்தையும் முயற்சியையும் செலவிடுவதைக் காணலாம். பின்னால் உள்ள சமூக மற்றும் அரசியல் காரணங்களை விமர்சன ரீதியாக பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
2. முகலாய ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் சொந்த கட்டிடங்களை நிர்மாணிப்பதில் பிராந்திய கட்டிடக்கலை பாணியை மாற்றியமைப்பதில் குறிப்பாக திறமையானவர்கள். விளக்க.

UPSC முதல்நிலைக் கண்ணோட்டத்தில் சிந்திக்க வேண்டிய மாதிரி கேள்விகள்

Qn: கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பின்வரும் அறிக்கைகளில், சரியான அறிக்கைகளை அடையாளம் காணவும்:

1. மத்திய உயரமான குவிமாடம் மற்றும் உயரமான நுழைவாயில் (பிஷ்டாக்) ஆகியவை அக்பரின் கல்லறையில் முதலில் காணப்பட்டன.
2. கார்பெல் செய்யப்பட்ட வடிவமைப்பில் - கூரைகள், கதவுகள் மற்றும் ஜன்னல்கள் இரண்டு செங்குத்து நெடுவரிசைகளில் கிடைமட்ட கற்றை வைப்பதன் மூலம் செய்யப்பட்டன.
3. ஆர்குவேட் வகை வடிவமைப்பில் கதவுகள் மற்றும் ஜன்னல்களுக்கு மேலே உள்ள மேற்கட்டமைப்பின் எடை வளைவுகளால் சுமக்கப்பட்டது.

தேர்வு:

- A - 1 மட்டுமே
- பி - 2 மட்டுமே
- சி - 2 மற்றும் 3 மட்டுமே
- டி - மேலே உள்ள அனைத்தும்

இடைக்கால இந்தியா: நகரங்கள், வர்த்தகர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்கள்
இடைக்கால இந்தியா பற்றிய இந்தக் கட்டுரையில், 'இடைக்கால இந்தியாவில் உள்ள நகரங்கள், வர்த்தகர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்கள்' என்ற தலைப்பைப் பற்றி விவாதிக்க திட்டமிட்டுள்ளோம். இந்த தலைப்பில் இருந்து ப்ரிலிம்ஸில் அதிகமான கேள்விகள் கேட்கப்படுவதை நாங்கள் கவனித்துள்ளோம், எனவே அதையே எழுதுகிறோம்.

இடைக்கால இந்தியாவின் நகரங்கள்

இடைக்காலத்தில் நிர்வாக மையங்கள், கோயில் நகரங்கள், வணிக நடவடிக்கைகள் மற்றும் கைவினை உற்பத்தி மையங்கள் இருந்தன.

நிர்வாக மையங்கள் மற்றும் நகரங்கள்

- சிறந்த உதாரணம் தஞ்சாவூர்.
- சோழ வம்சத்தின் (ராஜா ராஜராஜ சோழன்) ஆட்சியின் போது, அதன் தலைநகரம் தஞ்சாவூர் ஆகும்.

- கட்டிடக் கலைஞர் குஞ்சரமல்லான் ராஜராஜ பெருந்தச்சன் ராஜராஜேஸ்வரர் கோயிலைக் கட்டினார்.
- கோயிலைத் தவிர, மண்டபங்கள் அல்லது மண்டபங்கள் கொண்ட அரண்மனைகள் இருந்தன. அரசர்கள் இங்கு நீதிமன்றத்தை நடத்தி கீழ்நிலை அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பிப்பார்கள்.
- தஞ்சாவூர் மற்றும் அருகிலுள்ள உறையூர் நகரைச் சேர்ந்த சாலிய நெசவாளர்கள் கோயில் திருவிழாவில் கொடிகளுக்குத் தேவையான துணிகளையும், அரசனுக்கும் பிரபுக்களுக்கும், மக்களுக்கும் பருத்திக்கும் பருத்திக்கும் துணிகளை தயாரிப்பதில் மும்முரமாக இருந்தனர்.
- சுவாமிமலையில் சிறிது தூரத்தில், ஸ்தபதிகள் அல்லது சிற்பிகள் நேர்த்தியான வெண்கலச் சிலைகளையும், உயரமான, அலங்கார மணி உலோக விளக்குகளையும் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

கோவில் நகரங்கள் மற்றும் புனித யாத்திரை மையங்கள்

- தஞ்சாவூர்கோவில் நகரத்திற்கும் ஒரு உதாரணம். கோவில் நகரங்கள் நகரமயமாக்கலின் மிக முக்கியமான வடிவத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன, நகரங்கள் வளர்ச்சியடையும் செயல்முறையாகும்.
- பில்லாஸ்வாமின் (மத்தியப் பிரதேசத்தில் பில்சா அல்லது விதிஷா), குஜராத்தில் சோம்நாத் போன்ற கோயில்களைச் சுற்றி நகரங்கள் தோன்றின. மற்ற முக்கியமான கோயில் நகரங்களில் தமிழ்நாட்டில் காஞ்சிபுரம் மற்றும் மதுரை மற்றும் ஆந்திராவில் திருப்பதி ஆகியவை அடங்கும்.
- புனித யாத்திரை மையங்களும் மெல்ல மெல்ல நகரங்களாக வளர்ந்தன. பிருந்தாவன் (உத்தர பிரதேசம்) மற்றும் திருவண்ணாமலை (தமிழ்நாடு) போன்ற இரண்டு நகரங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள்.

சிறு நகரங்கள்

- 8 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து துணைக்கண்டம் பல சிறிய நகரங்களால் நிறைந்திருந்தது. இவை அநேகமாக பெரிய கிராமங்களில் இருந்து தோன்றியவை. அவர்கள் வழக்கமாக ஒரு மண்டபிகை (அல்லது

பிற்கால மண்டி) வைத்திருந்தனர், அதை அருகிலுள்ள கிராம மக்கள் தங்கள் பொருட்களை விற்க கொண்டு வந்தனர். கடைகளுடன் வரிசையாக ஹட்டா (பிற்காலத்தின் ஹாட்) என்று அழைக்கப்படும் சந்தை வீதிகளையும் அவர்கள் கொண்டிருந்தனர்.

- பொதுவாக ஒரு சமந்தா அல்லது, பிற்காலத்தில், ஒரு ஜமீன்தார் இந்த நகரங்களில் அல்லது அருகில் ஒரு கோட்டை அரண்மனையைக் கட்டினார். அவர்கள் வணிகர்கள், கைவினைஞர்கள் மற்றும் வணிகப் பொருட்கள் மீது வரிகளை விதித்தனர் மற்றும் சில சமயங்களில் உள்ளூர் கோயில்களுக்கு இந்த வரிகளை வசூலிக்கும் "உரிமையை" "தானம்" செய்தனர்.

வர்த்தகர்கள்

- பஞ்சராக்கள் உட்பட பல வகையான வியாபாரிகள் இருந்தனர்.
- வணிகர்கள் பல ராஜ்ஜியங்கள் மற்றும் காடுகளைக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருப்பதால், அவர்கள் வழக்கமாக கேரவன்களில் பயணம் செய்து தங்கள் நலன்களைப் பாதுகாக்க கிட்டுகளை [சில பணிகளுக்கான சங்கங்கள்] உருவாக்கினர். மணிகிராமம் மற்றும் நானாதேசி போன்ற இரண்டு சங்கங்கள். இந்த கிட்டுகள் தீபகற்பத்தில் மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியா மற்றும் சீனா ஆகிய இரு நாடுகளுடனும் பரவலாக வர்த்தகம் செய்தன.
- மேற்கு கடற்கரையில் உள்ள நகரங்கள் அரபு, பாரசீக, சீன, யூத மற்றும் சிரிய கிறிஸ்தவ வணிகர்களின் தாயகமாக இருந்தன.
- அதே நேரத்தில் காபூல் [ஆப்கானிஸ்தான்] 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து அரசியல் மற்றும் வணிக ரீதியாக முக்கியத்துவம் பெற்றது. குதிரை வணிகம் முதன்மையாக இங்கு நடத்தப்பட்டது. அடிமைகளும் இங்கு விற்பனைக்காக கொண்டு வரப்பட்டனர்.

கைவினைஞர்கள்

- பிடாரின் கைவினைஞர்கள் தாமிரம் மற்றும் வெள்ளியில் பதிக்கப்பட்ட வேலைக்காக மிகவும் புகழ் பெற்றனர், அது பித்ரி என்று அழைக்கப்பட்டது.

- பொற்கொல்லர்கள், வெண்கலத் தொழிலாளிகள், கொல்லர்கள், கொத்தனார்கள் மற்றும் தச்சர்களைக் கொண்ட பாஞ்சாலர்கள் அல்லது விஸ்வகர்மா சமூகம் கோயில்களைக் கட்டுவதற்கு இன்றியமையாதது.
- அரண்மனைகள், பெரிய கட்டிடங்கள், தொட்டிகள் மற்றும் நீர்த்தேக்கங்கள் ஆகியவற்றின் கட்டுமானத்திலும் அவர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.
- இதேபோல், சாலியர் அல்லது கைக்கோலர்கள் போன்ற நெசவாளர்கள், கோவில்களுக்கு நன்கொடைகள் வழங்கி, வளமான சமூகங்களாக உருவெடுத்தனர்.
- பருத்தியை சுத்தம் செய்தல், நூற்பு மற்றும் சாயமிடுதல் போன்ற துணி தயாரிப்பின் சில அம்சங்கள் சிறப்பு மற்றும் சுயாதீனமான கைவினைகளாக மாறியது.

முக்கிய நகரங்கள்: சூரத், ஹம்பி மற்றும் மசலிப்பட்டணம்

சூரத், ஹம்பி மற்றும் மசலிப்பட்டணம் ஆகியவை இடைக்காலத்தில் இந்தியாவின் முக்கிய நகரங்களாக இருந்தன.

ஹம்பி

- கிருஷ்ணா-துங்கபத்ரா படுகையில் அமைந்துள்ளது.
- இது விஜயநகரப் பேரரசின் (1336) மையமாக இருந்தது.
- வலுவூட்டப்பட்ட சுவர்களின் கட்டுமானத்தில் மோட்டார் அல்லது சிமென்டிங் ஏஜென்ட் பயன்படுத்தப்படவில்லை மற்றும் பின்தொடர்ந்த நுட்பம் அவற்றை ஒன்றோடொன்று இணைக்கும் வகையில் இணைக்கப்பட்டது.
- இது அற்புதமான வளைவுகள், குவிமாடங்கள் மற்றும் சிற்பங்களை வைத்திருப்பதற்கான முக்கிய இடங்களுடன் கூடிய தூண் மண்டபங்களைக் கொண்டுள்ளது.
- 15-16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில், ஹம்பி வணிக மற்றும் கலாச்சார நடவடிக்கைகளால் பரபரப்பாக இருந்தது. மூர்ஸ் (முஸ்லீம் வணிகர்களுக்கு கூட்டாகப் பயன்படுத்தப்படும் பெயர்), செட்டிகள் மற்றும் போர்த்துகீசியர்கள் போன்ற ஐரோப்பிய வர்த்தகர்களின் முகவர்கள் ஹம்பியின் சந்தைகளில் குவிந்தனர்.

- கோவில்கள் கலாச்சார நடவடிக்கைகளின் மையமாக இருந்தன மற்றும் விருபாக்ஷா (சிவனின் ஒரு வடிவம்) கோவிலில் உள்ள பல தூண்கள் கொண்ட மண்டபங்களில் தெய்வம், அரச குடும்பம் மற்றும் வெகுஜனங்களுக்கு முன்பாக தேவதாசிகள் (கோயில் நடனக் கலைஞர்கள்) நிகழ்த்தினர்.
- கோல்கொண்டா, பிஜாப்பூர், அகமத்நகர், பெரார் மற்றும் பிதார் ஆகிய இடங்களின் ஆட்சியாளர்களான தக்கானி சுல்தான்களால் 1565 இல் விஜயநகரம் தோற்கடிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஹம்பி இடிந்து விழுந்தது.

தூரத்

- இது முகலாய காலத்தில் காம்பேயுடன் (தற்போதைய கம்பத்) மேற்கத்திய வர்த்தகத்தின் எம்போரியமாக இருந்தது.
- தூரத் ஓர்முஸ் வளைகுடா வழியாக மேற்கு ஆசியாவுடனான வர்த்தகத்திற்கான நுழைவாயிலாக இருந்தது. பல யாத்ரீகர் கப்பல்கள் இங்கிருந்து புறப்பட்டதால் தூரத் மெக்காவிற்கு வாயில் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
- 17 ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துகீசியர்கள், டச்சுக்காரர்கள் மற்றும் ஆங்கிலேயர்கள் தூரத்தில் தங்கள் தொழிற்சாலைகள் மற்றும் கிடங்குகளை வைத்திருந்தனர்.
- தூரத்தின் ஜவுளி தங்க சரிகை பார்டர்களுக்கு (ஜாரி) பிரபலமானது மற்றும் மேற்கு ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவில் சந்தையைக் கொண்டிருந்தது.
- சரிவு காரணிகள்: சந்தைகள் மற்றும் உற்பத்தித்திறன் இழப்பு, போர்த்துகீசியர்களால் கடல் வழிகளின் கட்டுப்பாடு, 1668 இல் ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனி அதன் தலைமையகத்தை மாற்றிய பம்பாயில் இருந்து போட்டி.

மசூலிப்பட்டினம்

- கிருஷ்ணா நதியின் டெல்டாவில் படுத்துக் கொள்ளுங்கள்.
- டச்சு மற்றும் ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனங்கள் மசூலிப்பட்டினத்தை கட்டுப்படுத்த முயன்றன.

- மதுலிப்பட்டினத்தில் உள்ள கோட்டை டச்சுக்காரர்களால் கட்டப்பட்டது.
- கோல்கொண்டாவின் குதுப் ஷாஹி ஆட்சியாளர்கள் பல்வேறு கிழக்கிந்திய நிறுவனங்களின் கைகளுக்கு வர்த்தகம் முழுமையாக செல்வதைத் தடுக்க ஜவுளி, மசாலா மற்றும் பிற பொருட்களின் விற்பனையில் அரசு ஏகபோகத்தை விதித்தனர்.
- 1686-1687 இல் மொகலாய பேரரசர் ஓளரங்கசீப் கோல்கொண்டாவை இணைத்தார்.
- எனவே ஐரோப்பிய நிறுவனங்கள் பம்பாய், கல்கத்தா மற்றும் மெட்ராஸ் ஆகிய இடங்களுக்கு மாற்றாக மதுலிப்பட்டினத்தின் பெருமையை இழந்தன.

இடைக்கால இந்தியா: பழங்குடியினர், நாடோடிகள் மற்றும் குடியேறிய சமூகங்கள்

பல்வேறு வகையான சமூகங்கள்: வர்ண விதிகளைப் பின்பற்றியவர்கள் மற்றும் பின்பற்றாதவர்கள்

துணைக் கண்டத்தின் பல பகுதிகளில், சமூகம் ஏற்கனவே வர்ண விதிகளின்படி பிரிக்கப்பட்டது. பிராமணர்களால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட இந்த விதிகள் பெரிய ராஜ்யங்களின் ஆட்சியாளர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. டெல்லி சுல்தான்கள் மற்றும் முகலாயர்களின் கீழ், சமூக வகுப்புகளுக்கு இடையேயான படிநிலை மேலும் வளர்ந்தது.

இருப்பினும், பிற சமூகங்களும் இருந்தன. துணைக் கண்டத்தில் உள்ள பல சமூகங்கள் பிராமணர்களால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட சமூக விதிகள் மற்றும் சடங்குகளைப் பின்பற்றவில்லை. அவர்கள் பல சமத்துவமற்ற வகுப்புகளாகப் பிரிக்கப்படவில்லை. இத்தகைய சமூகங்கள் பெரும்பாலும் பழங்குடியினர் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

பெரிய நகரங்களுக்கு அப்பால்: பழங்குடி சமூகங்கள்

- சில சக்திவாய்ந்த பழங்குடியினர் பெரிய பிரதேசங்களைக் கட்டுப்படுத்தினர். பஞ்சாபில், 13 மற்றும் 14 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கோகர் பழங்குடியினர் மிகவும் செல்வாக்கு பெற்றிருந்தனர்.

- கக்கர் பழங்குடியினத்தைச் சேர்ந்த கமால் கான் கக்கர், பேரரசர் அக்பரால் ஒரு உன்னதமானவர் (மன்சப்தார்).
- முல்தான் மற்றும் சிந்துவில், லங்காக்கள் மற்றும் அர்குன்கள் முகலாயர்களால் அடக்கப்படுவதற்கு முன்னர் பரந்த பகுதிகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தினர்.
- மேற்கு இமயமலையில் காடிஸ் என்ற ஆடு மேய்க்கும் பழங்குடியினர் வாழ்ந்தனர்.
- துணைக்கண்டத்தின் தொலைதூர வடகிழக்கு பகுதியும் முற்றிலும் பழங்குடியினரால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டது - நாகாக்கள், அஹோம்கள் போன்றவை.
- இன்றைய பீகார் மற்றும் ஜார்கண்டின் பல பகுதிகளில், செரோ, 12 ஆம் நூற்றாண்டில் தலைமைத்துவங்கள் தோன்றின. அக்பரின் தளபதி ராஜா மான் சிங் அவர்களை 1591 இல் தாக்கி தோற்கடித்தார்.
- மகாராஷ்டிரா மலைப்பகுதிகள் மற்றும் கர்நாடகாவில் கோலிஸ் [குஜராத்திலும்], பெராட்ஸ் முதலியன உள்ளன.
- தெற்கில் கொறகர்கள், வேடர்கள், மறவர்கள் முதலியோர் கிடைத்தனர்.
- பில்ஸ் மேற்கு மற்றும் மத்திய இந்தியா முழுவதும் பரவியது. 16 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், அவர்களில் பலர் குடியேறிய விவசாயிகளாகவும் சிலர் ஜமீன்தார்களாகவும் மாறிவிட்டனர்.
- இன்றைய சத்தீஸ்கர், மத்தியப் பிரதேசம், மகாராஷ்டிரா மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் கோண்டுகள் அதிக எண்ணிக்கையில் காணப்பட்டனர்.

கோண்ட் பழங்குடி

- அவர்கள் கோண்ட்வானா என்ற பரந்த வனப்பகுதியில் வாழ்ந்தனர்.
- மாறி மாறி சாகுபடி செய்து வந்தனர்.
- அக்பரின் ஆட்சியின் வரலாற்றான அக்பர் நாமம், 70,000 கிராமங்களைக் கொண்ட கர்ஹா கடங்காவின் கோண்ட் இராச்சியத்தைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது.
- இந்த ராஜ்ஜியங்களின் நிர்வாக அமைப்பு மையப்படுத்தப்பட்டது.

- பெரிய அரசுகளின் தோற்றம் கோண்ட் சமூகத்தின் இயல்பை மாற்றியது.
- சில கோண்ட் தலைவர்கள் இப்போது ராஜபுத்திரர்களாக அங்கீகரிக்க விரும்பினர்.

அஹோம் பழங்குடியினர்

- அவர்கள் 13 ஆம் நூற்றாண்டில் இன்றைய மியான்மரில் இருந்து பிரம்மபுத்திரா பள்ளத்தாக்குக்கு குடிபெயர்ந்தனர்.
- புய்யன்களின் (நிலப்பிரபுக்களின்) பழைய அரசியல் அமைப்பை நசுக்கி புதிய அரசை உருவாக்கினர்.
- 16 ஆம் நூற்றாண்டின் போது, அவர்கள் Chutiyas (1523) மற்றும் Koch-Hajo (1581) ராஜ்யங்களை இணைத்து மேலும் பல பழங்குடியினரை அடிபணியச் செய்தனர்.
- அவர்கள் 1530 களில் துப்பாக்கிகளைப் பயன்படுத்தியதாக அறியப்படுகிறது.
- 1662 இல், மீர் ஜும்லாவின் கீழ் முகலாயர்கள் அஹோம் இராச்சியத்தைத் தாக்கி அவர்களை தோற்கடித்தனர்.
- அஹோம் அரசு கட்டாய உழைப்பைச் சார்ந்தது. அரசுக்கு வேலை செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டவர்கள் பைக்குகள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.
- 17 ஆம் நூற்றாண்டில், நிர்வாகம் மிகவும் மையப்படுத்தப்பட்டது.
- அவர்களின் வழிபாட்டுக் கருத்துகளில் பிராமணர்களின் செல்வாக்கு 17 ஆம் நூற்றாண்டில் அதிகரித்தது.
- அவர்கள் காலத்தில் இலக்கியமும் பண்பாடும் வளர்ந்தன. புரஞ்சிஸ் எனப்படும் படைப்புகள் எழுதப்பட்டன - முதலில் அஹோம் மொழியிலும் பின்னர் அசாமியிலும்.

வணிக நாடோடிகள்: பஞ்சராக்கள்

- பஞ்சராக்கள்மிக முக்கியமான வர்த்தகர்-நாடோடிகள். அவர்களின் கேரவன் தண்டா என்று அழைக்கப்பட்டது.

- அலாவுதீன் கல்ஜி நகர சந்தைகளுக்கு தானியங்களைக் கொண்டு செல்ல பஞ்சாரங்களைப் பயன்படுத்தினார்.
- பேரரசர் ஜஹாங்கீர் தனது நினைவுக் குறிப்புகளில் பஞ்சாரங்களைப் பற்றி எழுதினார்.

தலைப்பில் இருந்து UPSC கேள்வி

Qn: இந்திய வரலாற்றின் இடைக்காலத்தில் பஞ்சராக்கள் பொதுவாக இருந்தனர்

- (அ) விவசாயிகள்
- (ஆ) போர்வீரர்கள்
- (c) நெசவாளர்கள்
- (ஈ) வர்த்தகர்கள்

இடைக்கால இந்தியா: பக்தி, சூஃபிசம் மற்றும் சீக்கியம்

மத்திய கால இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய ராஜ்ஜியங்கள் மற்றும் பழங்குடி சமூகங்கள் பற்றி ஏற்கனவே பதிவிட்டுள்ளோம். இந்த பதிவில் இடைக்காலத்தில் மக்கள் பின்பற்றிய பக்தி மார்க்கங்கள் - பக்திசம், சூஃபிசம் மற்றும் சீக்கியம் பற்றி விரிவாகப் பார்ப்போம்.

பிராமணியம்எதிராகபௌத்தம்/ஜைன மதம்எதிராகபக்தி மார்க்கங்கள் (பகிதம், சூஃபிசம் மற்றும் சீக்கியம்)

சாதி அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிராமணியம் இடைக்காலத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. ஆனால் அதற்கும் எதிர்ப்பு கிளம்பியது.

பலர் இத்தகைய கருத்துக்களால் கவலையற்றவர்களாக இருந்தனர் மற்றும் புத்தர் அல்லது ஜைனர்களின் போதனைகளுக்குத் திரும்பினர், இதன்படி சமூக வேறுபாடுகளைக் கடந்து மறுபிறப்பு சுழற்சியை உடைக்க முடியும்.

தனிப்பட்ட முயற்சி.

பக்தியுடன் (அல்லது பக்தியுடன்) அணுகினால், அத்தகைய அடிமைத்தனத்திலிருந்து மனிதர்களை விடுவிக்கக்கூடிய ஒரு உயர்ந்த கடவுளின் யோசனைக்கு மற்றவர்கள் ஈர்க்கப்பட்டனர். பகவத் கீதையில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட இந்த யோசனை, பொது சகாப்தத்தின் ஆரம்ப நூற்றாண்டுகளில் பிரபலமடைந்தது.

தீவிர பக்தி அல்லது கடவுள் அன்பு என்பது எட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து உருவான பல்வேறு வகையான பக்தி மற்றும் துஃபி இயக்கங்களின் மரபு. பௌத்தர்களும் ஜைனர்களும் கூட இந்த நம்பிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்காக பக்தி பற்றிய கருத்து மிகவும் பிரபலமடைந்தது.

பக்தி வழிபாடு

பக்திஞானம் மற்றும் கர்மாவுடன் மோட்சத்தை அடைவதற்கான வழிமுறையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. பௌத்த மற்றும் சமண பள்ளிகளால் பரப்பப்பட்ட துறவறத்திற்கு எதிராக நாயனார்கள் மற்றும் ஆழ்வார்கள் நகர்ந்து, இறுதி கடவுள் பக்தி முக்திக்கு வழி என்று கூறியபோது இந்த வழிபாட்டின் வளர்ச்சி தென்னிந்தியாவில் ஏற்பட்டது.

சடங்குகளை மட்டுமே வலியுறுத்தும் மதத்தில் மக்கள் திருப்தி அடையவில்லை. வழிபாட்டு முறை என்பது அன்றைய காலங்களில் பல்வேறு புனிதர்களின் போதனைகளின் ஒருங்கிணைந்த விளைவாகும். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சொந்த கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தனர், ஆனால் வழிபாட்டு முறையின் இறுதி அடிப்படையானது பயனற்ற மத நடைமுறைகள் மற்றும் தேவையற்ற கண்டிப்புக்கு எதிரான பொதுவான விழிப்புணர்வு ஆகும். சாதிவெறிக்கு எதிரான வலுவான தளமாகவும் வழிபாட்டு முறை உருவானது.

இயக்கத்தின் முக்கிய தலைவர்கள் சிலர்:

- நாமதேவா மற்றும் ராமானந்தா (மகாராஷ்டிரா மற்றும் அலகாபாத்) - அவர்கள் இருவரும் பக்தியின் கருத்தை நான்கு வர்ணங்களுக்கும் கற்பித்தார்கள் மற்றும் வெவ்வேறு சாதியினர் ஒன்றாக சமைப்பதற்கும், பகிர்ந்து சாப்பிடுவதற்கும் விதிக்கப்பட்ட தடையை புறக்கணித்தனர்.
- சங்கரா மற்றும் ராமானுஜம் - முறையே அத்வைதம் (இருமை அல்லாதது) மற்றும் விசிஷ்டா அத்வைதம் (இருமை அல்லாத தகுதி) ஆகியவற்றை முன்வைப்பவர்கள். அவர்கள் கடவுளை முறையே நிர்குண பரபிரம்மம் மற்றும் சத்குண பரபிரம்மம் என்று நம்பினர்.
- வல்லபாச்சார்யா - சுத்த அத்வைதம் அல்லது தூய இருமையின் முன்மொழிபவர்.
- சைதன்யா (வங்காளம்) - கடவுளுடன் தொடர்பு கொள்ள இசை, நடனம் மற்றும் பஜனைப் பயன்படுத்துவதை நம்பியிருந்தார். 'காதல்' என்பது சைதன்ய வழிபாட்டின் முக்கிய வார்த்தையாக இருந்தது.

- கபீர் - ராமானந்தாவின் சீடர், ஒரு முஸ்லீம் நெசவாளரால் வளர்க்கப்பட்டார். இரு மதங்களிலும் உள்ள தேவையற்ற பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் சடங்குகள் அனைத்தையும் அகற்றி, இந்த மதங்களுக்கிடையில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவதற்காக அவர் நின்றார்.
- குரு நானக்.
- நிம்பர்காச்சார்யா - ராதா-கிருஷ்ணர் வழிபாட்டின் நிறுவனர். திருமணத்தின் முக்கியத்துவத்தை நிரூபிக்க அவர் இந்த உறவை வெளிப்படுத்தினார். மக்கள் மீது கடவுளின் அன்புக்கு உதாரணமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

நாயனார்களும் ஆழ்வார்களும்

- தென்னிந்தியாவில் 7 முதல் 9 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நாயனார்கள் (சிவனுக்கு அர்ப்பணித்த துறவிகள்) மற்றும் ஆழ்வார்கள் (விஷ்ணுவுக்கு அர்ப்பணித்த துறவிகள்) தலைமையில் புதிய மத இயக்கங்கள் தோன்றின .
- அவர்கள் பெளத்தர்களையும் ஜைனர்களையும் கடுமையாக விமர்சித்தார்கள்.
- அவர்கள் சங்க இலக்கியத்தில் (தமிழ் இலக்கியம்) காணப்பட்ட காதல் மற்றும் வீரத்தின் இலட்சியங்களை எடுத்துக் கொண்டனர்.
- 10 மற்றும் 12 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில், சோழ மற்றும் பாண்டிய மன்னர்கள் புனித-கவிஞர்கள்

பார்வையிட்ட பல ஆலயங்களைச் சுற்றி விரிவான கோயில்களைக் கட்டியுள்ளனர், இது பக்தி பாரம்பரியத்திற்கும் கோயில் வழிபாட்டிற்கும் இடையிலான தொடர்பை வலுப்படுத்தியது.

தத்துவம் மற்றும் பக்தி

- 8 ஆம் நூற்றாண்டில் கேரளாவைச் சேர்ந்த சங்கரர், அத்வைதத்தை அல்லது தனிப்பட்ட ஆன்மாவின் ஒருமைப்பாட்டின் கோட்பாட்டின் ஆதரவாளராகவும், இறுதி யதார்த்தமான பரமாத்மாவாகவும் இருந்தார்.
- பிரம்மம், ஒரே அல்லது இறுதி உண்மை, உருவமற்றது மற்றும் எந்த பண்புகளும் இல்லாதது என்று அவர் கற்பித்தார்.
- அவர் நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தை ஒரு மாயை அல்லது மாயா என்று கருதினார், மேலும் பிரம்மன் முக்தியின் உண்மையான தன்மையைப் புரிந்துகொள்ள உலகத்தைத் துறந்து, அறிவின் பாதையைத் தழுவுவதைப் போதித்தார்.
- 11 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ராமானுஜர், விசிஷ்டாத்வைத அல்லது தகுதியான ஒருமைக் கோட்பாட்டை முன்வைத்தார், அதில் ஆன்மா, பரமாத்மாவுடன் இணைந்திருந்தாலும், தனித்தன்மையுடன் இருந்தது.
- ராமானுஜரின் கோட்பாடு வட இந்தியாவில் பின்னர் வளர்ந்த பக்தியின் புதிய இழைக்கு உத்வேகம் அளித்தது.

பசுவண்ணாவின் வீரசைவம்

- இந்த இயக்கம் 12 ஆம் நூற்றாண்டில் கர்நாடகாவில் தொடங்கியது, இது அனைத்து மனிதர்களுக்கும் சமத்துவம் மற்றும் சாதி மற்றும் பெண்களை நடத்துவது பற்றிய பிராமணக் கருத்துகளுக்கு எதிராக வாதிட்டது.
- அவர்கள் அனைத்து வகையான சடங்குகள் மற்றும் சிலை வழிபாடுகளுக்கு எதிராகவும் இருந்தனர்.

மகாராஷ்டிராவின் புனிதர்கள்

- அவர்களில் முக்கியமானவர்கள் ஜனேஷ்வர், நாம்தேவ், ஏக்நாத் மற்றும் துக்காராம் மற்றும் சக்குபாய் போன்ற பெண்கள் மற்றும் "தீண்டத்தகாத" மஹர் சாதியைச் சேர்ந்த சோகமேலாவின் குடும்பம்.

- பக்தியின் இந்த பிராந்திய பாரம்பரியம் பந்தர்பூரில் உள்ள விட்டலா (விஷ்ணுவின் ஒரு வடிவம்) கோவிலை மையமாகக் கொண்டது, அதே போல் அனைத்து மக்களின் இதயங்களிலும் வசிக்கும் தனிப்பட்ட கடவுள் பற்றிய கருத்து.
- இந்த துறவி-கவிஞர்கள் அனைத்து வகையான சடங்குகளையும், பக்தியின் வெளிப்புறக் காட்சியையும், பிறப்பின் அடிப்படையிலான சமூக வேறுபாடுகளையும் நிராகரித்தனர்.
- மற்றவர்களின் வலியைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் பக்தி இருக்கிறது என்று அவர்கள் வலியுறுத்தியதால், இது ஒரு மனிதநேயக் கருத்தாகக் கருதப்படுகிறது.

நாதபந்திகள், சித்தர்கள், யோகிகள்

- எளிய, தர்க்கரீதியான வாதங்களைப் பயன்படுத்தி, வழக்கமான மதம் மற்றும் சமூக ஒழுங்கின் சடங்கு மற்றும் பிற அம்சங்களை விமர்சித்தார்.
- அவர்கள் உலகத்தைத் துறப்பதை ஆதரித்தனர்.
- அவர்களைப் பொறுத்தவரை, முக்திக்கான பாதை உருவமற்ற இறுதியாதார்த்தத்தின் தியானத்திலும் அதனுடன் ஒருமைப்பாட்டின் உணர்தலிலும் உள்ளது.
- இதை அடைய அவர்கள் யோகா ஆசனங்கள், மூச்சுப் பயிற்சிகள் மற்றும் தியானம் போன்ற பயிற்சிகள் மூலம் மனதையும் உடலையும் தீவிர பயிற்சிக்கு பரிந்துரைத்தனர்.
- இந்த குழுக்கள் குறிப்பாக "குறைந்த" சாதியினரிடையே பிரபலமடைந்தன.

புனித கபீர்

- 15-16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்திருக்கலாம்.
- இவரால் இயற்றப்பட்டதாகவும், அலைந்து திரிந்த பஜனை பாடகர்களால் பாடப்பட்டதாகவும் கூறப்படும் சாகிஸ் மற்றும் பேட்கள் எனப்படும் வசனங்களின் பரந்த தொகுப்பிலிருந்து அவரது கருத்துக்களை நாம் அறிந்து கொள்கிறோம்.

- இவற்றில் சில பின்னர் சேகரிக்கப்பட்டு குரு கிரந்த் சாஹிப், பஞ்ச வாணி மற்றும் பீஜாக் ஆகியவற்றில் பாதுகாக்கப்பட்டன.
- கபீரின் போதனைகள் பிரதான மத மரபுகள் மற்றும் சாதி அமைப்புகளை முற்றிலும் நிராகரித்ததன் அடிப்படையில் அமைந்தன. அவர் உருவமற்ற உயர்ந்த கடவுளை நம்பினார் மற்றும் பக்தி அல்லது பக்தி மூலம் இரட்சிப்புக்கான ஒரே பாதை என்று போதித்தார்.
- அவரது கவிதையின் மொழி சாதாரண மக்களாலும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது.
- அவர் சில சமயங்களில் ரகசிய மொழியைப் பயன்படுத்தினார், அதைப் பின்பற்றுவது கடினம்.
- இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லீம்கள் மத்தியில் இருந்து அவர் தனது ஆதரவாளர்களை ஈர்த்தார்.

சூஃபி இயக்கம் மற்றும் இஸ்லாம்

சூஃபி என்ற சொல்லுக்கு கம்பளி என்று பொருள். அரேபியாவிலிருந்து வந்த சாமியார்கள் தூசிக் காற்றிலிருந்து தங்களைக் காத்துக் கொள்ள கம்பளி அணிந்தனர். சூஃபி இயக்கம் பாரசீக நாடுகளில் மிகவும் தூய்மையான இஸ்லாமிய கலாச்சாரத்திற்கு எதிராக தொடங்கியதாக நம்பப்படுகிறது.

பின்னர், அது இந்தியாவிற்குள் பரவியது மற்றும் யோக தோரணைகள், நடனம் மற்றும் இசை போன்ற பல்வேறு விஷயங்களை அதில் ஏற்றுக்கொண்டது. மேலும் தன்னை ஒரு சர்வாதிகார இயக்கமாக மாற்றியது. சூஃபி கட்டளைகள் இரண்டு வகைகளாக இருந்தன - பா-ஷாரா மற்றும் பீ-ஷாரா, அங்கு ஷாரா என்பது இஸ்லாமிய சட்டத்தை குறிக்கிறது. முந்தையது சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தது, பிந்தையது மிகவும் தாராளமாக இருந்தது.

புனிதர்கள் தங்களை பன்னிரண்டு சில்சிலாக்கள் அல்லது கட்டளைகளாக ஒழுங்கமைத்தனர். அவர்களில் முக்கியமானவர்கள் சிஸ்டி மற்றும் சுஹ்ரவர்தி சில்சிலாக்கள், இவை இரண்டும் பா-ஷாரா வரிசையைச் சேர்ந்தவை.

சிஸ்தி சில்சிலா 1192 இல் இந்தியாவிற்கு வந்த குவாஜா மொய்னுதின் சிஸ்டி என்பவரால் தொடங்கப்பட்டது. அவருடைய பதிவுகள் எதுவும் இல்லை, மேலும் அவரது சீடர்கள் மற்றும் பின்பற்றுவவர்களின் எழுத்துக்கள் மூலம் அவர் பரவலாக அறியப்படுகிறார். சிஸ்தி புனிதர்களில் மிகவும் பிரபலமானவர்கள் நிஜாமுதீன் அவுலியா மற்றும் நசிருதீன் சிராக்-இ-டெல்லி. அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடன்,

இந்துக்களுடன் கூட சுதந்திரமாக கலந்தனர். நிர்வாகத்திற்கோ பணத்திற்கோ சம்பந்தம் எதையும் சிஸ்டிஸ் விரும்பவில்லை. அவர்கள் எளிமையான சிக்கன வாழ்க்கையை நடத்தினார்கள்.

பணக்காரர்களாகவும், அடிக்கடி அரசாங்கத்தில் பதவிகளை வகித்து வந்த சுஹ்ரவர்தி துறவிகளின் விஷயத்தில் இது நேர்மாறானது. பஹாவுதீன் சகாரியா சுஹ்ரவர்தி இந்த சில்சிலாவைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற துறவி ஆவார்.

பொதுவாக இரண்டு நீரோடைகள் இருந்தன - வஹ்தத்-உல்-வுஜுத் (கடவுளின் ஒற்றுமை கோட்பாடு) மற்றும் வஹ்தத்-அல்-ஷஹுத் (பழகுநர்களின் தத்துவம்). பிந்தையது நக்பந்தி சில்சிலாவில் மட்டுமே காணப்பட்டது, இது மிகவும் தூய்மையான இஸ்லாமிய சில்சிலா ஆகும்.

கவனிக்க வேண்டியவை:

- துஃபிகள் முஸ்லீம் ஆன்மீகவாதிகள் மற்றும் கவிதைகள் இயற்றியவர்கள்.
- அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் [மதங்கள்] பல கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டனர்.
- அவர்கள் வெளிப்புற மதவாதத்தை நிராகரித்தனர் மற்றும் கடவுள் மீது அன்பு மற்றும் பக்தி மற்றும் சக மனிதர்கள் அனைவரிடமும் இரக்கத்தை வலியுறுத்தினர்.
- சில்சிலாஸ், துஃபி ஆசிரியர்களின் பரம்பரை, ஒவ்வொன்றும் சற்று வித்தியாசமான வழிமுறைகளை (தாரிகா) அறிவுறுத்தல் மற்றும் சடங்கு நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுகின்றன.
- இஸ்லாம் கடுமையான ஏகத்துவத்தை அல்லது ஒரே கடவுளுக்கு அடிபணிவதைப் பிரச்சாரம் செய்தது. இஸ்லாமிய அறிஞர்கள் ஷரியாத் என்ற புனித சட்டத்தை உருவாக்கினர்.
- முஸ்லீம் மத அறிஞர்கள் கோரும் விரிவான சடங்குகள் மற்றும் நடத்தை நெறிமுறைகளை துஃபிகள் அடிக்கடி நிராகரித்தனர்.

பாபா குரு நானக் (1469-1539) மற்றும் சீக்கிய மதம்

- கர்தார்பூரில் ராவி நதியில் தேரா பாபா நானக் என்ற மையத்தை நிறுவினார்.

- குருநானக் உருவாக்கிய புனித இடம் தர்மசாலா என்று அழைக்கப்பட்டது. இது இப்போது குருத்வார் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- இறப்பதற்கு முன், குரு அங்கத் என்று அழைக்கப்படும் லெஹ்னாவை தனது வாரிசாக குரு நியமித்தார்.
- குரு அங்கத் குரு நானக்கின் இசையமைப்பைத் தொகுத்தார், அதில் குர்முகி எனப்படும் புதிய ஸ்கிரிப்ட்டில் தனது சொந்தத்தை சேர்த்தார்.
- குரு அங்கத்தின் மூன்று வாரிசுகளும் "நானக்" என்ற பெயரில் எழுதினார்கள், மேலும் அவர்களின் அனைத்து பாடல்களும் 1604 இல் குரு அர்ஜனால் [5வது குரு ஜஹாங்கிரால் தூக்கிலிடப்பட்ட] தொகுக்கப்பட்டன.
- ஷேக் ஃபரித், சாந்த் கபீர், பகத் நாம்தேவ் மற்றும் குரு தேக் பகதூர் போன்ற பிற நபர்களின் எழுத்துக்களுடன் இந்தத் தொகுப்பு சேர்க்கப்பட்டது.
- 1706 இல் இந்தத் தொகுப்பு குரு கோவிந்த் சிங்கால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இது இப்போது குரு கிரந்த் சாஹிப் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- அனைத்து பின்பற்றுபவர்களும் உற்பத்தி மற்றும் பயனுள்ள தொழில்களை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற குரு நானக்கின் வலியுறுத்தலின் காரணமாக 16 ஆம் நூற்றாண்டில் பரந்த ஆதரவைப் பெற்றனர் மற்றும் பின்தொடர்பவர்கள் அதிகரித்தனர்.
- 17 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், ராம்தாஸ்பூர் (அமிர்தசரஸ்) நகரம் ஹர்மந்திர் சாஹிப் (பொற்கோயில்) என்று அழைக்கப்படும் மத்திய குருத்வாராவைச் சுற்றி வளர்ந்தது. இது கிட்டத்தட்ட சுயராஜ்யமாக இருந்தது மேலும் 'மாநிலத்திற்குள் ஒரு மாநிலம்' சமூகம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இது முகலாயப் பேரரசர் ஜஹாங்கீரைக் கோப்படுத்தியது, இது 1606 இல் குரு அர்ஜனின் மரணதண்டனைக்கு வழிவகுத்தது.
- சீக்கிய இயக்கம்¹⁷ ஆம் நூற்றாண்டில் அரசியல்மயமாக்கத் தொடங்கியது, இது 1699 இல் குரு கோவிந்த் சிங்கால் கல்சா நிறுவனத்தில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது மற்றும் இந்த நிறுவனம் கல்சா பந்த் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

- குரு நானக்கின் சமத்துவம் பற்றிய கருத்து சமூக மற்றும் அரசியல் தாக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது, ஏனெனில் அவரது விடுதலை பற்றிய யோசனை செயலற்ற பேரின்ப நிலை அல்ல, மாறாக வலுவான சமூக அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் சுறுசுறுப்பான வாழ்க்கையைப் பின்தொடர்வது.

இடைக்கால இந்தியா: பிராந்திய கலாச்சாரங்கள் காலப்போக்கில் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்த பகுதிகளை பிரிக்கும் எல்லைகள் இன்னும் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. இன்று பிராந்திய கலாச்சாரங்கள் என நாம் புரிந்துகொள்வது பெரும்பாலும் துணைக்கண்டத்தின் பிற பகுதிகளின் கருத்துக்களுடன் உள்ளூர் மரபுகளை ஒன்றிணைக்கும் சிக்கலான செயல்முறைகளின் விளைவாகும். இந்த இடுகையில், இடைக்கால இந்தியாவின் சில பிராந்திய கலாச்சாரங்களை விரைவாகப் பார்ப்போம்.

- இன்றைய கேரளாவின் ஒரு பகுதியான தீபகற்பத்தின் தென்மேற்குப் பகுதியில் 9 ஆம் நூற்றாண்டில் மஹோதயபுரம் என்ற சேர சாம்ராஜ்யம் நிறுவப்பட்டது.
- இந்தப் பகுதியில் மலையாளம் பேசப்பட்டிருக்கலாம்.
- ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் கல்வெட்டுகளில் மலையாள மொழி மற்றும் எழுத்துக்களை அறிமுகப்படுத்தினர். இந்த வளர்ச்சியானது துணைக்கண்டத்தில் அதிகாரப்பூர்வ பதிவுகளில் ஒரு பிராந்திய மொழியின் பயன்பாட்டின் ஆரம்பகால உதாரணங்களில் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது.
- அதே நேரத்தில், சேரர்களும் சமஸ்கிருத மரபுகளைப் பயன்படுத்தினர். இலக்கணம் மற்றும் கவிதைகள் தொடர்பான 14 ஆம் நூற்றாண்டின் உரை, லீலாதிலகம், மணிப்பிரவாளத்தில் இயற்றப்பட்டது - அதாவது, "வைரங்களும் பவழங்களும்" சமஸ்கிருதம் மற்றும் பிராந்திய மொழி ஆகியவற்றைக் குறிக்கும்.

ஒரிசா: ஜகன்னாத வழிபாட்டு முறை

- சில பகுதிகளில், பிராந்திய கலாச்சாரங்கள் பிராந்திய மரபுகளைச் சுற்றி வளர்ந்தன என்கா: பூரி (ஒடிசா) ஜகன்னாத வழிபாட்டு முறை.
- புனித யாத்திரையின் மையமாக இந்த கோவில் முக்கியத்துவம் பெற்றதால், சமூக மற்றும் அரசியல் விஷயங்களிலும் அதன் அதிகாரம் அதிகரித்தது.
- முகலாயர்கள், மராட்டியர்கள், ஆங்கிலேய கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியினர் அனைவரும் கோயிலின் மீது கட்டுப்பாட்டைப் பெற முயன்றனர், ஏனெனில் அது உள்ளூர் மக்களுக்கு ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளும்.

ராஜஸ்தான்: ராஜபுத்திரர்கள்

- ராஜஸ்தானின் தனித்துவமான கலாச்சாரத்திற்கு பங்களிப்பவர்களாக ராஜபுத்திரர்கள் பெரும்பாலும் அங்கீகரிக்கப்படுகிறார்கள்.
- பிருத்விராஜ் போன்ற ஆட்சியாளர்கள், தோல்வியை எதிர்கொள்வதை விட, போர்க்களத்தில் மரணத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, வீரத்துடன் போராடும் வீரனின் இலட்சியத்தைப் போற்றினர்.
- வாழ்க்கை மற்றும் இறப்பு இரண்டிலும் பெண்கள் தங்கள் வீர கணவனைப் பின்பற்றுவதாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள் - சதி பழக்கம் பற்றிய கதைகள் உள்ளன.

கதக் கதை

- நடன வடிவமான கதக் முதலில் வட இந்தியாவின் கோவில்களில் கதைசொல்லிகளின் ஒரு சாதி.
- கதக் 15 மற்றும் 16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பக்தி இயக்கத்தின் பரவலுடன் ஒரு தனித்துவமான நடனமாக உருவாகத் தொடங்கியது.
- ராதா-கிருஷ்ணரின் புராணக்கதைகள் ராச லீலா எனப்படும் நாட்டுப்புற நாடகங்களில் இயற்றப்பட்டன, இது கதக் கதை சொல்பவர்களின் அடிப்படை சைகைகளுடன் நாட்டுப்புற நடனத்தையும் இணைத்தது.
- முகலாயர் காலத்தில் கதக் ஒரு தனித்துவமான பாணியைப் பெற்றது, அது இன்றும் பின்பற்றப்படுகிறது.

- கதக், பல கலாச்சார நடைமுறைகளைப் போலவே, 19 மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பெரும்பாலான பிரிட்டிஷ் நிர்வாகிகளால் வெறுப்புடன் பார்க்கப்பட்டது.
- சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு நாட்டில் "கிளாசிக்கல்" நடன வடிவங்களில் ஒன்றாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

மினியேச்சர் ஓவியங்கள்

- பெயர் குறிப்பிடுவது போல, சிறிய அளவிலான ஓவியங்கள், பொதுவாக துணி அல்லது காகிதத்தில் வாட்டர்கலரில் செய்யப்படுகின்றன.
- இவற்றில் சில ஜைன நூல்களை விளக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட மேற்கு இந்தியாவில் காணப்படுகின்றன.
- முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சியுடன், பல ஓவியர்கள் வளர்ந்து வரும் பிராந்திய மாநிலங்களின் நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்றனர்.
- இதன் விளைவாக, முகலாய கலை ரசனைகள் தக்காணத்தின் பிராந்திய நீதிமன்றங்கள் மற்றும் ராஜஸ்தானின் ராஜ்புத் நீதிமன்றங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.
- முகலாய உதாரணத்தைப் பின்பற்றி ஆட்சியாளர்களின் உருவப்படங்களும் நீதிமன்றக் காட்சிகளும் வரையப்பட்டன.
- இமயமலை அடிவாரங்கள் "பசோஹ்லி" என்று அழைக்கப்படும் மினியேச்சர் ஓவியத்தை ஈர்த்தன. பானுதத்தாவின் ரசமஞ்சரி இங்கு வரையப்பட்ட மிகவும் பிரபலமான உரை.
- கங்காரா ஓவியப் பள்ளி வைஷ்ணவ மரபுகளிலிருந்து உத்வேகம் பெற்றது. கூல் ப்ளுஸ் மற்றும் கிரீன்ஸ் உள்ளிட்ட மென்மையான வண்ணங்கள் மற்றும் தீம்களின் பாடல் வரிகள் கங்கரா ஓவியத்தை வேறுபடுத்தின.

வங்காளம்: மொழி மற்றும் இலக்கியம்

வங்காள மொழி இப்போது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து பெறப்பட்ட மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டாலும், ஆரம்பகால சமஸ்கிருத நூல்கள் (கிமு முதல் மில்லினியத்தின் நடுப்பகுதி) வங்காள மக்கள் சமஸ்கிருத மொழிகளைப் பேசவில்லை என்று கூறுகின்றன. அப்படியானால், புதிய மொழி எப்படி உருவானது?

கிமு நான்காம்-மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் இருந்து, வங்காளத்திற்கும் மகதத்திற்கும் (தெற்கு பீகார்) இடையே வணிக உறவுகள் உருவாகத் தொடங்கின, இது சமஸ்கிருதத்தின் செல்வாக்கிற்கு வழிவகுத்திருக்கலாம். நான்காம் நூற்றாண்டில் குப்த ஆட்சியாளர்கள் வடக்கு வங்காளத்தின் மீது அரசியல் கட்டுப்பாட்டை நிறுவி இந்த பகுதியில் பிராமணர்களைக் குடியேற்றத் தொடங்கினர். இதனால், மத்திய கங்கை பள்ளத்தாக்கிலிருந்து மொழி மற்றும் கலாச்சார தாக்கம் வலுப்பெற்றது.

எட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து, வங்காளம் பாலர்களின் கீழ் ஒரு பிராந்திய இராச்சியத்தின் மையமாக மாறியது. பதினான்காம் மற்றும் பதினாறாம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில், டெல்லியில் ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து சுதந்திரமான சுல்தான்களால் வங்காளம் ஆளப்பட்டது. 1586 ஆம் ஆண்டில், அக்பர் வங்காளத்தைக் கைப்பற்றியபோது, அது வங்காள சுபாவின் கருவை உருவாக்கியது. பாரசீகம் நிர்வாக மொழியாக இருந்தபோது, வங்காள மொழி ஒரு பிராந்திய மொழியாக வளர்ந்தது.

பதினெந்தாம் நூற்றாண்டளவில், வங்காள மொழியின் பேச்சு மொழியின் மேற்குப் பகுதியின் பேச்சு மொழியின் அடிப்படையில் ஒரு பொதுவான இலக்கிய மொழி மூலம் வங்காள மொழி குழு ஒன்றுபட்டது, இப்போது மேற்கு வங்காளம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

எனவே, பெங்காலி சமஸ்கிருதத்திலிருந்து பெறப்பட்டாலும், அது பல நிலைகளைக் கடந்தது

பரிணாமம். மேலும், பழங்குடி மொழிகள், பாரசீகம் மற்றும் ஐரோப்பிய மொழிகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு மூலங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட சமஸ்கிருதம் அல்லாத சொற்கள், நவீன பெங்காலியின் ஒரு பகுதியாக மாறியுள்ளன.

ஆரம்பகால வங்காள இலக்கியங்கள் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படலாம் - ஒன்று சமஸ்கிருதத்திற்குக் கடன்பட்டது மற்றும் மற்றொன்று

அதிலிருந்து சுயாதீனமாக.

முதலாவதாக சமஸ்கிருத காவியங்களின் மொழிபெயர்ப்புகள், மங்கல் காவியங்கள் (அதாவது

மங்களகரமான கவிதைகள், உள்ளூர் தெய்வங்களைக் கையாளுதல்) மற்றும் வாழ்க்கை வரலாறுகள் போன்ற பக்தி இலக்கியங்கள்

சைதன்யதேவ், வைணவ பக்தி இயக்கத்தின் தலைவர்.

இரண்டாவதாக மைனாமதி மற்றும் கோபிச்சந்திரரின் பாடல்கள், கதைகள் போன்ற நாத இலக்கியங்கள் அடங்கும்

தர்ம தாக்கூர் வழிபாடு மற்றும் விசித்திரக் கதைகள், நாட்டுப்புறக் கதைகள் மற்றும் பாலாட்கள் பற்றியது. நாதர்கள் பலவிதமான யோகப் பயிற்சிகளில் ஈடுபட்ட துறவிகள்.

பீர்ஸ் மற்றும் கோவில்கள்

பிர்ஸ் சமூகத் தலைவர்கள், அவர்கள் ஆசிரியர்களாகவும், நீதிபதிகளாகவும் செயல்பட்டனர் மற்றும் சில சமயங்களில் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகளைக் கொண்டுள்ளனர்.

கிழக்கு இந்தியாவில் ஆரம்பகால குடியேற்றக்காரர்கள் புதிய குடியேற்றங்களின் நிலையற்ற நிலைமைகளில் சில ஒழுங்கு மற்றும் உத்தரவாதத்தை நாடினர். இதை பிர்ஸ் வழங்கினார்.

'பிர்ஸ்' என்ற வார்த்தையில் புனிதர்கள் அல்லது சூஃபிகள் மற்றும் பிற மதப் பிரமுகர்கள், தைரியமான காலனித்துவவாதிகள் மற்றும் தெய்வீகமான வீரர்கள், பல்வேறு இந்து மற்றும் புத்த தெய்வங்கள் மற்றும் ஆன்மிக ஆவிகள் கூட அடங்கும். பைர்களின் வழிபாட்டு முறை மிகவும் பிரபலமடைந்தது மற்றும் அவர்களின் ஆலயங்கள் வங்காளத்தில் எல்லா இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

பதினென்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து வங்காளமும் கோயில் கட்டும் நிகழ்ச்சியைக் கண்டது, இது உச்சக்கட்டத்தை எட்டியது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு. கொலு (எண்ணெய் அழுத்துபவர்கள்) மற்றும் கன்சாரி (மணி உலோகத் தொழிலாளர்கள்) போன்ற பல "குறைந்த" சமூகக் குழுக்களின் ஆதரவுடன் வங்காளத்தில் உள்ள சுமாரான செங்கல் மற்றும் டெரகோட்டா கோயில்கள் பல கட்டப்பட்டன.

உள்ளூர் தெய்வங்கள், ஒரு காலத்தில் கிராமங்களில் ஓலைக் குடிசைகளில் வணங்கப்பட்டு, பிராமணர்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றபோது, அவர்களின் உருவங்கள் கோவில்களில் வைக்கத் தொடங்கின. கோயில்கள் ஓலைக் குடிசைகளின் இரட்டைக் கூரை (டோச்சலா) அல்லது நான்கு கூரை (சௌச்சலா) அமைப்பை நகலெடுக்கத் தொடங்கின.

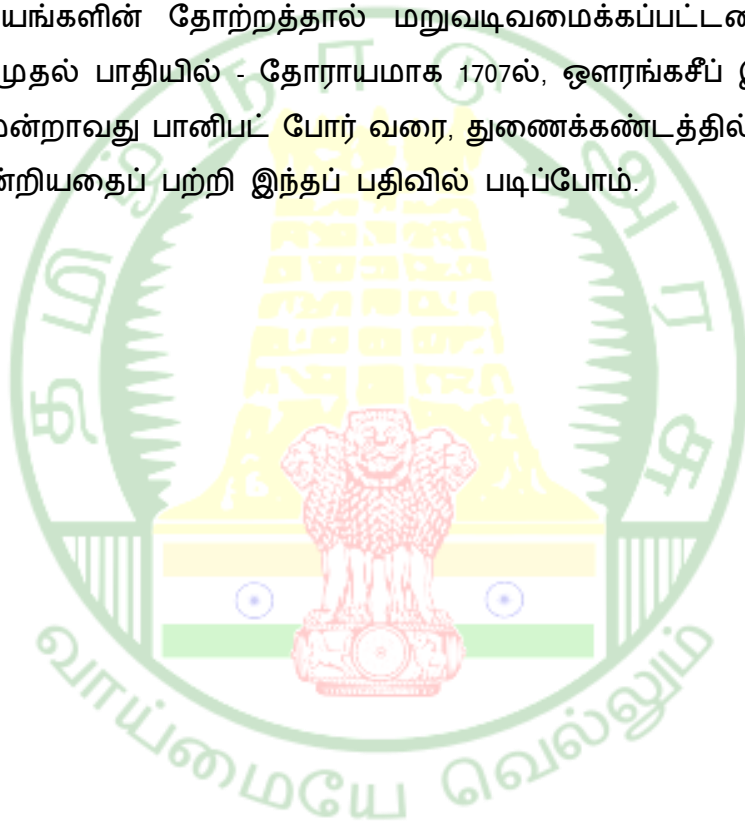
வங்காளம்: உணவாக மீன்

வங்காளம் ஒரு நதி சமவெளியாகும், இது ஏராளமான அரிசி மற்றும் மீன்களை உற்பத்தி செய்கிறது. புரிந்துகொள்ளக்கூடியது, இவை இரண்டும்

ஏழை வங்காளிகளின் மெனுவில் கூட உருப்படிகள் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளன.

பிராமணர்கள் அசைவ உணவை உண்ண அனுமதிக்கப்படவில்லை, ஆனால் உள்ளூர் உணவில் மீன் பிரபலமடைந்ததால் பிராமண அதிகாரிகள் வங்காள பிராமணர்களுக்கு இந்த தடையை தளர்த்தினர். வங்காளத்தில் இருந்து வந்த பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு சமஸ்கிருத நூலான பிருஹத் தர்ம புராணம், உள்ளூர் பிராமணர்கள் சில வகையான மீன்களை சாப்பிட அனுமதித்தது.

இடைக்கால இந்தியா: 18 ஆம் நூற்றாண்டு அரசியல் அமைப்புக்கள் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில், முகலாயப் பேரரசின் எல்லைகள் பல சுதந்திர ராஜ்ஜியங்களின் தோற்றத்தால் மறுவடிவமைக்கப்பட்டன. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் - தோராயமாக 1707ல், ஒளரங்கசீப் இறந்ததிலிருந்து, 1761ல் நடந்த மூன்றாவது பாணிபட் போர் வரை, துணைக்கண்டத்தில் புதிய அரசியல் குழுக்கள் தோன்றியதைப் பற்றி இந்தப் பதிவில் படிப்போம்.

முகலாய நெருக்கடி

- பேரரசர் ஓரங்கசிப், தக்காணத்தில் ஒரு நீண்ட போரில் ஈடுபட்டதன் மூலம் தனது பேரரசின் இராணுவ மற்றும் நிதி ஆதாரங்களை அழித்துவிட்டார்.
- கவர்னர்களாக (சுபாதர்கள்) நியமிக்கப்பட்ட பிரபுக்கள் வருவாய் மற்றும் இராணுவ நிர்வாகத்தின் (திவானி மற்றும் ஃபவுஜ்தாரி) அலுவலகங்களைக் கட்டுப்படுத்தினர், இது முகலாயப் பேரரசின் பரந்த பகுதிகளில் அசாதாரண அரசியல், பொருளாதார மற்றும் இராணுவ அதிகாரங்களை வழங்கியது.
- வடக்கு மற்றும் மேற்கு இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் விவசாயிகள் மற்றும் ஜமீன்தாரி கிளர்ச்சிகள் இந்தப் பிரச்சனைகளை மேலும் அதிகரித்தன.

புதிய மாநிலங்களின் தோற்றம்

- 18 ஆம் நூற்றாண்டில், முகலாயப் பேரரசு படிப்படியாக பல சுதந்திர, பிராந்திய நாடுகளாகப் பிரிந்தது.
- இது மூன்று ஒன்றுடன் ஒன்று குழுக்களாக பிரிக்கலாம்:
 1. அவாத், வங்காளம், ஹைதராபாத் போன்ற பழைய முகலாய மாகாணங்களாக இருந்த மாநிலங்கள். மிகவும் சக்திவாய்ந்த மற்றும் மிகவும் சுதந்திரமாக இருந்தாலும், இந்த மாநிலங்களின் ஆட்சியாளர்கள் முகலாய பேரரசுடன் தங்கள் முறையான உறவுகளை முறித்துக் கொள்ளவில்லை.
 2. முகலாயர்களின் கீழ் வதன் ஜாகிர்களாக கணிசமான சுதந்திரத்தை அனுபவித்த மாநிலங்கள். இதில் பல ராஜபுத்திர சமஸ்தானங்களும் அடங்கும்.
 3. மராத்தியர்கள், சீக்கியர்கள் மற்றும் ஜாட்கள் போன்ற பிறரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள மாநிலங்கள். அவர்கள் அனைவரும் நீண்ட கால ஆயுதப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு முகலாயர்களிடமிருந்து தங்கள் சுதந்திரத்தைக் கைப்பற்றினர்.

ஹைதராபாத்

- ஹைதராபாத் மாநிலத்தை நிறுவிய நிஜாம்-உல்-முல்க் ஆசஃப் ஜா, முகலாய பேரரசர் ஃபருக் சியாரால் நியமிக்கப்பட்டார்.
- அவர் முதலில் அவத் கவர்னர் பதவியில் ஒப்படைக்கப்பட்டார், பின்னர் தக்காணத்தின் பொறுப்பு வழங்கப்பட்டது.
- அவர் டெல்லியில் இருந்து எந்த திசையையும் நாடாமல் அல்லது எந்த தலையீட்டையும் எதிர்கொள்ளாமல் மிகவும் சுதந்திரமாக ஆட்சி செய்தார்.
- ஹைதராபாத் மாநிலம் மேற்கில் மராட்டியர்களுக்கு எதிராகவும் சுதந்திரமான தெலுங்குப் போர்வீரர்களின் தலைவர்களுடன் (நாயக்கர்களுடன்) தொடர்ந்து போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு வந்தது.

அவத்

- புர்ஹான்-உல்-முல்க் சாதத் கான் 1722 இல் அவத்தின் சுபாதாராக நியமிக்கப்பட்டார்.

- அவாத் ஒரு செழிப்பான பகுதியாக இருந்தது, வளமான வண்டல் கங்கை சமவெளி மற்றும் வட இந்தியாவிற்கும் வங்காளத்திற்கும் இடையிலான முக்கிய வர்த்தக பாதையை கட்டுப்படுத்துகிறது.
- புர்ஹான்-உல்-முல்க், சுபாதாரி, திவானி மற்றும் ஃபவஜ்தாரி ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த அலுவலகங்களை வைத்திருந்தார்.
- புர்ஹான்-உல்-முல்க் முகலாயர்களால் நியமிக்கப்பட்ட அலுவலக உரிமையாளர்களின் எண்ணிக்கையை (ஜாகிர்தார்) குறைப்பதன் மூலம் அவத் பகுதியில் முகலாய செல்வாக்கைக் குறைக்க முயன்றார்.
- கடனுக்காக அரசு உள்ளூர் வங்கியாளர்கள் மற்றும் மகாஜனங்களைச் சார்ந்திருந்தது.
- அதிக ஏலதாரர்களுக்கு வரி வசூலிக்கும் உரிமையை விற்றது. இந்த "வருவாய் விவசாயிகள்" (இஜராடர்கள்) அரசுக்கு ஒரு நிலையான தொகையை வழங்க ஒப்புக்கொண்டனர். எனவே வரிகளை மதிப்பிடுவதிலும் வசூலிப்பதிலும் அவர்களுக்கு கணிசமான சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டது.
- இந்த முன்னேற்றங்கள், பணக்கடன் வழங்குபவர்கள் மற்றும் வங்கியாளர்கள் போன்ற புதிய சமூகக் குழுக்களை, மாநிலத்தின் வருவாய் அமைப்பின் நிர்வாகத்தில் செல்வாக்கு செலுத்த அனுமதித்தது, இது கடந்த காலத்தில் நிகழவில்லை.

வங்காளம்

- முர்ஷித் குலி கானின் கீழ் மொகலாயரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து வங்காளம் படிப்படியாக பிரிந்தது, அவர் மாகாண ஆளுநரின் துணைவராக நியமிக்கப்பட்டார், மேலும் அவர் ஒரு முறையான சுபாதாரும் இல்லை.
- ஹைதராபாத் மற்றும் அவத் ஆட்சியாளர்களைப் போலவே, மாநிலத்தின் வருவாய் நிர்வாகத்திற்கும் அவர் கட்டளையிட்டார்.
- வங்காளத்தில் முகலாய செல்வாக்கை குறைக்கும் முயற்சியில் அவர் அனைத்து முகலாய ஜாகிர்தார்களையும் ஒரிசாவிற்கு மாற்றினார் மற்றும் வங்காளத்தின் வருவாயை பெரிய அளவில் மறுமதிப்பீடு செய்ய உத்தரவிட்டார்.

- அனைத்து ஜமீன்தார்களிடமிருந்தும் மிகுந்த கண்டிப்புடன் ரொக்கமாக வருவாய் வசூலிக்கப்பட்டது.
- ஹைதராபாத், அவாத், வங்காளத்தின் பணக்கார வணிகர்கள் மற்றும் வங்கியாளர்கள் ஆகிய 3 மாநிலங்களும் புதிய அரசியல் அமைப்பில் பங்கு பெறுவதை இது காட்டுகிறது.

ராஜபுத்திரர்களின் வதன் ஜாகிர்கள்

- பல ராஜபுத்திர மன்னர்கள், குறிப்பாக அம்பர் மற்றும் ஜோத்பூரைச் சேர்ந்தவர்கள், தங்கள் வதன் ஜாகிர்களில் கணிசமான சுயாட்சியை அனுபவிக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர்.
- 18 ஆம் நூற்றாண்டில், இந்த ஆட்சியாளர்கள் இப்போது தங்கள் கட்டுப்பாட்டை அடுத்தடுத்த பகுதிகளில் நீட்டிக்க முயன்றனர்.
- எனவே ஜோத்பூரின் ராஜா அஜித் சிங் குஜராத்தின் ஆளுநராக இருந்தார் மற்றும் அம்பர் ராஜா ஜெய் சிங் மால்வாவின் ஆளுநராக இருந்தார்.
- அவர்கள் தங்கள் வட்டானங்களுக்கு அருகிலுள்ள ஏகாதிபத்திய பிரதேசங்களின் பகுதிகளைக் கைப்பற்றுவதன் மூலம் தங்கள் பிரதேசங்களை விரிவுபடுத்த முயன்றனர்.

சுதந்திரத்தை கைப்பற்றுதல்

சீக்கியர்கள்

- பதினேழாம் நூற்றாண்டில் சீக்கியர்களை அரசியல் சமூகமாக அமைப்பது பஞ்சாபில் பிராந்திய அரசை உருவாக்க உதவியது.
- குரு கோவிந்த் சிங் ராஜபுத்திர மற்றும் முகலாய ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராகப் போரிட்டார், இந்த மரணத்திற்குப் பிறகு, பண்டா பகதூரின் கீழ் சண்டை தொடர்ந்தது.
- பைசாகி மற்றும் தீபாவளியின் போது முழு உடலும் அமிர்தசரஸில் கூடி "குருவின் (குர்மதாஸ்) தீர்மானங்கள்" என்று அழைக்கப்படும் கூட்டு முடிவுகளை எடுப்பது வழக்கம்.
- விளைபொருட்களுக்கு 20 சதவீத வரி செலுத்தினால் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் ராக்கி என்ற முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

- அவர்களின் நன்கு பிணைக்கப்பட்ட அமைப்பு முதலில் முகலாய ஆளுநர்களுக்கும் பின்னர் பஞ்சாபின் பணக்கார மாகாணத்தையும் சிர்ஹிந்தின் சர்க்கரையும் முகலாயர்களிடமிருந்து கைப்பற்றிய அஹ்மத் ஷா அப்தாலிக்கும் வெற்றிகரமான எதிர்ப்பை ஏற்படுத்த அவர்களுக்கு உதவியது.
- 1765 ஆம் ஆண்டில் கல்சா தங்கள் சொந்த நாணயத்தை அடித்து தங்கள் இறையாண்மை ஆட்சியை அறிவித்தனர். இந்த நாணயம் பேண்ட் பகதூர் காலத்தில் இருந்ததைப் போலவே இருந்தது.
- மகாராஜா ரஞ்சித் சிங் குழுக்களை மீண்டும் ஒன்றிணைத்து 1799 இல் லாகூரில் தனது தலைநகரை நிறுவினார்.

மராத்தியர்கள்

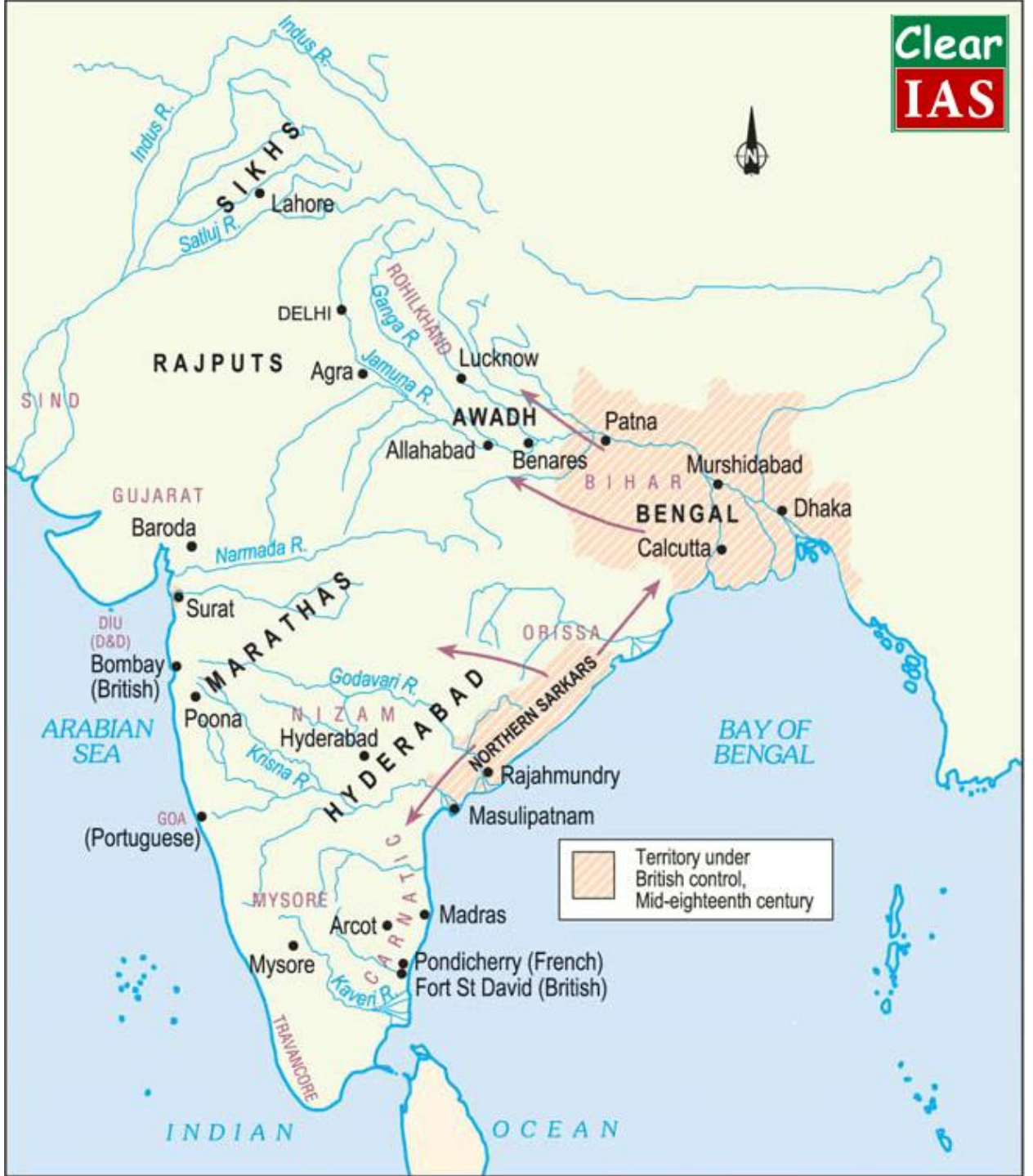
- முகலாய ஆட்சிக்கு நீடித்த எதிர்ப்பில் இருந்து எழும் மற்றொரு சக்திவாய்ந்த பிராந்திய இராச்சியம்.
- சிவாஜி (1627-1680) சக்திவாய்ந்த போர்வீரர் குடும்பங்களின் (தேஷ்முக்குகள்) ஆதரவுடன் ஒரு நிலையான ராஜ்யத்தை உருவாக்கினார். மிகவும் நடமாடும், விவசாயிகள்-மேய்ப்பாளர்கள் (குன்பிஸ்) குழுக்கள் மராட்டிய இராணுவத்தின் முதுகெலும்பை வழங்கின.
- பூனா மராட்டிய அரசின் தலைநகராக விளங்கியது.
- சிவாஜிக்குப் பிறகு, பேஷ்வாக்கள் [முதன்மை அமைச்சர்கள்] நகரங்களைத் தாக்கி, முகலாயப் படைகளை அவர்களது விநியோகக் கோடுகள் மற்றும் வலுவூட்டல்கள் எளிதில் சீர்குலைக்கக்கூடிய பகுதிகளில் ஈடுபடுவதன் மூலம் மிகவும் வெற்றிகரமான இராணுவ அமைப்பை உருவாக்கினர்.
- 1730களில், மராட்டிய மன்னர் முழு தக்காண தீபகற்பத்தின் அதிபதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டார். ஜமீன்தார்களால் கோரப்படும் நில வருவாயில் 25 சதவீதம் செளத் வசூலிக்கும் உரிமை அவருக்கு இருந்தது. மற்றும் சர்தேஷ்முகி[9-10 சதவீதம் நில வருவாயில் தக்காணத்தில் உள்ள தலைமை வருவாய் சேகரிப்பாளருக்கு] முழு பிராந்தியத்திலும் செலுத்தப்பட்டது.

- 1737 ஆம் ஆண்டு டெல்லியில் படையெடுத்த பிறகு மராத்தா ஆதிக்கத்தின் எல்லைகள் விரிவடைந்தது, ஆனால் இந்த பகுதிகள் முறையாக மராட்டியப் பேரரசில் சேர்க்கப்படவில்லை, ஆனால் மராட்டிய இறையாண்மையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஒரு வழியாக அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது.
- இந்த இராணுவப் பிரச்சாரங்கள் மற்ற ஆட்சியாளர்களை மராட்டியர்களுக்கு விரோதமாக மாற்றியது. இதன் விளைவாக, 1761 இல் நடந்த மூன்றாவது பானிபட் போரின் போது மராட்டியர்களை ஆதரிக்க அவர்கள் விரும்பவில்லை.
- எல்லா கணக்குகளின்படியும் நகரங்கள்[மால்வா, உஜ்ஜைனி போன்றவை] பெரியதாகவும், வளமானதாகவும் இருந்தன மற்றும் மராட்டியர்களின் திறமையான நிர்வாகத் திறனைக் காட்டும் முக்கியமான வணிக மற்றும் கலாச்சார மையங்களாக செயல்பட்டன.

ஜாட்

- 17 மற்றும் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஜாட்களும் தங்கள் அதிகாரத்தை ஒருங்கிணைத்தனர்.
- அவர்களின் தலைவரான சுராமனின் கீழ், அவர்கள் டெல்லி நகரத்தின் மேற்கில் அமைந்துள்ள பிரதேசங்களின் மீது கட்டுப்பாட்டைப் பெற்றனர், மேலும் 1680 களில் அவர்கள் டெல்லி மற்றும் ஆக்ரா ஆகிய இரண்டு ஏகாதிபத்திய நகரங்களுக்கு இடையேயான பிராந்தியத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கினர்.
- ஜாட்கள் வளமான விவசாயம் செய்பவர்கள், மேலும் அவர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்திய பகுதிகளில் பானிபட் மற்றும் பல்லப்கர் போன்ற நகரங்கள் முக்கிய வர்த்தக மையங்களாக மாறின.
- நாதிர் ஷா (ஈரான் ஷா) 1739 இல் டெல்லியைக் கைப்பற்றியபோது, நகரத்தின் பல முக்கியஸ்தர்கள் அங்கு தஞ்சம் புகுந்தனர்.
- அவரது மகன் ஜவாஹிர் ஷா துருப்புக்களைக் கொண்டிருந்தார் மற்றும் முகலாயருடன் போரிட மராட்டிய மற்றும் சீக்கியர்களில் இருந்து சிலரைக் கூட்டிச் சென்றார்.

ஆங்கிலேயர் உச்ச சக்தியாக உருவெடுத்தது

1765 வாக்கில், ஆங்கிலேயர்கள் கிழக்கு இந்தியாவின் பெரும் பகுதிகளை வெற்றிகரமாகக் கைப்பற்றினர். ஆங்கிலேயர்களின் தோற்றம் மற்றும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு இந்தியர்களின் எதிர்ப்பைப் பற்றி வரும் பதிவுகளில் அறிந்து கொள்வோம்.

நவீன இந்திய வரலாறு: முக்கிய நிகழ்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்

நவீன இந்திய வரலாற்றில் தேர்ச்சி பெறுவதற்கான முதல் படி, கட்டமைப்பை சரியாகப் புரிந்துகொள்வதாகும். கதையைப் போல வரலாற்றைக் கற்றுக்கொள்வது முக்கியமானது - காலவரிசையில் முக்கியமான நிகழ்வுகளை வலியுறுத்துகிறது. இதற்காக, இந்திய வரலாற்றின் காலவரிசையை அடிப்படையாகக் கொண்ட 6 பகுதிகள் கொண்ட கட்டமைப்பை நான் உருவாக்கியுள்ளேன். முக்கிய நிகழ்வுகளின் காலவரிசையை ஆய்வு செய்தவுடன், வரலாற்றைக் கற்றுக்கொள்வது மிகவும் எளிதானது.

புரிந்துகொள்வதற்காக நவீன இந்தியா தலைப்புகள் 6 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன:

1. 1750 இல் இந்தியா.
2. பிரிட்டிஷ் விரிவாக்கம்.
3. ஆங்கிலேயர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள்.
4. ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான மக்கள் எழுச்சி மற்றும் கிளர்ச்சிகள்.
5. சமூக-மத இயக்கங்கள்.
6. இந்திய தேசியவாதத்தின் தோற்றம் மற்றும் இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கான போராட்டம்.

1. 1750 இல் இந்தியா

1700 களின் முற்பகுதியில், ஏறக்குறைய முழு இந்தியாவும் பெரும் முகலாய ஆட்சியின் கீழ் மையமாக நிர்வகிக்கப்பட்டது.

முகலாயப் பேரரசின் கடைசி திறம்பட்ட ஆட்சியாளராக பரவலாகக் கருதப்படும் ஓளரங்கசீப், 1707 வரை 49 ஆண்டுகள் கிட்டத்தட்ட முழு இந்திய துணைக்கண்டத்தையும் ஆட்சி செய்தார்.

அவுரங்கசீப்பின் மரணத்துடன், நிர்வாகத்தில் பலவீனமாக இருந்த பிற்கால முகலாயர்களின் (1707-1857) கைகளுக்கு அதிகாரம் மாறியது.

இது முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது மற்றும் ஹைதர்பாத், கர்நாடகா, வங்காளம் மற்றும் அவத் போன்ற தன்னாட்சி மாநிலங்களின் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது. மராத்தியர்கள், சீக்கியர்கள், ஜாட்கள் மற்றும் ஆப்கானியர்கள் புதிய மாநிலங்களை உருவாக்கினர். மைசூர், கேரளா மற்றும் ராஜபுத்திர பகுதிகளும் சுதந்திர ராஜ்ஜியங்களாக மாறியது.

2. பிரிட்டிஷ் விரிவாக்கம்

ஐரோப்பாவில் முதலாளித்துவம் மற்றும் ஏகாதிபத்தியத்தின் தோற்றத்துடன், பல ஐரோப்பியர்கள் வர்த்தகத்திற்காக இந்திய துணைக் கண்டத்திற்கு வந்தனர்.

பின்னர், அவர்களின் லட்சியங்கள் வளர்ந்தபோது, அவர்கள் இந்தியாவில் காலனிகளை நிறுவ முயன்றனர்.

ஐரோப்பிய சக்திகளில் போர்த்துகீசியர்கள், டச்சுக்காரர்கள் (நெதர்லாந்து), பிரெஞ்சுக்காரர்கள், டேனியர்கள் மற்றும் ஆங்கிலேயர்களும் அடங்குவர்.

ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு இடையேயான அதிகாரப் போராட்டத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் வெற்றியடைந்து, இந்தியாவில் பல்வேறு பகுதிகளைக் கைப்பற்றினர்.

பிரான்ஸ் (கர்நாடகப் போர்கள்) போன்ற காலனித்துவ சக்திகளை தோற்கடித்த பிறகு, ஆங்கிலேயர்கள் உள்ளூர் ஆட்சியாளர்களை (ஆங்கிலோ-மைசூர் போர் மற்றும் ஆங்கிலோ-மராத்தா போர்) வென்று இந்தியாவில் தங்கள் பகுதிகளை விரிவுபடுத்தினர்.

பின்னர், ஆங்கிலேயர்கள் வட இந்திய மாநிலங்களான சிந்து, பஞ்சாப், அவத் போன்ற பகுதிகளை கைப்பற்றி இணைத்தனர்.

3. ஆங்கிலேயர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள்

ஆங்கிலேயர்கள் அதிகாரம் பெற்றவுடன், பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் சமூகத் துறைகளில் பல மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தினார்.

பொருளாதார அரங்கின் கீழ், ஆர்வமுள்ளவர்கள் விவசாயம் மற்றும் தொழில்துறைக்கான பிரிட்டிஷ் கொள்கைகளைப் படிக்க வேண்டும்.

அரசியல் கோணத்தின் கீழ், 1773 ஆம் ஆண்டின் ஒழுங்குமுறைச் சட்டம், பிட்ஸ் இந்தியா சட்டம் 1784, பல்வேறு பட்டயச் சட்டங்கள் போன்ற அரசியலமைப்பு வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் ஆங்கிலத்தால் இயற்றப்பட்ட பல்வேறு சட்டங்களை மாணவர்கள் கற்க வேண்டும். மாணவர்கள் நிர்வாகப் பகுதியையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் - குறிப்பாக வருவாய் நிர்வாகம், சிவில் சேவைகள், பொலிஸ், இராணுவம் மற்றும் நீதித்துறை சேவைகள்.

சமூகக் கோணத்தின் கீழ், கல்வி, மொழி, கலாச்சாரம் போன்றவற்றில் பிரிட்டிஷ் கொள்கைகள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

4. ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான மக்கள் எழுச்சிகள் மற்றும் கிளர்ச்சிகள்

ஆங்கிலேயர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல கொள்கைகள் மற்றும் மாற்றங்கள் பெரும்பாலான இந்தியர்களுக்கு பாதகமாக இருந்தன.

இதன் விளைவாக ஆங்கிலேய ஆட்சி மற்றும் சன்யாசி-பகிர் கலகம், கோண்ட் எழுச்சிகள், சந்தால் கலகம், பில் எழுச்சிகள், மாப்பிள எழுச்சிகள் போன்ற கொள்கைகளுக்கு எதிராக உள்ளூர் எழுச்சிகளும் கிளர்ச்சிகளும் ஏற்பட்டன.

ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு எதிரான ஒரு பெரிய கிளர்ச்சி 1857 இன் கிளர்ச்சி ஆகும், இது முதல் சுதந்திரப் போர் என்று பிரபலமாக அறியப்படுகிறது.

இருப்பினும், இந்த கிளர்ச்சிகளில் பெரும்பாலானவை தோல்வியுற்றன மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை வெல்ல முடியவில்லை.

5. சமூக-மத இயக்கங்கள்

ஆங்கிலேயர்களின் ஆங்கிலக் கல்வி போன்ற கொள்கைகள் கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு மற்றும் தென்னிந்தியாவில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது.

இதன் விளைவாக சீர்திருத்த இயக்கங்கள் - பெரும்பாலும் மத வழிகளில் (முஸ்லீம் சீர்திருத்த இயக்கங்கள், சீக்கிய சீர்திருத்த இயக்கங்கள், பார்சி சீர்திருத்த இயக்கங்கள், இந்து சீர்திருத்த இயக்கங்கள்).

சில சீர்திருத்த இயக்கங்கள் ஆங்கிலேயர்களின் கொள்கைகளுக்கு எதிராக இருந்தன, மற்றவை இந்திய சமுதாயத்தை சீர்திருத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன.

சீர்திருத்த இயக்கங்கள் இந்தியாவில் ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தேசியவாதத்திற்கு வழி வகுத்தன - இது சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார பரிமாணங்களில் பிரிக்கப்பட்டது.

6. இந்திய தேசியவாதத்தின் தோற்றம் மற்றும் இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கான போராட்டம்

வங்காளம், பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸில் பல்வேறு அரசியல் சங்கங்கள் உருவாகத் தொடங்கின. இருப்பினும், 1885 இல் உருவாக்கப்பட்ட இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (INC) இந்தியாவில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தேசியவாதத்தின் அடித்தளத்தை மாற்றியது. அந்நிய ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ் ஒடுக்கப்பட்ட கோடிக்கணக்கான மக்கள் ஒன்றுபடத் தொடங்கி தங்கள் உரிமைகளையும் பிரதிநிதித்துவத்தையும் கோரினர்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் ஆரம்ப கட்டம் மிதவாத கட்டம் (1885-1905) என அழைக்கப்படுகிறது. பின்னர், போர்க்குணமிக்க தேசியவாதம் மற்றும் தீவிர அரசியலின் எழுச்சியுடன், தீவிரவாதிகள் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கினர். தீவிரவாதக் கட்டம் (1905-1918) வங்கப் பிரிவினை, சுதேசி இயக்கம், புரட்சிகர பயங்கரவாத இயக்கம், கதர் இயக்கம், ஹோம் ரூல் இயக்கம் போன்ற முக்கிய நிகழ்வுகளால் குறிக்கப்படுகிறது.

1918 வாக்கில், மகாத்மா காந்தி இந்திய அரசியலில் செல்வாக்கு மிக்க தலைவராக உருவெடுத்தார். கிலாபத் இயக்கத்திலும் ஒத்துழையாமை இயக்கத்திலும் (1919-1922) தீவிரமாக ஈடுபட்டார்.

ஸ்வராஜ் கட்சி, புரட்சிகர பயங்கரவாத இயக்கம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, விவசாயிகள் இயக்கங்கள், தொழிலாளர் இயக்கங்கள், மாநில மக்கள் இயக்கம் போன்ற காங்கிரசுக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் புதிய கட்சிகள் மற்றும் இயக்கங்கள் தோன்றியதற்குப் பிந்தைய காலகட்டம் சாட்சி.

இருப்பினும், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் அனைத்துத் துறைகளினதும் பாரிய ஆதரவைப் பெற்ற மத்தியக் கட்சியாக இருந்தது.

காந்தி 1930 இல் கீழ்ப்படியாமை இயக்கத்தைத் தொடங்கினார்.

ஆங்கிலேயர்கள் மூன்று வட்ட மேசை மாநாடுகளை நடத்தி இந்தியர்களை சமாதானப்படுத்த முயன்றனர், பலனளிக்கவில்லை.

பல ஆண்டுகளாக, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இந்தியர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் மற்றும் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும் என்று அழுத்தம் கொடுத்தது. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட பல்வேறு சட்டங்கள் அரசியலமைப்பு வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது மற்றும் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் சட்டமன்றம், நிறைவேற்று மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவற்றிற்கு வழிவகுத்தது.

1937 இல் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டன, இருப்பினும், 2 வது உலகப் போரின் காரணமாக இந்திய ஜனநாயகத்தின் நம்பிக்கைகள் குறுகிய காலத்திற்கு இருந்தன.

இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் நோக்கில் காந்தி 1942 இல் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தைத் தொடங்கினார்.

அமைதியான தீர்வுக்கும் சுதந்திரத்துக்கும் பல்வேறு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டன. இருப்பினும், அந்தக் காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட தீவிர வகுப்புவாதம் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவை பாகிஸ்தான் மற்றும் இந்தியாவாகப் பிரித்தது.

இந்தியா 1947 ஆகஸ்ட் 15 அன்று சுதந்திரம் அடைந்தது.

1750 இல் இந்தியா - முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சி, பிற்கால முகலாயர்களின் ஆட்சி மற்றும் வாரிசு நாடுகளின் தோற்றம்

1750 களில் இந்தியா முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சியையும், வாரிசு நாடுகளின் தோற்றத்தையும் கண்டது.

1707 வரை, கிட்டத்தட்ட முழு இந்தியாவும் முகலாயர்களின் நேரடி கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது.

ஒளரங்கசீப்பின் (1707) மரணத்திற்குப் பிறகு ஆட்சிக்கு வந்த முகலாய ஆட்சியாளர்கள் பிற்கால முகலாயர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

பின்னர் முகலாயர்கள் பலவீனமாக இருந்தனர் மற்றும் பரந்த முகலாய சாம்ராஜ்யத்தை ஒன்றாக வைத்திருக்க முடியவில்லை. முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சி பல தன்னாட்சி மாநிலங்கள் அல்லது ராஜ்யங்களின் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

பிற்கால முகலாயர்கள்

முகலாயர்கள் இன்னும் நிலத்தின் கேள்விக்குறியாத எஜமானர்களாக இருந்தபோதிலும், குறிப்பாக ஒளரங்கசீப்பிற்குப் பிறகு அவர்களின் சக்தி குறைந்து கொண்டே வந்தது. இதனாலேயே வரலாற்றாசிரியர்கள் முகலாயர்களை 'பிற்கால முகலாயர்கள்' என்று அழைக்கின்றனர்.

(1) பகதூர் ஷா (1707-1712):

1707 இல் அவரங்கசீப் இறந்த பிறகு, அவரது மூத்த மகன் பகதூர் ஷா தனது சகோதரர்களுடன் வாரிசு போரைத் தொடர்ந்து பேரரசரானார். அவர் அரியணை ஏறும் போது அவருக்கு வயது 65.

ஆரம்பத்தில், அவர் அம்பர் மற்றும் மார்வார் மீது அதிக கட்டுப்பாட்டைப் பயன்படுத்த முயன்றார், ஆனால் இறுதியில், அவர்களுக்கு உயர் மான்சாப்களை வழங்க முடிந்தது.

அவர் மராட்டியர்களுக்கு தக்காணத்தின் சர்தேஷ்முகி என்ற பட்டத்தையும் வழங்கினார், ஆனால் அவர்களுக்கு சவுத் கொடுக்கத் தவறிவிட்டார். இதனால், மராத்தியர்கள் முழு திருப்தி அடையவில்லை.

சீக்கியர்களை குரு கோவிந்த் சிங்கிற்கு உயர் மன்சாப் கொடுத்து சமாதானப்படுத்தவும் முயன்றார். ஆனால் பின்னர், கோபிந்த் சிங்கின் வாரிசான பண்டா பகதூர் கிளர்ச்சியையும் அவர் நசுக்கினார்.

அவர் 1712 இல் இறந்தார், மேலும் பேரரசு மீண்டும் கிளர்ச்சியில் மூழ்கியது.

(2) ஜஹந்தர் ஷா (1712-1713):

இப்போதுதான் இந்திய வரலாற்றில் கிங் மேக்கர்களின் சகாப்தம் தொடங்கியது.

பகதூர் ஷாவின் குறைந்த திறன் கொண்ட மகன்களில் ஒருவரான ஜஹந்தர் ஷா, அக்காலத்தின் மிகவும் சக்திவாய்ந்த பிரபுவான சுல்பிகார் கானின் உதவி மற்றும் ஆதரவுடன் அரியணையை வென்றார். இளவரசர் நிர்வாகத்தில் ஆர்வம் காட்டவில்லை, அது சுல்பிகாரின் கைகளுக்கு மாறியது. இருப்பினும், அவரது கொள்கைகள் புத்திசாலித்தனமாகவும் முற்போக்கானதாகவும் இருந்தன.

அவர் ராஜபுத்திர ராஜாக்கள் மற்றும் மராட்டிய சர்தார்களுடனும் மற்ற உள்ளூர் குலத்தவருடனும் நட்புறவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். இதனால், அதற்கான நடவடிக்கைகளை அவர் மேற்கொண்டார். பகதூர் ஷாவால் திருப்தி அடையாத மார்வார் மற்றும் ஆம்பர் கோரிக்கைகள் தீர்க்கப்பட்டன. அவர் ஜிஸ்யாவை ஒழித்தார். அவர் மராட்டியர்களுக்கு தக்காணத்தின் சௌத் மற்றும் சர்தேஷ்முகியையும் வழங்கினார். அவரது வெறுக்கப்பட்ட கொள்கைகளில் ஒன்று இஜாரா அல்லது வருவாய் விவசாயத்தை அறிமுகப்படுத்தியது.

சுல்பிகார் கானின் பதவியைக் கண்டு பிரபுக்கள் பொறாமை கொண்டபோது, அவருக்கு எதிராக பேரரசரின் காதுகளில் விஷம் ஊற்றினர். இதனால் அவர்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது. இறுதியாக, ஜஹந்தர் ஷா ஆக்ராவில் அவரது மருமகன் ஃபருக் சியாரால் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.

(3) ஃபாருக் சியாரும் சயீத்களும் (1713-1720):

ஃபருக் சியாருக்கு சயீத் சகோதரர்கள் - ஹுசைன் அலி கான் பாரோ மற்றும் அப்துல்லா கான் ஆதரவு அளித்தனர். அவர்கள் முறையே மிர்-பக்ஷி மற்றும் வாசிர ஆக்கப்பட்டனர். பிரபுக்களுக்கு எதிராக காதுகள் நஞ்சாக இருந்ததால், இந்த மன்னனுக்கும் விதி அப்படியே இருந்தது. ஆனால் இறுதியில், சயீத் சகோதரர்களே அவரை பதவி நீக்கம் செய்து கொன்றனர்.

இதற்குப் பிறகு, அவர்கள் தொடர்ந்து இரண்டு பேரரசர்களை கிரீடத்திற்கு கொண்டு வந்தனர், இருவரும் அடுத்தடுத்து இறந்தனர், முகமது ஷா அவர்களின் அடுத்த தேர்வாக இருந்தார்.

சயீதுகள் மத சகிப்புத்தன்மை கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டனர். இந்துத் தலைவர்களை நிர்வாகக் கட்டுக்குள் கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் மற்ற ஆட்சியாளர்களுடன் சமரசக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றினர் மற்றும் ஷாஹுவுக்கு

சுயராஜ்யத்தை வழங்கினர். இருப்பினும், மன்னனின் தலைவிதியைக் கண்டு உயிருக்கு அஞ்சிய மற்ற பிரபுக்களால் அவை நமக்-ஹராம் என்று கருதப்பட்டன. அவர்கள் சயீத்களுக்கு எதிராக சதி செய்து 1720 இல் அவர்களை துரோகமாகக் கொன்றனர்.

(4) முகமது ஷா (1719-1748):

இருப்பினும், சையத்களின் மரணத்திற்குப் பிறகும் அவரது ஆட்சி தொடர்ந்தது. உண்மையில் அவர்களுக்கு எதிரான சதியில் அவருக்கும் பங்கு உண்டு. முகலாய சாம்ராஜ்யத்தை வலுப்படுத்துவதற்கு சாதகமான சூழ்நிலைகள் இருந்தபோதிலும், அவர் இப்போதைய மனிதர் அல்ல. அவர் காலத்தில் பேரரசு முற்றிலும் சீர்குலைந்தது. இது புதிய மாநிலங்களின் பிறப்புக்கு வழிவகுத்தது, இது பேரரசர்களின் பிரதிநிதிகளால் உருவாக்கப்பட்டது.

வாரிசு குறிப்பிடுகிறார்

இந்தியாவில், முகலாயர்களுக்குப் பல வாரிசு மாநிலங்கள் தோன்றின.

(1) ஹைதராபாத்:

இது 1724 இல் நிஜாம்-உல்-முல்க் ஆசஃப் ஜாவால் நிறுவப்பட்டது. அவர் 1722 ஆம் ஆண்டிலேயே முகலாயப் பேரரசின் வசீராக ஆக்கப்பட்டாலும், முகலாயப் பேரரசு மீண்டும் வருவதை அவர் நம்பவில்லை. எனவே, 1720 முதல், அவர் டெக்கான் மீது தனது கட்டுப்பாட்டை பலப்படுத்தினார், இருப்பினும் அவர் ஒருபோதும் சுதந்திரமான உரிமை கோரவில்லை.

அவர் போர்களை நடத்தி ஒப்பந்தங்களை முடித்தார். அவர் தனது மாநிலத்தில் மத சகிப்புத்தன்மைக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார். அவர் 1748 இல் இறந்தார்.

(2) வங்காளம்:

இந்த மாநிலம் முர்ஷித் குலி கான் மற்றும் அலிவர்தி கான் ஆகியோரால் நிறுவப்பட்டது.

1717 முதல் MKK அங்கு ஆளுநராக இருந்த போதிலும், அவர் 1700 முதல் அதன் நடைமுறை ஆட்சியாளராக இருந்தார். அவர் கிட்டத்தட்ட சுதந்திரமாக இருந்தபோதிலும், அவர் தனது இருக்கையை உறுதிப்படுத்துவதற்காக பேரரசருக்கு தொடர்ந்து அஞ்சலி செலுத்தினார். அவர் 1727 இல் இறந்தார் மற்றும் அவரது மகன் ஷாஜா-உத்-தின் 1739 வரை ஆட்சி செய்தார். அந்த ஆண்டில், அலிவர்தி கான் தனது மகனைக் கொன்று அங்கு ஆட்சியாளரானார்.

MKK ஆட்சியில்தான் நிலம் வகைப்படுத்தப்பட்டு காலிசா நிலங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. தக்காவிஸ் எனப்படும் விவசாயக் கடனையும் விவசாயிகளுக்கு வழங்கினார்.

(3) அவத:

இது 1722 இல் அதன் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்ட சாதத் கான் புர்ஹான்-உல்-முல்க் என்பவரால் நிறுவப்பட்டது.

அவர் 1723 இல் ஒரு புதிய வருவாய் தீர்வை மேற்கொண்டார். அவரும் மத பாகுபாடு காட்டவில்லை. ஜாகிர் முறையைத் தொடர்ந்தார். 1739 இல் அவர் இறப்பதற்கு முன், அவர் கிட்டத்தட்ட சுதந்திரமாகி, தனது நிலையை பரம்பரையாக ஆக்கினார்.

அவரைத் தொடர்ந்து அவரது மருமகன் சப்தர் ஜங் நல்ல நிர்வாகியாகவும் இருந்தார். அவரது முன்னோரின் மத சகிப்புத்தன்மையின் கொள்கையைப் பின்பற்றி, அவர் முக்கியமான பதவிகளில் இந்துக்களையும் வேலைக்கு அமர்த்தினார். 1754 வரை ஆட்சி செய்தார்.

(4) மைசூர்:

மைசூர் ராணுவத்தில் குட்டி அதிகாரியாக இருந்த ஹைதர் அலி மைசூரின் முதல் ஆட்சியாளர். அவர் படிப்படியாக போர்களின் மூலம் ஒரு தலைவராக உயர்ந்தார்.

படிப்பறிவு இல்லாதவராக இருந்தாலும், அவர் ஒரு தொலைநோக்கு பார்வையாளராக இருந்தார் மற்றும் மேற்கத்திய இராணுவ உபகரணங்களின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தார். அவரும் மத சகிப்புத்தன்மை கொண்டவராக இருந்தார். அவர் 1782 இல் இறந்தார் மற்றும் அவரது மகன் திப்பு ஆட்சிக்கு வந்தார்.

திப்பு தனது தந்தைக்கு எல்லாமே சிறந்தவர். பிரெஞ்சுப் புரட்சியில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டு, ஸ்ரீரங்கப்பட்டினத்தில் சுதந்திர மரத்தை நட்ார். அவர் ஒரு நவீன கடற்படையை உருவாக்கினார் மற்றும் பல்வேறு மேற்கத்திய ஆயுதங்களை தனது இராணுவத்தில் இணைத்தார்.

ஒருவேளை, ஆங்கிலேயர்களின் அச்சுறுத்தலின் முழு அளவை உணர்ந்த ஒரே இந்திய ஆட்சியாளர் அவர்தான். அவர் மதக் கண்ணோட்டத்தில் மரபுவழியாக இருந்தாலும், மற்ற மதங்களையும் பொறுத்துக் கொண்டார்.

1750களில் இந்தியாவின் பொருளாதார நிலை

1700 ஆம் ஆண்டில் முகலாய இந்தியா உலக மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் (ஜிடிபி) 25 சதவீதத்தைக் கொண்டிருந்தது.

இருப்பினும், உலக மக்கள்தொகையில் 25 சதவீதத்தை இந்தியாவும் கொண்டுள்ளது.

இந்தியாவின் தனிநபர் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியானது 1600 இல் முகலாயப் பேரரசு உச்சத்தில் இருந்தபோது பிரிட்டனின் பாதியாக இருந்தது. அதன் பிறகு இந்தியா ஒரு நிலையான பொருளாதார வீழ்ச்சியை கண்டது.

முகலாயர்களின் காலத்தில் நில வருவாய் முறை சுரண்டல் தன்மை கொண்டது. உயரடுக்கு வர்க்கம் தேசிய வருமானத்தில் பெரும் பங்கைக் கொண்டிருந்தது.

1750 ஆம் ஆண்டில், ஆங்கிலேயர்களின் வெற்றிக்கு முன்னதாக, இந்தியாவில் அறிவியல் அல்லது தொழில்நுட்ப ஆராய்ச்சி இல்லை, இயந்திரங்கள் இல்லை, இயந்திர கருவிகள் இல்லை.

ஐரோப்பியர்கள் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டிருந்தபோது இந்திய ஆட்சியாளர்கள் தொழில்நுட்பத்தில் முதலீடு செய்வது அரிது. இந்திய வர்த்தகம் ஜவுளி ஏற்றுமதியை பெரிதும் நம்பியிருந்தது. மலிவான ஐரோப்பிய துணியுடன் அவர்களால் போட்டியிட முடியவில்லை

நவீன இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் விரிவாக்கத்தின் வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். இந்தியாவிற்கு வணிகத்திற்காக வந்த ஆங்கிலேயர்கள் எவ்வாறு பிராந்தியங்களின் ஆட்சியாளர்களானார்கள்?

பழங்காலத்திலிருந்தே (நிலப் பாதை) இந்தியாவிற்கும் மேற்கிற்கும் இடையே வர்த்தக உறவுகள் இருந்தன.

இருப்பினும், 1453 இல், ஒட்டோமான் துருக்கியர்கள் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளைக் கைப்பற்றினர், இது வழக்கமான வர்த்தக வழிகளை துருக்கியர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தது. இது ஐரோப்பியர்களை புதிய வர்த்தக வழிகளை, குறிப்பாக கடல் வழியாகத் தேடுமாறு வலியுறுத்தியது.

1492 இல், ஸ்பெயினில் இருந்து கொலம்பஸ் இந்தியாவை அடையப் புறப்பட்டார், அதற்குப் பதிலாக அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தார்.

பின்னர், 1498 இல், போர்ச்சுகலின் வாஸ்கோடகாமா ஆப்பிரிக்காவைச் சுற்றிப் பயணம் செய்து புதிய வர்த்தகப் பாதையைக் கண்டுபிடித்தார். அவர் கேரளாவின் கோழிக்கோடு இந்தியாவை அடைந்தார் (1498) கடல் வழியாக இந்தியாவை அடைந்த முதல் ஐரோப்பியர் என்ற பெருமையைப் பெற்றார்.

இந்தியாவில் முதன்முதலில் காலனிகளை நிறுவியவர்கள் போர்த்துகீசியர்கள். கடல்களில் அவர்களின் மேன்மையின் காரணமாக, அவர்கள் இந்தியாவில் உள்ள சக்திவாய்ந்த தரைப்படைகளுக்கு எதிராக தங்கள் நிலைகளை எளிதில் தக்க வைத்துக் கொண்டனர். அவர்கள் முக்கியமாக தென்னிந்தியாவில் குவிந்திருந்ததால், அவர்கள் முகலாயப் பேரரசின் வலிமையை எதிர்கொள்ள வேண்டியதில்லை.

1602 ஆம் ஆண்டில், டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி உருவாக்கப்பட்டது, நெதர்லாந்தில் இருந்து மக்கள் தங்கள் அரசாங்கத்தால் போர் செய்ய, ஒப்பந்தங்களை முடிக்க, பிரதேசங்களை கையகப்படுத்தவும் மற்றும் கோட்டைகளை கட்டவும் அதிகாரம் பெற்றனர்.

ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் வளர்ச்சி

1599 ஆம் ஆண்டில், ஒரு ஆங்கில நிறுவனம் கிழக்குடன் வர்த்தகம் செய்வதற்காக வணிகர்கள் குழுவால் உருவாக்கப்பட்டது, இது வணிக சாகசக்காரர்கள் என்று அறியப்பட்டது. 1600 இல் ராணியால் கிழக்குடன் வர்த்தகம் செய்வதற்கான அனுமதியும் பிரத்தியேக உரிமையும் வழங்கப்பட்டது.

முகலாயப் பேரரசர் ஜஹாங்கீர், மேற்குக் கடற்கரையில் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்காக கேப்டன் ஹாக்கின்ஸுக்கு அரச பண்ணையாளரைக் கொடுத்தார். பின்னர், சர் தாமஸ் ரோ முகலாயப் பேரரசின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் தொழிற்சாலைகளை நிறுவ விவசாயியைப் பெற்றார்.

போர்த்துகீசியர்கள் கொடுத்த வரதட்சணையாக பம்பாய் பிரிட்டிஷாரின் கைகளுக்கு சென்றது. டச்சுக்காரர்களுடனான பிரிட்டிஷ் மோதல்கள் இந்தோனேசியாவுக்கான அனைத்து உரிமைகோரல்களையும் விட்டுக்கொடுப்பதன் மூலம் தீர்க்கப்பட்டன.

தெற்கில் உள்ள சூழ்நிலைகள் ஆங்கிலேயர்களுக்கு ஏற்றதாக இருந்தது. அவர்கள் சென்னையிலிருந்து செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை என்று ஒரு கோட்டையைக் கட்டினர். ஆங்கிலேயர்கள் ஹக்லியை பதவி நீக்கம் செய்து பேரரசர் மீது போர் அறிவித்தபோது பிரச்சனைகள் வெடித்தன. அவர்கள் படுதோல்வி அடைந்தனர். இதுதான் அவர்கள் கற்றுக்கொண்ட முதல் பாடம். அப்போதிருந்து,

அவர்கள் முகஸ்துதி மற்றும் பணிவான வேண்டுகோள்களை நம்பியிருந்தனர், வாய்ப்புக்காகக் காத்திருந்தனர். 1698 இல், வில்லியம் கோட்டை கட்டப்பட்டது மற்றும் கல்கத்தா நிறுவப்பட்டது. மெட்ராஸ், பம்பாய் மற்றும் கல்கத்தா விரைவில் வணிகத்தின் செழிப்பான மையங்களாக வளர்ந்தன.

அதற்குள் இந்தியாவிற்கு வந்திருந்த டுப்ளேயின் கீழ் இருந்த பிரெஞ்சுக்காரர்கள், தங்கள் நன்கு ஆயுதம் ஏந்திய இராணுவத்தைப் பயன்படுத்தி உள்ளூர் இளவரசர்களின் விவகாரங்களில் தலையிடத் தொடங்கினர். 1742 இல், ஐரோப்பாவில் பிரான்சிற்கும் இங்கிலாந்துக்கும் இடையே ஒரு போர் வெடித்தது.

1748 இல் நிஜாம் இறந்ததைத் தொடர்ந்து, அவரது மகன் நசீர் ஜங் கிரீடத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். நிஜாமின் பேரனான முசாபர் ஜங் அவருக்கு சவால் விடுத்தார். சந்தா சாஹிப் நவாப் அன்வருதீனுக்கு எதிராக சதி செய்து கொண்டிருந்த கர்நாடகத்திலும் இதே போன்ற சூழ்நிலைகள் இருந்தன. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் இரு கிளர்ச்சியாளர்களின் பக்கத்தையும் எடுத்துக் கொண்டனர், மேலும் அவர்களுக்கான இரு உரிமைகோரல்களையும் வென்றனர், அன்வருதீன் மற்றும் நசீர் ஜங் ஆகியோரைக் கொன்றனர். ஆங்கிலேயர்கள் இயல்பாகவே அன்வருதீனின் மகன் முஹம்மது அலியின் கீழ் வீழ்ந்தவர்களின் பக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டனர். ராபர்ட் கிளைவின் திறமையான தளபதி மற்றும் தந்திரத்தின் கீழ் ஆங்கிலேயர்களால் போர்கள் வெற்றி பெற்றன. இறுதியாக, பிரெஞ்சுக்காரர்கள் 1754 இல் தங்கள் உடன்படிக்கையின்படி, இந்தியாவிலிருந்து டுப்ளேஸை திரும்பப் பெற்றனர். பின்னர், 1760 இல், வாண்டிவாஷ் போரில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டனர். இதனால், ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவின் ஒரே எஜமானர்களாக இருந்தனர்.

பேரரசரால் ஆங்கிலேயர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட விவசாயி வங்காளத்தில் சுதந்திர வர்த்தகத்தை நடத்த உதவியது. அத்தகைய பொருட்களை நகர்த்துவதற்கு அவர்கள் தஸ்தாக்குகளை செலுத்த வேண்டியதில்லை. இருப்பினும், இவை நிறுவனத்தின் ஊழியர்களால் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன, இதனால் வங்காளத்திற்கு வருவாய் இழப்பு ஏற்பட்டது. 1756 ஆம் ஆண்டில், அலிவர்தி கானின் பேரன் சிராஜ்-உத்-தௌலா அரியணைக்கு வந்தார், அவர் ஆங்கிலேயர்களிடம் இந்திய வணிகர்களைப் போலவே வர்த்தகம் செய்ய வேண்டும் என்று கோரினார். ஆங்கிலேயர்கள் மறுத்து தங்கள் கோட்டைகளை வலுப்படுத்தியபோது விஷயங்கள் மோசமாக மாறியது. இது 1757 இல் பிளாசி போருக்கு வழிவகுத்தது, இதில் சிராஜ்-உத்-தௌலா மிர் ஜாஃபர் மற்றும் ராய் துர்லாப் ஆகியோரின் ஏமாற்றத்தால் துரோகமாக தோற்கடிக்கப்பட்டார். இது ஆங்கிலேயருக்கு பெரும் மதிப்பையும் வருவாயையும் கொண்டு வந்தது.

பின்னர், மிர் ஜாஃபர் ஆங்கிலேயர்களுக்கு உறுதியளித்த காணிக்கையைத் தொடர முடியாமல் போனபோது, அவர்கள் மிர் காசிமை அரியணையில் அமர்த்தினார்கள். அவர் புத்திசாலி மற்றும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக நிற்க வருவாய் மற்றும் இராணுவம் இரண்டும் தேவை என்பதை அறிந்திருந்தார். இறுதியாக, அவர் உள்நாட்டு வர்த்தகத்தின் அனைத்து கடமைகளையும் ரத்து செய்தார். இது ஆங்கிலேயர்களை கோபப்படுத்தியது, மேலும் அவர்கள் 1764 இல் பக்சர் போரில் மிர் காசிமை தோற்கடித்தனர்.

இந்தியாவிற்கு வணிகத்திற்காக வந்த ஆங்கிலேயர்கள் எவ்வாறு பிராந்தியங்களின் ஆட்சியாளர்களானார்கள்?

- 1600 ஆம் ஆண்டில், கிழக்கிந்திய கம்பெனி இங்கிலாந்தின் ஆட்சியாளரான முதலாம் எலிசபெத் ராணியிடமிருந்து ஒரு சாசனத்தைப் பெற்றது, இது கிழக்குடன் வர்த்தகம் செய்வதற்கான முழு உரிமையை வழங்கியது. பின்னர் இங்கிலாந்தில் உள்ள வேறு எந்த வர்த்தகக் குழுவும் கிழக்கிந்திய கம்பெனியுடன் போட்டியிட முடியவில்லை.
- இருப்பினும், அரச சாசனம் மற்ற ஐரோப்பிய சக்திகளை கிழக்கு சந்தைகளுக்குள் நுழைவதைத் தடுக்கவில்லை.
- போர்த்துகீசியர்கள் ஏற்கனவே இந்தியாவின் மேற்குக் கடற்கரையில் தங்கள் இருப்பை நிலைநிறுத்திக் கொண்டனர் மற்றும் டச்சுக்களிலும் தங்கள் தளத்தைக் கொண்டிருந்தனர், இந்தியப் பெருங்கடலில் வர்த்தகத்தின் சாத்தியக்கூறுகளை ஆராய்ந்தனர். உடனே பிரெஞ்சு வர்த்தகர்கள் சம்பவ இடத்திற்கு வந்தனர்.
- பிரச்சனை என்னவென்றால், அனைத்து நிறுவனங்களும் ஒரே மாதிரியான பொருட்களை வாங்குவதில் ஆர்வம் காட்டின. எனவே போட்டியாளர்களை ஒழிப்பதே வர்த்தக நிறுவனங்கள் வளர்ச்சியடைய ஒரே வழி. எனவே, சந்தைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உந்துதல், வர்த்தக நிறுவனங்களுக்கு இடையே கடுமையான போர்களுக்கு வழிவகுத்தது.
- ஆயுதங்களுடன் வர்த்தகம் மேற்கொள்ளப்பட்டது மற்றும் வர்த்தக நிலையங்கள் அரண் மூலம் பாதுகாக்கப்பட்டன.

கிழக்கிந்திய கம்பெனி வங்காளத்தில் வர்த்தகம் செய்யத் தொடங்கியது

- முதல் ஆங்கில தொழிற்சாலை 1651 இல் ஹக்லி ஆற்றின் கரையில் அமைக்கப்பட்டது.
- 1696 வாக்கில், வணிகர்கள் மற்றும் வணிகர்கள் இருக்கும் தொழிற்சாலைக்கு அருகில் குடியேற்றத்தைச் சுற்றி ஒரு கோட்டை கட்டத் தொடங்கியது.
- நிறுவனம் முகலாயப் பேரரசர் ஒளரங்கசீப்பை நிறுவனத்திற்கு வரியில்லா வர்த்தகம் செய்வதற்கான உரிமையை வழங்கும் ஒரு விவசாயியை வெளியிடும்படி வற்புறுத்தியது.
- ஒளரங்கசீப்பின் பண்ணையாளர் வரியில்லா வர்த்தகம் செய்வதற்கான உரிமையை நிறுவனத்திற்கு மட்டுமே வழங்கியிருந்தார். பக்கத்தில் தனியார் வர்த்தகம் செய்து கொண்டிருந்த நிறுவனத்தின் அதிகாரிகள் கடமையைச் செலுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இருப்பினும், அவர்கள் வரி செலுத்தாமல் தனியார் வர்த்தகம் செய்தனர், இதனால் வங்காளத்திற்கு பெரும் வருவாய் இழப்பு ஏற்பட்டது.
- இந்த நடத்தை வங்காள நவாப் முர்ஷித் குலி கானின் எதிர்ப்பிற்கு வழிவகுத்தது.

வர்த்தகம் எவ்வாறு போர்களுக்கு வழிவகுக்கிறது?

- முகலாய ஆட்சியின் வீழ்ச்சியுடன், பல வாரிசு அரசுகள் தோன்றியதை நாம் ஏற்கனவே பார்த்தோம்.
- அவுரங்கசீப்பின் மரணத்திற்குப் பிறகு, வங்காள நவாப்கள் தங்கள் அதிகாரத்தையும் சுயாட்சியையும் உறுதிப்படுத்தினர், அந்த நேரத்தில் மற்ற பிராந்திய சக்திகள் செய்து கொண்டிருந்தன.
- நவாப்கள் நிறுவனத்திற்கு சலுகைகளை வழங்க மறுத்துவிட்டனர், வர்த்தகம் செய்வதற்கான நிறுவனத்தின் உரிமைக்காக பெரும் காணிக்கைகளை கோரினர், நாணயங்களை நாணயமாக்குவதற்கான எந்த உரிமையையும் மறுத்தனர், மேலும் அதன் கோட்டைகளை விரிவுபடுத்துவதை நிறுத்தினர்.
- கடமைகளை நீக்கினால் மட்டுமே வர்த்தகம் செழிக்க முடியும் என்று நிறுவனம் தனது தரப்பில் அறிவித்தது. வணிகத்தை

விரிவுபடுத்துவதற்கு அதன் குடியேற்றங்களை விரிவுபடுத்த வேண்டும், கிராமங்களை வாங்க வேண்டும் மற்றும் அதன் கோட்டைகளை மீண்டும் கட்ட வேண்டும் என்று அது நம்பியது.

- மோதல்கள் மோதல்களுக்கு வழிவகுத்தது மற்றும் இறுதியாக பிரபலமான பிளாசி போரில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது.

பிளாசி போர்

- அப்போதைய வங்காள நவாப் சிராஜுத்தவுலா, காசிம்பஜாரில் ஆங்கிலேய தொழிற்சாலையைக் கைப்பற்றி, அதன்பின்னர் கொல்கத்தாவுக்குச் சென்று கம்பெனியின் கோட்டையின் மீது கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தினார்.
- மெட்ராஸில் உள்ள நிறுவன அதிகாரிகள் ராபர்ட் கிளைவ் தலைமையில் படைகளை அனுப்பினர், கடற்படை கடற்படைகளால் வலுப்படுத்தப்பட்டது. தொடர்ந்து நவாப்பின் நீண்ட பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தன.
- இறுதியாக, 1757 இல், ராபர்ட் கிளைவ் பிளாசியில் சிராஜுத்தவுலாவுக்கு எதிராக நிறுவனத்தின் இராணுவத்தை வழிநடத்தினார்.
- சிராஜுத்தௌலாவை நசுக்கிய பிறகு அவரை நவாப் ஆக்குவதாக உறுதியளித்து, சிராஜுத்தௌலாவின் தளபதிகளில் ஒருவரான மிர் ஜாஃபரின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கு கிளைவ் சமாளித்தார்.
- இந்தியாவில் ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு கிடைத்த முதல் பெரிய வெற்றி என்பதால் பிளாசி போர் பிரபலமடைந்தது.
- நிர்வாகத்தின் பொறுப்பை ஏற்க நிறுவனம் இன்னும் தயாராக இல்லை. அதன் முக்கிய நோக்கம் வர்த்தக விரிவாக்கம் ஆகும்.
- ஆனால் மிர் ஜாபர் நிர்வாக விஷயங்களில் ஆங்கிலேயர்களுடன் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார். அவருக்குப் பதிலாக மிர் மிர் காசிம் நியமிக்கப்பட்டார். கிழக்கிந்திய நிறுவனத்துடன் அவருக்கும் முரண்பாடுகள் இருந்தன. பக்சர் போரில் (1764) கம்பெனி அவரை தோற்கடித்தது.

- கிழக்கிந்திய நிறுவனங்கள் இப்போது தங்கள் முதன்மை நோக்கத்திலிருந்து வணிகத்திலிருந்து பிரதேசங்களை விரிவாக்குவதற்கு மாறத் தொடங்கின.
- 1765 இல் முகலாய பேரரசர் வங்காள மாகாணங்களின் திவானாக கம்பெனியை நியமித்தார். திவானி நிறுவனம் வங்காளத்தின் பரந்த வருவாய் வளங்களைப் பயன்படுத்த அனுமதித்தது.
- இப்போது இந்தியாவில் இருந்து வரும் வருமானம் நிறுவனத்தின் செலவுகளுக்கு நிதியளிக்க முடியும். இந்த வருமானம் இந்தியாவில் பருத்தி மற்றும் பட்டு ஜவுளிகளை வாங்கவும், கம்பெனி படைகளை பராமரிக்கவும், கல்கத்தாவில் கம்பெனி கோட்டை மற்றும் அலுவலகங்களை கட்டுவதற்கான செலவை சந்திக்கவும் பயன்படுத்தப்படலாம்.

நிறுவனத்தின் விதி விரிவடைகிறது

- பக்சர் போருக்குப் பிறகு (1764), நிறுவனம் இந்திய மாநிலங்களில் வசிப்பவர்களை நியமித்தது.
- குடியிருப்பாளர்கள் மூலம், நிறுவன அதிகாரிகள் இந்திய மாநிலங்களின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடத் தொடங்கினர்.
- சில நேரங்களில் நிறுவனம் மாநிலங்களை ஒரு "துணை கூட்டணிக்கு" கட்டாயப்படுத்தியது. இந்த கூட்டணியின் விதிமுறைகளின்படி, இந்திய ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் சுதந்திரமான ஆயுதப்படைகளை வைத்திருக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் நிறுவனத்தால் பாதுகாக்கப்படுவார்கள் ஆனால் இந்தப் பாதுகாப்பின் நோக்கத்திற்காக நிறுவனம் பராமரிக்கும் "துணைப் படைகளுக்கு" பணம் செலுத்த வேண்டும். இந்திய ஆட்சியாளர்கள் பணம் செலுத்தத் தவறினால், அவர்களின் பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதி அபராதமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

திப்பு சுல்தானுடன் மோதல்

- மைசூர் நிறுவனம் மிளகு மற்றும் ஏலக்காயை வாங்கிய மலபார் கடற்கரையின் லாபகரமான வர்த்தகத்தை கட்டுப்படுத்தியது. 1785 ஆம் ஆண்டில் திப்பு சுல்தான் தனது ராஜ்ஜியத்தின் துறைமுகங்கள் வழியாக

இந்த பொருட்களின் ஏற்றுமதியை நிறுத்தினார் மற்றும் உள்ளூர் வணிகர்களை நிறுவனத்துடன் வர்த்தகம் செய்வதை அனுமதித்தார்.

- அவர் இந்தியாவில் பிரெஞ்சுக்காரர்களுடன் நெருங்கிய உறவை ஏற்படுத்தினார் மற்றும் அவர்களின் உதவியுடன் தனது இராணுவத்தை நவீனப்படுத்தினார். இவை அனைத்தும் ஆங்கிலேயர்களை கோபத்தில் ஆழ்த்தியது.
- மைசூருடன் நான்கு போர்கள் நடந்தன (1767-69, 1780-84, 1790-92 மற்றும் 1799). கடைசியாக - சேரிங்காபட்டம் போரில் - இறுதியில் நிறுவனம் வெற்றி பெற்றது.
- மைசூர் பின்னர் உடையர்களின் முன்னாள் ஆளும் வம்சத்தின் கீழ் வைக்கப்பட்டது மற்றும் மாநிலத்தின் மீது ஒரு துணை கூட்டணி திணிக்கப்பட்டது.

மராட்டியர்களுடன் மோதல்

- 1761 இல் நடந்த மூன்றாவது பானிபட் போரில் அவர்கள் தோல்வியடைந்ததன் மூலம், டெல்லியில் இருந்து ஆட்சி செய்யும் மராட்டியர்களின் கனவு முடிவுக்கு வந்தது.
- தொடர் போர்களில் மராத்தியர்கள் அடக்கப்பட்டனர். 1782 இல் சல்பாய் ஒப்பந்தத்துடன் முடிவடைந்த முதல் போரில், தெளிவான வெற்றியாளர் இல்லை.
- இரண்டாம் ஆங்கிலோ-மராத்தா போர் (1803-05) வெவ்வேறு முனைகளில் நடத்தப்பட்டது, இதன் விளைவாக ஆங்கிலேயர்கள் ஒரிசாவையும் ஆக்ரா மற்றும் டெல்லி உட்பட யமுனை ஆற்றின் வடக்கே உள்ள பகுதிகளையும் கைப்பற்றினர்.
- 1817-19ல் நடந்த மூன்றாவது ஆங்கிலோ-மராட்டியப் போர் மராட்டிய சக்தியை நசுக்கியது.
- விந்தியத் தொடரின் தெற்கே உள்ள பகுதிகளின் மீது நிறுவனம் இப்போது முழுக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது.

முக்கியத்துவத்திற்கான கூற்று

- லார்ட் ஹேஸ்டிங்ஸின் கீழ் (1813 முதல் 1823 வரை கவர்னர் ஜெனரல்) "முக்கியத்துவம்" என்ற புதிய கொள்கை தொடங்கப்பட்டது. இப்போது

நிறுவனம் அதன் அதிகாரம் முதன்மையானது அல்லது உயர்ந்தது என்று கூறியது, எனவே எந்தவொரு இந்திய ராஜ்யத்தையும் இணைப்பது அல்லது இணைத்துக்கொள்வதாக அச்சுறுத்துவது நியாயமானது.

- இந்தக் கருத்து பிற்கால பிரிட்டிஷ் கொள்கைகளுக்கு வழிகாட்டியது.
- இந்த காலகட்டங்களில் ரஷ்ய படையெடுப்பு பயம் காரணமாக ஆங்கிலேயர்கள் கட்டுப்பாட்டை வடமேற்காக மாற்றினர்.
- ஆங்கிலேயர்கள் 1838 மற்றும் 1842 க்கு இடையில் ஆப்கானிஸ்தானுடன் நீடித்த போரில் ஈடுபட்டு அங்கு மறைமுக நிறுவன ஆட்சியை நிறுவினர். சிந்து கைப்பற்றப்பட்டது. 1849 இல், பஞ்சாப் இணைக்கப்பட்டது.

தவறின் கோட்பாடு

- 1848 முதல் 1856 வரை கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த டல்ஹவுசி பிரபுவின் கீழ், டோக்டரின் ஆஃப் லாப்ஸ் கொள்கையைப் பயன்படுத்தி இணைப்புகளின் இறுதி அலை ஏற்பட்டது.
- ஒரு இந்திய ஆட்சியாளர் ஆண் வாரிசு இல்லாமல் இறந்தால், அவரது ராஜ்யம் "கழிந்துவிடும்", அதாவது கம்பெனி பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறும் என்று கோட்பாடு அறிவித்தது. இந்த கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் பல ராஜ்யங்கள் இணைக்கப்பட்டன: எடுத்துக்காட்டுகள் - சதாரா (1848), சம்பல்பூர் (1850), உதய்பூர் (1852), நாக்பூர் (1853) மற்றும் ஜான்சி (1854).
- இறுதியாக, 1856 இல், நிறுவனம் அவத் பகுதியையும் கைப்பற்றியது. இப்போது இந்த முறை ஆங்கிலேயர்கள் நவாபின் "தவறான அரசாங்கத்திலிருந்து" மக்களை விடுவிப்பதற்காக அவாத்தை கைப்பற்றியதாகக் குறிப்பிட்டனர், இது நவாப்பால் ஆத்திரமடைந்தது. 1857 இல் வெடித்த பெரும் கிளர்ச்சியில் அவாத் மக்கள் பின்னர் இணைந்தனர்.

புதிய நிர்வாகத்தை அமைத்தல்

- வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் (கவர்னர்-ஜெனரல் 1773 முதல் 1785 வரை) நிறுவனத்தின் அதிகாரத்தை விரிவாக்குவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகித்தார்.
- அவரது காலத்தில் நிறுவனம் வங்காளத்தில் மட்டுமல்ல, பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸிலும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தது. மேலும் அவை பிரசிடென்சிகள் எனப்படும் நிர்வாக அலகுகளாக கருதப்பட்டன.
- ஒவ்வொன்றிலும் ஆளுனர் ஆட்சி செய்தார். நிர்வாகத்தின் உச்ச தலைவர் கவர்னர் ஜெனரல் ஆவார்.
- முதல் கவர்னர் ஜெனரலான வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் பல நிர்வாக சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தினார், குறிப்பாக நீதித்துறையில்.
- 1773 ஆம் ஆண்டின் ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டத்தின் கீழ், ஒரு புதிய உச்ச நீதிமன்றம் நிறுவப்பட்டது. அதே நேரத்தில் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் - சதர் நிஜாமத் அதாலத் - கல்கத்தாவில் அமைக்கப்பட்டது.
- ஒரு இந்திய மாவட்டத்தின் முக்கிய நபர் கலெக்டராக இருந்தார். அவருடைய முக்கிய வேலை வருவாய் மற்றும் வரிகளை வசூலிப்பது மற்றும் அவரது மாவட்டத்தில் நீதிபதிகள், காவல்துறை அதிகாரிகள் போன்றவர்களின் உதவியுடன் சட்டம் ஒழுங்கை பராமரிப்பதாகும்.

பிரிட்டிஷ் வெற்றிகளில் கவர்னர் ஜெனரல்களின் பங்கு

பிளாசி மற்றும் பக்ஸ்ருக்குப் பிறகு என்ன நடந்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிப்போம். இரண்டு போர்களும் பிரிட்டன்களை நிலத்தின் கேள்விக்கு இடமில்லாத சாம்பியன்களாக ஆக்கியது. ஆனால் அவர்கள் கடந்து செல்ல இன்னும் தடைகள் இருந்தன. இவை இந்தியாவின் எல்லை முழுவதும் சிறிய மாநிலங்களாக இருந்தன. சில கவர்னர் ஜெனரல்கள் நிலைமையைக் கையாண்டு கடைசியில் ஆங்கிலேயர்களை இந்தியாவின் ஒரே அதிகாரமாக மாற்றிய விதம் புரிந்துகொள்ளத்தக்கது.

ராபர்ட் கிளைவ்

ராபர்ட் கிளைவ் (1765-72) உடன் தொடங்குகிறோம், அவருக்கு அவரது சிறந்த இராணுவத் தலைமையைத் தொடர்ந்து இரண்டாவது வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது. வங்காளத்தில் 'இரட்டை நிர்வாகம்' என்ற முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.

நிறுவனம் ஏற்கனவே தனது சொந்த வரிகளை வசூலிக்கும் அதிகாரத்தை கொண்டிருந்தது. இதனால் அது திவானாக இருந்தது. இப்போது, துணை சுபதார் நியமனத்தில் கூறப்பட்டதன் மூலம், நிஜாமத்தின் நடைமுறை உரிமையும் நிறுவனத்திற்கு கிடைத்தது. இதன் விளைவாக, நிறுவனம் பொறுப்பு இல்லாமல் அதிகாரம் பெற்றது.

கிளைவ் காலத்தில் தான் வங்காளத்தில் வரிவிதிப்பு ஆங்கிலேயர்களுக்கு சாதகமாக அமைந்தது, அவர்கள் இந்திய பொருட்களை வாங்க இங்கிலாந்திலிருந்து பணம் கொண்டு வருவதை நிறுத்தினர். மாறாக, வங்காளத்திலிருந்து பெற்ற வருவாயை இந்தியப் பொருட்களை வாங்குவதில் முதலீடு செய்தனர். பின்னர் வெளி நாடுகளில் விற்பனை செய்தனர். இவை இந்தியாவில் நிறுவனத்தின் 'முதலீடுகள்' என்று அழைக்கப்பட்டன.

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ்

அடுத்தவர் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் (1772-85), அவரது பெயரிலேயே 'போர்' இருந்தது. மற்றவர்களின் பிரதேசங்களில் தலையீடு தொடர்ந்தது. ஆரம்பத்தில், அவர் நிஜாமின் உதவியுடன் மைசூரை எதிர்த்துப் போராடினார், பின்னர் நானா பட்னிஸ் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய குழந்தை பேஷ்வா மாதவ் ராவ் 2 க்கு எதிராக ரகுநாத் ராவுடன் இணைந்து மராட்டியர்களின் உள் அரசியலில் தலையிட்டார். இந்த நீண்ட ஆங்கிலோ-மராத்தா போர் 1775 முதல் 1782 வரை நீடித்தது. இந்த நேரத்தில்தான் அவர் மராத்தியர்கள், நிஜாம் மற்றும் மைசூர் கூட்டுப் படைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஆனால் தந்திரோபாயங்கள் மற்றும் ஒரு ஆட்சியாளரை இன்னொருவருக்கு எதிராக மாற்றுவதன் மூலம், அவர் தனது வழியில் போராடினார். முதல் ஆங்கிலோ-மராத்தா போரில், ஆங்கிலேயர்களால் அதிகம் செய்ய முடியவில்லை. இறுதியில், சல்பாய் உடன்படிக்கை கையொப்பமிடப்பட்டது, இது தற்போதைய நிலையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டது மற்றும் அவர்கள் மீட்க போதுமான கால அவகாசம் அளித்தது. இது ஹைதருடன் போரிட அவர்களுக்கு உதவியது, இதில் அவர்களுக்கு மராத்தியர்கள் உதவினார்கள்.

ஹைதர் அலி உடனான போர் 1780 இல் தொடங்கியது. ஆரம்பத்தில் ஹைதர் வெற்றி பெற்றாலும், ஹேஸ்டிங்ஸின் தந்திரமான தந்திரங்கள் பிரித்தானியர்களுக்கு நிஜாம் மற்றும் மராத்தியர்களுடன் ஒப்பந்தங்களை நிறுத்துவதற்கு உதவியது. 1781 இல், ஹைதர் அலி ஐயர் கூட்டால் தோற்கடிக்கப்பட்டார், பின்னர் 1782 இல் இறந்தார். அவரது மகன் திப்பு 1789 முதல் சண்டையை மேற்கொண்டார், ஆனால் 1792 இல் தோற்கடிக்கப்பட்டார். அவரது ஒப்பந்தங்களில் பாதி செரிங்கப்பட்டம் ஒப்பந்தத்தால் கைவிடப்பட்டது.

வெல்லஸ்லி

வெல்லஸ்லி (1798-1805)அடுத்த முக்கியமான கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தார். 1797 வாக்கில், மைசூர் மற்றும் மராட்டியர்கள் அதிகாரத்தில் பலவீனமடைந்தனர். விரைவான விரிவாக்கத்திற்கான பழுத்த நேரம் இது என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் 'துணை கூட்டணிகள்', நேரடியான போர்கள் மற்றும் முன்னர் கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட ஆட்சியாளர்களின் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றுதல் ஆகியவற்றின் கொள்கையைப் பின்பற்றினார். துணைக் கூட்டணியின் கோட்பாடு என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியும். இது "நாம் எருதுகளை கொழுத்துவது போல் கூட்டாளிகளை கொழுக்க வைக்கும் அமைப்பு, அவை விழுங்குவதற்கு தகுதியானவை" என்று விவரிக்கப்பட்டது. முதலில் 1798 மற்றும் 1800ல் நிஜாம் இருந்தார். பிறகு 1801ல் அவத் நவாப் வந்தார்.

இந்த நேரமெல்லாம் திப்பு தன்னை பலப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான். பிரெஞ்சு உதவியையும் கேட்டிருந்தார். ஆனால் 1799 இல், பிரெஞ்சு உதவி அவரை அடையும் முன், அவர் கடுமையான போரில் ஈடுபட்டு இறந்தார்.

இந்த நேரத்தில், மராத்தியர்கள் பேஷ்வா (பூனா), கெய்க்வாட் (பரோடா), சிந்தியா (குவாலியர்), ஹோல்கர் (இந்தூர்) மற்றும் போன்ஸ்லே (நாக்பூர்) ஆகிய ஐந்து பிரிவுகளின் கூட்டமைப்பாக இருந்தனர். பெயரளவிலான தலைவராக பேஷ்வா இருந்தபோதிலும், இந்தப் பிரிவுகள் தொடர்ந்து போரில் ஈடுபட்டன. பேஷ்வா பாஜி ராவ் 2 ஹோல்கரால் தோற்கடிக்கப்பட்டபோது, அவர் துணை கூட்டணி ஒப்பந்தத்தை மேற்கொண்டார். அப்படியிருந்தும், ஆங்கிலேயர்கள் ஒன்றாக நின்றால்தான் அவர்களைத் தோற்கடிப்பது உண்மையில் கடினமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் உடனடி ஆபத்தில் கூட, அவர்கள் ஒன்றுபடவில்லை. இவ்வாறு, ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பிரிவினர் பிரிட்டிஷாருடன் போரிட்டு ஒருவர் பின் ஒருவராக தோற்கடிக்கப்பட்டபோது மற்றொன்று நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தது.

இருப்பினும், வெல்லஸ்லியின் விரிவாக்கக் கொள்கை அரசாங்கத்திற்கு மிகவும் விலை உயர்ந்ததாக இருந்தது. அதனால், அவர் இந்தியாவில் இருந்து திரும்ப அழைக்கப்பட்டார்.

ஹேஸ்டிங்ஸ்

அடுத்த கவர்னர் ஜெனரல் ஹேஸ்டிங்ஸ் (1813-1823). மராத்தியர்கள் கடைசியாக ஒரு முறை தள்ள முடிவு செய்தனர். அவர்கள் ஒன்றிணைந்து ஒரு சிறிய குழுவை உருவாக்கினர், ஆனால் இப்போது, அது மிகவும் தாமதமாகிவிட்டது.

அவர்கள் எளிதில் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். பேஷ்வாக்களின் பிரதேசங்கள் பம்பாய் பிரசிடென்சியுடன் இணைக்கப்பட்டன. அவர்களை திருப்திப்படுத்த, ஆங்கிலேயர்களின் கீழ் அதை ஆண்ட சிவாஜியின் சந்ததியினருக்கு சதாரா என்ற சிறிய ராஜ்யம் வழங்கப்பட்டது.

எனவே, 1818 வாக்கில், பஞ்சாப் மற்றும் சிந்து தவிர முழு துணைக்கண்டமும் ஆங்கிலேயர்களின் கீழ் இருந்தது. அவர்கள் இந்தப் பணியை 1857-க்குள் முடித்தனர். ஐரோப்பாவிலும் ஆசியாவிலும் வளர்ந்து வரும் ஆங்கிலோ-ரஷ்யப் போட்டி வட-மேற்கிலிருந்து ரஷ்ய தாக்குதலுக்கு அச்சத்தை ஏற்படுத்தியது. சிந்து ஆங்கிலேயர்களுக்கு நட்பு நாடாக இருந்தது. இருப்பினும், 1843 இல், சார்லஸ் நேப்பியர் அதைக் கைப்பற்றினார். பின்னர் அவர் எழுதினார், "சிந்துவைக் கைப்பற்ற எங்களுக்கு உரிமை இல்லை, இருப்பினும் நாங்கள் அவ்வாறு செய்வோம், மேலும் அது மிகவும் சாதகமான, பயனுள்ள மனிதாபிமானமான அயோக்கியத்தனமாக இருக்கும்".

டல்ஹவுசி

டல்ஹவுசி (1848-1856) அடுத்த கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தார். 1848ல் சதாரா, 1854ல் நாக்பூர் மற்றும் ஜான்சி போன்ற பல சிறிய மாநிலங்களை அவர் இணைத்துக்கொண்டார். இதன் மூலம் அவர் காலாவதி கோட்பாட்டை அறிமுகப்படுத்தினார். இது 1857 ஆம் ஆண்டு பெரும் கிளர்ச்சிக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாக இருந்தது. அவாத் பகுதியையும் அவர் கைப்பற்ற விரும்பினார், ஆனால் அவரது கோட்பாடு நவாபுக்கு பல வாரிசுகள் இருந்ததால் அங்கு வேலை செய்யவில்லை. எனவே, அவர் மாநிலத்தை தவறாக ஆளினார் என்று குற்றம் சாட்டினார், மேலும் 1856 இல் அந்த சாக்குப்போக்கில் அதை இணைத்தார்.

இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்கள் அறிமுகப்படுத்திய

மாற்றங்கள்

ஆங்கிலேயர்கள் அதிகாரம் பெற்றவுடன், பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் சமூகத் துறைகளில் பல மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தினார். மேலும் அறிக.

1750களில் இந்தியா முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சியையும், வாரிசு அரசுகள் தோன்றுவதையும் பார்த்தோம்.

வணிகத்திற்காக இந்தியாவிற்கு வந்த ஆங்கிலேயர்கள் பிராந்தியங்களின் ஆட்சியாளர்களாக ஆனார்கள்.

அவர்கள் பொருளாதாரம், அரசியல் மற்றும் சமூகத்தை சீர்குலைக்கும் பல மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தினர்.

- **பொருளாதாரம்:**விவசாயம் மற்றும் தொழில்துறையில் பிரிட்டிஷ் கொள்கைகள் முக்கியமாக அவர்களின் நன்மையை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. இதன் விளைவாக விவசாயம் வணிகமயமாக்கப்பட்டது மற்றும் பாரம்பரிய இந்திய தொழில்கள் அழிக்கப்பட்டது.
- **அரசியல்:**ஆங்கிலேயர்களால் இயற்றப்பட்ட பல்வேறு சட்டங்கள் நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறை விளைவுகளைக் கொண்டிருந்தன. இருப்பினும், புதிய சட்டங்களின் மிக முக்கியமான விளைவு, இந்திய நிலப்பரப்பில் பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தை அமல்படுத்தியது. 1773 ஆம் ஆண்டின் ஒழுங்குமுறைச் சட்டம், பிட்ஸ் இந்தியா சட்டம் 1784, பல்வேறு பட்டயச் சட்டங்கள் போன்ற புதிய சட்டங்கள் அரசியலமைப்பு வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தன. நிர்வாகப் பகுதியிலும், பல்வேறு மாற்றங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன - குறிப்பாக வருவாய் நிர்வாகம், சிவில் சேவைகள், காவல்துறை, இராணுவம் மற்றும் நீதித்துறை சேவைகள்.
- **சமூகம்:**கல்வி, மொழி, கலாச்சாரம் தொடர்பான பிரிட்டிஷ் கொள்கைகள் இந்திய சமுதாயத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. நேர்மறையான மாற்றங்கள் இந்திய சமூகத்தால் வரவேற்கப்பட்டாலும், அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் கிளர்ச்சிகளையும் கிளர்ச்சிகளையும் விளைவித்தன.

இந்த விவரங்கள் ஒவ்வொன்றையும் அடுத்தடுத்த பதிவுகளில் காண்போம். இந்த இடுகையில், கிராமப்புற இந்தியா மற்றும் நகர்ப்புற இந்தியாவை உள்ளடக்கிய பரந்த கண்ணோட்டத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் செய்த மாற்றங்களை நாங்கள் முக்கியமாகக் கவனத்தில் கொள்கிறோம்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி இந்திய கிராமங்களை எவ்வாறு பாதித்தது: கிராமப்புறத்தை ஆட்சி செய்தல்

- நிறுவனம் திவானாக மாறியது, ஆனால் அது இன்னும் தன்னை முதன்மையாக ஒரு வர்த்தகராகவே பார்த்தது.

- ஆனால் அதே நேரத்தில், வங்காளப் பொருளாதாரம் நிறுவனத்தின் புனிதமற்ற வருவாய் சேகரிப்பால் ஆழ்ந்த நெருக்கடியை எதிர்கொண்டது. 1770 ஆம் ஆண்டு வங்காளத்தில் ஒரு பயங்கரமான பஞ்சம் பத்து மில்லியன் மக்களைக் கொன்றது. மக்கள் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் அழிக்கப்பட்டனர்.
- இப்போது, பெரும்பாலான நிறுவன அதிகாரிகள் நிலத்தில் முதலீடு ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் விவசாயத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கத் தொடங்கினர்.
- இதன் விளைவாக ஜமீன்தாரி, மஹல்வாரி மற்றும் ரயோத்வாரி போன்ற பல நில-வருவாய் முறைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

நிரந்தர தீர்வு (ஜமீன்தாரி)

- நிறுவனம் 1793 இல் நிரந்தர குடியேற்றத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. அப்போது கார்ன்வாலிஸ் இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தார். குடியேற்றத்தின் விதிமுறைகளின்படி, ராஜாக்கள் மற்றும் தாலுக்காக்கள் ஜமீன்தார்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டனர்.
- விவசாயிகளிடம் வாடகை வசூல் செய்து, கம்பெனிக்கு வருவாயை செலுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். செலுத்த வேண்டிய தொகை நிரந்தரமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது - இது எதிர்காலத்தில் அதிகரிக்கப்படாது.
- இருப்பினும் நிரந்தர தீர்வு பிரச்சனைகளை உருவாக்கியது. ஜமீன்தார்கள் நிலத்தை மேம்படுத்துவதில் முதலீடு செய்யவில்லை என்பதை நிறுவன அதிகாரிகள் விரைவில் கண்டுபிடித்தனர்.
- நிர்ணயிக்கப்பட்ட வருமானம் அதிகமாக இருந்ததால், ஜமீன்தார்களுக்கு பணம் கொடுக்க முடியாமல் சிரமப்பட்டனர். வருவாயை செலுத்தத் தவறிய எவரும் தனது ஜமீன்தாரியை இழந்தார். நிறுவனத்தால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஏலங்களில் ஏராளமான ஜமீன்தார்கள் விற்கப்பட்டன.
- 19 ஆம் நூற்றாண்டில், நிலைமை மாறியது. தற்போது சந்தை சற்று உயர்ந்துள்ளது. ஆனால் நிரந்தரமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட வருவாய்த் தேவையை அதிகரிக்க முடியாததால், நிறுவனம் ஒருபோதும் ஆதாயமடையவில்லை.

- மறுபுறம், கிராமங்களில், பண்பாளர் இந்த முறையை மிகவும் அடக்குமுறையாகக் கண்டார்.

மஹால்வாரி குடியேற்றம்

- நிறுவனத்திற்கு அதிக பணம் தேவைப்பட்டது ஆனால் நிரந்தரமாக நிலையான வருவாய் இந்த விஷயத்தில் அவர்களுக்கு உதவ முடியவில்லை.
- எனவே வங்காள மாநிலத்தின் வடமேற்கு மாகாணங்களில் (இந்தப் பகுதியின் பெரும்பகுதி இப்போது உத்தரபிரதேசத்தில் உள்ளது), ஹோல்ட் மெக்கென்சி என்ற ஆங்கிலேயர் புதிய முறையை வகுத்தார், இது 1822 இல் நடைமுறைக்கு வந்தது.
- கிராமம் ஒரு முக்கியமான சமூக நிறுவனம் என்று அவர் உணர்ந்தார்.
- அவரது வழிகாட்டுதலின் கீழ், கலெக்டர்கள் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று, நிலத்தை ஆய்வு செய்து, வயல்களை அளந்து, பல்வேறு குழுக்களின் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் உரிமைகளைப் பதிவு செய்தனர்.
- ஒவ்வொரு கிராமமும் (மஹால்) செலுத்த வேண்டிய வருவாயைக் கணக்கிட, ஒரு கிராமத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு நிலத்தின் மதிப்பிடப்பட்ட வருவாயும் சேர்க்கப்பட்டது.
- இந்த கோரிக்கையை அவ்வப்போது திருத்த வேண்டும், நிரந்தரமாக சரி செய்யவில்லை.
- வருவாயை வசூலித்து நிறுவனத்திற்கு செலுத்தும் பொறுப்பு ஜமீன்தாருக்கு வழங்கப்படாமல், கிராமத் தலைவரிடம் வழங்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பு மஹால்வாரி குடியேற்றம் என்று அறியப்பட்டது.

Ryotwari / முன்றோ அமைப்பு

- முந்தைய கேப்டன் அலெக்சாண்டர் ரீட் மற்றும் பின்னர் தாமஸ் முன்றோ தெற்கில் பாரம்பரிய ஜமீன்தார்கள் இல்லை என்று உணர்ந்தனர்.
- தலைமுறை தலைமுறையாக நிலத்தை உழவு செய்த விவசாயிகளுடன் (ரைட்ஸ்) நேரடியாக தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் வாதிட்டனர்.

- வருவாய் மதிப்பீடு செய்யப்படுவதற்கு முன்பு அவர்களின் வயல்களை கவனமாகவும் தனித்தனியாகவும் ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

இண்டிகோ தோட்டம்

- 13 ஆம் நூற்றாண்டில், இந்திய இண்டிகோ இத்தாலி, பிரான்ஸ் மற்றும் பிரிட்டனில் துணி உற்பத்தியாளர்களால் துணிக்கு சாயமிட பயன்படுத்தப்பட்டது. இருப்பினும், சிறிய அளவிலான இந்திய இண்டிகோ மட்டுமே ஐரோப்பிய சந்தையை அடைந்தது மற்றும் அதன் விலை மிக அதிகமாக இருந்தது.
- 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், பிரிட்டன் தொழில்மயமாக்கத் தொடங்கியது, மேலும் அதன் பருத்தி உற்பத்தி வியத்தகு முறையில் விரிவடைந்தது, இது துணி சாயங்களுக்கு மகத்தான புதிய தேவையை உருவாக்கியது.
- இண்டிகோவின் தேவை அதிகரித்த அதே வேளையில், வெஸ்ட் இண்டிஸ் மற்றும் அமெரிக்காவிலிருந்து ஏற்கனவே இருந்த அளிப்புகள் பல்வேறு காரணங்களால் சரிந்தன.
- இண்டிகோவை வளர்க்க இந்திய விவசாயிகளை வற்புறுத்தவோ அல்லது கட்டாயப்படுத்தவோ பிரிட்டன் இதை ஒரு வாய்ப்பாக எடுத்துக் கொண்டது.

இண்டிகோ எவ்வாறு பயிரிடப்பட்டது?

- இண்டிகோ சாகுபடியில் இரண்டு முக்கிய முறைகள் இருந்தன - நிஜ் மற்றும் ரியோட்டி.
- நிஜ்: தோட்டக்காரர் அவர் நேரடியாகக் கட்டுப்படுத்தும் நிலங்களில் இண்டிகோவை உற்பத்தி செய்தார். அவர் நிலத்தை வாங்கி அல்லது மற்ற ஜமீன்தார்களிடம் வாடகைக்கு எடுத்து நேரடியாக கூலித் தொழிலாளர்களை வைத்து இண்டிகோ உற்பத்தி செய்தார்.
- Ryoti அமைப்பு: தோட்டக்காரர்கள் ஒரு ஒப்பந்தம், ஒரு ஒப்பந்தம் (சட்டா) கையெழுத்திட ryots கட்டாயப்படுத்தினார். ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டவர்கள், இண்டிகோவை உற்பத்தி செய்வதற்காக தோட்டக்காரர்களிடமிருந்து குறைந்த வட்டியில் பண முன்பணம் பெற்றனர். அறுவடை முடிந்து நடவு செய்பவருக்கு பயிர்

கொடுக்கப்பட்டபோது, ரகத்திற்கு புதிய கடன் வழங்கப்பட்டது, மேலும் சுழற்சி முழுவதும் தொடங்கியது. அவர்கள் உற்பத்தி செய்த இண்டிகோவிற்குக் கிடைத்த விலை மிகக் குறைவு மற்றும் கடன்களின் சுழற்சி முடிவடையவில்லை.

- விவசாயிகள் நெல் பயிரிட விரும்பும் சிறந்த மண்ணில் இண்டிகோ பயிரிடப்பட வேண்டும் என்று தோட்டக்காரர்கள் வழக்கமாக வலியுறுத்துகின்றனர். இண்டிகோ, மேலும், ஆழமான வேர்களைக் கொண்டிருந்தது மற்றும் அது விரைவாக மண்ணை தீர்ந்து விட்டது. இண்டிகோ அறுவடைக்குப் பிறகு, நிலத்தில் நெல் விதைக்க முடியவில்லை.

"ப்ளூ கலகம்" மற்றும் அதற்குப் பிறகு

- 1859 ஆம் ஆண்டு வங்காளத்தில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான ரயோட்டுகள் இண்டிகோவை வளர்க்க மறுத்துவிட்டனர். கிளர்ச்சி பரவியதால், ரயோட்ஸ் தோட்டக்காரர்களுக்கு வாடகை கொடுக்க மறுத்து, இண்டிகோ தொழிற்சாலைகளைத் தாக்கினர்.
- ஜமீன்தார்கள் கூட தோட்டக்காரர்களின் அதிகாரம் அதிகரிப்பதில் மகிழ்ச்சியடையவில்லை, அதனால் அவர்கள் ரைட்களை ஆதரித்தனர்.
- கிளர்ச்சியால் கவலையடைந்த அரசாங்கம், தோட்டக்காரர்களைத் தாக்குதலிலிருந்து பாதுகாக்க இராணுவத்தைக் கொண்டுவந்தது, மேலும் இண்டிகோ உற்பத்தி முறை குறித்து விசாரிக்க இண்டிகோ கமிஷனை அமைத்தது.
- இண்டிகோ உற்பத்தி ரைட்களுக்கு லாபகரமானது அல்ல என்று அது அறிவித்தது. ஏற்கனவே உள்ள ஒப்பந்தங்களை நிறைவேற்றாமாறு ரயோட்களை ஆணையம் கேட்டுக் கொண்டது, ஆனால் எதிர்காலத்தில் அவர்கள் இண்டிகோவை உற்பத்தி செய்ய மறுக்கலாம் என்றும் கூறியது.
- கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு, வங்காளத்தில் இண்டிகோ உற்பத்தி சரிந்தது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நகரங்களை எவ்வாறு பாதித்தது: காலனித்துவ நகரங்கள் மற்றும் நகரமயமாக்கலை ஆட்சி செய்தல்

- ஐரோப்பிய வணிக நிறுவனங்கள் முகலாய காலத்தில் பல்வேறு இடங்களில் தளத்தை அமைத்தன: 1510 இல் பனாஜியில் போர்த்துகீசியர்கள், 1605 இல் மதுலிப்பட்டினத்தில் டச்சுக்காரர்கள், 1639 இல் மதராஸில் ஆங்கிலேயர்கள் மற்றும் 1673 இல் பாண்டிச்சேரியில் (இன்றைய புதுச்சேரி) பிரெஞ்சுக்காரர்கள்.
- பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து, ஒரு புதிய கட்ட மாற்றம் ஏற்பட்டது. 17 ஆம் நூற்றாண்டில் வளர்ந்த துரத், மதுலிப்பட்டினம் மற்றும் டாக்கா போன்ற வணிக மையங்கள், வர்த்தகம் மற்ற இடங்களுக்கு மாறியபோது வீழ்ச்சியடைந்தன.
- கம்பெனி முகவர்கள் 1639 இல் சென்னையிலும், 1690 இல் கல்கத்தாவிலும் குடியேறினர். 1661 இல் பம்பாய் போர்த்துகீசியர்களால் கம்பெனிக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்த ஒவ்வொரு குடியேற்றத்திலும் நிறுவனம் வர்த்தக மற்றும் நிர்வாக அலுவலகங்களை நிறுவினது.
- 1757 இல் பிளாசி போருக்குப் பிறகு, ஆங்கிலேய கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் வர்த்தகம் விரிவடைந்தது, காலனித்துவ துறைமுக நகரங்களான மெட்ராஸ், கல்கத்தா மற்றும் பம்பாய் ஆகியவை புதிய பொருளாதாரத் தலைநகரங்களாக விரைவாக வெளிப்பட்டன.

காலனித்துவ பதிவுகள் மற்றும் நகர்ப்புற வரலாறு

- ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே, காலனித்துவ அரசாங்கம் வரைபடத்தில் ஆர்வமாக இருந்தது. இந்த அறிவு பிராந்தியத்தின் மீது சிறந்த கட்டுப்பாட்டை வழங்கியது மற்றும் வணிக சாத்தியங்களை அளவிடுவதற்கும் வரிவிதிப்பு உத்திகளை திட்டமிடுவதற்கும் உதவியது.
- 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்து பிரிட்டிஷார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்தியப் பிரதிநிதிகளிடம் நகராட்சி வரிகளை வசூலிக்க சில பொறுப்புகளை ஒப்படைத்தனர்.
- நகரங்களின் வளர்ச்சி வழக்கமான தலைமை எண்ணிக்கை மூலம் கண்காணிக்கப்பட்டது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், பல்வேறு பிராந்தியங்களில் பல உள்ளூர் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்புகள்

மேற்கொள்ளப்பட்டன. முதல் அனைத்திந்திய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு 1872 இல் முயற்சி செய்யப்பட்டது. அதன்பின், 1881 முதல், பத்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை (பத்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடத்தப்படும்) மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு வழக்கமான அம்சமாக மாறியது. இந்தத் தரவுகளின் சேகரிப்பு, இந்தியாவில் நகரமயமாக்கலைப் படிப்பதற்கான விலைமதிப்பற்ற ஆதாரமாகும்.

- இருப்பினும், மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு செயல்முறை மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய கணக்கெடுப்பு தெளிவின்மையால் சிக்கியது. வகைப்பாடு மக்களின் திரவம் மற்றும் ஒன்றுடன் ஒன்று அடையாளங்களைக் கைப்பற்றுவதில் தோல்வியடைந்தது. எ.கா: ஒரு கைவினைஞர் மற்றும் வர்த்தகர் ஆகிய இருவருமே ஒரு நபரை வகைப்படுத்துவது கடினம். மக்கள் தங்கள் உண்மையான தொழிலை வழங்க முடியவில்லை.

மாற்றத்தின் போக்குகள்

- 1800க்குப் பிறகு, இந்தியாவில் நகரமயமாக்கல் மெதுவாக நகர்ந்தது.
- 19 ஆம் நூற்றாண்டில் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் இரண்டு தசாப்தங்கள் வரை, இந்தியாவின் மொத்த மக்கள்தொகையில் நகர்ப்புற மக்களின் விகிதம் மிகவும் குறைவாக இருந்தது மற்றும் தேக்க நிலையில் இருந்தது.
- இருப்பினும், பல்வேறு பிராந்தியங்களில் நகர்ப்புற வளர்ச்சியின் வடிவங்களில் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் இருந்தன. சிறிய நகரங்கள் பொருளாதாரத்தில் வளர வாய்ப்புகள் குறைவு. மறுபுறம், கல்கத்தா, பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் ஆகியவை வேகமாக வளர்ந்து, விரைவில் பரந்த நகரங்களாக மாறின.
- முன்னதாக இந்த மூன்று மையங்களும் பருத்தி போன்ற இந்திய உற்பத்தியாளர்களின் ஏற்றுமதிக்கான சேகரிப்பு கிடங்குகளாக செயல்பட்டன, ஆனால் இப்போது பிரிட்டிஷ்-உற்பத்தி பொருட்கள் மற்றும் இந்திய மூலப்பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான நுழைவுப் புள்ளியாக மாறியுள்ளது.
- 1853 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இரயில்வே நகரங்களின் அதிர்ஷ்டத்தை மாற்றியது. பழைய பாதைகள் மற்றும் ஆறுகள்

வழியாக அமைந்திருந்த பாரம்பரிய நகரங்களில் இருந்து பொருளாதார செயல்பாடு படிப்படியாக மாறியது.

புதிய நகரங்கள் எப்படி இருந்தன?

- 18 ஆம் நூற்றாண்டில் மெட்ராஸ், கல்கத்தா மற்றும் பம்பாய் ஆகியவை முக்கியமான துறைமுகங்களாக மாறின.
- ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனி அதன் தொழிற்சாலைகளை (அதாவது வணிக அலுவலகங்கள்) அங்கு கட்டியது மற்றும் ஐரோப்பிய நிறுவனங்களுக்கு இடையே இருந்த போட்டியின் காரணமாக, பாதுகாப்பிற்காக இந்த குடியிருப்புகளை பலப்படுத்தியது.
- இந்திய வணிகர்கள், கைவினைஞர்கள் மற்றும் ஐரோப்பிய வணிகர்களுடன் பொருளாதாரப் பரிவர்த்தனைகளைக் கொண்டிருந்த பிற தொழிலாளர்கள் இந்தக் கோட்டைகளுக்கு வெளியே தங்களுடைய சொந்தக் குடியிருப்புகளில் வசித்து வந்தனர்.
- 1850 களுக்குப் பிறகு, பருத்தி ஆலைகள் பம்பாயில் இந்திய வணிகர்கள் மற்றும் தொழில்முனைவோர்களால் அமைக்கப்பட்டன, மேலும் கல்கத்தாவின் புறநகர்ப் பகுதியில் ஐரோப்பியருக்குச் சொந்தமான சணல் ஆலைகள் நிறுவப்பட்டன. இது இந்தியாவில் நவீன தொழில்துறை வளர்ச்சியின் தொடக்கமாக இருந்தது.
- கல்கத்தா, பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் ஆகியவை பெரிய நகரங்களாக வளர்ந்தன, ஆனால் இது ஒட்டுமொத்த காலனித்துவ இந்தியாவிற்கு எந்த வியத்தகு பொருளாதார வளர்ச்சியையும் குறிக்கவில்லை.
- பாரபட்சமான காலனித்துவ கொள்கைகள் தொழில்துறை வளர்ச்சியின் அளவை மட்டுப்படுத்தியதால், இந்தியா ஒருபோதும் நவீன தொழில்மயமான நாடாக மாறவில்லை.
- இந்த நகரங்களில் உள்ள பெரும்பான்மையான உழைக்கும் மக்கள் பொருளாதார வல்லுநர்கள் மூன்றாம் நிலைத் துறை என வகைப்படுத்தும் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள்.
- இரண்டு முறையான "தொழில்துறை நகரங்கள்" மட்டுமே இருந்தன: தோல், கம்பளி மற்றும் பருத்தி ஜவுளிகளில் நிபுணத்துவம் பெற்ற கன்பூர் மற்றும் எஃகில் நிபுணத்துவம் பெற்ற ஜாம்ஷெட்பூர்.

நகரமயமாக்கல், 1857 முதல் ஒரு மாற்றம்

- 1857 ஆம் ஆண்டின் கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு, இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் அணுகுமுறைகள் கிளர்ச்சியின் நிலையான பயத்தால் வடிவமைக்கப்பட்டன.
- நகரங்கள் சிறப்பாக பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் உணர்ந்தனர், மேலும் வெள்ளை மக்கள் மிகவும் பாதுகாப்பான மற்றும் பிரிக்கப்பட்ட நிலப்பகுதிகளில் வாழ வேண்டும் மற்றும் "சிவில் லைன்ஸ்" எனப்படும் புதிய நகர்ப்புற இடங்கள் அமைக்கப்பட்டன.
- வெள்ளையர்கள் சிவில் லைன்ஸில் வாழத் தொடங்கினர். கண்டோன்மென்ட்கள் - ஐரோப்பிய கட்டளையின் கீழ் இந்திய துருப்புக்கள் நிறுத்தப்பட்ட இடங்கள் - பாதுகாப்பான இடங்களாகவும் உருவாக்கப்பட்டன. இந்த பகுதிகள் தனித்தனியாக இருந்தன, ஆனால் இந்திய நகரங்களுடன் இணைக்கப்பட்டன.
- 1860கள் மற்றும் 1870களில் இருந்து, சுகாதாரம் தொடர்பான கடுமையான நிர்வாக நடவடிக்கைகள் செயல்படுத்தப்பட்டு, இந்திய நகரங்களில் கட்டிட நடவடிக்கைகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன. இந்த நேரத்தில் நிலத்தடி குழாய் நீர் வழங்கல் மற்றும் கழிவுநீர் மற்றும் வடிகால் அமைப்புகளும் அமைக்கப்பட்டன. இந்திய நகரங்களை ஒழுங்குபடுத்தும் மற்றொரு வழியாக சுகாதார விழிப்புணர்வு ஆனது.

ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான மக்கள் எழுச்சிகள் மற்றும் கிளர்ச்சிகள்

ஆங்கிலேயர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக பல கிளர்ச்சிகளையும் கிளர்ச்சிகளையும் ஏற்படுத்தியது. மேலும் அறிக.

இந்தியப் பிரதேசங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் கொள்கையின் ஒரு பகுதியாக ஆங்கிலேயர்கள் பல மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தினர் - இது இந்திய சமூகம், அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. நேர்மறையான மாற்றங்கள் இந்தியர்களால் வரவேற்கப்பட்டாலும், அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் கிளர்ச்சிகளையும் கிளர்ச்சிகளையும் விளைவித்தன.

1817 பைகா கலகம்

பைகா பித்ரோஹா என்றும் அழைக்கப்படும் பைக்கா கலகம் 1817 இல் இந்தியாவில் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆட்சிக்கு எதிரான ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சியாகும்.

பைக்காக்கள் ஒடிசாவின் பாரம்பரிய போராளிகளாக இருந்தனர். அவர்கள் போர்வீரர்களாக பணியாற்றினர் மற்றும் சமாதான காலத்தில் காவல் பணிகளுக்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டனர்.

1803 இல் கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஒடிசாவைக் கைப்பற்றியது குர்தாவின் மன்னரை அகற்றியது.

பைகா கிளர்ச்சிக்கு முன்னாள் பக்ஷி அல்லது குர்தா ராஜாவின் படைகளின் தளபதியான பக்ஷி ஜகபந்து தலைமை தாங்கினார்.

குர்தாவை நோக்கி நடந்த அணிவகுப்பின் போது பைக்காக்கள் பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தின் சின்னங்கள், தீப்பிடித்த காவல் நிலையங்கள், நிர்வாக அலுவலகங்கள் மற்றும் கருவூலம் ஆகியவற்றைத் தாக்கினர்.

ஆங்கிலேயர்கள் ஆரம்பத்தில் அதிர்ச்சியடைந்தனர் மற்றும் கலகக்கார பைக்காக்களிடமிருந்து கடுமையான எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டனர். இருப்பினும், பைக்காக்கள் இறுதியில் ஆங்கிலேயர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.

பைக்கா கலகம் பற்றி மேலும் அறிக.

1857 இன் கிளர்ச்சி

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து, நவாப்களும், ராஜாக்களும் தங்கள் அதிகாரம் அழிந்து வருவதைக் கண்டனர்.

பல ஆளும் குடும்பங்கள் தங்கள் நலன்களைப் பாதுகாக்க நிறுவனத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த முயன்றனர்.

முகலாய வம்சத்தை எப்படி முடிவுக்கு கொண்டு வருவது என்று கூட நிறுவனம் திட்டமிடத் தொடங்கியது. நிறுவனத்தால் அச்சிடப்பட்ட நாணயங்களில் இருந்து முகலாய மன்னரின் பெயர் நீக்கப்பட்டது.

1856 ஆம் ஆண்டில், கவர்னர்-ஜெனரல் கேனிங் பகதூர் ஷா ஜாஃபர் கடைசி முகலாய மன்னராக இருப்பார் என்றும், அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு, அவரது சந்ததியினர் யாரும் அரசர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டார்கள் - அவர்கள் இளவரசர்கள் என்று அழைக்கப்படுவார்கள் என்றும் முடிவு செய்தார்.

கிராமப்புறங்களில், விவசாயிகளும் ஜமீன்தார்களும் அதிக வரிகள் மற்றும் கடுமையான வருவாய் வசூல் முறைகள் மீது வெறுப்படைந்தனர்.

இந்திய சிப்பாய்கள் தங்களின் ஊதியம், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் சேவை நிபந்தனைகள் குறித்து அதிருப்தி அடைந்தனர். சில புதிய விதிகள், மேலும், அவர்களின் மத உணர்வுகள் மற்றும் நம்பிக்கைகளை மீறுகின்றன.

நூறு ஆண்டுகால வெற்றி மற்றும் நிர்வாகத்திற்குப் பிறகு, ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி மே 1857 இல் தொடங்கிய மாபெரும் கிளர்ச்சியை எதிர்கொண்டது மற்றும் இந்தியாவில் நிறுவனத்தின் இருப்பை அச்சுறுத்தியது.

கலகம்

- சிப்பாய்கள் ஏன் கிளர்ச்சி செய்தார்கள்? முதலாவதாக, பிரிட்டிஷார் மத மாற்றங்களை ஊக்குவிப்பதாக சிப்பாய்கள் கருதினர்; இரண்டாவது சிப்பாய்கள் தங்கள் இயக்கங்களில் மகிழ்ச்சியடையவில்லை; மூன்றாவதாக, சிப்பாய்கள் "சீருடை அணிந்த விவசாயிகள்" போல் இருந்தனர், எனவே ஆங்கிலேயர்கள் புதிய விவசாய சீர்திருத்தங்களை முயற்சிக்கும் போதெல்லாம் அது சிப்பாய்களையும் அவர்களது குடும்பங்களையும் கடுமையாக பாதித்தது, இது ஆங்கிலேயர் மீது வெறுப்பை ஏற்படுத்தியது.
- டெல்லியைக் கைப்பற்றியதும், பகதூர் ஷாவை ஹிந்துஸ்தானின் பேரரசராக அறிவித்ததும் கிளர்ச்சிக்கு சாதகமான அரசியல் அர்த்தத்தைக் கொடுத்தது.
- தென்னிந்தியா அமைதியாக இருந்தது மற்றும் பஞ்சாப் மற்றும் வங்காளம் ஓரளவு மட்டுமே பாதிக்கப்பட்டன.
- அவர்களது சொந்த அணிகளில் இருந்து எந்தத் தலைவர்களும் இல்லாத நிலையில், கிளர்ச்சியாளர்கள் இந்திய சமுதாயத்தின் பாரம்பரியத் தலைவர்களிடம் திரும்பினார்கள் - பிராந்திய பிரபுக்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷாரின் கைகளில் பாதிக்கப்பட்ட நிலப்பிரபுத்துவ தலைவர்கள்.
- கான்பூரில், கடைசி பேஷ்வா இரண்டாம் பாஜி ராவின் வளர்ப்பு மகன் நானா சாஹேப் இயற்கையான தேர்வாக இருந்தார்.
- பீகாரில், ஜகதீஷ்பூரின் ஜமீன்தார் குன்வர் சிங் தலைமையில் கிளர்ச்சி நடந்தது.

- கிளர்ச்சியாளர்கள் மக்களின் அனுதாபத்தைப் பெற்றாலும், ஒட்டுமொத்த நாடும் அவர்களுக்குப் பின்னால் இருக்கவில்லை. வணிகர்கள், அறிவுஜீவிகள் மற்றும் இந்திய ஆட்சியாளர்கள் ஒதுங்கி இருந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், ஆங்கிலேயரை தீவிரமாக ஆதரித்தனர்.
- ஜான்சி ராணி, குன்வர் சிங் மற்றும் மௌல்வி அகமதுல்லா போன்ற சில கௌரவமான விதிவிலக்குகளைத் தவிர, கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு அவர்களின் தலைவர்களால் மோசமாக சேவை செய்யப்பட்டது.
- அன்னிய ஆட்சியின் மீது பொதுவாக பகிரப்பட்ட வெறுப்பைத் தவிர, கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு அரசியல் முன்னோக்கு அல்லது எதிர்காலத்தைப் பற்றிய திட்டவட்டமான பார்வை இல்லை. அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் கடந்த காலத்தின் கைதிகளாக இருந்தனர், முதன்மையாக இழந்த சலுகைகளை மீண்டும் பெற போராடினர்.

1857 ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு ஆங்கிலேயர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள்

1859 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் ஆங்கிலேயர்கள் நாட்டின் கட்டுப்பாட்டை மீட்டெடுத்தனர், ஆனால் அவர்களால் அதே கொள்கைகளுடன் நிலத்தை ஆட்சி செய்ய முடியவில்லை.

மாற்றங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன, இனி:

1. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் 1858 இல் ஒரு புதிய சட்டத்தை இயற்றியது மற்றும் இந்தியாவை ஆளும் நேரடிப் பொறுப்பைக் கொண்டிருப்பதற்காக கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் அதிகாரங்களை பிரிட்டிஷ் அரசிற்கு மாற்றியது. பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவையின் உறுப்பினர் ஒருவர், இந்தியாவின் வெளியுறவுச் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டு, இந்தியாவின் ஆளுகை தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களுக்கும் பொறுப்பேற்றார். இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரலுக்கு வைஸ்ராய் என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது, அதாவது கிரீடத்தின் தனிப்பட்ட பிரதிநிதி.
2. நாட்டின் அனைத்து ஆளும் தலைவர்களும் தங்கள் பிரதேசம் எதிர்காலத்தில் இணைக்கப்படாது என்று உறுதியளிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், அவர்கள் பிரிட்டிஷ் ராணியை தங்கள் இறையாண்மையான பரமவுன்ட்டாக ஒப்புக்கொள்ள வைக்கப்பட்டனர்.

3. ராணுவத்தில் இந்திய வீரர்களின் விகிதம் குறைக்கப்பட்டு, ஐரோப்பிய வீரர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க முடிவு செய்யப்பட்டது.
4. முஸ்லீம்களின் நிலமும் சொத்துக்களும் பெரிய அளவில் அபகரிக்கப்பட்டு அவர்கள் சந்தேகத்துடனும் விரோதத்துடனும் நடத்தப்பட்டனர்.
5. இந்தியாவில் உள்ள மக்களின் வழக்கமான மத மற்றும் சமூக நடைமுறைகளை மதிக்க ஆங்கிலேயர்கள் முடிவு செய்தனர்.
6. நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் ஜமீன்தார்களைப் பாதுகாக்கவும், அவர்களின் நிலங்களின் மீதான உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் கொள்கைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

குறிப்பு: சிப்பாய் கிளர்ச்சியின் தோல்வி கூட ஒரு மகத்தான நோக்கத்திற்கு உதவியது: தேசிய விடுதலை இயக்கத்திற்கு உத்வேகம் அளித்தது, பின்னர் கிளர்ச்சியால் சாதிக்க முடியாததை சாதித்தது.

சிவில் கிளர்ச்சிகள் மற்றும் பழங்குடி எழுச்சிகள்

வங்காளம் மற்றும் பீகாரில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நிறுவப்பட்டபோது உள்நாட்டுக் கிளர்ச்சிகள் தொடங்கின, மேலும் அவை காலனித்துவ ஆட்சியில் இணைக்கப்பட்டதால் அவை பகுதிக்குப் பிறகு நிகழ்ந்தன.

ஒட்டுமொத்தமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உள்நாட்டுக் கிளர்ச்சிகளுக்கு முக்கியக் காரணம் ஆங்கிலேயர்கள் பொருளாதாரம், நிர்வாகம் மற்றும் நில வருவாய் அமைப்பில் அறிமுகப்படுத்திய விரைவான மாற்றங்கள் ஆகும்.

இந்த மாற்றங்கள் விவசாய சமூகத்தை சீர்குலைக்க வழிவகுத்தது, அதன் அங்கத்தினர்களிடையே நீண்டகால மற்றும் பரவலான துன்பத்தை ஏற்படுத்தியது.

இந்தியாவில் தடையற்ற வர்த்தகம் மற்றும் பிரிட்டனில் இந்தியப் பொருட்களுக்கு எதிராக பாரபட்சமான கட்டணங்கள் விதிக்கப்பட்டதன் விளைவாக, இந்திய கைவினைத் தொழில்களின் அழிவு, மில்லியன் கணக்கான கைவினைஞர்களை ஏழைகளாக்கியது. அவர்களின் பாரம்பரிய ஆதரவாளர்கள் மற்றும் வாங்குபவர்கள், இளவரசர்கள், தலைவர்கள் மற்றும் ஜமீன்தார்கள் காணாமல் போனதால் கைவினைஞர்களின் துயரம் மேலும் அதிகரித்தது.

அறிஞர் மற்றும் புரோகித வர்க்கங்களும் அந்நிய ஆட்சிக்கு எதிராக வெறுப்பையும் கிளர்ச்சியையும் தூண்டுவதில் தீவிரமாக இருந்தன.

கிளர்ச்சிகள் அவற்றின் மொத்தத்தில் மிகப்பெரியதாக இருந்தன, ஆனால் அவை பரவுவதில் முற்றிலும் உள்ளூர் மற்றும் ஒருவருக்கொருவர் தனிமைப்படுத்தப்பட்டன. அவர்கள் தேசிய அல்லது பொதுவான முயற்சிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியதால் அல்ல, ஆனால் அவர்கள் பொதுவான நிலைமைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதால், நேரம் மற்றும் இடத்தில் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவர்கள் பெரும்பாலும் ஒரே தன்மையைக் கொண்டிருந்தனர்.

சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் ரீதியாக, இந்த கிளர்ச்சிகளின் அரை நிலப்பிரபுத்துவ தலைவர்கள் பின்தங்கிய பார்வை மற்றும் பார்வையில் பாரம்பரியமாக இருந்தனர். இத்தகைய பின்னோக்கித் தோற்றமளிக்கும் மற்றும் சிதறிய, ஆங்காங்கே மற்றும் ஒற்றுமையற்ற எழுச்சிகள் அந்நிய ஆட்சியைத் தடுக்கவோ அல்லது தூக்கியெறியவோ இயலாதவை.

1857 ஆம் ஆண்டின் கிளர்ச்சி தென்னிந்தியாவிற்கும் கிழக்கு மற்றும் மேற்கு இந்தியாவின் பெரும்பாலான பகுதிகளுக்கும் பரவாமல் இருப்பதற்கு உள்நாட்டுக் கிளர்ச்சிகளை அடக்கியது ஒரு முக்கிய காரணமாகும். இந்த சிவில் எழுச்சிகளின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான வலுவான மற்றும் மதிப்புமிக்க உள்ளூர் மரபுகளை நிறுவியதில் உள்ளது.

பழங்குடியினர் எழுச்சி

- காலனித்துவம் காடுகளுடனான அவர்களின் உறவையும் மாற்றியது.
- வன வாழ்வில் அவர்கள் அனுபவித்து வந்த அவர்களின் ஒப்பீட்டு தனிமை மற்றும் சுதந்திரத்தை அது முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து அவர்களை முழுமையாக காலனித்துவத்தின் எல்லைக்குள் கொண்டு வந்தது.
- இது பழங்குடியின பகுதிகளில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் வருகையை ஊக்குவித்தது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, காடுகளைச் சுரண்டுவதற்கான முக்கிய கருவிகளாக இருந்த ஏராளமான கந்துவட்டிக்காரர்கள், வணிகர்கள் மற்றும் வருவாய் விவசாயிகளை இடைத்தரகர்களாக அறிமுகப்படுத்தியது.
- அரசாங்கம் வன நிலங்களை அபகரித்து, வனப் பொருட்கள், வன நிலங்கள் மற்றும் கிராமப் பொது நிலங்களை அணுகுவதற்கு கட்டுப்பாடுகளை விதித்தது மற்றும் பழங்குடியினரின் பாரம்பரிய ஜம்மிங் [மாற்றுதல்] சாகுபடியைக் குறைத்தது.

- இருப்பினும், பழங்குடி சமூகங்களின் பழைய விவசாய ஒழுங்கின் முழுமையான சீர்குலைவு அனைத்து பழங்குடி எழுச்சிகளுக்கும் பொதுவான காரணியாக அமைந்தது.
- பழங்குடியினர் போராடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று நினைக்கும் கட்டத்தில் கிளர்ச்சிகள் தொடங்கியது. இது பெரும்பாலும் வெளியாட்கள் மீதான தன்னிச்சையான தாக்குதல்களின் வடிவத்தை எடுத்தது, அவர்களின் சொத்துக்களை சூறையாடுகிறது மற்றும் அவர்களின் கிராமங்களில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டது.
- பல பழங்குடியினரின் கிளர்ச்சிகளில், சந்தால் ஹூல் அல்லது எழுச்சி மிகப் பெரியது.
- தமன்-இ-கோ என்று அழைக்கப்படும் பாகல்பூருக்கும் ராஜ்மஹாலுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் வசிக்கும் சந்தால்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர்; வெளியாட்களை வெளியேற்றுவதற்கான உறுதியான முயற்சியை மேற்கொண்டது - டிகுஸ் - மற்றும் அன்னிய ஆட்சியின் முழுமையான 'அழிப்பை' அறிவித்தது.
- பிரசா முண்டாவின் தலைமையில் முண்டா பழங்குடியினரின் கிளர்ச்சி (உல்குலன்) 1899-1900 இல் நிகழ்ந்தது.

1857க்குப் பிறகு விவசாயிகள் இயக்கங்கள் மற்றும் எழுச்சிகள்

காலனித்துவ பொருளாதாரக் கொள்கைகள், புதிய நில வருவாய் முறை, காலனித்துவ நிர்வாக மற்றும் நீதித்துறை அமைப்புகள், நிலம் பெருக்கத்திற்கு வழிவகுத்த கைவினைப்பொருட்களின் அழிவு ஆகியவை விவசாயக் கட்டமைப்பை மாற்றி விவசாயிகளை வறுமையில் ஆழ்த்தியது. விவசாயிகள் அதை இனி எடுக்க முடியாதபோது, அவர்கள் இந்த அடக்குமுறையையும் சுரண்டலையும் எதிர்த்தனர்.

1859-60 இன் இண்டிகோ கிளர்ச்சியானது விவசாய இயக்கங்களில் மிகவும் போர்க்குணமிக்க மற்றும் பரவலானது.

இண்டிகோ கிளர்ச்சியின் வெற்றிக்கு ஒரு முக்கிய காரணம் ரயோட்களின் மகத்தான ஒத்துழைப்பு, அமைப்பு மற்றும் ஒழுக்கம் ஆகும். மற்றொன்று இந்து மற்றும் முஸ்லீம் விவசாயிகளிடையே முழுமையான ஒற்றுமை. இயக்கத்திற்கு தலைமைத்துவம் ரயோட்களால் மட்டுமல்ல, சில சந்தர்ப்பங்களில் குட்டி ஜமீன்தார்களாலும், கந்துவட்டிக்காரர்களாலும் மற்றும் தோட்டக்காரர்களின் முன்னாள் ஊழியர்களாலும் வழங்கப்பட்டது.

இண்டிகோ கிளர்ச்சியின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் வங்காளத்தின் அறிவுஜீவிகளின் பங்கு ஆகும், இது கலகக்கார விவசாயிகளுக்கு ஆதரவாக ஒரு சக்திவாய்ந்த பிரச்சாரத்தை ஏற்பாடு செய்தது. இது செய்தித்தாள் பிரச்சாரங்களை நடத்தியது, வெகுஜன கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தது, விவசாயிகளின் குறைகள் பற்றிய குறிப்புகளை தயாரித்தது மற்றும் அவர்களின் சட்டப் போராட்டங்களில் அவர்களுக்கு ஆதரவளித்தது.

மிஷனரிகள் மற்றொரு குழுவாகும், அவர்கள் போராட்டத்தில் இண்டிகோ ரைட்டுகளுக்கு தீவிர ஆதரவை வழங்கினர்.

கிளர்ச்சிக்கான அரசாங்கத்தின் பதில் மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் உள்நாட்டுக் கிளர்ச்சிகள் மற்றும் பழங்குடியினரின் எழுச்சிகளைப் போல கடுமையாக இல்லை.

1870 கள் மற்றும் 1880 களின் முற்பகுதியில், வங்காளமானது விவசாய அமைதியின்மையை எதிர்கொண்டது, ஏனெனில் ஜமீன்தார்களின் முயற்சிகள் சட்ட வரம்புகளுக்கு அப்பால் வாடகையை அதிகரிக்கவும், 1859 ஆம் ஆண்டின் X சட்டத்தின் கீழ் குடியிருப்போர் உரிமைகளைப் பெறுவதைத் தடுக்கவும் முயற்சித்தன.

கட்டாயமாக வெளியேற்றுதல் மற்றும் பயிர்கள் மற்றும் கால்நடைகளைப் பறிமுதல் செய்தல் மற்றும் குத்தகைதாரர்களை நீதிமன்றங்களில் விலையுயர்ந்த வழக்குகளுக்கு இழுத்துச் செல்வது போன்ற சட்டவிரோத கட்டாய முறைகள் மூலம் இதை அவர்கள் அடைய முயன்றனர். இதுபோன்ற அடக்குமுறைகளை பொறுத்துக்கொள்ளும் மனநிலையில் விவசாயிகள் இல்லை.

போராட்டத்தின் முக்கிய வடிவம் சட்ட எதிர்ப்பு. மிகக் குறைவான வன்முறை இருந்தது - ஜமீன்தார்கள் தங்கள் நிபந்தனைகளுக்கு வலுக்கட்டாயமாக அடிபணியுமாறு ரயோட்களை நிர்பந்திக்க முயன்றபோதுதான் அது நிகழ்ந்தது.

இது ஜமீன்தாரி முறையை இலக்காகக் கொள்ளவில்லை. விவசாயக் கழகங்கள் சட்டத்தின் வரம்பிற்குள் வைத்து, ஜமீன்தார்களை எதிர்த்துப் போராட சட்ட இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தியது, பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு கோரிக்கைகளை எழுப்பவில்லை.

எனவே உத்தியோகபூர்வ நடவடிக்கை இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் அமலாக்கத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தது மற்றும் சந்தால் மற்றும் முண்டா எழுச்சிகளைப் போல ஆயுத அடக்குமுறையின் வடிவத்தை எடுக்கவில்லை.

1875 ஆம் ஆண்டில் மகாராஷ்டிராவின் பூனா மற்றும் அகமதுநகர் மாவட்டங்களில் ஒரு பெரிய விவசாய வெடிப்பு ஏற்பட்டது. இங்கு, ரயோத்வாரி முறையின் ஒரு பகுதியாக, நில வருவாய் நேரடியாக விவசாயிகளிடம் தீர்க்கப்பட்டது, அவர் தனது நிலத்தின் உரிமையாளராகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டார்.

நாட்டின் பிற பகுதிகளிலும் விவசாயிகள் எதிர்ப்பு உருவானது. மலபாரில் மாப்பிலா நோய் பரவல் அதிகமாக இருந்தது.

பஞ்சாபில் குகா கிளர்ச்சி பாபா ராம் சிங் தலைமையில் நடந்தது.

1857 க்குப் பிறகு விவசாய இயக்கங்களின் இயல்பில் ஒரு குறிப்பிட்ட மாற்றம் ஏற்பட்டது. இளவரசர்கள், தலைவர்கள் மற்றும் நிலப்பிரபுக்கள் நசுக்கப்பட்ட அல்லது ஒத்துழைக்கப்பட்டதால், விவசாயிகள் விவசாய இயக்கங்களில் முக்கிய சக்தியாக உருவெடுத்தனர். அவர்கள் இப்போது தங்கள் சொந்தக் கோரிக்கைகளுக்காக நேரடியாகப் போராடினார்கள், கிட்டத்தட்ட முழுக்க முழுக்க பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை மையமாக வைத்து ஜமீன்தார்களுக்கும் கந்துவட்டிக்காரர்களுக்கும் எதிராக.

ஒரு இயக்கத்தின் குறிப்பிட்ட நோக்கங்கள் எட்டப்பட்டவுடன், அதன் அமைப்பும், அதைச் சுற்றிக் கட்டமைக்கப்பட்ட விவசாயிகளின் ஒற்றுமையும் கலைந்து மறைந்தது. எனவே, இண்டிகோ வேலைநிறுத்தம், பாப்னா விவசாயக் கழகங்கள் மற்றும் டெக்கான் கலவரத்தின் சமூக-புறக்கணிப்பு இயக்கம் ஆகியவை வாரிசுகளை விட்டுச் செல்லவில்லை.

இதன் விளைவாக, எந்தக் கட்டத்திலும் இந்த இயக்கங்கள் பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கத்தை அச்சுறுத்தவோ அல்லது அதைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தவோ இல்லை. இந்த வகையில், 1857க்குப் பிந்தைய விவசாயக் கிளர்ச்சியாளர்களை காலனித்துவ ஆட்சி நடத்தும் விதம், உள்நாட்டுக் கிளர்ச்சிகள், 1857 ஆம் ஆண்டின் கிளர்ச்சி மற்றும் காலனித்துவ அரசியல் அதிகாரத்திற்கு நேரடியாகச் சவால் விட்ட பழங்குடியினரின் எழுச்சிகளில் பங்கேற்பாளர்களை நடத்துவதில் இருந்து தரமான முறையில் வேறுபட்டது.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் விவசாய இயக்கங்களின் ஒரு பெரிய பலவீனம், காலனித்துவம் - காலனித்துவ பொருளாதார அமைப்பு மற்றும் காலனித்துவ அரசு - மற்றும் இயக்கங்களின் சமூக கட்டமைப்பைப் பற்றிய போதுமான புரிதல் இல்லாதது.

விவசாயிகளின் அதிருப்தி பொது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு அதிருப்தியுடன் இணைக்கப்பட்டபோது 20 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்த பலவீனங்களில்

பெரும்பாலானவை சமாளிக்கப்பட்டன, மேலும் அவர்களின் அரசியல் செயல்பாடு பரந்த ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறியது.

இந்தியாவில் சமூக-மத இயக்கங்கள்

பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் பல்வேறு சமூக-மத இயக்கங்கள் இந்தியர்களை சீர்திருத்தியது மட்டுமல்லாமல், இந்தியாவில் தேசியவாதத்தின் எழுச்சிக்கும் வழிவகுத்தது. பத்தொன்பதாம் மற்றும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் இந்திய சமுதாயத்தை மாற்றியமைத்த பல்வேறு சமூக மற்றும் மத இயக்கங்களைப் பற்றி மேலும் அறிய படிக்கவும்.

நவீன கல்வி போன்ற ஆங்கிலேயர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட மாற்றங்கள் இந்தியாவில் பல சமூக மற்றும் மத சீர்திருத்த இயக்கங்களுக்கு வழிவகுத்தன.

1800 கள் மற்றும் 1900 களில் அதிகமான மக்கள் இந்திய கலாச்சாரத்தின் மதிப்புகளைப் பாராட்டுவதைக் கண்டனர், ஆனால் அவர்கள் அதில் உள்ள மோசமான கூறுகளை நிராகரிக்கும் அளவுக்கு குரல் கொடுத்தனர். இந்திய சமுதாயத்தை சீர்திருத்த பல தலைவர்கள் தோன்றினர். அவர்கள் பெரும்பாலும் இந்திய சமுதாயத்தை நவீன மதிப்புகளுடன் புதுப்பிக்க விரும்பினர்.

உதாரணமாக, கேசப் சந்திர சென் கூறினார்: "இன்று நாம் நம்மைச் சுற்றிப் பார்ப்பது வீழ்ந்த தேசம் - பழமையான மகத்துவம் இடிபாடுகளில் புதைந்திருக்கும் ஒரு தேசம்".

சுவாமி விவேகானந்தர், இந்தியர்களின் நிலையைப் பின்வரும் வார்த்தைகளில் விவரித்தார்: "இங்கும் இங்கும் நடமாடும் இளைஞர்களும் முதியவர்களும் கிழிந்த கந்தல் துணியில், நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளின் விரக்தி மற்றும் வறுமையின் ஆழமான வெட்டுக் கோடுகளைத் தாங்கிய முகங்கள்; பசுக்கள், காளைகள், எருமைகள் எல்லா இடங்களிலும் பொதுவானவை - ஐயோ, அவற்றின் கண்களில் அதே சோகமான தோற்றம், அதே பலவீனமான உடலமைப்பு, வழியில், குப்பை மற்றும் அழுக்கு; - இது நமது இன்றைய இந்தியா."

அறிவியல், ஜனநாயகம் மற்றும் தேசியவாதத்தின் நவீன உலகின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப தங்கள் சமூகத்தை மாற்றியமைக்கும் விருப்பத்தால் நிரப்பப்பட்ட சமூகத் தலைவர்கள் பின்னர் தங்கள் பாரம்பரிய மதங்களைச் சீர்திருத்தத் தொடங்கினர். ஏனென்றால், அந்தக் காலத்தில் மதம் மக்களின் வாழ்க்கையின் அடிப்படைப் பகுதியாக இருந்தது மற்றும் மதச் சீர்திருத்தம் இல்லாமல் சிறிய சமூக சீர்திருத்தம் இருக்க முடியாது.

இந்தியாவை சீர்திருத்த சமூக மற்றும் மத இயக்கங்களின் வகைப்பாடு

இந்தியாவில் உள்ள சமூக-மத இயக்கங்களை வெவ்வேறு தலைவர்களின் கீழ் படிக்கலாம்.

இயக்கங்களை வகைப்படுத்துவதற்கான ஒரு வழி மதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

இருந்தன: (1) இந்து சீர்திருத்த இயக்கங்கள் (2) முஸ்லீம் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் (3) சீக்கிய சீர்திருத்த இயக்கங்கள் மற்றும் (4) பார்சி சீர்திருத்த இயக்கங்கள்.

நிறுவனங்கள் அல்லது இயக்கங்கள் அவற்றின் இருப்பிடங்களின் அடிப்படையில் துணை வகைப்படுத்தப்படலாம் - அதாவது. (1) கிழக்கு இந்தியா (2) மேற்கு இந்தியா (3) தென்னிந்தியா மற்றும் (4) வட இந்தியாவில் இயக்கங்கள்.

மத இயக்கங்கள் தவிர, பெண்கள் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரை உயர்த்துவதற்கான இயக்கங்கள் இருந்தன.

ஆரம்பத்தில், மதத்தின் கூறுகளைக் கொண்ட முக்கிய இயக்கங்களைப் பார்ப்போம்.

இந்து சீர்திருத்த இயக்கங்கள்

(1) கிழக்கு இந்தியா (2) மேற்கு இந்தியா (3) தென்னிந்தியா மற்றும் (4) வட இந்தியாவில் பல்வேறு இந்து சீர்திருத்த இயக்கங்கள் இருந்தன.

கிழக்கு இந்தியாவில் (வங்காளம்) இந்து சீர்திருத்த இயக்கங்கள்

பிரம்ம சமாஜ் போன்ற பல சீர்திருத்த அமைப்புகளின் மையமாக வங்காளம் இருந்தது.

(1) ராஜா ராமோகன் ராயின் பிரம்ம சமாஜ்

- 1828 ஆம் ஆண்டில், ராஜா ராமோகன் ராய் பிரம்ம சபையை நிறுவினார், அது பின்னர் 'பிரம்ம சமாஜ்' என மறுபெயரிடப்பட்டது.
- பிரம்ம சமாஜம் இந்து மதத்தை சீர்திருத்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டது, துஷ்பிரயோகங்களை நீக்கி, ஒரே கடவுள் வழிபாட்டின் அடிப்படையிலும், வேதங்கள் மற்றும் உபநிடதங்களின் போதனைகளின் அடிப்படையிலும் அது வேதங்களின் தவறான கொள்கையை நிராகரித்தது.

- பிரம்மோஸ் அடிப்படையில் உருவ வழிபாடு மற்றும் மூடநம்பிக்கை நடைமுறைகள் மற்றும் சடங்குகளை எதிர்த்தார், உண்மையில் முழு பிராமணிய அமைப்புக்கும்.
- பிரம்மோஸ் சிறந்த சமூக சீர்திருத்தவாதிகளும் கூட. அவர்கள் சாதி அமைப்பு மற்றும் குழந்தை திருமணத்தை தீவிரமாக எதிர்த்தனர் மற்றும் விதவை மறுமணம் உட்பட பெண்களின் பொது மேம்பாட்டை ஆதரித்தனர், மேலும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் நவீன கல்வி பரவியது.
- ராஜா ராம்மோகன் ராயின் பிரம்ம பாரம்பரியம் 1843க்குப் பிறகு தேவேந்திரநாத் தாகூராலும், 1866க்குப் பிறகு கேசப் சந்திர சேனாலும் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

(2) தத்வபோதினி சபா மற்றும் டிபேந்திரநாத் தாகூரின் ஆதி பிரம்ம சமாஜ்

- ரவீந்திரநாத் தாகூரின் தந்தை தேபேந்திரநாத் தாகூர் 1839 இல் தத்வபோதினி சபையை உருவாக்கினார்.
- பின்னர் அவர் 1842 இல் பிரம்ம சமாஜத்தில் சேர்ந்தபோது ஒரு புதிய வாழ்க்கையை கொடுத்தார்.
- பகுத்தறிவுக் கண்ணோட்டத்துடன் இந்தியாவின் கடந்த காலத்தைப் பற்றிய முறையான ஆய்வுக்கு அவர் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்.
- ராயின் கருத்துகளைப் பரப்பினார்.

(3) கேசப் சந்திர சென் எழுதிய இந்தியாவின் பிரம்ம சமாஜ்

- கேசப் சந்திர சென் 1858 இல் பிரம்ம சமாஜத்தில் சேர்ந்தார் மற்றும் தேபேந்திரநாத் தாகூரால் ஆச்சார்யா ஆக்கப்பட்டார்.
- வங்காளத்திற்கு வெளியே ஐக்கிய மாகாணங்கள், பஞ்சாப், பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் ஆகிய இடங்களில் பிரம்ம சமாஜத்தை பிரபலப்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.
- 1863 ஆம் ஆண்டில், பம்பாயில் பிரார்த்தனா சமாஜத்தை உருவாக்குவதற்கு கேஷாப் முக்கியப் பங்காற்றினார், அது கல்வி மற்றும் வற்புறுத்தலை நம்பியிருந்தது, இந்து மரபுவழியுடன் நேரடி மோதலில் அல்ல.

- கேசப் சென் மத உலகளாவிய வாதத்தில் வலுவான நம்பிக்கை கொண்டவர். "எல்லா மதங்களிலும் உண்மைகள் காணப்பட வேண்டும் என்பது எங்கள் நிலைப்பாடு அல்ல, ஆனால் உலகில் நிறுவப்பட்ட அனைத்து மதங்களும் உண்மையானவை" என்று அவர் அடிக்கடி கூறினார்.
- அவரது தீவிரத்தன்மை அவரை தேபேந்திரநாத்துடன் எதிர்ப்பை ஏற்படுத்தியது. 1866 ஆம் ஆண்டில், சமாஜ் முறையாக ஆதி பிரம்ம சமாஜ் (தேபேந்திரநாத் தாகூர் தலைமையில்) மற்றும் இந்தியாவின் பிரம்ம சமாஜ் (கேசப் சந்திர சென் தலைமையில்) என பிரிக்கப்பட்டது.
- 1873 ஆம் ஆண்டில், தனது 13 வயது மகளுக்கு அனைத்து ஆர்த்தடாக்ஸ் இந்து மத வழிபாட்டு முறைகளையும் பின்பற்றி திருமணம் செய்து வைத்த காரணத்தால், இந்தியாவின் பிரம்ம சமாஜம் மீண்டும் பிளவுபட்டது.

(4) ஹென்றி டெரோசியோவின் இளம் வங்க இயக்கம்

- ஹென்றி 1826-31 வரை இந்துக் கல்லூரியில் கற்பித்தார்.
- பிரெஞ்சுப் புரட்சியால் ஈர்க்கப்பட்ட அவர், தனது மாணவர்களுக்கு சுதந்திரமாக, பகுத்தறிவுடன் சிந்திக்கவும், அனைத்து அதிகாரங்களையும் கேள்வி கேட்கவும் கற்றுக் கொடுத்தார்.

(5) சுவாமி விவேகானந்தரின் ராமகிருஷ்ண இயக்கம்

- ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் (1834-86) துறவு, தியானம் மற்றும் பக்தி (பக்தி) ஆகியவற்றின் பாரம்பரிய வழிகளில் மத இரட்சிப்பை நாடிய ஒரு துறவி ஆவார்.
- கடவுள் மற்றும் இரட்சிப்புக்கு பல பாதைகள் இருப்பதாகவும், மனிதனின் சேவை கடவுளின் சேவை என்றும் அவர் வலியுறுத்தினார், ஏனென்றால் மனிதன் கடவுளின் உருவகம்.
- சுவாமி விவேகானந்தர் (1863-1902) இவரது சீடர் ஆவார்.
- ராமகிருஷ்ணரின் மதச் செய்திகளை விவேகானந்தர் பிரபலப்படுத்தினார். சமகால இந்திய சமூகத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் அதை வைக்க முயன்றார்.

- விவேகானந்தர் 1898 இல் எழுதினார்; "எங்கள் சொந்த தாய்நாட்டிற்கு இந்து மதம் மற்றும் இஸ்லாம் ஆகிய இரண்டு பெரிய அமைப்புகளின் சந்திப்பு... ஒரே நம்பிக்கை".
- அதே சமயம், இந்தியத் தத்துவ மரபின் மேன்மையான அணுகுமுறையையும் அவர் நம்பினார். முழு பகுத்தறிவு அமைப்பு என்று அவர் அறிவித்த வேதாந்தத்திற்கு அவரே சந்தா செலுத்தினார்.
- இந்தியர்கள் உலகின் பிற பகுதிகளுடனான தொடர்பை இழந்து தேக்கமடைந்து மம்மியாகிவிட்டனர் என்று விவேகானந்தர் விமர்சித்தார்.
- விவேகானந்தர் சாதி அமைப்பையும், சடங்குகள் மற்றும் மூடநம்பிக்கைகளுக்கு இந்து முக்கியத்துவம் கொடுப்பதையும் கண்டித்தார்.
- சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சுதந்திர சிந்தனை ஆகியவற்றின் உணர்வை மக்கள் உள்வாங்க வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார்.
- விவேகானந்தர் ஒரு சிறந்த மனிதநேயவாதி. நாட்டின் எளிய மக்களின் ஏழ்மை, துயரம் மற்றும் துன்பங்களால் அதிர்ச்சியடைந்த அவர் எழுதினார்: "நான் நம்பும் ஒரே கடவுள், அனைத்து ஆன்மாக்களின் கூட்டுத்தொகை, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, என் கடவுள் துன்மார்க்கன், என் கடவுள் துன்பப்பட்டவர், என் எல்லா இனத்திலும் ஏழை கடவுள்"
- படித்த இந்தியர்களிடம், அவர் கூறியதாவது: கோடிக்கணக்கானோர் பசியிலும் அறியாமையிலும் வாழும் வரை, அவர்களின் செலவில் கல்வி பயின்ற ஒவ்வொரு மனிதனையும் நான் துரோகியாகவே வைத்திருக்கிறேன்.
- 1897 ஆம் ஆண்டில், விவேகானந்தர் மனிதாபிமான நிவாரணம் மற்றும் சமூகப் பணிகளை மேற்கொள்ள ராமகிருஷ்ணா மிஷனை நிறுவினார். இது சமூக நன்மை அல்லது சமூக சேவைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது.

மேற்கு இந்தியாவில் (மகாராஷ்டிரா) இந்து சீர்திருத்த இயக்கங்கள்

1840 இல் பம்பாயில் பர்மஹான்ஸ் மண்டலி மூலம் மதச் சீர்திருத்தங்கள் தொடங்கியது, இது உருவ வழிபாடு மற்றும் சாதி அமைப்பை எதிர்த்துப்

போராடுவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. மேற்கத்திய இந்தியாவின் ஆரம்பகால மத சீர்திருத்தவாதி கோபால் ஹரி தேஷ்முக் ஆவார், அவர் மராத்தியில் எழுதியவர் 'லோகஹித்வாடி' என்று பிரபலமாக அறியப்பட்டார். அவர் இந்து மரபுவழி மீது சக்திவாய்ந்த பகுத்தறிவுத் தாக்குதல்களைச் செய்தார் மற்றும் மத மற்றும் சமூக சமத்துவத்தைப் போதித்தார்.

(1) தாதோபா பாண்டுரங் மற்றும் ஆத்மாரம் பாண்டுரங்கின் பிரார்த்தனா சமாஜ்

பிரார்த்தனா சமாஜ் அல்லது சமஸ்கிருதத்தில் "பிரார்த்தனை சங்கம்", முந்தைய சீர்திருத்த இயக்கங்களின் அடிப்படையில் இந்தியாவின் பம்பாயில் மத மற்றும் சமூக சீர்திருத்தத்திற்கான இயக்கமாகும்.

1863 ஆம் ஆண்டு கேசப் சந்திரா சென் மகாராஷ்டிராவிற்கு விஜயம் செய்தபோது, ஒரே கடவுளை நம்பி, ஒரே கடவுளை மட்டுமே வணங்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், தாதோபா பாண்டுரங் மற்றும் அவரது சகோதரர் ஆத்மாராம் பாண்டுரங் ஆகியோரால் பிரார்த்தனா சமாஜ் நிறுவப்பட்டது.

மகாதேவ் கோவிந்த் ரானடே இணைந்த பிறகு இது பிரபலமானது. பிரபல சமஸ்கிருத அறிஞரும் வரலாற்றாசிரியருமான ஜி பண்டார்கர் மற்றும் மகாதேவ் கோவிந்த் ரானடே (1842-1901) ஆகிய இரு பெரும் தலைவர்கள்.

நவீன அறிவின் வெளிச்சத்தில் இந்துக்களின் சமூக அமைப்பின் சீர்திருத்தங்களை ஆதரித்த புத்திஜீவிகள் முக்கிய சீர்திருத்தவாதிகள்.

பிரபல தெலுங்கு சீர்திருத்தவாதியும் எழுத்தாளருமான கண்டுகுரி வீரேசலிங்கத்தால் இது தென்னிந்தியாவிற்கு பரவியது.

நவீன இந்தியாவின் தலைசிறந்த பகுத்தறிவு சிந்தனையாளர்களில் ஒருவரான கோபால் கணேஷ் அகர்க்கும் மகாராஷ்டிராவில் வாழ்ந்து பணியாற்றினார்.

(2) சுவாமி தயானந்த் தயானந்த சரஸ்வதி எழுதிய ஆர்ய சமாஜ்

- ஆர்ய சமாஜம் மேற்கு மற்றும் வட இந்தியாவில் இந்து மதத்தை சீர்திருத்தும் பணியை மேற்கொண்டது.
- இது 1875 இல் சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதியால் (1824-83) நிறுவப்பட்டது.
- சுயநலம் மற்றும் அறியாமை பாதிப்புகள் தவறான போதனைகள் நிறைந்த புராணங்களின் உதவியுடன் இந்து மதத்தை சிதைத்ததாக சுவாமி தயானந்த் நம்பினார்.

- ஸ்வாமி தயானந்தர் தனது சொந்த உத்வேகத்திற்காக, கடவுளின் ஈர்க்கப்பட்ட வார்த்தையாகவும், அனைத்து அறிவின் ஊற்றாகவும் அவர் கருதிய வேதங்களுக்குச் சென்றார்.
- சுவாமி தயானந்தின் சீடர்களில் சிலர் பின்னர் மேற்கத்திய வழிகளில் கல்வியை வழங்குவதற்காக நாட்டில் பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளின் வலையமைப்பைத் தொடங்கினர். இந்த முயற்சியில் லாலா ஹன்ஸ்ராஜ் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.
- 1902 ஆம் ஆண்டில், சுவாமி ஷ்ரதானந்தா ஹரித்வார் அருகே குருகுலத்தை ஆரம்பித்தார், மேலும் பாரம்பரியமான கல்வி கொள்கைகளை பரப்பினார்.
- ஆர்ய சமாஜத்தின் நோக்கங்களில் ஒன்று இந்துக்கள் மற்ற மதங்களுக்கு மாறுவதைத் தடுப்பதாகும். இது பிற மதங்களுக்கு எதிரான அறப்போரைத் தொடங்க வழிவகுத்தது. 20 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் வகுப்புவாதத்தின் வளர்ச்சிக்கு இந்த சிலுவைப் போர் ஒரு காரணியாக அமைந்தது.

தென்னிந்தியாவில் (மகாராஷ்டிரா) இந்து சீர்திருத்த இயக்கங்கள்

தியோசாபிகல் சொசைட்டி மகாராஷ்டிராவில் வேருன்றிய ஒரு பெரிய இந்து சீர்திருத்த இயக்கமாகும்.

மேடம் ஹெச் பி பிளாவட்ஸ்கி மற்றும் கர்னல் எஸ். ஒல்காட் எழுதிய தியோசோபிகல் சொசைட்டி

- தியோசாபிகல் சொசைட்டி அமெரிக்காவில் மேடம் ஹெச் பி பிளாவட்ஸ்கி மற்றும் கர்னல் எஸ். ஒல்காட் ஆகியோரால் நிறுவப்பட்டது, பின்னர் அவர் இந்தியாவிற்கு வந்து 1886 இல் சென்னைக்கு அருகிலுள்ள அடையாரில் சொசைட்டியின் தலைமையகத்தை நிறுவினார்.
- 1893 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கு வந்த திருமதி அன்னி பெசன்ட் அவர்கள் அளித்த தலைமையின் விளைவாக, தியோசோபிஸ்ட் இயக்கம் விரைவில் இந்தியாவில் வளர்ந்தது.
- தியோசபிஸ்டுகள் இந்து மதம், ஜோராஸ்ட்ரியனிசம் மற்றும் பௌத்தத்தின் பண்டைய மதங்களின் மறுமலர்ச்சி மற்றும்

பலப்படுத்துதலை ஆதரித்தனர். ஆன்மாவின் இடமாற்றத்தின் கோட்பாட்டை அவர்கள் அங்கீகரித்தனர்.

- இந்தியாவில் திருமதி பெசண்டின் பல சாதனைகளில் ஒன்று பனாரஸில் மத்திய இந்து பள்ளியை நிறுவியது, பின்னர் மதன் மோகன் மாளவியாவால் பனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகமாக உருவாக்கப்பட்டது.

முஸ்லிம்களிடையே சமய சீர்திருத்தங்கள்

சயீத் அகமது கான் மற்றும் முஹம்மது இக்பால் போன்ற பல முக்கிய தலைவர்கள் இந்தியாவில் முஸ்லீம் மக்களை பாதித்துள்ளனர்.

சயீத் அகமது கான் மற்றும் அலிகார் பள்ளி

- முஸ்லீம்களில் மிக முக்கியமான சீர்திருத்தவாதி சயீத் அகமது கான் (1817-98).
- அவரது பார்வையில், மனித பகுத்தறிவு, அறிவியல் அல்லது இயற்கையுடன் முரண்படும் குர்ஆனின் எந்த விளக்கமும் உண்மையில் தவறான விளக்கமாகும்.
- அவர் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் பாரம்பரியத்திற்கு கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதல், பழக்கவழக்கம், அறியாமை மற்றும் பகுத்தறிவின்மை ஆகியவற்றிற்கு எதிராக போராடினார்.
- நவீன மேற்கத்திய அறிவியல் அறிவு மற்றும் கலாச்சாரத்தை உள்வாங்குவதன் மூலம் மட்டுமே முஸ்லிம்களின் மத மற்றும் சமூக வாழ்க்கையை மேம்படுத்த முடியும் என்று சையத் அஹ்மத் கான் நம்பினார். எனவே நவீன கல்வியை மேம்படுத்துவது அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் முன்னுரிமையாக இருந்தது.
- 1875 ஆம் ஆண்டில் அவர் அலிகாரில் மேற்கத்திய அறிவியல் மற்றும் கலாச்சாரத்தைப் பரப்புவதற்கான மையமாக முகமதிய ஆங்கிலோ-ஓரியண்டல் கல்லூரியை நிறுவினார். பின்னர், இக்கல்லூரி அலிகார் முஸ்லிம் பல்கலைக்கழகமாக வளர்ந்தது.
- சயீத் அஹ்மதின் சீர்திருத்த வெறி சமூகத் துறையையும் தழுவியது. இடைக்கால பழக்கவழக்கங்களையும் சிந்தனை மற்றும் நடத்தை முறைகளையும் கைவிடுமாறு அவர் முஸ்லிம்களை வலியுறுத்தினார்.

- குறிப்பாக, அவர் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலையை உயர்த்துவதற்கு ஆதரவாக எழுதினார் மற்றும் பர்தாவை அகற்றி, பெண்களிடையே கல்வி பரவலை ஆதரித்தார்.
- பலதார மணம் மற்றும் எளிதான விவாகரத்து போன்ற பழக்க வழக்கங்களையும் அவர் கண்டித்துள்ளார்.
- அவர் வகுப்புவாத மோதலை எதிர்த்தார்.
- இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் ஒன்றுபட வேண்டும் என்று அவர் 1883 இல் வேண்டுகோள் விடுத்தார், “இப்போது நாங்கள் இருவரும் கங்கை மற்றும் யமுனையின் புனித நீரை அருந்தி இந்தியாவின் காற்றில் வாழ்கிறோம். நாங்கள் இருவரும் இந்திய மண்ணின் விளைபொருட்களை உண்கிறோம்.
- இருப்பினும், தனது வாழ்நாளின் இறுதிக் கட்டத்தில், தன்னைப் பின்பற்றுபவர்கள் வளர்ந்து வரும் தேசிய இயக்கத்தில் சேருவதைத் தடுக்க இந்து ஆதிக்கத்தைப் பற்றி பேசத் தொடங்கினார்.

முஹம்மது இக்பால் (1876-1938)

- முஹம்மது இக்பால் நவீன இந்தியாவின் தலைசிறந்த கவிஞர்களில் ஒருவர்.
- இளைய தலைமுறை முஸ்லிம்கள் மற்றும் இந்துக்களின் தத்துவ மற்றும் மதக் கண்ணோட்டத்தை அவர் ஆழமாக பாதித்தார்.

பார்சிகள் மத்தியில் மத சீர்திருத்தங்கள்

பார்சிகள் மத்தியில் நௌரோஜி ஃபர்டோன்ஜி, தாதாபாய் நௌரோஜி, எஸ்எஸ் பெங்காலி போன்ற முக்கிய நபர்கள் அடங்குவர்.

ரெஹ்னுமாய் மஸ்தயாசன் சபா அல்லது மத சீர்திருத்த சங்கம்

1851 இல், நௌரோஜி ஃபர்டோன்ஜி, தாதாபாய் நௌரோஜி, எஸ்எஸ் பெங்காலி மற்றும் பிறரால் ரெஹ்னுமாய் மஸ்தயாசன் சபா அல்லது மதச் சீர்திருத்த சங்கம் தொடங்கப்பட்டது.

சீக்கியர்களிடையே மத சீர்திருத்தங்கள்

சீக்கியர்களிடையே மத சீர்திருத்தங்கள் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அமிர்தசரளில் கல்சா கல்லூரி தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் 1920 க்குப் பிறகு பஞ்சாபில் அகாலி இயக்கம் எழுந்தபோது முயற்சிகள் வேகம் பெற்றன.

அகாலி இயக்கம் (பஞ்சாப்)

- அகாலிகளின் முக்கிய நோக்கம் குருத்வாராக்கள் அல்லது சீக்கிய ஆலயங்களின் நிர்வாகத்தை தூய்மைப்படுத்துவதாகும். இந்த குருத்வாராக்கள் பக்தியுள்ள சீக்கியர்களால் பெருமளவில் நிலமும் பணமும் பெற்றிருந்தன.
- அகாலிகளின் தலைமையிலான சீக்கிய மக்கள் மகான்களுக்கும் அவர்களுக்கு உதவிய அரசாங்கத்திற்கும் எதிராக சக்திவாய்ந்த சத்தியாகிரகத்தைத் தொடங்கினர் (1921).

பெண்கள் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட சாதியினரை உயர்த்தும் சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்கள்

19 ஆம் நூற்றாண்டில் தேசிய எழுச்சியின் முக்கிய விளைவு சமூக சீர்திருத்தத் துறையில் காணப்பட்டது. புதிதாகப் படித்தவர்கள் கடுமையான சமூக மரபுகள் மற்றும் காலாவதியான பழக்கவழக்கங்களுக்கு எதிராக பெருகிய முறையில் கிளர்ச்சி செய்தனர்.

20 ஆம் நூற்றாண்டில், குறிப்பாக 1919 க்குப் பிறகு, தேசிய இயக்கம் சமூக சீர்திருத்தத்தின் முக்கிய பிரச்சாரகராக மாறியது.

பெருகிய முறையில், சீர்திருத்தவாதிகள் மக்களைச் சென்றடைய இந்திய மொழியில் பிரச்சாரத்தை நாடினர்.

நாவல்கள், நாடகங்கள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், பத்திரிக்கைகள் மற்றும் முப்பதுகளில் சினிமா போன்றவற்றையும் அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைப் பரப்பப் பயன்படுத்தினர்.

சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்கள் முக்கியமாக இரண்டு குறிக்கோள்களை அடைய முயற்சித்தன (1) பெண் விடுதலை மற்றும் அவர்களுக்கான சம உரிமைகளை நீட்டித்தல் மற்றும் (2) சாதி இறுக்கங்களை நீக்குதல் மற்றும் குறிப்பாக தீண்டாமை ஒழிப்பு.

பெண்களை உயர்த்தும் இயக்கங்கள்

விடுதலை என்பது கட்டுப்பாடு, கட்டுப்பாடு அல்லது மற்றொருவரின் சக்தியிலிருந்து விடுபடுவதைக் குறிக்கிறது.

இந்தியாவில் எப்போதாவது ரசியா சுல்தானா, சந்த் பீபி அல்லது அஹில்யாபாய் ஹோல்கர் போன்ற குணாதிசயங்கள் மற்றும் ஆளுமை கொண்ட பெண்கள் எழுந்தது உண்மைதான். ஆனால் அவை பொதுவான வடிவத்திற்கு விதிவிலக்காக இருந்தன, எந்த வகையிலும் படத்தை மாற்ற வேண்டாம்.

1880 களுக்குப் பிறகு, டஃபரின் மருத்துவமனைகள் (வைஸ்ராயின் மனைவி லேடி டஃபரின் பெயரிடப்பட்டது) தொடங்கப்பட்டபோது, இந்தியப் பெண்களுக்கு நவீன மருத்துவம் மற்றும் குழந்தைப் பிரசவ நுட்பங்கள் கிடைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்கள் முக்கியப் பங்காற்றினர்.

வங்கப் பிரிவினைக்கு எதிரான போராட்டத்திலும், ஹோம் ரூல் இயக்கத்திலும் பெரும் எண்ணிக்கையில் கலந்து கொண்டனர்.

பிரபல கவிஞர் சரோஜினி நாயுடு தேசிய காங்கிரஸின் தலைவரானார். 1937 ஆம் ஆண்டு பிரபலமான அமைச்சகங்களில் பல பெண்கள் அமைச்சர்கள் அல்லது பாராளுமன்ற செயலாளர்கள் ஆனார்கள்.

இதற்காக அவர்கள் பல அமைப்புகளையும் நிறுவனங்களையும் தொடங்கினர், அதில் மிகவும் சிறப்பானது 1927 இல் நிறுவப்பட்ட அகில இந்திய மகளிர் மாநாடு.

1956 ஆம் ஆண்டின் இந்து வாரிசுச் சட்டம் மகளையும் மகனுடன் இணை வாரிசாக மாற்றியது.

1955 ஆம் ஆண்டின் இந்து திருமணச் சட்டம் குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காக திருமணத்தை கலைக்க அனுமதித்தது.

பிற்படுத்தப்பட்ட சாதியை உயர்த்தும் இயக்கங்கள்

சமூக சீர்திருத்த இயக்கத்தின் தாக்குதலின் மற்றொரு முக்கிய இலக்காக சாதி அமைப்பு இருந்தது. இக்காலத்தில் இந்துக்கள் பல சாதிகளாகப் பிரிந்திருந்தனர்.

தீண்டத்தகாதவர்கள் ஏராளமான மற்றும் கடுமையான குறைபாடுகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளால் பாதிக்கப்பட்டனர். அவரால் இந்துக் கோவில்களுக்குள் நுழையவோ, சாஸ்திரங்களைப் படிக்கவோ முடியவில்லை. நாட்டின் சில பகுதிகளில், குறிப்பாக தெற்கில், அவர்களின் நிழல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

தீண்டத்தகாதவரின் உடை, உணவு, வசிக்கும் இடம், அனைத்தும் கவனமாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன. உயர் சாதியினர் பயன்படுத்தும் கிணறுகள் மற்றும் தொட்டிகளில் இருந்து அவரால் தண்ணீர் எடுக்க முடியவில்லை; தீண்டத்தகாதவர்களுக்காக பிரத்யேகமாக ஒதுக்கப்பட்ட கிணறுகள் மற்றும் தொட்டிகளில் இருந்து மட்டுமே அவர் அவ்வாறு செய்ய முடியும்.

நவீன இந்தியாவில், அது ஒரு ஐக்கிய-தேசம்-உணர்வின் வளர்ச்சிக்கும் ஜனநாயகம் பரவுவதற்கும் பெரும் தடையாக அமைந்தது.

இருப்பினும், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் பல கூறுகள் இருந்தன, அவை படிப்படியாக சாதி அமைப்பைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தியது.

நகரமயமாக்கல் மற்றும் நவீன தொழில்கள், இரயில்வே மற்றும் பேருந்துகளின் அறிமுகம் ஆகியவை பல்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், குறிப்பாக நகரங்களில் வெகுஜன தொடர்பைத் தடுப்பதை கடினமாக்கியது. மாடம் வர்த்தகம் மற்றும் தொழில்துறையானது பொருளாதார நடவடிக்கையின் புதிய துறைகளை அனைவருக்கும் திறந்தது.

தேசிய இயக்கத்தின் வளர்ச்சியும் சாதி அமைப்பை பலவீனப்படுத்துவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகித்தது.

காந்தி போன்ற தலைவர்கள் அனைத்து பொது நடவடிக்கைகளிலும் தீண்டாமை ஒழிப்பை முதன்மையாக வைத்திருந்தனர்.

1932ல் காந்திஜி அனைத்திந்திய ஹரிஜன் சங்கத்தை நிறுவினார். "தீண்டாமையின் வேர் மற்றும் கிளை நீக்கம்" என்ற அவரது பிரச்சாரம் மனிதநேயம் மற்றும் பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் அமைந்தது.

மகாராஷ்டிராவில், உயர் சாதி ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான தனது போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, பிராமண மத அதிகாரத்திற்கு எதிராக வாழ்நாள் முழுவதும் இயக்கத்தை ஜோதிபா பூலே வழிநடத்தினார்.

பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகளில் ஒருவரான பி.ஆர்.அம்பேத்கர், சாதிக் கொடுமைக்கு எதிராக தனது வாழ்நாள் முழுவதையும் அர்ப்பணித்தார்.

இதற்காக அகில இந்திய பட்டியலிடப்பட்ட சாதிகள் கூட்டமைப்பை ஏற்பாடு செய்தார். பல பிற பட்டியல் சாதி தலைவர்கள் அகில இந்திய தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புகள் சங்கத்தை நிறுவினர்.

கேரளாவில் ஸ்ரீ நாராயண குரு சாதி அமைப்புக்கு எதிராக வாழ்நாள் முழுவதும் போராட்டத்தை நடத்தினார்.

இந்திய அரசியலமைப்பு, 1950 இல், தீண்டாமையை இறுதியாக ஒழிப்பதற்கான சட்ட கட்டமைப்பை வழங்கியது.

இந்தியர்கள் மீது சமூக-மத இயக்கங்களின் தாக்கம்

இந்தியாவில் சமூக-மத இயக்கங்களின் நேர்மறையான மற்றும் எதிர்மறையான தாக்கங்கள் இருந்தன.

இந்தியாவில் சமூக-மத இயக்கங்களின் நேர்மறையான அம்சங்கள்

நவீன காலத்தின் மதச் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் ஒரு அடிப்படையான ஒற்றுமையைக் கொண்டிருந்தன. அவர்களில் பெரும்பாலோர் பகுத்தறிவு (பகுத்தறிவு) மற்றும் மனிதநேயம் ஆகிய இரட்டைக் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தனர், இருப்பினும் அவர்கள் சில சமயங்களில் நம்பிக்கை மற்றும் பழங்கால அதிகாரத்தை தங்கள் முறையீட்டை வலுப்படுத்த முயன்றனர்.

அவர்கள் இந்திய மதத்தில் உள்ள சடங்கு, மூடநம்பிக்கை, பகுத்தறிவற்ற மற்றும் தெளிவற்ற கூறுகளை எதிர்த்தனர்.

சுவாமி விவேகானந்தர் ஒருமுறை கூறினார்: "ஒவ்வொரு அறிவியலும் தன்னை நியாயப்படுத்திக் கொள்ளும் பகுத்தறிவின் மூலம் மதம் தன்னை நியாயப்படுத்துவது"

ஒரு உயிரினமாக சமூகம் தொடர்ந்து மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது, கடந்த காலத்திற்கு ஒருபோதும் செல்ல முடியாது என்ற முடிவுக்கு நீதிபதி ரானடே வந்தார்.

சிறந்த சீர்திருத்தவாதிகள் நவீன கருத்துக்கள் மற்றும் கலாச்சாரத்தை இந்திய கலாச்சார நீரோட்டங்களில் ஒருங்கிணைப்பதன் மூலம் சிறந்த முறையில் உள்வாங்க முடியும் என்று வாதிட்டனர்.

சமய சீர்திருத்த இயக்கங்கள் பல இந்தியர்களுக்கு நவீன உலகத்துடன் ஒத்துப்போக உதவியது. இந்த இயக்கங்கள் இந்திய தேசியத்தின் தோற்றத்திற்கும் இறுதியில் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கும் வழிவகுத்தன.

இந்தியாவில் சமூக-மத இயக்கங்களின் எதிர்மறை அம்சங்கள்

சமய சீர்திருத்த இயக்கங்களின் இரண்டு எதிர்மறை அம்சங்களையும் குறிப்பிடலாம்.

(1) முதலாவதாக, அவர்கள் அனைவரும் ஒரு சிறிய சதவீத மக்கள்தொகையின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தனர் - நகர்ப்புற நடுத்தர மற்றும் உயர் வகுப்பினர்.

(2) இரண்டாவது வரம்பு, பின்னர் ஒரு பெரிய எதிர்மறை காரணியாக மாறியது, பின்னோக்கிப் பார்ப்பது, கடந்தகால மகத்துவத்தை முறையிடுவது மற்றும் வேத அதிகாரத்தை நம்புவது. கடந்த காலத்தின் பெருமைக்கான முறையீடுகள் தவறான பெருமையையும், கள்ளத்தனத்தையும் உருவாக்கியது, அதே சமயம் கடந்த காலத்தில் ஒரு 'பொற்காலம்' கண்டுபிடிக்கும் பழக்கம் நவீன அறிவியலின் முழு அங்கீகாரத்தை சரிபார்த்து, நிகழ்காலத்தை மேம்படுத்துவதற்கான முயற்சியைத் தடுக்கிறது.

தேசிய நனவின் விரைவான எழுச்சியுடன், மற்றொரு உணர்வு - வகுப்புவாத உணர்வு - நடுத்தர வர்க்கத்தினரிடையே தலைதூக்கத் தொடங்கியதைக் கண்டறிந்தபோது, இந்த நிகழ்வின் தீய அம்சங்கள் தெளிவாகத் தெரிந்தன.

நவீன காலத்தில் வகுப்புவாதத்தின் பிறப்புக்கு வேறு பல காரணிகள் நிச்சயமாக காரணமாக இருந்தன; ஆனால் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, மத சீர்திருத்த இயக்கங்களின் தன்மையும் அதற்கு பங்களித்தது.

தென்னிந்திய போராட்டம்

தமிழ்நாட்டில் தொடக்ககால தேசிய அதிர்வுகள்

(அ) சென்னைவாசிகள் சங்கம்

சென்னைவாசிகள் சங்கம் (Madras Native Association-MNA), தென்னிந்தியாவில், தொடங்கப்பெற்ற காலத்தால் முற்பட்ட அமைப்பான இவ்வமைப்பு தனிப்பட்ட குழுக்களின் விருப்பங்களைக் காட்டிலும் பொதுமக்களின் தேவைகளை அனைவருக்கும் தெரிவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு உருவானது. இவ்வமைப்பு 1852இல் கஜுலு லட்சுமிநரசு, சீனிவாசனார் மற்றும் அவர்களைச் சேர்ந்தோர்களாலும் நிறுவப் பெற்றது. இவ்வமைப்பில் வணிகர்களே அதிக எண்ணிக்கையில் அங்கம் வகித்தனர். தனது உறுப்பினர்களின் நலன்களை முன்னெடுப்பது, வரிகளைக் குறைக்ககோரிக்கைவைப்பது போன்ற நோக்கங்களை இவ்வமைப்பு உள்ளடக்கி இருந்தது. மேலும் கிறித்தவ சமயப்பரப்பாளர்களின் செயல்பாடுகளுக்கு அரசு ஆதரவளித்ததை எதிர்த்தனர். மக்களின் நிலை அவர்களின் தேவைகள் ஆகியவற்றின் மீது அரசின் கவனத்தைத் திருப்பும் பணியை இவ்வமைப்பு

மேற்கொண்டது. வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளால் விவசாயிகள் சித்திரவதைப்படுத்தப்படுவதற்கு எதிராக இவ்வமைப்பு (MNA) நடத்திய போராட்டம் முக்கியமான பங்களிப்பாகும். இவ்வமைப்பு மேற்கொண்ட முயற்சிகளால் சித்திரவதை ஆணையம் (Torture Commission) நிறுவப்பட்டது.

அதன் விளைவாகச் சித்திரவதை முறைகள் மூலம் கட்டாய வரிவசூல் முறையை நியாயப்படுத்திய சித்திரவதைச் சட்டம் (Torture Act) ஒழிக்கப்பட்டது.

இருந்தபோதிலும் இவ்வமைப்பு 1862க்குப் பின்னர் செயலிழந்து இல்லாமலானது.

(ஆ) தேசியவாதப் பத்திரிக்கைகளின் தொடக்கங்கள்:

தி இந்து மற்றும் சுதேசமித்திரன் T. முத்துசாமி என்பவர் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் முதல் இந்திய நீதிபதியாக 1877இல் நியமிக்கப்பட்டது சென்னைமாகாணத்தில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. ஒரு இந்தியர்நீதிபதியாக பணியமர்த்தப்பட்டதை சென்னையைச் சேர்ந்த அனைத்துப் பத்திரிக்கைகளும் விமர்சனம் செய்தன. எதிர்ப்பு தெரிவித்த அனைத்துப் பத்திரிக்கைகளும் ஐரோப்பியர்களால் நடத்தப்படுவதை கல்விகற்ற இளைஞர்கள் உணர்ந்தனர். இது குறித்து இந்தியரின் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த ஒரு செய்திப் பத்திரிக்கை தேவை என்பது உணரப்பட்டது. G. சுப்பிரமணியம், M. வீரராகவாச்சாரி மற்றும் இவர்களின் நண்பர்கள் நால்வர் ஆகியோர் இணைந்து 1878இல் 'தி இந்து' எனும் (The Hindu) செய்திப் பத்திரிக்கையைத் தொடங்கினர். மிக விரைவில் இச்செய்திப் பத்திரிக்கை தேசியப் பிரச்சாரத்திற்கான கருவியானது. G. சுப்பிரமணியம் 1891இல் சுதேசமித்திரன் என்ற பெயரில் தமிழில் ஒரு தேசியப் பருவ இதழையும் தொடங்கினார். 1899இல் அவ்விதம் நாளிதழாக மாறியது. இந்தியன் பேட்ரியாட் (Indian Patriot) சவுத் இந்தியன் மெயில் (South Indian Mail), மெட்ராஸ் ஸ்டாண்டர்ட் (Madras Standard), தேசாபிமானி, விஜயா, தூர்யோதயம், இந்தியா போன்ற உள்நாட்டுப் பத்திரிக்கைகள் தொடங்கப்படுவதற்கு ஊக்கமளித்தது.

(இ) சென்னை மகாஜன சபை

தென்னிந்தியாவில் தெளிவான தேசிய நோக்கங்களுடன் துவங்கப்பெற்ற தொடக்ககால அமைப்பு சென்னை மகாஜன சபையாகும். 1884 மே 16இல் M. வீரராகவாச்சாரி, P. அனந்தாச்சார்லு, P. ரங்கையா மற்றும் சிலரால் நிறுவப்பட்ட இவ்வமைப்பின் முதல் தலைவராக P. ரங்கையா பொறுப்பேற்றார். இதனுடைய செயலாளராக பொறுப்பேற்ற P. அனந்தாச்சார்லு இதன் செயல்பாடுகளில் பங்காற்றினார். அமைப்பின் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்ட இடைவெளிகளில் ஒன்று கூடி தனிப்பட்ட விதத்திலும் அறைக்கூட்டங்கள் நடத்தியும் பொதுப்பிரச்சனைகள்

குறித்து விவாதித்து தங்கள் கருத்துகளை அரசுக்குத் தெரியப்படுத்தினர். குடிமைப் பணிகளுக்கான தேர்வுகள் இங்கிலாந்திலும் இந்தியாவிலும் ஒரே சமயத்தில் நடத்தப்பட வேண்டும். லண்டனிலுள்ள இந்தியக் கவுன்சிலை மூடுவது, வரிகளைக் குறைப்பது, இராணுவ குடியியல் நிர்வாகச் செலவுகளைக் குறைப்பது ஆகியன இவ்வமைப்பின் கோரிக்கைகளாகும். இவ்வமைப்பின் பல கோரிக்கைகள் பின்னர் 1885இல் உருவாக்கப்பட்ட இந்திய தேசிய காங்கிரசின் கோரிக்கைகளாயின.

(ஈ) மிதவாதக் கூட்டம்

சென்னை மகாஜன சபை போன்ற மாகாண அமைப்புகள் அகிலஇந்திய அளவிலான அமைப்புகள் நிறுவப்படுவதற்கு வழிகோலியது. இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்த இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர்கள் காங்கிரஸ் உருவாக்கப்படுவதற்கு முன்பாக பல கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டனர். அவ்வாறான ஒரு கூட்டம் 1884 டிசம்பரில் அடையாறு எனும் இடத்தில் உள்ள பிரம்மஞான சபையில் கூடியது. தாதாபாய் நௌரோஜி, K.T. தெலாங், சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி மற்றும் சில முக்கியத் தலைவர்களுடன், சென்னையிலிருந்து G. சுப்பிரமணியம், P. ரங்கையா, P. அனந்தாச்சார்லு போன்றோரும் இக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர்.

தமிழ்நாட்டின் முக்கிய தொடக்ககால மிதவாத தேசியவாதிகள்

தொடக்ககால தேசியவாதிகள் அரசமைப்பு வழிமுறைகளின் மீது நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். அறைக்கூட்டங்கள் நடத்துவதும் பிரச்சனைகள் குறித்து ஆங்கிலத்தில் கலந்துரையாடுவதும் அவர்களின் செயல்பாடுகளாக இருந்தன. வங்கப் பிரிவினையின் போது திலகரும் ஏனைய தலைவர்களும் பெருவாரியான மக்கள் கலந்து கொண்ட பொதுக்கூட்டங்களை நடத்தியதாலும் மக்களை ஈடுபடச்செய்வதற்காக வட்டாரமொழியைப் பயன்படுத்தியதாலும் தொடக்ககால தேசியவாதிகள் மிதவாதிகளென அழைக்கப்படலாயினர்.

சென்னையைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற தமிழ்நாட்டு மிதவாதத் தலைவர்கள்

V.S. சீனிவாச சாஸ்திரி, P.S. சிவசாமி, V. கிருஷ்ணசாமி, T.R. வெங்கட்ராமனார், G.A. நடேசன், T.M. மாதவராவ் மற்றும் S.சுப்பிரமணியனார் ஆகியோராவர்.

இந்திய தேசியக் காங்கிரசின் முதற்கூட்டம் 1885இல் பம்பாயில் நடைபெற்றது. மொத்தம் கலந்து கொண்ட 72 பிரதிநிதிகளில் 22 பிரதிநிதிகள் சென்னையைச் சேர்ந்தோராவர். இந்திய தேசிய காங்கிரசின் இரண்டாவது மாநாடு 1886இல் கொல்கத்தாவில் தாதாபாய் நௌரோஜியின் தலைமையில் நடைபெற்றது. காங்கிரசின் மூன்றாவது மாநாடு பத்ருதீன் தியாப்ஜியின் தலைமையில் 1887இல்

சென்னையில் இன்று ஆயிரம் விளக்கு என்று அழைக்கப்படுகிற மக்கிஸ் தோட்டத்தில் (Makkies Garden) நடைபெற்றது. கலந்து கொண்ட 607 அகில இந்தியப் பிரதிநிதிகள் 362 பிரதிநிதிகள் சென்னை மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆவர். தமிழ்நாடு அன்றைய சென்னை மாகாணத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. சென்னை மாகாணம் என்பது இன்றைய ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பெரும் பகுதிகளையும் (கடற்கரை மாவட்டங்கள் மற்றும் ராயலசீமா) கர்நாடகாவையும் (பெங்களூரு, பெல்லாரி, தெற்கு கனரா) கேரளாவையும் (மலபார்) மற்றும் ஒடிசாவின் (கஞ்சம்) சிலபகுதியையும் உள்ளடக்கியதாக இருந்தது.

சுதேசி இயக்கம்

வங்கப் பிரிவினை (1905) சுதேசி இயக்கத்திற்கு இட்டுச் சென்று விடுதலைப் பத்ருதீன் தியாப்ஜி போராட்டத்தின் போக்கை மாற்றியமைத்தது. இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் குறிப்பாக வங்காளம், பஞ்சாப் மற்றும் மகாராஷ்டிரா ஆகிய பகுதிகளில் புகழ்பெற்ற தலைவர்கள் தோன்றினர். கொல்கத்தா காங்கிரசில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டத்தின்படி சுதேசி நிறுவனங்களை ஊக்குவித்தல், அந்நியப் பண்டங்களைப் புறக்கணித்தல், தேசியக் கல்வியை முன்னெடுத்தல் ஆகியவற்றை அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்தினர்.

(அ) தமிழ்நாட்டின் எதிர்வினை

வ. உ. சிதம்பரனார், V. சர்க்கரையார், சுப்பிரமணிய பாரதி, சுரேந்திரநாத் ஆரியா ஆகியோர் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த சிறந்த தலைவர்களாவர். தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஆயிரக்கணக்கில் பொதுமக்கள் கலந்து கொண்ட பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. மக்களைத் திரட்டுவதற்கு முதன்முதலாக தமிழ் பயன்படுத்தப்பட்டது. மக்களின் நாட்டுப்பற்று உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பியதில் சுப்பிரமணிய பாரதியின் தேசபக்திப் பாடல்கள் மிக முக்கியமானவையாகும்.

சுதேசி கருத்துகளைப் பரப்புவதில் செய்ய பல இதழ்கள் தோன்றின. சுதேசமித்திரன், இந்தியா ஆகிய இரண்டும் முக்கிய இதழ்களாகும். தீவிர தேசியவாதத் தலைவரான பிபின் சந்திரபால் சென்னையில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டபோது ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் இளைஞர்களைக் கவர்ந்தன. சுதேசி இயக்கத்தில் மாணவர்களும் இளைஞர்களும் பெருமளவில் பங்கேற்றனர். சுதேசி நீராவி கப்பல் நிறுவனம் சுதேசியைச் செயல்படுத்துவதில் மேற்கொள்ளப்பட்ட துணிகரமான நடவடிக்கைகளில் ஒன்று யாதேனில் தூத்துக்குடியில் வ. உ. சிதம்பரனாரால் தொடங்கப்பட்ட சுதேசி நீராவி கப்பல் நிறுவனம் ஆகும். இவர் காலியா மற்றும் லாவோ எனும் இரு கப்பல்களை விலைக்கு வாங்கி அவற்றை தூத்துக்குடிக்கும் கொழும்புக்குமிடையே ஓட்டினார்.

திருநெல்வேலி எழுச்சி திருநெல்வேலியிலும் தூத்துக்குடியிலும் நூற்பாலைத் தொழிலாளர்களை அணி திரட்டுவதில் வ.உ.சி., சுப்பிரமணிய சிவாவின் தோளோடுதோள் நின்றார். இவர் 1908இல் ஐரோப்பியருக்குச் சொந்தமான கோரல் நூற்பாலையில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தத்திற்குத் தலைமையேற்றார். இந்நிகழ்வு நடைபெற்ற அதே சமயத்தில் பிபின் சந்திரபால் விடுதலை செய்யப்பட்டார். பிபின் விடுதலைசெய்யப்பட்டதைக்கொண்டாடுவதற்காகப் பொதுக்கூட்டம் ஏற்பாடு செய்ததற்காக வ.உ.சியும் சிவாவும் கைது செய்யப்பட்டனர். தலைவர்கள் இருவரும் அரசு துரோகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டனர். தொடக்கத்தில் வ.உ.சிக்கு கொடுமையான வகையில் இரண்டு ஆயுள் தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன. மக்கள் செல்வாக்கு பெற்ற இவ்விரு தலைவர்களும் கைது செய்யப்பட்ட செய்தி பரவியதில் திருநெல்வேலியில் கலகம் வெடித்தது. காவல்நிலைய, நீதிமன்ற, நகராட்சி அலுவலகக் கட்டடங்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. காவலர்கள் நடத்திய துப்பாக்கிச்சூட்டில் நான்கு நபர்கள் கொல்லப்பட்டனர். சிறையில் வ.உ.சி கடுமையாக நடத்தப்பட்டதோடு செக்கிழுக்க வைக்கப்பட்டார்.

சிறைத்தண்டனையைத் தவிர்ப்பதற்காக சுப்பிரமணிய பாரதி பிரெஞ்சுக்காரர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்த பாண்டிச்சேரிக்கு இடம்பெயர்ந்தார். பாரதியின் முன்னுதாரணத்தை அரவிந்தகோஷ், V.V. சுப்பிரமணியனார் போன்ற தேசியவாதிகளும் பின்பற்றினர்.

(ஆ) தமிழ்நாட்டில் புரட்சிகர தேசியவாதிகளின் செயல்பாடுகள்

புரட்சிகர தேசியவாதிகளுக்குப் பாண்டிச்சேரி பாதுகாப்பான புகலிடமாயிற்று. தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த இப்புரட்சிகர தேசியவாதிகள் பலருக்குப் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் குறித்த அறிமுகமும் பயிற்சியும் லண்டனிலிருந்த இந்தியா ஹவுஸ் (India House) என்ற இடத்திலும் பாரிசிலும் வழங்கப்பெற்றது. அவர்களில் முக்கியமானவர்கள் M.P.T. ஆச்சாரியா, V.V. சுப்ரமணியனார் மற்றும் T.S.S. ராஜன் ஆகியோராவர். அவர்கள் புரட்சிகர நூல்களை பாண்டிச்சேரியின் வழியாக சென்னையில் விநியோகம் செய்தனர். புரட்சிவாதச் செய்தித்தாள்களான இந்தியா, விஜயா, சூர்யோதயம் ஆகியன பாண்டிச்சேரியிலிருந்து வெளிவந்தன.

V.V. சுப்பிரமணியனார் அரவிந்தகோஷ் ஆஷ் கொலை 1904இல் நீலகண்ட பிரம்மச்சாரியும் வேறு சிலரும் பாரத மாதா சங்கம் எனும் ரகசிய அமைப்பை உருவாக்கினர். ஆங்கில அதிகாரிகளைக் கொல்வதன் மூலம் மக்களிடையே நாட்டுப்பற்று உணர்வைத் தூண்டுவதே இவ்வமைப்பின் நோக்கமாகும். செங்கோட்டையைச் சேர்ந்த வாஞ்சிநாதன் இவ்வமைப்பால் உள்ளுணர்வு

தூண்டப்பட்டார். அவர் 1911 ஜூன் 17இல் திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சியரான ராபர்ட் W.D.E. ஆஷ் என்பவரை மணியாச்சி ரயில் சந்திப்பில் சுட்டுக் கொன்றார். அதன் பின்னர் தன்னைத்தானே சுட்டு கொண்டார்.

(இ) அன்னிபெசன்ட் அம்மையாரும் தன்னாட்சி இயக்கமும்

தீவிர தேசியவாதிகளும் புரட்சிகர தேசியவாதிகளும் இரும்புக் கரம் கொண்டு அடக்கப்பட்ட நிலையில் மிதவாத தேசியவாதிகள் சில அரசமைப்பு சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படலாம் என நம்பினர். இருந்தபோதிலும் மிண்டோ-மார்லி சீர்திருத்தங்கள் பொறுப்பாட்சியை வழங்கவில்லை என்பதால் அவர்கள் மனச்சோர்வடைந்தனர். இவ்வாறு தேசிய இயக்கம் தளர்வுற்று இருந்த நிலையில் பிரம்மஞான சபையின தலைவரும், அயர்லாந்துப் பெண்மணியுமான அன்னிபெசன்ட் அயர்லாந்தின் தன்னாட்சி அமைப்புகளை அடியொற்றி தன்னாட்சி இயக்கத்தை முன்மொழிந்தார். 1916இல் தன்னாட்சி இயக்கத்தை (Home Rule League) தொடங்கிய அவர் அகில இந்திய அளவில் தன்னாட்சி வழங்கப்பட வேண்டும் எனும் கோரிக்கையை முன்னெடுத்துச் சென்றார். இச்செயல் திட்டத்தில் G.S. அருண்டேல், B.P. வாடியா மற்றும் C.P. ராமசாமி ஆகியோர் அவருக்குத் துணை நின்றனர். இவர்கள் கோரிய தன்னாட்சி ஆங்கில அரசிடம் ஓரளவிற்கான விசுவாசத்தையே கொண்டிருந்ததாக அமைந்தது.

தன்னுடைய திட்டத்தை மக்களிடையே கொண்டு செல்வதற்காக அன்னிபெசன்ட் நியூ இந்தியா (New India), காமன் வீல் (Commonweal) எனும் இரண்டு செய்தித்தாள்களைத் தொடங்கினார். “அதிநவீன வசதிகளுடன் கூடிய ரயிலில் அடிமைகளாக இருப்பதைவிட சுதந்திரத்துடன் கூடிய மாட்டு வண்டியே சிறந்தது” என கூறினார். 1910ஆம் ஆண்டு பத்திரிக்கைச் சட்டத்தின்படி அன்னிபெசன்ட் பிணைத் தொகையாக பெருமளவு பணத்தைச் செலுத்தும்படி அறிவுறுத்தப்பட்டார். அன்னி பெசன்ட்

‘விடுதலை பெற இந்தியா எப்படித் துயருற்றது’ (‘How India wrought for Freedom’), இந்தியா: ஒரு தேசம் (India: A Nation) எனும் இரண்டு புத்தகங்களையும் சுயாட்சி குறித்த துணுப்பிரசுரத்தையும் எழுதினார்.

பிராமணர் அல்லாதோர் இயக்கமும் காங்கிரசிற்கு சவாலும்

(அ) தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்கம்

பிராமணரல்லாதோர் தங்கள் நலன்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகத் தங்களை ஒரு அரசியல் அமைப்பாக அணிதிரட்டிக் கொண்டனர். 1912இல் சென்னை திராவிடர் கழகம் (Madras Dravidian Association) உருவாக்கப் பெற்றது.

அதன் செயலராக C. நடேசனார் செயலாக்கமிக்க வகையில் பங்காற்றினார்.

1916 ஜூன் மாதத்தில் அவர் பிராமணர் அல்லாத மாணவர்களுக்காக 'திராவிடர் சங்க தங்கும் விடுதி'யை நிறுவினார். 1916 நவம்பர் 20இல் P. தியாகராயர், டாக்டர் T.M. நாயர், C. நடேசனார் ஆகியோர் தலைமையில் சுமார் முப்பது பிராமணரல்லாதவர்கள் சென்னை விக்டோரியா பொதுஅரங்கில் கூடினர். பிராமணரல்லாதோர்களின் நலன்களை மேம்படுத்துவதற்காகத் தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்கம் (South Indian Liberal Federation - SILF) எனும் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

நீதிக்கட்சி அமைச்சரவை 1920இல் நடத்தப்பட்ட தேர்தல்களைக் காங்கிரஸ் புறக்கணித்தது. சட்டமன்றத்தில் மொத்தமிருந்த 98 இடங்களில் 63இல் நீதிக்கட்சி வெற்றிபெற்றது. நீதிக்கட்சியின் A. சுப்பராயலு முதலாவது முதலமைச்சரானார். 1923இல் நடைபெற்ற தேர்தலுக்குப் பின்னர் நீதிக்கட்சியைச் சேர்ந்த பனகல் அரசர் அமைச்சரவையை அமைத்தார். A. சுப்பராயலு பனகல் அரசர்

(ஆ) அரசின் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள்:

ரெளலட் சட்டம் ஆங்கில அரசு 1919இல் கொடூரமான குழப்பவாத புரட்சிக் குற்றச் சட்டத்தை இயற்றியது. இச்சட்டத்தைப் பரிந்துரை செய்த குழுவினுடைய தலைவரின் பெயர் சர் சிட்னி ரெளலட் ஆவார்.

எனவே இச்சட்டம் பரவலாக ரெளலட் சட்டம் என அறியப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் கீழ் முறையான நீதித்துறை சார்ந்த விசாரணைகள் இல்லாமலேயே யாரை வேண்டுமானாலும் பயங்கரவாதி எனக் குற்றம்சாட்டி அரசு சிறையில் அடைக்கலாம். இதைக் கண்டு இந்தியர்கள் திகிலடைந்தனர். மக்களின் கோபத்திற்குக் குரல்கொடுத்த காந்தியடிகள், தென்னாப்பிரிக்காவில் தான் பயன்படுத்திய போராட்ட வடிவமான சத்தியாகிரகத்தை மேற்கொண்டார்.

ரெளலட் சத்தியாகிரகம்

1919 மார்ச் 18இல் மெரினா கடற்கரையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் காந்தியடிகள் உரையாற்றினார். 1919 ஏப்ரல் 6இல் 'கருப்புச் சட்டத்தை' எதிர்க்கும் நோக்கில் கடையடைப்பும் வேலை நிறுத்தங்களும் நடத்தப்பட்டன. தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடைபெற்றன. சென்னை நகரில் பல பகுதிகளிலிருந்து தொடங்கிய ஊர்வலங்கள் மெரினா கடற்கரையில் ஒன்றிணைந்து பெரும் மக்கள் கூட்டமானது. அந்நாள் முழுவதும் உண்ணாவிரதமும் பிரார்த்தனைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சென்னை சத்தியாகிரக சபை என்ற அமைப்பும் நிறுவப்பட்டது. ராஜாஜி, கஸ்தூரிரங்கர், S. சத்தியமூர்த்தி, ஜார்ஜ் ஜோசப் ஆகியோர் கூட்டத்தில் உரை நிகழ்த்தினர்.

தொழிலாளர்களுக்கென தனியாக நடத்தப்பட்ட கூட்டமொன்றில் V.

கல்யாணசுந்தரம் (திரு.வி.க), B.P. வாடியா., வ.உ.சி ஆகியோர் உரையாற்றினர். தொழிலாளர்களும், மாணவர்களும், பெண்களும் பெருவாரியான எண்ணிக்கையில் பங்கேற்றதே இவ்வியக்கத்தின் முக்கிய அம்சமாகும்.

(இ) கிலாபத் இயக்கம்

ஜாலியன்வாலா பாக் படுகொலையைத் தொடர்ந்து அதற்குக் காரணமான ஜெனரல் டயர் அனைத்துக் குற்றச்சாட்டுகளில் இருந்தும் விடுக்கப்பட்டதோடல்லாமல் அவருக்குப் பரிசுகளும் வெகுமதியும் வழங்கப்பட்டன. முதல் உலகப் போருக்குப் பின்னர் துருக்கியின் கலீபா அவமரியாதை செய்யப்பட்டதுடன் அவரது அனைத்து அதிகாரங்களும் பறிக்கப்பட்டன. கலீபா பதவியை மீட்பதற்காக கிலாபத் இயக்கம் தொடங்கப் பெற்றது. பெரும்பாலும் தேசிய இயக்கத்திலிருந்து ஒதுங்கி இருந்த முஸ்லிம்கள் தற்போது பெரும் எண்ணிக்கையில் பங்கேற்கத் தொடங்கினர்.

தமிழ்நாட்டில் 1920 ஏப்ரல் 17இல் மௌலானா செளகத் அலி தலைமையேற்ற ஒரு பொதுக்கூட்டத்துடன் கிலாபத் நாள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. இதைப்போன்ற ஒரு மாநாடு ஈரோட்டிலும் நடத்தப்பட்டது. வாணியம்பாடி, கிலாபத் எழுச்சி நடவடிக்கைகளின் முக்கிய மையமாகத் திகழ்ந்தது.

ஒத்துழையாமை இயக்கம்

ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின்போது தமிழ்நாடு செயல்துடிப்புடன் விளங்கியது. C. ராஜாஜியும் ஈ.வெ. ராமசாமியும் (ஈ.வெ. ரா பின்னர் பெரியார் என அழைக்கப்பட்டார்) தலைமையேற்று நடத்தினர். முஸ்லிம் லீக்கின் சென்னைக் கிளையை நிறுவிய யாகுப் ஹசன் என்பாருடன் இராஜாஜி நெருக்கமாகச் செயல்பட்டார். இதன் காரணமாக தமிழ்நாட்டில் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின்போது இந்துக்களும் இஸ்லாமியரும் இணைந்து நெருக்கமாகச் செயல்பட்டனர்.

(அ) வரிகொடா இயக்கமும் கள்ளுக்கடை

மறியல் இயக்கமும் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக, பல இடங்களில் விவசாயிகள் வரிகொடுக்க மறுத்தனர். தஞ்சாவூரில் வரிகொடா இயக்கம் ஒன்று நடைபெற்றது. சட்டமன்றங்கள், பள்ளிகள் மற்றும் நீதிமன்றங்கள் ஆகியவை புறக்கணிக்கப்பட்டன. அந்நியப்பொருட்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டன.

பல பகுதிகளில் தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தங்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் நடைபெற்றன அவற்றில் பல தேசியத் தலைவர்களால் வழிநடத்தப்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்ற ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின்

முக்கிய அம்சமாகத் திகழ்ந்தது கள்ளுக்கடைகளுக்கு எதிரான போராட்டங்களே. 1921 நவம்பரில் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தைத் தொடங்குவதென முடிவு செய்யப்பட்டது. ராஜாஜி, சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, ஈ.வெ.ரா ஆகியோர் கைது செய்யப்பட்டனர். 1922 ஜனவரி 13இல் வேல்ஸ் இளவரசரின் வருகை புறக்கணிக்கப்பட்டது. காவல்துறையின் அடக்குமுறையில் இருவர் கொல்லப்பட்டனர் பலர் காயமுற்றனர். 1922இல் செளரி செளரா நிகழ்வில் 22 காவலர்கள் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஒத்துழையாமை இயக்கம் விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது.

(ஆ) சுயராஜ்ஜிய கட்சியினர் – நீதிக்கட்சியினர்

இடையேயான போட்டி ஒத்துழையாமை இயக்கம் விலக்கி கொள்ளப்பட்டதைத் தொடர்ந்து காங்கிரஸ் “மாற்றத்தை விரும்பாதோர்”, “மாற்றத்தை விரும்புவோர்” எனப் பிரிந்தது. மாற்றத்தை விரும்பாதோர் சட்டமன்றப் புறக்கணிப்பைத் தொடர விரும்பினர். மாற்றத்தை விரும்பியோர் தேர்தலில் போட்டியிட்டுச் சட்டமன்றத்தினுள் செல்ல விரும்பினர்.

ராஜாஜியுடன் காந்தியத்தைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றும் வேறு சிலர் இணைந்து சட்டமன்றத்திற்குச் செல்வதை எதிர்த்தனர். கஸ்தூரிநங்கர், M.A. அன்சாரி ஆகியோருடன் சேர்ந்து கொண்ட ராஜாஜி சட்டமன்றத்தைப் புறக்கணிப்பது எனும் கருத்தை முன்வைத்தார். இக்கருத்துக்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்பு காங்கிரசுக்குள்ளேயே சித்தரஞ்சன் தாஸ், மோதிலால் நேரு ஆகியோரால் சுயராஜ்ஜியக் கட்சி உருவாக்கப்படுவதற்கு இட்டுச் சென்றது. தமிழ்நாட்டில் S. சீனிவாசனார், S. சத்தியமூர்த்தி ஆகியோர் சுயராஜ்ஜியக் கட்சியினருக்குத் தலைமை ஏற்றனர்.

(இ) சுப்பராயன் அமைச்சரவை

1926இல் நடைபெற்ற சென்னை மாகாண தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களில் சுயராஜ்ஜியக் கட்சியினர் பெரும்பான்மை இடங்களில் வெற்றி பெற்றனர். இருந்தபோதிலும் காங்கிரசின் கொள்கைக்கு இணங்க ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கமறுத்தது. மாறாக அவர்கள் சுயேட்சை வேட்பாளரான P. சுப்பராயனுக்கு அமைச்சரவை அமைக்க உதவினர். 1930இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் சுயராஜ்ஜியக் கட்சியினர் போட்டியிடாததால் நீதிக்கட்சி எளிதாக வெற்றி பெற்றது. அக்கட்சி தொடர்ந்து 1937 வரை ஆட்சி செய்தது.

(ஈ) சைமன் குழுவைப் புறக்கணித்தல்

1919ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின்செயல்பாடுகளைப் பரிசீலனை செய்து சீர்திருத்தங்களைப் பரிந்துரை செய்ய 1927இல் இந்திய சட்டப்பூர்வ ஆணையம் ஒன்று சர் ஜான் சைமனின் தலைமையில் அமைக்கப் பெற்றது. ஆனால்

வெள்ளையர்களை மட்டுமே கொண்டிருந்த இக்குழுவில் ஒரு இந்தியர் கூட இடம்பெறாதது இந்தியர்களுக்கு மிகப்பெரும் மனச்சோர்வை ஏற்படுத்தியது. ஆகையால் காங்கிரஸ் சைமன் குழுவைப் புறக்கணித்தது.

சென்னையில் S. சத்தியமூர்த்தி தலைமையில் சைமன் குழு எதிர்ப்பு பிரச்சாரக் குழுவொன்று உருவாக்கப்பட்டது. 1929 பிப்ரவரி 18இல் சைமன் குழு சென்னைக் கு வந்தபோது குழுவுக்கு எதிராகக் கறுப்புக்கொடி காட்டப்பட்டது.

சட்ட மறுப்பு இயக்கம்

(அ) பூரண சுயராஜ்ஜியத்தை நோக்கி

1927இல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் சென்னை மாநாடு முழுமையான சுதந்திரமே தனது இலக்கு என அறிவித்தது. 1929இல் லாகூரில் கூடிய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் பூரண சுயராஜ்ஜியம் (முழு சுதந்திரம்) என்பதே இலக்கு எனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. மேலும் 1930 ஜனவரி 26இல் ராவி நதியின் கரையில் சுதந்திரத்தை அறிவிக்கும் விதமாக ஜவகர்லால் நேரு தேசியக் கொடியை ஏற்றினார்.

(ஆ) வேதாரண்யம் உப்பு சத்தியாகிரகம்

காந்தியடிகள் முன்வைத்த கோரிக்கைகளை வைஸ்ராய் ஏற்றுக்கொள்ளாததைத் தொடர்ந்து அவர் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். ராஜாஜி உப்பு சத்தியாகிரகம் ஒன்றினை ஏற்பாடுசெய்து தலைமையேற்று வேதாரண்யம் நோக்கி அணி வகுத்துச் சென்றார். தாங்களாக முன்வந்த ஆயிரம் தொண்டர்களில் நூறு தொண்டர்கள் மட்டுமே அணிவகுப்புக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். 1930 ஏப்ரல் 13இல் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து தொடங்கி ஏப்ரல் 28இல் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் வேதாரண்யத்தைச் சென்றடைந்தது. இவ்வணிவகுப்புக்கென்றே “கத்தியின்றி ரத்தமின்றி யுத்தமொன்று வருகுது, சத்தியத்தின் நித்தியத்தை நம்பும் யாரும் சேருவீர்” எனும் சிறப்புப்பாடலை நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கனார் புனைந்திருந்தார். காவல்துறையின் கொடூரமான நடவடிக்கைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் அணிவகுத்துச் சென்ற சத்தியாகிரகிகளுக்கு பயணித்த பாதையெங்கும் எழுச்சிமிகு வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. வேதாரண்யம் சென்றடைந்த பின்னர் இராஜாஜியின் தலைமையில் 12 தொண்டர்கள் உப்புச் சட்டத்தை மீறி உப்பை அள்ளினர். உப்புச் சட்டத்தை மீறியதற்காக இராஜாஜி கைது செய்யப்பட்டார். T.S.S. ராஜன், திருமதி. ருக்மணிலட்சுமிபதி, சர்தார்வேதரத்தினம், C. சாமிநாதர் மற்றும் K. சந்தானம் ஆகியோர் வேதாரண்யம் உப்புச் சத்தியாகிரகத்தில் பங்கேற்ற ஏனைய முக்கியத் தலைவர்களாவர்.

(இ) தமிழக மாவட்டங்களில் பரவலான போராட்டங்கள்

T. பிரகாசம், K. நாகேஸ்வர ராவ் ஆகியோர் தலைமையில் சத்தியாகிரகிகள் சென்னைக்கு அருகேயுள்ள உதயவனம் என்ற இடத்தில் ஒரு முகாமை அமைத்திருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் காவல்துறையால் கைது செய்யப்பட்டனர். இந்நிகழ்வு சென்னையில் கடையடைப்பிற்கு வழிகோலியது. 1930 ஏப்ரல் 27இல் திருவல்லிக்கேணியில் காவல்துறையினருடன் மோதல் ஏற்பட்டது. மூன்று மணி நேரம் நடைபெற்ற இம்மோதலில் மூன்று நபர்கள் உயிரிழந்தனர். இராமேஸ்வரத்தில் உப்பு சத்தியாகிரம் மேற்கொள்ள முயன்ற தொண்டர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். மாகாணம் முழுவதிலும் நூற்பாலைத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். பெண்கள் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பங்கேற்றனர். உப்புச்சட்டங்களை மீறியதற்காக அபராதம் கட்டிய முதல் பெண்மணி ருக்மணி லட்சுமிபதியாவார். இயக்கத்தை நசுக்க காவல்துறை கொடுமையான படையைப் பயன்படுத்தியது. 1932 ஜனவரி 26இல், பரவலாக ஆரியா என அழைக்கப்பட்ட பாஷ்யம் புனித ஜார்ஜ் கோட்டையின் உச்சியில் தேசியக்கொடியை ஏற்றினார். திருப்பூர் குமரனின் வீரமரணம் 1932 ஜனவரி 11இல் திருப்பூரில் கொடிகளை ஏந்திய வண்ணம் நாட்டுப்பற்று மிகுந்தபாடல்களைப் பாடிச் சென்ற ஊர்வலத்தினர் காவல்துறையினரால் இரக்கமின்றி அடித்து உதைக்கப்பட்டனர். ருக்மணி லட்சுமிபதி பரவலாக திருப்பூர் குமரன் எனப்படும் O.K.S.R. குமாரசாமி தேசியக் கொடியை உயர்த்திப் பிடித்தவாறே விழுந்து இறந்தார். ஆகையால் இவர் கொடிகாத்த குமரன் என புகழப்படுகிறார்.

ஈ) முதல் காங்கிரஸ் அமைச்சரவை

1937ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றது. நீதிக்கட்சி படுதோல்வி அடைந்தது. தேர்தல்களில் காங்கிரஸ் பெற்ற வெற்றியானது, மக்களிடையே அது பெற்றிருந்த செல்வாக்கைச் சுட்டிக்காட்டியது. சென்னையில் இராஜாஜி முதல் காங்கிரஸ் அமைச்சரவையை அமைத்தார். மது விலக்கைப் பரிசோதனை முயற்சியாக சேலத்தில் அறிமுகம் செய்தார். இதன் மூலம் ஏற்படும் வருவாய் இழப்பை ஈடு செய்ய விற்பனை வரியை அறிமுகப்படுத்தினார்.

தேர்தெடுக்கப்பட்ட இந்திய அமைச்சரவையைக் கலந்தாலோசிக்காமல் ஆங்கில அரசு இந்தியாவை இரண்டாம் உலகப்போரில் ஈடுபடுத்தியதால் காங்கிரஸ் அமைச்சரவை ராஜினாமா செய்தது.

உ) இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம்

பள்ளிகளில் இந்தி மொழி கட்டாயப்பாடமாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டது, இது

இராஜாஜியால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு சர்ச்சைக்குரிய நடவடிக்கையாகும். தமிழ்மொழிக்கும் பண்பாட்டிற்கும் தீங்கு விளைவிக்க, ஆரிய வட இந்தியர்களால் சுமத்தப்பட்ட ஏற்பாடாக இது கருதப்பட்டதால் மக்களிடையே பெரும் மனக்கசப்பை ஏற்படுத்தியது. இதற்கு எதிராக ஈ.வெ.ரா மிகப்பெரிய பரப்புரையை மேற்கொண்டார். அவர் இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடு ஒன்றினை சேலத்தில் நடத்தினார். உறுதியான செயல்பாட்டிற்கான திட்டத்தை இம்மாநாடு வடிவமைத்தது. இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற்கு ஒடுக்கப்பட்டோர் கூட்டமைப்பும், முஸ்லிம் லீக்கும் ஆதரவளித்தன. தாளமுத்து மற்றும் நடராஜன் எனும் இரண்டு ஆர்வமிக்க போராட்டக்காரர்கள் சிறையில் மரணமடைந்தனர். திருச்சியிலிருந்து சென்னைக்கு ஊர்வலமொன்று திட்டமிடப்பட்டது. பெரியார் உட்பட 1200 போராட்டக்காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். காங்கிரஸ் அரசு பதவி விலகியதைத் தொடர்ந்து நிர்வாகத்தைக் கைக்கொண்ட சென்னை மாகாண ஆளுநர் இந்தி கட்டாயப் பாடம் என்பதை நீக்கினார். வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் 1942 ஆகஸ்டு 8இல் வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு காந்தியடிகள் “செய் அல்லது செத்துமடி” எனும் முடிக்கத்தை வழங்கினார். ஒட்டு மொத்த காங்கிரஸ் தலைவர்களும் ஒரே நாள் இரவில் கைது செய்யப்பட்டனர். ஒவ்வொரு ரயில் நிலையத்திலும் காவலர்கள் உள்ளூர் தலைவர்களின் பெயர்ப் பட்டியலை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் ரயிலை விட்டு இறங்கியதும் கைது செய்ததை பம்பாயிலிருந்து ஊர் திரும்பிக் கொண்டிருந்த கு. காமராஜர் கவனித்தார். காவல் துறையினரின் கண்களில்படாமல் அரக்கோணத்திலேயே இறங்கிவிட்டார். பின்னர் அவர் தலைமறைவாகி வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்திற்காக மக்களைத் திரட்டும் பணியை மேற்கொண்டார்.

தீராத மக்கள் இயக்கம்

இவ்வியக்கத்தில் சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரும் பங்கேற்றனர். பக்கிங்காம் மற்றும் கர்நாட்டிக் மில், சென்னை துறைமுகம், சென்னை மாநகராட்சி மற்றும் மின்சார டிராம் போக்குவரத்து போன்ற இடங்களில் பெருமளவிலான தொழிலாளர் போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. பெரும் எண்ணிக்கையில் ஆண்களும் பெண்களும் இந்திய தேசிய இராணுவத்தில் (INA) சேர்ந்தனர். வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் இரக்கமற்ற முறையில் வன்முறை மூலம் ஒடுக்கப்பட்டது. ராயல் இந்தியக் கப்பற்படைப் புரட்சியும், இங்கிலாந்தில் புதிதாக ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற தொழிலாளர் கட்சி அரசு தொடங்கிய பேச்சு வார்த்தைகளும் இந்திய விடுதலைக்கு வழிகோலின. சோகம் யாதேனில் நாடு இந்தியா, பாகிஸ்தான் என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டதுதான்.